የዳዊት ፡ መዝሙራት ፡ መጽሐፍ።

መዝሙር፡ ፩፤

ስለ፡ጻድቃንና፡ስለ፡ኃጢአተኞች።

፩፤ በክፉዎች፡ ምክር፡ ያልሄደ፡ ሰው፡ምስጉን፡ ነው፡ በኃጢአተኞችም፡ መንገድ፡ ያልቆመ፡ በዋዘኞችም፡ ወንበር፡ያልተቀመጠ።
፪፤ በእግዚአብሔር፡ ሕግ፡ ደስ፡ የሚለው፡ብቻ፡ሕጉንም፡በቀንና፡በሌሊት፡የሚያስብ።
፫፤ እርሱ፡በውኃ፡ ፈሳሾች፡ ዳር፡ እንደ፡ ተተከለች፡ ፍሬዋን፡በየጊዜዋ፡እንደምትሰጥና፡ቅጠልዋ፡ እንደ ማይረግፍ፡ዛፍ፡ ይሆናል። የሚሰራውም፡ሁሉ፡ይከናወንለታል።
፬፤ ክፉዎች፡ ግን፡ እንዲህ፡ አይደሉም፡ ነገር፡ ግን፡ነፋስ፡ነፍሶ፡እንደሚወስደው፡ትቢያ፡ናቸው።
፭፤ ስለዚህ፡ክፉዎች፡ በፍርድ፡ አይቆሙም፡ ኃጢአተኞችም፡በጻድቃን፡ማኅበር።
፮፤ እግዚአብሔር፡ የጻድቃንን፡ መንገድ፡ ያውቃልና፡የኃጢአተኞች፡መንገድ፡ግን፡ትጠፋለች።

መዝሙር፡ ፪፤

፩፤ አሕዛብ፡ ለምን፡ ያጕረመርማሉ፡ወገኖችስ፡ስለምን፡ ከንቱ፡ ይናገራሉ።
፪፤ የምድር፡ነገሥታት፡ ተነሡ፡ መኳንንትም፡ በእግዚአብሔርና፡በመሢሑ፡ላይ፡እንዲህ፡ሲሉ፡ባንድ፡ተማከሩ።
፫፤ ማሰሪያቸውን፡ እንበጥስ፡ ገመዳቸውንም፡ ከኛ፡እንጣል።
፬፤ በሰማይ፡የሚኖር፡ግን፡ይስቅባቸዋል። ጌታም፡ ይሣለቅባቸዋል።
፭፤ የዚያን፡ጊዜ፡በቍጣው፡ ይነግራቸዋል፡ በመዓቱም፡ትኩሳት፡ያስፈራቸዋል።
፮፤ እኔም፡በፅዮን፡በተቀደሰው፡ተራራዬ፡ላይ፡ንጉሤን፡ሾምሁ።
፯፤ ትእዛዙንም፡ ነገር፡ እናገራሉ። እግዚአብሔር፡ አንተ፡ልጄ፡ነህ፡አለኝ። እኔ፡ዛሬ፡ወለድሁህ።
፰፤ ለምነኝ፡ አሕዛብንም፡ ለርስትህ፡ እሰጥሃለሁ፡የምድርንም፡ዳርቻ፡ለግዛትህ።
፱፤ በብረት፡በትር፡ ታደቅቃቸዋለህ፡ እንደ፡ሸክላ፡ሰሪ፡እቃም፡ ትቀጠቅጣቸዋለህ።
፲፤ አሁንም፡ ነገሥት፡ አስተውሉ። ሁላችሁም፡የምድር፡ፈራጆች፡ተገሠጹ።
፲፩፤ ለእግዚአብሔር፡ በፍርሃት፡ ተገዙ፡ በረዓድ፡ ደስ፡ይበላችሁ።
፲፪፤ ልጁን፡ ሳሙት፡እንዳይቈጣ፡ባላ[illegible]ብት፡መንገድ፡እንዳትጠፋ፡ቍጣው፡ ጥቂት፡ ቈይታ፡ ትነድላችና። በርሱ፡የሚታመኑ፡ሁሉ፡የተመሰገኑ፡ናቸው።

መዝሙር፡ ፫፤

የዳዊት ፡ መዝሙር ፡ ከልጁ፡ ከአቤሴሎም ፡ ፊት፡ በሸሸ፡ ጊዜ።

፩፤ አቤቱ፡ የሚያስጨንቁኝ፡ በላዬም፡ የቆሙት፡ እንደ፡ምን፡ብዙ፡ናቸው።
፪፤ ብዙ፡ሰዎች፡ነፍሴን፡አልዋት። ባምላኩ፡ መድኃኒት፡የለውም፡ቤላ።
፫፤ አንተ፡ ግን፡ አቤቱ፡ በዙሪያዬ፡ጋሻዬ፡ ነህ። ክብሬንና፡ ራሴንም፡ ከፍ፡ ከፍ፡ የምታደርገው፡ አንተ፡ ነህ።
፬፤ በቃሌ፡ወደ፡እግዚአብሔር፡እጮኸለሁ፡ከተቀደሰ፡ተራራውም፡ይሰማኛል። ቤላ።
፭፤ እኔ፡ተኛሁ፡አንቀላፋሁም፡ እግዚአብሔርም፡ ደግፎኛልና፡ነቃሁ።
፮፤ ከሚከቡኝ፡ከሕዝብ፡ እእላፋት፡ አልፈራም።
፯፤ ተነሣ፡አቤቱ፡አምላኬ፡ሆይ፡አድነኝ። አንተ፡የጸላቶቼን፡ ሁሉ፡ ምንጋጋ፡ መትተሃልና። የክፉዎችንም፡ጥርስ፡ሰብረሃልና።
፰፤ ማዳን፡ የእግዚአብሔር፡ ነው፡ በሕዝብህም፡ ላይ፡በረከትህ። ቤላ።

መዝሙር፡ ፬፤

ለመዘምራን፡አለቃ፡በንጊናት። የዳዊት፡መዝሙር።

፩፤ በጠራሁ፡ ጊዜ፡ መልስልኝ፡ የጽድቄ፡ አምላክ፡ ሆይ። በጭንቀቴም፡አስፋኸልኝ። ማረኝ፡ጸሎቴንም፡ ስማ።
፪፤ እላንት፡ የሰው፡ ልጆች፡ እስከ፡ መቼ፡ ክብሬን፡ ታሳፍራላችሁ። ከንቱ፡ ነገር፡ ትወዳላችሁ፡ አስትንም፡ትሻላችሁ። ቤላ።
፫፤ እግዚአብሔር፡ የሚወደውን፡ ለራሱ፡ እንደ፡ መረጠው፡እወቁ። እግዚአብሔር፡ ወደርሱ፡ በጠራ፡ ይሰማል።
፬፤ ተቈጡ፡ ኃጢአትም፡ አታድርጉ። ልባችሁን፡በመኝታችሁ፡ሳላችሁ፡ንገሩ፡ዝምም፡በሉ። ቤላ።
፭፤ የጽድቅን፡ መሥዋዕት፡ ሠዉ፡ተስፋችሁንም፡ እግዚአብሔርን፡አድርጉ።
፮፤ ብዙ፡ ናቸው፡ በጎ፡ ያለውን፡ ማን፡ ያሳየናል፡ የሚሉ። የፊትህን፡ብርሃን፡በላያችን፡አንሣ፡አቤቱ።

፯፤ በልቤ፡ ደስታ፡ ሰጠኸ፡ ከብዙ፡ ስንዴያቸውና፡ ከወይን፡ጸጃቸው፡ይልቅ።
፰፤ በሰላም፡ደግሞ፡እተኛለሁ፡እንቀላፋለሁም። አንተ፡ብቻኸን፡ አቤቱ፡ በእምነት፡ አሳድረኸኛልና።

መዝሙር፡ ፭፤

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ በንኢሎት። የዳዊት ፡ መዝሙር።

፩፤ ቃሌን፡ አድምፅ፡ አቤቱ፡ አሳቤንም፡ አስተውል።
፪፤ የጩኸቴን፡ቃል፡አድምፅ፡ ንጉሤና፡ አምላኬ፡ ሆይ። ወዳንተ፡እጸልያለሁና።
፫፤ ማለዳ፡ ድምፄን፡ ትሰማለኸ፡ አቤቱ፡ ማለዳ፡ ልቤን፡ወዳንተ፡አቅንቼ፡እመለከታለሁ።
፬፤ አንተ፡ ክፋትን፡ የምትወድ፡ አምላክ፡ አይደለኸምና። ባንተ፡ዘንድም፡ክፉ፡አያድርም።
፭፤ በከንቱ፡የሚመኩ፡በዓይንህ፡ፊት፡ አይቆሙም፡ከንቱ፡አድራጎችንም፡ሁሉ፡ጸላኸ።
፮፤ አስት፡ የሚናገሩትን፡ ታጠፋለኸ፡ ደመኛውንና፡ሸንጋዩንም፡እግዚአብሔር፡ይጸየፈዋል።
፯፤ እኔ፡ ግን፡ በምሕረትኸ፡ ብዛት፡ወደ፡ቤትኸ፡እገባለሁ፡ አንተንም፡በመፍራት፡ወደ፡ቅድስናህ፡መቅደስ፡እሰግዳለሁ።
፰፤ አቤቱ፡ በጽድቅኸ፡ምራኝ፡ስለ፡ጸላቶቼ፡መንገድኸን፡በፊቴ፡አቅናልኝ።
፱፤ ባፋቸው፡ ቅንነት፡የለምና፡ልባቸውም፡ማጥፋት፡ይሻል። ጕሮሮቸውም፡ የተከፈተ፡ መቃብር፡ ነው፡ በመላሳቸውም፡ይሸነግላሉ።
፲፤ ፍረድባቸው፡ አቤቱ፡ በምክራቸውም፡ ይውደቁ። ስለ፡ ክፋታቸውም፡ ብዛት፡ አሳድዳቸው፡ እርሳቸው፡ዓምፀውብኻልና።
፲፩፤ ባንተ፡ የሚታመኑት፡ ሁሉ፡ ግን፡ ደስ፡ ይበላቸው፡ ለዘላለሙ፡ ደመኩ፡ እርሳቸውን፡ ትጠብቃለኸና። ስምኸንም፡የሚወዱ፡ባንተ፡ደስ፡ይበሉ።
፲፪፤ አንተ፡ ጻድቁን፡ ትባርካለኸና፡ አቤቱ። በጸጋም፡እንደ፡ጋሻ፡ትከበዋለህ።

መዝሙር፡ ፮፤

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ በንጊናት ፡ በሸሚኒት ፡ ላይ። የዳዊት፡ መዝሙር።

፩፤ አቤቱ፡በቍጣኸ፡አትዘልፈኝ፡ በመዓትኸም፡ አትገሥፀኝ።
፪፤ ማረኝ፡አቤቱ፡ድውይ፡ነኝና። ፈውሰኝ፡አቤቱ፡ አፅንቶቼ፡ታውከዋልና።
፫፤ ነፍሴም፡እጅግ፡ታወከች። አንተም፡አቤቱ፡እስከ፡መቼ።
፬፤ ተመለስ፡አቤቱ፡ነፍሴንም፡አውጣ። ስለ፡ቸርነትኸም፡አድነኝ።
፭፤ በሞት፡ የሚያስብኸ፡የለምና፡ በሲኦልም፡የሚያመሰግንኸ፡ማነው።
፮፤ በትካዜዬ፡ደክሜአለሁ። ሌቱን፡ሁሉ፡አልጋዬን፡አነክራለሁ፡በንቤም፡ምንጣፌን፡አርሳለሁ።
፯፤ ዓይኔ፡ ባዘን፡ ተበላሸች፡ ስለ፡ ጸላቶቼም፡ ሁሉ፡ አረጀች።
፰፤ ከኔ፡ራቁ፡ሸንግላ፡የምታደርጉ፡ሁሉ፡እግዚአብሔር፡የልቅሶዬን፡ቃል፡ሰምቶዋልና።
፱፤ እግዚአብሔር፡ልመናዬን፡ ሰምቶዋል። እግዚአብሔር፡ጸሎቴን፡ይቀበላል።
፲፤ ጸላቶቼ፡ ሁሉ፡ ይፈሩ፡ እጅግም፡ይጕስቍሉ፡ወደ፡ኋላቸውም፡ይመለሱ፡ድንገትም፡ይፈሩ።

መዝሙር፡ ፯፤

የዳዊት ፡ መዝሙር ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የዘመረው፡ ስለ፡ ኩሥ፡ ስለ፡ ብንያም፡ ልጅ፡ ነገር።

፩፤ አቤቱ፡አምላኬ፡ ባንተ፡ አመንሁ። ካሳደጆቼ፡ ሁሉ፡አድነኝና፡አውጣኝ።
፪፤ እንደ፡አንበሳ፡ነፍሴን፡ነጥቆ፡እንደይሰብራት፡ ታደጊ፡አልገ።
፫፤ አቤቱ፡አምላኬ፡እንደዚህስ፡ካደረግሁ፡ ግፍም፡ በጄ፡ቢኖር።
፬፤ ጥር፡ ለነበረልኝ፡ክፉ፡ከመለስሁለት፡በከንቱ፡የሚጠላኝን፡አደንሁ፡እንጂ።
፭፤ ጸላት፡ ነፍሴን፡ ያሳድድ፡ ያግኛትም፡ ሕይወቴንም፡በምድር፡ጥሎ፡ይርገጣት፡ክብሬንም፡በትቢያ፡ ላይ፡ያዋርደት። ቤላ።
፮፤ ቁም፡ አቤቱ፡ በቍጣኸ። በጸላቶቼም፡ መዓት፡ላይ፡ተነሣ፡ንቃልኝ፡ፍርድ፡አዝዘኸልና።
፯፤ የአሕዛብም፡ ጉባኤ፡ ወደንተ፡ ትሰበሰባለች። በርስዋም፡ላይ፡ወደ፡ከፍታኸ፡ተመለስ።
፰፤ እግዚአብሔር፡ አሕዛብን፡ ይፈርደል። ፍረድልኝ፡አቤቱ፡እንደ፡ጽድቄ፡እንደለኝም፡ቅንነት።
፱፤ የኃጥኣን፡ክፋት፡ይጥፋ፡ጻድቁን፡ግን፡አጽና። ጻድቅ፡እግዚአብሔር፡ልቦችንና፡ኩላሊቶችን፡ይመረምራልና።
፲፤ በእግዚአብሔር፡ዘንድ፡ነው፡ልበ፡ቅኖችን፡በሚያድናቸው፡ጋሻዬ።
፲፩፤ እግዚአብሔር፡ጻድቅ፡ፈራጅ፡ ነው። ሁለጊዜም፡የሚቈጣ፡አምላክ፡ነው።
፲፪፤ ሰው፡ባይመለስ፡ሰይፉን፡ይስላል፡ቀስቱንም፡ ገትሮ፡ያቀናዋልም።
፲፫፤ የሞትንም፡እቃ፡አዘጋጀለት፡ፍላፃዎቹንም፡የሚነድድ፡አደረገ።
፲፬፤ እነሆ፡ ክፋትን፡ አረገዘ፡ ድካምንም፡ ፀነሰ፡ አሰትንም፡ይወልዳል።
፲፭፤ ጕድጓድን፡ማሰና፡ ቈፈረ። ባደረገውም፡አዘቅት፡ይወድቃል።

፲፮፡ ድካሙ፡ በራሱ፡ ይመለሳል፡ ግፍቱ፡ላይም፡ግ
ፏ፡ትወርድለች።

፲፯፡ እግዚአብሔርን፡እንደ፡ጽድቁ፡መጠን፡አመ
ሰግናለሁ። ለልዑልም፡ ለእግዚአብሔር፡ ስም፡ እዘ
ምራለሁ።

መዝሙር፡ ፰፡

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ በጌቲት ፡ ላይ ። የዳዊት፡
መዝሙር።

፩፡ አቤቱ፡ጌታችን፡ ስምኽ፡ እንደ፡ ምን፡ ይገረማ
ል፡ በምድር፡ ሁሉ። ምስጋናኽን፡ በሰማዮች፡ ላይ፡ ከ
ፍ፡ከፍ፡አደረግኽ።

፪፡ ከሕፃናትና፡ ከሚጠቡ፡ አፍ፡ ኃይልን፡ አዘጋጀ
ኽ፡ስለ፡ጸላቶችኽ። ጸላትንና፡ ቂመኛን፡ ዝም፡ ለማ
ሰኘት።

፫፡ ሰማዮችን፡ የጣቶችኽን፡ ስራ፡ ባየሁ፡ ጊዜ፡ጨረ
ቃውንና፡ከዋክብቱንም፡አንተ፡የሰሬኻቸውን።

፬፡ ምንድር፡ነው፡ ሰው፡ታስበው፡ዘንድ። የሰው፡
ልጅም፡ትጐበኘው፡ዘንድ።

፭፡ ከመላእክት፡ ጥቂት፡ አሳነስኸው፡ በክብርና፡
በጌጽም፡ከለልኸው።

፮፡ በእጆችኽ፡ስራ፡ሁሉ፡ላይ፡ሾምኸው .. በእግሮቹ፡
በታች፡ሁሉን፡አስገዛኽለት።

፯፡ በጎችን፡ ላሞችን፡ ሁሉ፡ ደግሞም፡ የምድረ፡በ
ዳውን፡እንስሶች።

፰፡ የሰማይንም፡ ወፎች፡ የባሕርንም፡ ዓሦች፡ የባ
ሕርንም፡መንገድ፡አላፊውን፡ሁሉ።

፱፡ አቤቱ፡ ጌታችን፡ ስምኽ፡ እንደ፡ ምን፡ ይገረማ
ል፡በምድር፡ሁሉ።

መዝሙር፡ ፱፡

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ በሙት፡ ላቤን፡ ላይ፡ የዳዊት፡
መዝሙር።

፩፡ እግዚአብሔርን፡ በልቤ፡ ሁሉ፡ አመሰግናለሁ፡
ተአምራትኽንም፡ሁሉ፡እነግራለሁ።

፪፡ ባንተ፡ደስ፡ ይለኛል፡ ሐሤትም፡ አደርጋለሁ፡ለ
ስምኽም፡ልዑል፡ሆይ፡እዘምራለሁ።

፫፡ ጸላቶቼ፡ ወደ፡ ኋላ፡በተመለሱ፡ጊዜ፡ተሰናከሉ፡
ከፊትኽም፡ጠፉ።

፬፡ ፍርዴንና፡በቀሌን፡አድርገኽልኛልና። በዙፋን
ኽ፡ላይ፡ተቀመጥኽ፡የጽድቅ፡ፈራጅ።

፭፡ አሕዛብን፡ ዘለፍኽ፡ ረሲዓንንም፡ አጠፋኽ።
ስማቸውንም፡ለዘላለም፡ፋቅህ።

፮፡ ጸላት፡ ሆይ፡ ፈጽመኽ፡ ለማፍረስ፡ ጨረስኽ፡
ከተሞችንም፡ አፈረስኽ። ዝክራቸውም፡ ግንድ፡
ጠፋ።

፯፡ እግዚአብሔር፡ ግን፡ለዘላለም፡ይቀመጣል፡ዙ
ፋኑንም፡ለመፍረድ፡አዘጋጀ።

፰፡ እርሱም፡ ዓለምን፡ በጽድቅ፡ ይፈርዳል። በቀ
ትንም፡በቅን፡ይዳኛል።

፱፡ እግዚአብሔርም፡ለችጋረኞች፡መጸጊያ፡ሆናቸ
ው፡ እርሱም፡ መጸጊያቸው፡ በመከራቸው፡ ጊዜ፡
ሁሉ።

፲፡ ስምኽን፡ የሚያውቁ፡ ባንተ፡ ያምናሉ። የሚ
ሹኽን፡አትተዋቸውምና፡አቤቱ።

፲፩፡ በፅዮን፡ ለሚኖር፡ ለእግዚአብሔር፡ ዘምሩ።
በአሕዛብም፡አደራረጉን፡ንገሩ።

፲፪፡ ደማቸውን፡ በሚመረምርበት፡ ጊዜ፡ ያስባቸ
ዋል፡የችጋረኞችን፡ጩኸት፡አይረሳምና።

፲፫፡ አዘንልኝ፡ አቤቱ። ጸላቶቼም፡ የሚያመጡ
ብኝን፡መከራ፡እይ። ከሞት፡ደጅ፡ ከፍ፡ ከፍ፡ የምታ
ደርገኝ።

፲፬፡ ምስጋናኽን፡ ሁሉ፡ በፅዮን፡ ልጅ፡በደጅዋ፡እነ
ግር፡ዘንድ። በማዳንኽ፡ደስ፡ይለኝ፡ዘንድ።

፲፭፡ አሕዛብ፡ በሰሩት፡ ጉድጓድ፡ ወደቁ፡ በዚያች
ም፡በሸሸጉት፡ወጥመድ፡እግራቸው፡ተጸመደች።

፲፮፡ እግዚአብሔር፡ ፍርድን፡ በማድረግ፡ ይታወቃ
ል። በእጁ፡ ስራ፡ ኃጢአተኛው፡ ተጸመደ። ሕጋዮን።
ሴላ።

፲፯፡ ረሲዓን፡ወደ፡ሲኦል፡ ይመለሳሉ። እግዚአብ
ሔርንም፡የሚረሱ፡አሕዛብ፡ሁሉ።

፲፰፡ ችጋረኛ፡ ለዘላለም ፡ አይረሳምና ፡ የደኻሞች
ም፡ ተስፋ፡ለዘላለም፡ አትጠፋም።

፲፱፡ተነሣ፡አቤቱ፡ሰው፡እንደይበረታ፡አሕዛብም፡
በፊትህ፡ ይፈረድባቸው።

፳፡ አቤቱ፡ ፍርሃት ፡ በላያቸው፡ ጣንባቸው። አሕ
ዛብ፡ ሰዎች፡ እንደ፡ ሆኑ፡ ያውቁ፡ ዘንድ። ሴላ።

መዝሙር፡ ፲፡

፩፡ ለምን ፡ አቤቱ ፡ ርቀኽ ፡ ትቆማለኽ ፡ በመከራ
ም፡ ጊዜ፡ ትሰወራለኽ።

፪፡ ኃጢአተኛ፡ በትዕቢቱ፡ ችጋረኛውን፡ እያደ፡ያሳ
ድደዋል። ባሰቡት፡ተንኰላቸው፡ ይጸመዱ።

፫፡ ኃጢአተኛ፡ በነፍሱ፡ ፈቃድ ፡ ይመካልና ፡ ግፈኛ
ውንም፡ ባርኮ፡ እግዚአብሔርን፡ ናቀ።

፬፡ ኃጢአተኛ፡ በትዕቢቱ፡ ቍጣ ፡ ከተ፡ አይጠይቅ
ም። እግዚአብሔርም፡እንደሌለ፡አሳቡ፡ ሁሉ፡ነው።

፭፡ መንገዱ፡ ሁልጊዜ፡ ቀናለት፡ ፍርድኽም፡ከፍ፡
ከፍ፡ ብሎ፡ ከፊቱ፡ተሰወረ፡ጸላቶቹንም፡ ሁሉ፡ ኢቀ፡
አለባቸው።

፮፡በልቡም፡አልተናወጥም፡ይላል፡ለልጅ፡ልጅም፡
ክፋ፡ አያገኘኝም።

፯፡ አፉ፡መርገም፡ሽንግላና፡ ግፍ፡ ሞሉ፡ ነው፡ከመ
ላሱ፡ በታች፡ ድካምና፡ መከራ፡ ነው።

፰፡ በመንደሮች፡ መሸመቅያ፡ ይቀመጣል፡በተሸሸ
ጉም፡ስፍሮች፡ ንጹሑን፡ይገድላል። ዓይኖቹም፡ወደ፡
ችጋረኛ፡ ይመለከታሉ።

፱፡ እንደ፡ አንበሳ፡ በቸፍግ፡ ደር ፡ በሰውር፡ ይሸም

ቃል፡ ችጋረኛውን፡ ለመንጠቅ ፡ ያደባል። ችጋረኛውን
ም፡ ወደ፡ አሽከላው፡ ስቦ፡ ይነጥቀዋል።

፲፡ ይጐብጣል ፡ ይጐነበስማል ፡ በኃያላኑም ፡ እጅ፡
ችጋረኞች፡ ይወድቃሉ።

፲፩፡ በልቡም፡ እግዚአብሔር፡ ረሳ፡ ይላል። ፊቱን፡
ሰወረ፡ ከቶ፡ እንደያይ።

፲፪፡ ተነሣ፡ እግዚአብሔር፡ አምላክ፡ ሆይ፡ እጅኽ
ንም። አንሣ። ችጋረኞችንም፡ አትርሳ።

፲፫፡ ኃጢአተኛ፡ ስለ፡ ምን፡ እግዚአብሔርን፡ ናቀ።
በልቡ፡ አትመራመረውንም፡ አለ።

፲፬፡ አየኸው፡ አንተ፡ ክፋትንና፡ ቍጣውን፡ ታያለ
ኽና፡በእጅኽ ፡ ፍዳውን፡ ለመስጠት። ባንተ፡ችጋረኛ፡
ተጣለ። አባት፡እናት፡ ለሌለውም፡ አንተ፡ነህ፡ ረዳ።

፲፭፡ የኃጢአተኛን፡ የክፉንም፡ ክንድ፡ ሰበር። የዚ
ያን፡ ጊዜም፡የሕግ፡ተላላፊውን፡ኃጢአት፡ ትመረምራለኽ፡ አታገኘውም።

፲፮፡ እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም፡ ይነግሣል። አሕዛ
ብ፡ ከምድሩ፡ ጠፉ።

፲፯፡ የችጋረኞችን፡መሻት፡ሰማኽ፡አቤቱ፡ልባቸው
ን፡ አጸናኽ። ጆሮኽም፡ ታደምጣለች።

፲፰፡ አባት ፡ እናት ፡ ለሌለውና ፡ ለድኻም ፡ ፍርዲ፡
ይደረግ፡ ዘንድ፡ የምድርም፡ ሰው፡ ደግሞ፡ ኩራት፡እ
ንደይጨምር።

መዝሙር፡ ፲፩፡

ለመዘምራን፡አለቃ። የዳዊት፡ መዝሙር።

፩፡ በእግዚአብሔር ፡ አመንሁ። እንደት፡ ነፍሴን፡
እንደ፡ ዎፍ፡ ወደ፡ ተራራችሁ፡ ተቅበዝበዢ፡ትልዋታ
ላችሁ።

፪፡ ኃጢአተኞች ፡ እነሆ፡ ቀስታቸውን፡ገትረዋልና፡
ፍላጻቸውንም፡ባውታር፡አዘጋጅተዋልና፡ ልበ፡ ቅኖች
ን፡ በሰውር፡ ይነድፉ፡ ዘንድ።

፫፡ መሠረት፡ፈርሰዋልና። ጻድቅ፡ ምን፡ ያደርጋል።

፬፡ እግዚአብሔር ፡ በተቀደሰው ፡ መቅደሱ፡ ነው።
እግዚአብሔር፡ ዙፋኑ፡ በሰማይ፡ ነው። ዓይኖቹ፡ያያ
ሉ፡ ቅንድቦቹም፡ የሰውን፡ ልጆች ፡ ይመረምራሉ።

፭፡ እግዚአብሔር ፡ ጻድቁን፡ ይፈትናል፡ የሕግ፡ ተ
ላላፊውንና፡ ግፍ፡ ወዳጁን፡ ግን፡ ነፍሱ፡ ትጸላለች።

፮፡ በኃጥኣን ፡ ላይ ፡ ወጥመድን ፡ ያዘንባል። እሳት
ም፡ ዲንና፡ ዓውሎ፡ ነፋስ ፡ የጽዋቸው ፡ ፈንታ ፡ ይሆ
ናል።

፯፡ እግዚአብሔር፡ ጻድቅ፡ ሁንዋልና፡ጽድቅንም፡
ይወዳል። ፊቱ፡ቅኑን፡ ትመለከታለች።

መዝሙር፡ ፲፪፡

ለመዘምራን ፡ አለቃ፡ በሸሚኒት ፡ ላይ። የዳዊት፡ መ
ዝሙር።

፩፡ አድነኝ፡አቤቱ፡ ጻድቅ፡አልቋልና፡ከሰው፡ልጆች
ም፡ ምእመናን፡ አንሰዋልና።

፪፡ እርሱ፡ በርሳቸው፡ምናምን፡ይናገራሉ፡በሽንገላ
ም፡ ከንፈር፡ ሁለት፡ ልብ፡ ሆነው፡ ይናገራሉ።

፫፡ እግዚአብሔር፡የደላዩን፡ ከንፈር፡ ሁሉ፡ ይቈር
ጣል፡ ታላቅ፡ ነገርም፡ የምትናገረውን፡ መላስ።

፬፡ « በመላሳችን ፡ እንበርታ » ፡ የሚሉትን። « ከን
ፈራችን፡ የኛ፡ ነውና፡ ጌታችን፡ ማነው » ፡ ብለው።

፭፡ ስለ፡ ችጋረኞች፡ ጥፋት ፡ ስለ፡ ድኆችም፡ ልቅሶ፡
አሁን፡ እነሣለሁ ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር። በላዩም፡
እፍ፡ ለተባለበት፡ መድኃኒት፡ አደርግለታለሁ።

፮፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃላት ፡ የነጹ፡ ቃላት፡ ናቸው፡
በምድር፡ መቅለጫ፡እንደ፡ ተፈተነ፡ ብር፡ ሰባት፡ጊዜ፡
እንደ፡ ጸራ።

፯፡ አንተ፡ አቤቱ ፡ ጠብቃቸው ፡ ከዚችም ፡ ትውል
ድ፡ ለዘላለም፡ታደጋቸው።

፰፡ ክፉች ፡ በዙርያው ፡ ይመላለሳሉ ፡ የምናምን፡
ልጆች፡ ከፍ፡ ከፍ፡ ባሉ፡ጊዜ።

መዝሙር፡ ፲፫፡

ለመዘምራን፡ አለቃ። የዳዊት፡ መዝሙር።

፩፡ አቤቱ፡እስከ፡ መቼ ፡ ፈጽመኽ፡ ትረሳኛለኽ።
እስከ፡ መቼ፡ ፊትኽን፡ ከኔ፡ ትሰውራለኽ።

፪፡ እስከ፡ መቼ፡በነፍሴ፡እመካከራለሁ፡ ትካዜስ፡
በልቤ፡ ዕለት፡ ዕለት፡ይሆናል። እስከ፡ መቼ፡ በላዬ፡ጸ
ላቴ፡ ይጓደዳል።

፫፡ እየኝ፡ስማኝም፡ አቤቱ፡ አምላኬ። ዓይኖቼን፡
አብራ፡ ለሞት፡ እንዳልተኛ።

፬፡ ጸላቴም፡አሸነፍሁት፡እንዳይል። የሚያስጨን
ቁኝም፡ እኔ፡ ብናወጥ፡ ደስ፡ እንዳይላቸው።

፭፡ እኔስ፡በጥርነትኽ፡ ታመንሁ፡ ልቤም፡ በመድኃ
ኒትኽ፡ ደስ፡ ይለዋል።

፮፡ በጐነት ፡ አድርጎልኛልና ፡ ለእግዚአብሔር፡ እቀ
ኛለሁ።

መዝሙር፡ ፲፬፡

ለመዘምራን፡ አለቃ። የዳዊት፡ መዝሙር።

፩፡ ሰነፍ፡ በልቡ፡ አምላክ፡ የለም፡ይላል። ስራቸወ
ን፡ አጠፉ ፡ አጸየፉትም፡ በጎ፡ ነገርም ፡ የሚሰራ ፡ የ
ለም።

፪፡ እግዚአብሔር፡ከሰማይ፡የሰውን፡ ልጆች፡ተመ
ለከተ፡ የሚያስተውል፡ እግዚአብሔርንም፡ የሚሻ
ሰው፡ እንደሆ፡ ያይ፡ ዘንድ።

፫፡ ሁሉ፡ ዓመፁ፡ ባንድም፡ ረከሱ። በጎን፡ ስራ፡ የለ
ም። አንድ፡ ስንኳ፡ የለም።

፬፡ በውኑ፡ ግፍ፡ አድራጎች ፡ ሁሉ፡ እያስተውሉም
ን፡ ሕዝቤን ፡ እንደ፡ እንጀራ፡ የሚበሉ፡እግዚአብሐ
ርን፡ ግን፡ አልጸሩትም።

፭፡ የዚያን፡ ጊዜ ፡ በታላቅ ፡ ፍርሃት፡ ይፈራሉ፡ እግ
ዚአብሔር፡ በጻድቅ፡ ትውልድ፡ ነውና።

፮፡ የችጋረኛውን ፡ ምክር፡ አሳፈራችሁ፡ እግዚአብ
ሔር፡ ግን፡ ተስፋው፡ ነው።

፯፤ ማን፡ ከፅዮን፡ ለእሥራኤል፡ መድኃኒት፡ ይሰጣል። እግዚአብሔር፡ የሕዝቡን፡ ምርኮ፡ ሲመልስ፡ ጊዜ፡ ያዕቆብ፡ ደስ፡ ይለዋል፡እሥራኤልም፡ ሐሤት፡ ያደርጋል።

መዝሙር፡ ፲፭፤

የዳዊት፡ መዝሙር።

፩፤ አቤቱ፡ በድንኳንኽ፡ ማን፡ ያድራል፡ በተቀደሰውም፡ ተራራህ፡ ማን፡ ይኖራል።
፪፤ በቅንነት፡ የሚሔድ፡ ጽድቅንም፡ የሚያደርግ፡ በልቡም፡ እውነት፡ የሚናገር።
፫፤ በመላሱም፡ የማያማ፡ በባልንጀራውም፡ ክፉ፡ ያላደረገ፡ ባልንጀራውንም፡ ያልሰደበ።
፬፤ ቸልተኛውን፡በፊቱ፡የናቀ፡እግዚአብሔርንም፡ የሚፈሩትን፡ የሚያከብር። ለራሱ፡ ጕዳት፡ ለባልንጀራው፡ ምሎ፡ የማይከዳ።
፭፤ ብሩን፡ ባራጣ፡ ያላበደረ፡ በንጹሕ፡ ላይም፡ መማለጃ፡ ያልተቀበለ። እንደዚህ፡ የሚያደርግ፡ ለዘላለም፡ አይናወጥም።

መዝሙር፡ ፲፮፤

የዳዊት፡ መዝሙር። በዕብራይስጥ፡ መክታም፡ የሚባለው።

፩፤ ጠብቀኝ፡ አቤቱ፡ ባንተ፡ ታምኜለሁና።
፪፤ ነፍሴ፡ እግዚአብሔርን፡ አንተ፡ ጌታዬ፡ ነኽ፡ አለች፡ ያላንተ፡ በጎ፡ ነገር፡ የለኝም።
፫፤ በምድር፡ ባሉት፡ ቅዱሳንና፡ ክቡራን፡ፈቃዴ፡ሁሉ፡ነው።
፬፤ ወደ፡ ሌላ፡ለሚፈጥኑት፡ ድካማቸው፡ይበዛል፡ የቍርባናቸውን፡ደም፡አላፈስውም፡ስማቸውንም፡ በከንፈሮቼ፡ አልጠራም።
፭፤ እግዚአብሔር፡ የርስቴ፡ ፈንታና፡ ጽዋዬ፡ ነው። ዕፃዬንም፡ የምታጸና፡ አንተ፡ ነህ።
፮፤ ገመድ፡ ባማረ፡ ስፍራ፡ ወደቀችልኝ፡ ርስቴም፡ ተዋበችልኝ።
፯፤ የመከረኝን፡ እግዚአብሔርን፡ እባርካለሁ። ደግሞም፡ ሌሊት፡ ኵላሊቶቼ፡ ይገሥጹኛል።
፰፤ ሁልጊዜ፡ እግዚአብሔርን፡በፊቴ፡አየዋለሁ፡በቀኜ፡ነውና፡ አልታወክም።
፱፤ ስለዚህ፡ ልቤ፡ ደስ፡ አለው፡ክብሬም፡ እልል፡አለች፡ ሥጋዬም፡ ደግሞ፡ በተስፋ፡ ታድራለች።
፲፤ ነፍሴን፡ ለሢኦል፡አትተዋትምና፡ ጻድቅኽንም፡ ጥፋትን፡ያይ፡ ዘንድ፡ አትሰጠውምና።
፲፩፤ የሕይወትን፡ መንገድ፡ታስታውቀኛለኽ። በፊትኽ፡ የደስታ፡ ጽጋብ፡ነው፡ ሥምረትም፡ በቀኝኽ፡ ለዘላለም።

መዝሙር፡ ፲፯፤

የዳዊት፡ ጸሎት።

፩፤ አቤቱ፡ ጽድቅንና፡ ጩኸቴን፡ ስማ፡ በተንኰለኛም፡ ከንፈር፡ ያልሆነውን፡ ጸሎቴን፡ አድምፅ።
፪፤ ፍርዴ፡ ከፊትኽ፡ ይውጣ። ዓይኖችኽም፡ ቅኑን፡ ነገር፡ ይዩ።
፫፤ ልቤን፡ ፈተንኸው፡ በሌሊትም፡ ጐበኘኸው፡ አነጠርኸኝ፡ ምንም፡አላገኘህብኝም። አፌ፡ እንደይተላለፍ፡ ፈቃዴ፡ነው።
፬፤ ስለ፡ ሰው፡ ሥራ፡ ሁሉ፡ በከንፈርኽ፡ ነገር፡ እኔ፡ካጥፊ፡ መንገድ፡ ተጠበቅሁ።
፭፤ ስኩናዬም፡ እንዳይናወጥ፡በመንገድኽ፡ አረጋገጤን፡ አጽና።
፮፤ አቤቱ፡ እኔ፡ ጸራሁኽ፡ ስምተኸኛልና። ወደኔ፡ ጆሮኽን፡ ጣል፡ ቃሌንም፡ ስማኝ።
፯፤ ቸርነትኽን፡ ድንቅ፡ አድርገኽ፡ ግለጸው፡የሚያምኑኽን፡ ከሚቃወሙ፡ በቀኝኽ፡ የምታድናቸው።
፰፤ እንደ፡ዓይን፡ ብሌን፡ ጠብቀኝ፡በክንፎችኽ፡ጥላ፡ ሰውረኝ።
፱፤ ከሚያስጨንቁኝ፡ ከኃጢአተኞች፡ ፊት፡ ከጸላቶቼ፡ ሰውነቴን፡ ከሚከብዋት።
፲፤ እንጀታቸውን፡ በስብ፡ ቋጠሩ፡ አፋቸውም፡ ትዕቢት፡ ተናገረ።
፲፩፤ አሁንም፡እርምጃችንን፡ከበቡ። ዓይኖቻቸውን፡ ወደ፡ ምድር፡ ይጥሉን፡ ዘንድ፡ አጸኑ።
፲፪፤ ንጥቂያ፡ እንደሚናፍቅ፡ አንበሳ፡ እንደ፡ አንበሳም፡ ደቦል፡ ተሸጕጦ፡ እንደሚኖር።
፲፫፤ ተነሣ፡አቤቱ፡ቀድመህ፡ወደ፡ምድር፡ጣለው፡ ሰውነቴን፡ ከኃጢአተኛ፡ በሰይፍኽ፡ አድናት።
፲፬፤ አቤቱ፡ ከጅኽ፡ ሰዎች፡ አድነኝ። ከዚህ፡ ዓለም፡ ሰዎች፡ ፈንታቸው፡ በሕይወታቸው፡ ከሆነች። ከሰወርኸው፡ ኀብትኽ፡ ሆዳቸውን፡ አጸገብኸ። ልጆቻቸው፡ በዙ። የተረፋቸውንም፡ ለሕፃናቶቻቸው፡ ያተርፋሉ።
፲፭፤ እኔ፡ ግን፡ በጽድቅ፡ ፊትኽን፡ አያለሁ። በምሳሌኽም፡ ነቅቼ፡ እጸግባለሁ።

መዝሙር፡ ፲፰፤

ለመዘምራን፡ አለቃ። የእግዚአብሔር፡ ባርያ፡ የዳዊት፡መዝሙር፡ለእግዚአብሔርም፡ ይኸም፡ምስጋና፡ ተናገረ፡ እግዚአብሔር፡ ከጸላቶቹ፡ ሁሉ፡ እጅ፡ ከሳኦልም፡ እጅ፡ ባዳነው፡ ቀን፡ አለም።

፩፤ አቤቱ፡ ጕልበቴ፡እወድኻለሁ።
፪፤ እግዚአብሔር፡ አለቴ፡ አምባዬና፡ መድኃኒቴ፡ አምላኬና፡ መጸጊያዬም፡ነው፡በርሱም፡አምናለሁ፡ ጋሻዬና፡ የረደቴ፡ ቀንድ፡ መጸጊዬም።
፫፤ ምስጋና፡ የሚገባውን፡ እግዚአብሔርን፡ እጸራለሁ፡ ከጸላቶቼም፡ እድናለሁ።
፬፤ የሞት፡ ማሠርዮች፡ ያዙኝ፡የብልያልም፡ ፈሳሾች፡ አስፈሩኝ።
፭፤ የሲኦልም፡ ማሠርያ፡ከበበኝ። የሞትም፡ወጥመድ፡ ደረሰብኝ።
፮፤ በጨነቀኝ፡ጊዜ፡ እግዚአብሔርን፡ ጸራሁት። ወደ፡ አምላኬም፡ ጮኽሁ፡ ከመቅደሱም፡ ቤት፡ ቃሌን፡ ሰማኝ፡ በፊቱም፡ ጩኸቴ፡ ወደ፡ ጆሮው፡ ገባ።

፯፤ ምድርም፡ ተንቀጠቀጠች፡ ተንበደበደችም፡ የተራሮችም፡ መሠረቶች፡ ተነቃነቁ፡ እግዚአብሔርም፡ ተቈጥቶዋልና፡ ተንቀጠቀጡ።
፰፤ ጢስ፡ ካፍንጫው፡ ወጣ፡ ካፉም፡ የሚባላ፡ እሳት። ፍምም፡ ከርሱ፡ ፈገገ።
፱፤ ሰማዮችን፡ ዝቅ፡ ዝቅ፡ አደረገ፡ ወረደም፡ ጭጋግም፡ ከግሩ፡ በታች፡ ነበረ።
፲፤ በኪሩቤልም፡ ላይ፡ ተቀመጠ፡ በረረም፡ በነፋስም፡ ክንፍ፡ በረረ።
፲፩፤ መሰወርያውን፡ ጨለማ፡ አደረገ፡ በዙርያውም፡ የነበረው፡ድንኳን፡የውኆች፡ጨለማና፡የሰማይ፡ ደመናት፡ ነበር።
፲፪፤ ከፊቱ፡ ብርሃን፡ የተነሣ፡ ደመናት፡ አለፉ፡ በረዶውንና፡ የሳቱን፡ ፍም።
፲፫፤ እግዚአብሔርም፡ በሰማዮች፡ አንጐደጐደ፡ ልዑልም፡ ቃሉን፡ ሰጠ፡ በረዶውንና፡ የሳቱን፡ ፍም።
፲፬፤ ፍላፃውንም፡ ወረወረ፡ በተናቸውም፡ መብረቆችን፡ አበዛ፡ አወካቸውም።
፲፭፤ የውኆችም፡ መሠረት፡ ታየ፡ የዓለምም፡ መሠረቶች፡ተገለጹ፡ከዘለፋኽ፡ የተነሣ፡ አቤቱ፡ ከመዓትኽም፡ መንፈስ፡ እስትንፋስ።
፲፮፤ ከከፍታውም፡ ሰደደ፡ ወሰደኝም፡ ከብዙ፡ውኆችም፡ አወጣኝ።
፲፯፤ ከብርቱ፡ጸላቴ፡ አዳነኝ፡ከሚጸሉኝም። በርትተውብኝ፡ ነበሩና።
፲፰፤ በመከራዬ፡ ቀን፡ ደረሱብኝ፡ እግዚአብሔር፡ ግን፡ደገፋዬ፡ ሆነ።
፲፱፤ ወደ፡ ሰፊ፡ ስፍራም፡ አወጣኝ። ወዶኛልና፡ ረዳኝ።
፳፤ እግዚአብሔር፡ እንደ፡ ጽድቄ፡ ይከፍለኛል፡ እንደ፡ እጄ፡ ንጽሕናም፡ ይመልስልኛል።
፳፩፤ የእግዚአብሔርን፡ መንገድ፡ ጠብቄያለሁና፡ በአምላኬም፡ አላመፀሁም።
፳፪፤ ፍርዱ፡ ሁሉ፡ በፊቴ፡ ነበረና፡ ትእዛዛቱንም፡ ከኔ፡ አላራቅሁም።
፳፫፤ ከርሱም፡ ጋራ፡ በቅንነት፡ ነበርሁ፡ ከኃጢአቴም፡ተጠበቅሁ።
፳፬፤ እግዚአብሔርም፡እንደ፡ጽድቄ፡ መለሰልኝ፡ እንደ፡እጄም፡ንጽሕና፡ባይኖቹ፡ፊት።
፳፭፤ ከበጎ፡ ሰው፡ ጋራ፡ በጎ፡ ነኽ፡ ከቅን፡ ሰው፡ጋራም፡ቅን፡ነኽ።
፳፮፤ ከንጹሕም፡ጋራ፡ ንጹሕ፡ ነኽ፡ ከጠማማም፡ ጋራ፡ጠማማ፡ነኽ።
፳፯፤ አንተ፡ የተጠቃውን፡ ሕዝብ፡ ታድናለኽና፡ የትዕቢተኞችን፡ዓይኖች፡ግን፡ታዋርዳለኽ።
፳፰፤ አንተ፡ መብራቴን፡ ታበራለኽና፡ እግዚአብሔር፡አምላኬ፡ጨለማዬን፡ያበራል።
፳፱፤ ባንተ፡ጭፍራውን፡ጥሼ፡ እልፋለሁና፡ በአምላኬም፡ቅጽርን፡እዘላለሁ።
፴፤ ያምላክ፡ መንገድ፡ ፍጹም፡ ነው፡ የእግዚአብሔር፡ቃል፡የነጠረ፡ ነው። በርሱ፡ ለሚታመኑት፡ ሁሉ፡ ጋሻ፡ነው።
፴፩፤ ከእግዚአብሔር፡ በቀር፡ ማነው፡ አምላክ፡ያለ፡አምላካችንስ፡ማነው፡መጸጊ።
፴፪፤ ኃይል፡ የሚያስታጥቀኝ፡ እግዚአብሔር፡ መንገዴንም፡የሚያቀና።
፴፫፤ እግሮቼን፡እንደ፡ብሆር፡እግሮች፡ የሚያረታ፡ በኮረፍቶቼም፡የሚያቆመኝ።
፴፬፤ እጆቼን፡ ሰልፍ፡ያስተምራል፡በክንዴም፡የናስ፡ቀስት፡እገትራለሁ።
፴፭፤ የመድኃኒትኽንም፡ ጋሻ፡ ሰጠኸኝ፡ ቀኝኽም፡ታጸናኛለች፡ማዋረድኽም፡ታልቀኛለች።
፴፮፤ አረጋገጤን፡ በታቼ፡ታሰፋለኽ፡ቍርጭምጭሚቴ፡እንዳይናወጥ።
፴፯፤ ጸላቶቼን፡እከተላለሁ፡እይዛቸውማለሁ፡ሳልፈጃቸውም፡አልመለስም።
፴፰፤ አስጨንቃቸዋለሁ፡መቆምም፡አይችሉም፡ ከግሬም፡በታች፡ይወድቃሉ።
፴፱፤ ለሰልፍ፡ ኃይል፡ ታስታጥቀኛለኽ፡ በላዬ፡ የቆሙትን፡ሁሉ፡በታቼ፡ትጥላቸዋለህ።
፵፤ የጸላቶቼንም፡ ጀርባ፡ ሰጠኸኝ፡ የሚጸሉኝንም፡አጠፋቸዋለሁ።
፵፩፤ ጮኹ፡ የሚረዳቸውም፡ አልነበረም፡ ወደ፡ እግዚአብሔርም፡ጮኹ፡አልሰማቸውም።
፵፪፤ እንደ፡ መሬት፡ በነፋስ፡ ፊት፡ እፈጫቸዋለሁ፡እንደ፡አደባባይም፡ጭቃ፡እረግጣቸዋለሁ።
፵፫፤ ከሕዝብ፡ክርክር፡ታድነኛለኽ፡የአሕዛብም፡ራስ፡ አድርገኽ፡ ትሾመኛለኽ። የማላውቀው፡ ሕዝብም፡ይገዛኛል።
፵፬፤ በጆሮ፡ መስማት፡ ተገዙልኝ። የልዩ፡ ልጆች፡ ደለሉኝ።
፵፭፤ የልዩ፡ ልጆች፡ ደከሙ፡ ከተቈለፈችም፡ ከተማቸው፡ተንቀጥቅጠው፡ወጡ።
፵፮፤ እግዚአብሔር፡ ሕያው፡ ነው፡ መጸጊዬም፡ ቡሩክ፡ነው። የመድኃኒቴም፡ አምላክ፡ ከፍ፡ ከፍ፡ ይበል።
፵፯፤ በቀሌን፡ የሚመልስልኝ፡ አምላክ፡ አሕዛብን፡በታቼ፡ያስገዛል።
፵፰፤ ከጸላቶቼ፡ የሚያድነኝ፡ እርሱ፡ ነው፡ በኔም፡ ላይ፡ ከቆሙብኝ፡ ከፍ፡ ከፍ፡ ታደርገኛለኽ፡ ከበደለኛ፡ሰው፡አደንኽኝ።
፵፱፤ አቤቱ፡ስለዚህ፡በአሕዛብ፡ዘንድ፡ አመሰግንኻለሁ፡ለስምኽም፡እዘምራለሁ።
፶፤ የንጉሡን፡መድኃኒት፡ታላቅ፡ የምታደርግ፡ቸርነትኽንም፡ ለመሢሕኽ፡የሰጠኽ፡ለዳዊትና፡ለዘሩ፡ ለዘላለም።

መዝሙር፡ ፲፱፡

ለመዘምራን፡አለቃ። የዳዊት፡መዝሙር።

፩፡ ሰማዮች፡ የእግዚአብሔርን፡ ምስጋና፡ ይናገራሉ፡ የሰማይም፡ጠፈር፡የእጁን፡ሥራ፡ያወራል።

፪፡ ቀን፡ ለቀን፡ ነገር፡ ታወጣለች፡ ሌትም፡ ለሌት፡ዕውቀትን፡ትናገራለች።

፫፡ ነገር፡የለም፡መናገርም፡የለም፡ድምጻቸውም፡አይሰማም።

፬፡ ነገራቸው፡ ወደ፡ ምድር፡ ሁሉ፡ ወጣ፡እስከ፡ዓለም፡ዳርቻም፡ነገራቸው። የፀሐይንም፡ድንኳን፡አኖረባቸው።

፭፡ እርሱም፡እንደ፡ሙሽራ፡ከእልፍኙ፡ይወጣል። እንደ፡ኃያልም፡በመንገዱ፡ለመሮጥ፡ደስ፡ይለዋል።

፮፡ አወጣጡ፡ ከሰማዮች፡ ዳርቻ፡ ነው፡ ዙረቱም፡ እስከ፡ዳርቻቸው፡ነው፡ ከትኩሳቱም፡ የሚሰወር፡የለም።

፯፡ የእግዚአብሔር፡ሕግ፡ፍጹም፡ነው፡ነፍስንም፡ይመልሳል። የእግዚአብሔር፡ምስክር፡የታመነ፡ነው፡ሕፃናትንም፡ጠቢባን፡ያደርጋል።

፰፡ የእግዚአብሔር፡ ሥርዓት፡ የቀና፡ ነው፡ ልብንም፡ደስ፡ያሰኛል። የእግዚአብሔር፡ ትእዛዝ፡ ጽሩ፡ነው፡ዓይንንም፡ያበራል።

፱፡ የእግዚአብሔር፡ ፍርሃት፡ ንጹሕ፡ ነው፡ ለዘላለሙም፡ ይኖራል፡የእግዚአብሔር፡ ፍርድ፡እውነት፡ከቅንነት፡ጋራ፡ባንድ፡ነው።

፲፡ እጅግ፡ከጥሩ፡ ምዝምዝ፡ ወርቅ፡ ይልቅ፡ ይወደዳል። ከማር፡ ከማርም፡ ወለላ፡ ነጠብጣብ፡ ይጣፍጣል።

፲፩፡ ባሪያኽ፡ደግሞ፡በርሱ፡ይገሠፃል። እርሱንም፡በመጠበቅ፡እጅግ፡ጥቅም፡ይገኛል።

፲፪፡ ስሕተቱን፡ማን፡ያስተውላል። ከተሰወረው፡ኃጢአቴ፡አንጻኝ።

፲፫፡ ደፋርም፡ስሕተት፡እንዳይገዛኝ፡ባሪያኽን፡ጠብቅ። የዚያን፡ጊዜ፡ፍጹም፡እሆናለሁ፡ከታላቁም፡ኃጢአት፡እነጻለሁ።

፲፬፡ ያፌ፡ነገርና፡የልቤ፡አሳብ፡በፊትኽ፡ያማረ፡ይሁን፡አቤቱ፡አምባዬ፡መድኃኒቴም።

መዝሙር፡ ፳፡

ለመዘምራን፡አለቃ። የዳዊት፡መዝሙር።

፩፡ በመከራ፡ ቀን፡ እግዚአብሔር፡ ይስማኽ፡የያዕቆብ፡አምላክም፡ስም፡ያንሣኽ።

፪፡ ከመቅደሱ፡ ረድኤት፡ይላክልኽ፡ከፅዮንም፡ያጽናኽ።

፫፡ የእህል፡ ቍርባን፡ ሁሉ፡ ያስብልኽ፡ የሚቃጠለውንም፡መሥዋዕትኽን፡ያለምልምልኽ። ሴላ።

፬፡ እንደ፡ ልብኽ፡ ይስጥኽ፡ ምክርኽንም፡ ሁሉ፡ ይፈጽምልኽ።

፭፡ በመድኃኒትኽ፡ ደስ፡ ይለናል፡ በአምላካችን፡ም፡ስም፡ ሠንደቅ፡ ዓላማ፡ እናነሣለን። ልመናኽን፡ሁሉ፡እግዚአብሔር፡ይፈጽምልኽ።

፮፡ ዛሬ፡እግዚአብሔር፡ቀብቶ፡ያነገሠውን፡እንዳዳነው፡ አወቅሁ። በቀኙ፡ ብርታት፡ ማዳን፡ ከሰማይ፡መቅደሱ፡ይመልስለታል።

፯፡ እሌሁ፡ በሠረገላ፡ እልያም፡ በፈረስ፡ ይታመናሉ፡ እኛ፡ ግን፡ የአምላካችንን፡ የእግዚአብሔርን፡ስም፡እናስባለን።

፰፡ እርሳቸው፡ ተምበርክከው፡ ወደቁ፡ እኛ፡ ግን፡ ቆምነ፡ተደገፍነም።

፱፡ አቤቱ፡ንጉሥን፡አድነው። በጠራነው፡ቀን፡ይስማን።

መዝሙር፡ ፳፩፡

ለመዘምራን፡አለቃ። የዳዊት፡መዝሙር።

፩፡ በኃይልኽ፡አቤቱ፡ንጉሥ፡ደስ፡ይለዋል፡በማዳንኽ፡እንደ፡ምን፡እጅግ፡ሐሤት፡ያደርጋል።

፪፡ የልቡን፡ ፈቃድ፡ሰጠኸው፡የከንፈሩንም፡ልመና፡አልከለከልኸውም። ሴላ።

፫፡ በመልካም፡ በረከት፡ ቀድመህዋልና፡ የምዝምዝ፡ወርቅ፡ዘውድ፡በራሱ፡ላይ፡አስቀመጥህ።

፬፡ ሕይወትን፡ ለመነኽ፡ ሰጠኸውም። ረጅምን፡ም፡ዘመን፡ለዘላለሙ።

፭፡ በማዳንኽ፡ ክብሩ፡ ታላቅ፡ነው፡ ምስጋናና፡ ግርማም፡ጨመርህለት።

፮፡ የዘላለምን፡በረከት፡ሰጥተኸዋልና። በፊትኽም፡ደስታ፡ደስ፡ታሰኘዋለኽ።

፯፡ ንጉሥ፡ በእግዚአብሔር፡ አምኗልና። በልዑልም፡ምሕረት፡አይናወጥም።

፰፡ እጅኽ፡ ጸላቶችኽን፡ ሁሉ፡ ታገኛለች። ቀኝኽም፡የሚጸሉኽን፡ታገኛለች።

፱፡ እንደ፡ እሳት፡ እቶን፡ ታደርጋቸዋለኽ፡በጉብኝትኽ፡ ጊዜ። እግዚአብሔር፡በቍጣው፡ ያጠፋቸዋል፡እሳትም፡ትበላቸዋለች።

፲፡ ፍሬያቸውን፡ ከምድር፡ታጠፋለኽ፡ዘራቸውንም፡ከሰው፡ልጆች።

፲፩፡ ክፋትን፡ባንተ፡ ላይ፡ ዘርግተዋልና፡ የማይቻላቸውንም፡ምክር፡አሰቡ።

፲፪፡ ወደ፡ ኋላቸውም ፡ ትመልሳቸዋለህ። ፍላጻኽን፡በፊታቸው፡ላይ፡ታዘጋጃለኽ።

፲፫፡ አቤቱ፡ በኃይልኽ፡ ከፍ፡ ከፍ፡ በል፡ ለጽናትኽም፡እንቀኛለን፡ዝማሬም፡እናደርጋለን።

መዝሙር፡ ፳፪፡

ለመዘምራን፡አለቃ፡ስለ፡አይሌት፡ሠሐር። የዳዊት፡መዝሙር።

፩፡ አምላኬ፡ አምላኬ፡ ለምን፡ ተውኸኝ። እኔን፡ከማዳንና፡ከጩኸቴ፡ነገር፡የራቅኽ፡ነኽ።

፪፡ አምላኬ፡ በቀን፡ ወደንተ፡ እጠራለሁ፡ አትመልስልኝም፡ሌሊት፡እንኳ፡ዝምታ፡የለኝም።

፫፡ አንተ፡ግን፡በእሥራኤል፡ምስጋና፡የምትኖር፡ቅዱስ፡ነህ።

፬፡ አባቶቻችን፡አንተን፡አመኑ። አመኑ፡ አንተም፡ ረዳኻቸው።

፭፡ ወደንተ፡ጮኹ፡አመለጡም። አንተን፡አመኑ፡ አላፈሩም።

፮፡ እኔ፡ግን፡ትል፡ነኝ፡ሰውም፡አይደለሁም፡የሰውም፡ማላገጫ፡በሕዝብም፡ዘንድ፡የተናቅሁ።

፯፡ የሚያዩኝ፡ሁሉ፡ያላግጡብኛል፡ከንፈሮቻቸው፡ ይላሉ፡ ራሳቸውንም፡ ያንቀሳቅሳሉ።

፰፡ በእግዚአብሔር፡ ታመነ፡ እርሱም፡ ያድነው። ቢወደውስ፡ያድነው።

፱፡ አንተ፡ ከሆድ፡ አውጥተኸኛልና፡ በጡቴ፡ ጡት፡ ሳለሁ፡በእምነት፡አኖርኸኝ።

፲፡ ባንተ፡ላይ፡ ከማሕፀን፡ ተጣልሁ። ከእናቴ፡ ሆድ፡ ጀምረኽ፡አምላኬ፡አንተ፡ነኽ።

፲፩፡ ከኔ፡ አትራቅ፡ ጭንቀት፡ ቀርባለችና፡ የሚረዳኝም፡የለምና።

፲፪፡ ብዙ፡ በሮች፡ ከበቡኝ፡ የበረቱም፡ ኮርማዎች፡ ከባሳን፡ዙሩኝ።

፲፫፡ በላዬ፡ አፋቸውን፡ ከፈቱ፡ እንደ፡ ነጣቂና፡ እንደ፡ሚጮኽም፡አንበሳ።

፲፬፡ እንደ፡ ውኃ፡ ፈሰስሁ፡ አጥንቶቼም፡ ሁሉ፡ ተለያዩ፡ ልቤ፡ እንደ፡ ሰም፡ ሆነ፡ በአንጀቴም፡ መካከል፡ ቀለጠ።

፲፭፡ ኃይሌ፡እንደ፡ገል፡ደረቀ፡በጉሮሮዬም፡መላሴ፡ተጣጋ፡ወደ፡ሞትም፡መሬት፡አወረድኸኝ።

፲፮፡ ውሾች፡ ከበቡኝ፡ የክፉም፡ አድራጊዎች፡ ጉባኤ፡ ዞረኝ። እጆቼና፡እግሮቼን፡ቸነከሩኝ።

፲፯፡ አጥንቶቼን፡ ሁሉ፡ እቈጥራለሁ፡ እርሳቸው፡ ግን፡ያያሉ፡ይመለከቱኝማል።

፲፰፡ ልብሶቼንም፡ለራሳቸው፡ይከፋፈላሉ፡ በልብሴም፡ላይ፡ዕጣ፡ይጥላሉ።

፲፱፡ አንተ፡ግን፡አቤቱ፡ ከኔ፡ አትራቅ። አንተ፡ ጉልበቴ፡እኔን፡ለመርዳት፡ፍጠን።

፳፡ ነፍሴን፡ ከሰይፍ፡ አድናት፡ ብቸኒቴንም፡ ከውሾች፡ እጅ።

፳፩፡ ካንበሳ፡ አፍ፡ አድነኝ፡ አንድ፡ ቀንድም፡ ካለው፡አውሬ፡ሰማኸኝ።

፳፪፡ ለወንድሞቼ፡ ስምኽን፡ እነግራለሁ፡ በጉባኤም፡መካከል፡አመሰግንኻለሁ።

፳፫፡ እግዚአብሔርን፡የምትፈሩ፡ አመስግኑት፡ የያዕቆብ፡ ዘር፡ ሁላችሁ፡ አክብሩት፡ የእሥራኤልም፡ዘር፡ ሁላችሁ፡ ፍሩት።

፳፬፡ የችጋረኛን፡ችጋር፡አልናቀምና፡ ቸልም፡ አላለምና፡ ፊቱንም፡ ከርሱ፡ አልሰወረምና፡ ነገር፡ ግን፡ወደ፡ርሱ፡በጮኸ፡ጊዜ፡ሰማው።

፳፭፡ በታላቅ፡ ጉባኤ፡ ምስጋናዬ፡ ካንተ፡ ዘንድ፡ነው፡ እርሱንም፡ በሚፈሩት፡ ፊት፡ ስለቴን፡ እሰጣለሁ።

፳፮፡ ችጋረኞች፡ ይበላሉ፡ ይጠግቡማል፡ እግዚአብሔርንም፡ የሚሹት፡ ያመሰግኑታል፡ ልባችሁ፡ ለዘላለሙ፡ሕያው፡ይሁን።

፳፯፡ የምድር፡ዳርቻ፡ሁሉ፡ ያስቡ፡ ወደ፡ እግዚአብሔርም፡ ይመለሱ። የአሕዛብ፡ ነገዶች፡ ሁሉ፡ በፊትኽ፡ይሰግዳሉ።

፳፰፡ መንግሥት፡ ለእግዚአብሔር፡ ናትና፡ እርሱም፡አሕዛብን፡ይገዛል።

፳፱፡ የምድር፡ ደንደኖች፡ ሁሉ፡ ይበላሉ፡ይሰግዳሉም። ወደ፡ መሬት፡ የሚወርዱት፡ ሁሉ፡ በፊቱ፡ይንበረከካሉ፡ነፍሱንም፡በሕይወት፡ያልጠበቀ።

፴፡ ዘር፡ ይገዛለታል፡እንደ፡ትውልድም፡ለእግዚአብሔር፡ይቈጠራል።

፴፩፡ ይመጣሉ፡ ጽድቁንም፡ ለሚወለደው፡ ሕዝብ፡እርሱ፡እንደ፡ሠራው፡ይነግራሉ።

መዝሙር፡ ፳፫፡

የዳዊት ፡ መዝሙር።

፩፡ እግዚአብሔር፡እረኛዬ፡ነው፡ የሚያሳጣኝም፡ የለም።

፪፡ በለመለመ፡ መስክ፡ ያሳድረኛል፡ በዕረፍትም፡ ውኃ፡ዘንድ፡ይመራኛል።

፫፡ ነፍሴን፡ይመልሳል፡ በጽድቅም፡ መንገድ፡ ይመራኛል፡በስሙ፡ምክንያት።

፬፡ በሞት፡ ጥላ፡ ወንዝ፡ እንኳ፡ ብሔድ፡ክፉውን፡ አልፈራም። አንተ፡ ከኔ፡ ጋራ፡ ነኽና። በትርኽና፡ ምርኩዝኽ፡እርሳቸው፡ያጽናኑኛል።

፭፡ በፊቴ፡ ማዕድ፡ ታሰናዳልኛለህ፡ በጸላቶቼ፡ ፊት። ራሴን፡በዘይት፡ቀባኽ። ጽዋዬም፡የተረፈ፡ነው።

፮፡ በእውነት፡ ቸርነትና፡ ምሕረት፡ በሕይወቴ፡ ዘመን፡ ሁሉ፡ ይከተሉኛል። በእግዚአብሔርም፡ቤት፡ ለረጅም፡ ዘመን፡ እኖራለሁ።

መዝሙር፡ ፳፬፡

የዳዊት ፡ መዝሙር።

፩፡ ምድር፡ ለእግዚአብሔር፡ ናት፡ ምላትዋም፡ ሁሉ። ዓለምም፡ በርስዋም፡ የሚኖሩ።

፪፡ እርሱ፡ በውኆች፡ መሥርትዋታልና፡ በፈሳሾችም፡ አጽንትዋታልና።

፫፡ ወደ፡ እግዚአብሔር፡ ተራራ ፡ ማን ፡ ይወጣል። በቅድስናውም፡ ስፍራ፡ ማን፡ ይቆማል።

፬፡ እጆቹ፡ የነጹ ፡ ልቡም ፡ ንጹሕ፡ የሆነ። ለከንቱ፡ ነፍሱን፡ ያላነሣ፡ በሽንገላም ፡ ያልማለ።

፭፡ እርሱ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ በረከት፡ ይቀበላል፡ ጽድቁንም፡ ከመድኃኒቱ፡ አምላክ።

፮፡ ይህች፡ እርሱን፡ለሚሹ፡ትውልድ፡ናት፡ የያዕቆብ፡ ትውልድ፡ ፊትኽን፡ የሚፈልጉ። ሴላ።

፯፡ ደጆች፡ራሳችሁን፡አንሡ።የዘላለምም፡ደጆች፡ ተከፈቱ፡የክብርም፡ ንጉሥ፡ ይገባ።

፰፡ ማነው፡ እርሱ ፡ የክብር፡ ንጉሥ። እግዚአብሔር፡ ብርቱው፡ ኃያሉም። እግዚአብሔር፡ በሰልፍ፡ የበረታ።

፱፡ ደጆች ፡ ራሳችሁን ፡ አንሡ ፡ የዘላለም ም፡ደጆች፡ ተከፈቱ፡ የክብርም፡ ንጉሥ፡ይገባ።

፲፡ ማነው፡እርሱ፡የክብር፡ንጉሥ። እግዚአብሔር፡ የጭፍሮች ፡ አምላክ። እርሱ ፡ ነው፡ የክብር ፡ ንጉሥ። ሴላ።

መዝሙር፡ ፳፭፡

የዳዊት ፡ መዝሙር።

፩፡ አቤቱ፡ ወደንተ፡ ነፍሴን፡ አነሣለሁ።

፪፡ አምላኬ፡አንተን፡አመንሁ፡አልፈር። ጠላቶቼ፡ በኔ፡ ደስ፡ አይበላቸው።

፫፡ አንተን፡ የሚቈዩኽ፡ ሁሉ፡ አያፍሩም። በከንቱ፡ የሚገበዙ፡ ሁሉ፡ ግን፡ ይፈሩ።

፬፡ አቤቱ ፡ መንገድኽን ፡ አመልክተኝ፡ ፍለጋኽንም፡ አስተምረኝ።

፭፡ በውነትኽ፡ ምራኝ፡ አስተምረኝም ፡ አንተ ፡ የመድኃኒቴ፡ አምላክ፡ነኽና። ቀኑን፡ሁሉ፡ አንተን፡ቈይቼሃለሁ።

፮፡ አቤቱ፡ ምሕረትኽንና፡ ቸርነትኽን፡ አስብ፡ከጥንት፡ጀምሮ፡ ናቸውና።

፯፡ የልጅነቴን፡ ኃጢአትና ፡ መተላለፍ ፡ አታስብብኝ፡ ብቻ፡ አንተ፡ እንደ ፡ ምሕረትኽ፡ አስበኝ፡ ስለ፡ ቸርነትኽ፡ አቤቱ።

፰፡ እግዚአብሔር፡ቸር፡ቅንም፡ነው።ስለዚህ፡ኃጢአተኞችን፡በመንገድ፡ያስተምራል።

፱፡ ቸጋሮችን፡ በፍርድ፡ ይመራል። ገሮችንም ፡ በመንገድ፡ያስተምራቸዋል።

፲፡ ኪዳኑንና ፡ ምስክሩን ፡ ለሚጠብቁ ፡ የእግዚአብሔር፡ መንገድ፡ ሁሉ፡ ጸጋና፡ እውነት፡ ነው።

፲፩፡ ስለ፡ ስምኽ፡ አቤቱ፡ ይቅር፡ተለኝ፡ ኃጢአቴ፡ እጅግ፡ ነውና።

፲፪፡ እግዚአብሔርን፡ የሚፈራ ፡ ሰው፡ ማነው። የሚመርጸውን፡ መንገድ፡ ያስተምረዋል።

፲፫፡ ነፍሱ፡ በመልካም ፡ ታድራለች፡ ዘሩም፡ ምድርን፡ ይወርሳል።

፲፬፡ የእግዚአብሔር፡ምሥጢር፡ለሚፈሩት፡ነው፡ ኪዳኑንም፡ ያስታውቃቸዋል።

፲፭፡ ዓይኖቼ ፡ ሁልጊዜ ፡ ወደ፡ እግዚአብሔር፡ ናቸው። እርሱ፡ እግሮቼን፡ ከወጥመድ፡ ያወጣልና።

፲፮፡ ፊትኽን ፡ ወደኔ፡ አድርግ ፡ ማረኝም። እኔ፡ ብቸኛና፡ ቸጋረኛ፡ ነኝና።

፲፯፡ የልቤ፡ ፃር፡ብዙ፡ነው። ከጭንቀቴ፡አውጣኝ።

፲፰፡ ድካሜንና ፡ መከራዬን ፡ እይ፡ ኃጢአቴንም፡ ሁሉ፡ ይቅር፡ በለኝ።

፲፱፡ ጠላቶቼንም፡ እይ፡በዝተዋልና፡የግፍም፡ጥል፡ ጠልተውኛልና።

፳፡ ነፍሴንም፡ ጠብቅና፡ አድነኝ። አንተን፡ አምኜ ለሁና፡ አልፈር።

፳፩፡ ፍጹምነትና፡ ቅን ፡ ይጠብቁኝ። አንተን፡ ተስፋ፡ አድርጌአለሁና።

፳፪፡ አቤቱ፡እሥራኤልን፡ ከፃሩ፡ ሁሉ፡ ተበጀው።

መዝሙር፡ ፳፮፡

የዳዊት ፡ መዝሙር።

፩፡ አቤቱ፡ እኔ፡ በየዋህነቴ፡ሒጃለሁና፡ፍረድልኝ፡ በእግዚአብሔርም፡ አምኜለሁና፡ አልናወጥም።

፪፡ ፈትነኝ፡ አቤቱ፡ መርምረኝም።ልቤንና፡ኵላሊቴንም፡አንጥር።

፫፡ ምሕረትኽ፡ ባይኔ፡ ፊት፡ ነበርና፡በውነትኽም፡ ተመላለስሁ።

፬፡ ከምናምን፡ ሰዎች፡ ጋራ፡ አልተቀመጥሁም፡ከሸንጋዮችም፡ ጋራ፡ አልገባሁም።

፭፡ የክፉዎችን፡ ጉባኤ፡ ጸላሁ፡ ከዝንጉዎች፡ጋራ፡ አልተቀመጥሁም።

፮፡ በንጽሕና፡እጆን፡አፀባለሁ፡መሠውያኽንም፡ እዞራለሁ፡ አቤቱ።

፯፡ የምስጋና፡ ድምፅ፡ አሰማ ፡ ዘንድ፡ ታምራትኽንም፡ ሁሉ፡ እነግር፡ ዘንድ።

፰፡ አቤቱ፡ የቤትኽን፡ ስፍራ፡ ወደድሁ፡የክብርኽንም፡ ማደርያ፡ቦታ።

፱፡ ከኃጥኣን፡ ጋራ፡ ነፍሴን፡ አታጥፋ፡ ከደም፡ ሰዎች፡ጋራም፡ ሕይወቴን።

፲፡ በጆቻቸው፡ ተንኰል፡ካለባቸው፡ቀኛቸውም፡መማለጃ፡ ከመላች።

፲፩፡ እኔ፡ ግን፡ በፍጹምነቴ፡ እሔዳለሁ። አድነኝና፡ ማረኝ።

፲፪፡ እግሮቼ፡ በደልደላ፡ ቈመዋል። በጉባዎችም፡ እግዚአብሔርን፡ አመሰግናለሁ።

መዝሙር፡ ፳፯፡

የዳዊት ፡ መዝሙር።

፩፡ እግዚአብሔር፡ ብርሃኔና፡ረዳቴ፡ነውና፡ ከማን፡ ልፈራ። እግዚአብሔር፡ የሕይወቴ፡ ብርታት፡ነው፡ ከማን፡ ልደንግጥ።

፪፡ ክፉ፡ አድራጊች፡ አስጨናቂዎቼና፡ ጠላቶቼም፡ ሥጋዬን፡ ለመብላት፡ በቀረቡ ፡ ጊዜ፡ እርሳቸው፡ ተሰናክለው፡ ወደቁ።

፫፡ ሠራዊትም፡ ቢሰፍርብኝ፡ ልቤ፡ አይፈራም። ሰልፍም፡ በላዬ፡ ቢነሣብኝ፡ ይኸመም፡እምነት፡አለኝ።

፬፡ አንዲት፡ ነገር፡ ከእግዚአብሔር፡ ለመንሁ፡ እርሷንም፡ እሻለሁ። በሕይወቴ፡ ዘመን፡ሁሉ፡በእግዚ

አብሔር፡ ቤት፡ እኖር፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሥምረት፡ እመለከት፡ ዘንድ፡ በመቅደሱም፡ እመረምር፡ ዘንድ።

፭፡ በመከራ፡ ቀን፡ በድንኳኑ ፡ ሰውሮኛልና ፡ በድንኳኑም፡ መሸሸጊያ፡ ሸሽጎኛልና ፡ ባምባም፡ ላይ፡ ከፍ፡ ከፍ፡ አድርጎኛልና።

፮፡ ዛሬም፡ በዙርያዬ፡ ባሉ፡ በጠላቶቼ፡ ላይ፡ራሴን፡ ከፍ፡ ከፍ፡ ያደርጋል፡ በድንኳኑም ፡ የልልታ ፡ መሥዋዕት፡ እሠዋለሁ፡ ለእግዚአብሔርም ፡ እቀኛለሁ ፡ እዘምርለትማለሁ።

፯፡ አቤቱ፡ ቃሌን፡ስማኝ፡ ወደንተ፡እጸራለሁ። ማረኝና፡ መልስልኝ።

፰፡ ልቤ፡ አንተን ፡ ይላል። አንተ፡ ፊቴን፡ እሹት፡ ብለኽ። አቤቱ፡ ፊትኽን፡ እሻለሁ።

፱፡ ፊትኽን፡ከኔ፡አትሰውር። በቍጣህ፡ባርያኽን፡ አትድፋው። ረዳቴ፡ነበርህ፡የመድኃኒቴ፡ አምላክ፡ሆይ፡ አጣለኝ፡ አትወኘኝም።

፲፡ አባቴ፡ እናቴ፡ በተውኝ፡ ጊዜ፡ እግዚአብሔር፡ ተቀበለኝ።

፲፩፡ አቤቱ፡ መንገድኽን ፡ አስተምረኝ። በቀናውም፡ መንገድህ፡ ምራኝ፡ ስለ፡ ጠላቶቼ።

፲፪፡ ለጠላቶቼ ፡ ፈቃድ ፡ አትስጠኝ። ያሰት፡ ምስክሮች ፡ ተነሥተውብኛልና ፡ በዓመፃም፡ የመላባቸው።

፲፫፡ ይህም ፡ ባይቀር ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቸርነት፡ በሕያዋን፡ ምድር፡ እንደያ፡ አምናለሁ።

፲፬፡ እግዚአብሔርን፡ ተስፋ፡ አድርግ። በርታ፡ ልብህም፡ ይጽና፡ እግዚአብሔርን፡ ተስፋ፡ አድርግ።

መዝሙር፡ ፳፰፡

የዳዊት ፡ መዝሙር።

፩፡ እግዚአብሔር፡ሆይ፡ወደንተ፡እጸራለሁ።አንተም፡ አምባዬ፡ ዝም፡ አትበለኝ። ዝም፡ብትለኝ፡ወደ፡ ጕድጓድ፡እንደሚወርዱት፡ እንደልመስል።

፪፡ አቤቱ፡ ወደንተ፡ የጮኽሁትን፡ የልመናዬን፡ ቃል፡ ስማ። ወደ፡ መቅደስህ፡ማደርያ፡ እጆን፡ ባነሣሁ፡ ጊዜ።

፫፡ ከኃጥኣንና፡ ከክፉ፡ አድራጎች፡ ጋራ፡ አትውሰደኝ። ክፋት፡ በልባቸው፡ ኢያለ፡ ከባልንጀራቸው፡ጋራ፡ በሰላም፡የሚናገሩ።

፬፡ እንደ፡ ስራቸው ፡ ስጣቸው፡ እንደ፡ አካሔዳቸውም ፡ ክፋት፡ እንደ ፡ እጆቻቸውም ፡ ስራ፡ ስጣቸው፡ ፍዳቸውን፡ወደርሳቸው፡መልሰው።

፭፡ ወደ፡ እግዚአብሔር ፡ ስራ ፡ አላስተዋሉምና፡ ወደ፡ እጆቹም ፡ አደራረግ። ያፈርሳቸዋል ፡ አይሠራቸውምም።

፮፡ እግዚአብሔር፡ ይመስገን፡ የልመናዬን፡ ቃል፡ ሰምቶኛልና።

፯፡ እግዚአብሔር፡ ኃይሌና፡ ጋሻዬ፡ ነው። ልቤ፡ በርሱ፡ ታመነ፡ እኔም፡ ተረዳሁ። ልቤም፡ ደስ፡ ይለዋል፡ በዝማሬዬም፡ አመሰግነዋለሁ።

፰፡ እግዚአብሔር፡ኃይላቸው፡ነው፡ለመሢሑም፡ መድኃኒት፡ ጽኑ፡ አምባ፡ ነው።

፱፡ ሕዝብኽን፡አድን፡ርስትኽንም፡ባርክ። ጠብቃቸው ፡ ለዘላለሙም፡ ከፍ፡ ከፍ፡ አድርጋቸው።

መዝሙር፡ ፳፱፡

የዳዊት ፡ መዝሙር።

፩፡ የ፡ኃያላን፡ልጆች፡ ለእግዚአብሔር፡አምጡ፡ክብር፡ ቸሎት ፡ ለእግዚአብሔር፡ አምጹ።

፪፡ የስሙን ፡ ክብር ፡ ለእግዚአብሔር፡ አምጡ፡ ለእግዚአብሔር፡ በቅድስና፡ ጌጽ፡ ስገዱ።

፫፡ የእግዚአብሔር፡ ድምፅ፡ በውኆች፡ ላይ፡ነው። የክብር፡ አምላክ፡ ያንጐደጕዳል። እግዚአብሔር፡ በብዙ፡ውኆች፡ላይ፡ ነው።

፬፡ የእግዚአብሔር፡ ድምፅ ፡ በኃይል፡ ነው። የእግዚአብሔር፡ ድምፅ፡ በታላቅ፡ ምስጋና፡ ነው።

፭፡ የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ ዛፍ፡ ይሰብራል፡እግዚአብሔር፡የሊባኖስን፡ አርዝ፡ ይሰብራል።

፮፡ እንደ፡ ጥጃም፡ ያዘልላቸዋል፡ሊባኖስንና፡ስርዮንን፡ ቀንደ፡ አንድ፡ እንደ፡ ሆነ፡ ልጅ።

፯፡ የእግዚአብሔር፡ ድምፅ፡ እንደ፡ እሳት፡ ነበልባል፡ የቈርጣል።

፰፡ የእግዚአብሔር፡ ድምፅ ፡ ምድረ፡ በዳውን፡ ያናውጻል። እግዚአብሔር ፡ የቃዴስን፡ ምድረ፡ በዳ፡ ያናውጻል።

፱፡ የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ ዋሎችን፡ ያስደነግጻቸዋል፡ ዱርንም፡ ይገልጻል፡ በቤተ፡ መቅደሱም፡ ሁሉ፡ ኢያንደንደ፡ ምስጋና፡ ይናገራል።

፲፡ እግዚአብሔር፡ በጥፋት፡ ውኃ፡ ላይ ፡ ይቀመጣል። እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ንጉሥ ፡ ሆኖ፡ ይቀመጣል።

፲፩፡ እግዚአብሔር፡ ለሕዝቡ፡ ኃይል፡ ይሰጣል። እግዚአብሔር፡ ሕዝቡን፡ በሰላም፡ ይባርካል።

መዝሙር፡ ፴፡

መዝሙር፡ ለምስጋና፡ በዳዊት፡ ቤት፡ ማደሪ።

፩፡ አቤቱ፡ አውጥተኸኛልና ፡ ከፍ፡ ከፍ፡ አደርግኻለሁ፡ ጠላቶቼንም፡ ደስ፡ አላሰኘህብኝም።

፪፡ አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ወደንተ ፡ ጮኽሁ ፡ አደንኸኝም።

፫፡ አቤቱ ፡ ነፍሴን ፡ ከሲኦል ፡ አወጣኻት፡ ወደ፡ ጕድጓድም፡ ከሚወርዱት፡ አዳንኸኝ።

፬፡ ቅዱሳኑ፡ሆይ፡ ለእግዚአብሔር፡ዘምሩ፡ለቅዱስም፡ መታሰቡ፡ አመስግኑት።

፭፡ ቍጣው፡ እንደ፡ ቅጽበት ፡ ዓይን ፡ ነውና። ሞገሱ፡ግን፡ በሕይወት፡ ዘመን፡ ሁሉ። ማታ፡ ልቅሶ፡ይመጣል፡ በማለዳም፡እልልታ፡ ይሆናል።

፮፡ እኔ፡ ግን፡ በደስታዬ፡ ለዘላለም፡ አልታወክም፡ ብዬ፡ ነበርሁ።

፯፡ አንተ፡ እግዚአብሔር፡ ሆይ፡ በፈቃድህ፡ ለተራራዬ፡ በኃይል፡ ታጸናት፡ ነበርህ፤ ፊትህን፡ መለስህ፡ እኔም፡ ደነገጥሁ።

፰፡ ወደ፡ አንተ፡ እግዚአብሔር፡ እጮኻለሁ፡ ወደ፡ አንተም፡ አቤቱ፡ እነግራለሁ።

፱፡ በደሜ፡ ወደ፡ ጉድጓድ፡ በመውረዴ፡ ምን፡ ትጠቀማለህ። መሬትን፡ ያመሰግንሃል፡ እውነትህንስ፡ ይነግራልን።

፲፡ ስማ፡ አቤቱ፡ ማረኝም። አቤቱ፡ ረዳት፡ ሁነኝ።

፲፩፡ ልቅሶዬን፡ ለዘፈን፡ ለወጥህልኝ። ማቄን፡ ቀደድኸው፡ ደስታም፡ አስታጠቅኸኝ።

፲፪፡ ክብሬ፡ ትዘምርልህ፡ ዘንድ፡ ዝምም፡ እንዳትል። አቤቱ፡ አምላኬ፡ ለዘላለም፡ አመሰግንሃለሁ።

መዝሙር፡ ፴፩፡

ለመዘምራን፡ አለቃ። የዳዊት፡ መዝሙር።

፩፡ አቤቱ፡ አንተን፡ አመንሁ፡ ለዘላለም፡ አልፈር። በጽድቅህም፡ አድነኝ።

፪፡ ጆሮህን፡ ወደ፡ እኔ፡ ጣል። ፈጥነህም፡ አድነኝ። ታድነኝ፡ ዘንድ፡ ለብርቱ፡ አምባና፡ ለተመሸገ፡ ቤት፡ ሁንልኝ።

፫፡ አምባዬና፡ መጠጊያዬ፡ አንተ፡ ነህና። ስለ፡ ስምህ፡ አዝግመኸኝ፡ ምራኝ።

፬፡ ከዚችም፡ ከሰወሩልኝ፡ አሽክላ፡ አውጣኝ። አንተ፡ ኃይሌ፡ ነህና።

፭፡ በእጅህ፡ መንፈሴን፡ አስጠላለሁ። አቤቱ፡ የእውነት፡ አምላክ፡ ተቤዠኸኛልና።

፮፡ ከንቱ፡ ምናምንነት፡ የሚጠብቁትን፡ ሁሉ፡ ጠላሁ። እኔ፡ ግን፡ በእግዚአብሔር፡ታመንሁ።

፯፡ በምሕረትህ፡ ደስ፡ ይለኛል፡ ሐሤትም፡ አደርጋለሁ። መከራዬን፡ አይተኸልና፡ የነፍሴንም፡ ጭንቀት፡ አውቀኸልና።

፰፡ በጸላትም፡ እጅ፡ አሳልፈህ፡ አልሰጠኸኝም፡ በሰፊም፡ በፍራ፡ እግሮቼን፡ አቆምኸኝ።

፱፡ አቤቱ፡ ጨንቆኛልና፡ ማረኝ። ዓይኔም፡ ነፍሴም፡ ሆዴም፡ ከኀዘን፡ የተነሣ፡ ፈዘዙ።

፲፡ ሕይወቴ፡ በትካዜ፡ አለቀች፡ ዓመታቴም፡ በልቅሶ። ጕልበቴ፡ በኃጢአቴ፡ መቅሠፍት፡ አለቀች፡ አጥንቶቼም፡ ሁሉ፡ ተበላሹ።

፲፩፡ በጸላቶቼ፡ ሁሉ፡ ዘንድ፡ ተነወርሁ፡ ይልቁንም፡ በጎረቤቶቼ፡ ዘንድ። ለሚያውቁኝ፡ ማስደንገጫ፡ ሆንሁ። በሜዳ፡ የሚያዩኝ፡ ከእኔ፡ ይሸሻሉ።

፲፪፡ እንደ፡ ሞተ፡ ሰው፡ ከልብ፡ ተረሳሁ። እንደ፡ ጠፋ፡ እቃም፡ ሆንሁ።

፲፫፡ የብዙ፡ ሰዎች፡ ስድብ፡ ሰምቻለሁና። በዙሪያዬ፡ ፍርሃት፡ ነበረ። በላዬ፡ ባንድ፡ በተሰበሰቡ፡ ጊዜ፡ ነፍሴን፡ ለመንጠቅ፡ ተማከሩ።

፲፬፡ አቤቱ፡ እኔ፡ ግን፡ ባንተ፡ አመንሁ። አንተን፡ አምላኬ፡ አልሁኽ።

፲፭፡ ዘመናቼ፡ በእጅህ፡ ናቸው። ከጸላቶቼና፡ ካሳደጆቼም፡ አድነኝ።

፲፮፡ በባሪያህ፡ ላይ፡ ፊትህን፡ አብራ። በምሕረትህም፡ አድነኝ።

፲፯፡ አቤቱ፡ አንተን፡ ጸርቻለሁና፡ አልፈር። ሽንገሎች፡ ይፈሩ፡ በሲኦልም፡ ዝም፡ ይበሉ።

፲፰፡ የሽንገላ፡ ከንፈሮች፡ ድዳ፡ ይሁኑ። በጻድቅ፡ ላይ፡ በትዕቢትና፡ በንቀት፡ በድፍረት፡ የሚናገሩ።

፲፱፡ ለሚፈሩህ፡ የሠወርኻት፡ ቸርነትህ፡ እንደ፡ ምን፡ ብዙ፡ ናት። ባንተ፡ ለሚታመኑትም፡ በሰው፡ ልጆች፡ ፊት፡ ያዘጋጀኻት።

፳፡ በፊትህ፡ መሰወሪያ፡ ከሰው፡ ተንኰል፡ ትሰውራቸዋለህ፡ በድንኳንህም፡ ከመላስ፡ ክርክር፡ ትሸሽጋቸዋለህ።

፳፩፡ በተመሸገች፡ ከተማ፡ ምሕረቱን፡ አስደንቆ፡ በኔ፡ የገለጸው፡ አምላክ፡ ይመስገን።

፳፪፡ እኔስ፡ በመሸበሬ፡ ድንጋጤ፡ ካይንህ፡ ፊት፡ ተቈረጥሁ፡ አልሁ። አንተ፡ ግን፡ ወደ፡ አንተ፡ በጮኽሁ፡ ጊዜ፡ የልመናዬን፡ ቃል፡ ሰማኸኝ።

፳፫፡ ቅዱሳኑ፡ ሁላችሁ፡ እግዚአብሔርን፡ ውደዱት። እግዚአብሔር፡ እውነተኞችን፡ ይጠብቃልና፡ ትዕቢት፡ የሚያደርጉትንም፡ ፈጽሞ፡ ይመልስላቸዋል።

፳፬፡ በርቱ፡ ልባችሁም፡ ይጽና። በእግዚአብሔር፡ የምትታመኑ፡ ሁላችሁ።

መዝሙር፡ ፴፪፡

የዳዊት፡ መዝሙር፡ ለትምህርት።

፩፡ ምስጉን፡ ነው፡ ኃጢአቱ፡ የቀረችለት፡ ዓመፃውም፡ የተከደነችለት። ምስጉን፡ ነው፡ እግዚአብሔር፡ በደሉን፡ የማይቈጥርበት፡ ሰው። በመንፈሱም፡ ሽንገላ፡ የሌለበት።

፪፡ ዝም፡ ስል፡ ሁልጊዜ፡ ከምጮኸው፡ የተነሣ፡ አጥንቶቼ፡ ተበላሹ።

፫፡ በቀንና፡ በሌት፡ እጅህ፡ ከብዳብኛለችና። እርጥበቴም፡ ለበጋ፡ ትኩሳት፡ ተለወጠ። ሴላ።

፬፡ ኃጢአቴን፡ ላንተ፡ አስታወቅሁ፡ በደሌንም፡ አልሸፈንሁም። ለእግዚአብሔር፡ መተላለፌን፡ እነግራለሁ፡ አልሁ። አንተም፡ የኃጢአቴን፡ ዓመፃ፡ ተውኸልኝ። ሴላ።

፭፡ ስለዚህ፡ ጻድቅ፡ ሁሉ፡ ባገኘኸ፡ ጊዜ፡ ወደ፡ አንተ፡ ይለምናል። በውኑም፡ የብዙ፡ ውኃ፡ ጐርፍ፡ ወደ፡ እርሱ፡ አይደርስም።

፮፡ አንተ፡ ለኔ፡ መሰወሪያ፡ ነህ፡ ከጭንቅም፡ ትጠብቀኛለህ። በደኅንነት፡ እልልታም፡ ትከበኛለህ። ሴላ።

፯፡ አስተምርሃለሁ፡ የምትሔድበትንም፡ መንገድ፡ አሳይሃለሁ። በዓይኔ፡ እመራሃለሁ።

፰፡ ልብ፡ እንደ፡ ሌላቸው፡ እንደ፡ ፈረስና፡ እንደ፡ በቅሎ፡ አትሁኑ። በልጓምና፡ በልባብ፡ ጉንጫቸውን፡ የሚለጕሙዋቸው፡ ወደ፡ አንተ፡ ለመቅረብ፡ ባልፈቀዱ፡ ጊዜ።

፱፡ ለኃጢአተኛ፡ ብዙ፡ መቅሠፍት፡ አለው። በእግዚአብሔር፡ የሚታመነውን፡ ግን፡ ምሕረት፡ ይከበዋል።

፲፡ ጻድቃን፡ ሆይ፡ በእግዚአብሔር፡ ደስ፡ ይበላችሁ፡ ሐሤትም፡ አድርጉ፡ ልባችሁም፡ የቀና፡ ሁላችሁ፡ እልል፡ በሉ።

መዝሙር፡ ፴፫፡

፩፡ ጻድቃን፡ በእግዚአብሔር፡ ደስ፡ ይበላችሁ። ለቅኖች፡ ምስጋና፡ ይገባል።

፪፡ እግዚአብሔርን፡ በመሰንቆ፡ አመስግኑት። አሥር፡ አውታርም፡ ባለው፡ በበገና፡ ዘምሩ፡ አድርጉለት።

፫፡ አዲስ፡ ቅኔም፡ ተቀኙለት። ዝማሬን፡ በእልልታ፡ መልካም፡ አድርጉ።

፬፡ እግዚአብሔር፡ ቃል፡ ቀንተኛ፡ ነውና፡ ሥራውም፡ ሁሉ፡ በእምነት፡ ነው።

፭፡ ጽድቅንና፡ ፍርድን፡ ይወዳል። ምድር፡ በእግዚአብሔር፡ ቸርነት፡ መላች።

፮፡ በእግዚአብሔር፡ ቃል፡ ሰማዮች፡ ተሰሩ፡ ሠራዊታቸውም፡ ሁሉ፡ ባፉ፡ እስትንፋስ።

፯፡ የባሕርን፡ ውኃ፡ እንደ፡ ክምር፡ የሚያከማቸው፡ ጥልቆችንም፡ በመዝገቦች፡ የሚያኖራቸው።

፰፡ ምድር፡ ሁልዋ፡ እግዚአብሔርን፡ ትፍራ። በዓለም፡ የሚኖሩ፡ ሁሉ፡ ከርሱ፡ ይደንግጹ።

፱፡ እርሱ፡ በተናገረ፡ ጊዜ፡ ሆንዋልና። እርሱም፡ ባዘዘ፡ ጊዜ፡ ቆመ።

፲፡ እግዚአብሔር፡ የአሕዛብን፡ ምክር፡ ይሽራል። የአሕዛብንም፡ አሳብ፡ ያጠፋል።

፲፩፡ የእግዚአብሔር፡ ምክር፡ ለዘላለሙ፡ ይቆማል። የልቡም፡ አሳብ፡ ለልጅ፡ ልጅ፡ ነው።

፲፪፡ እግዚአብሔር፡ አምላኩ፡ የሚሆን፡ ሕዝብ፡ ምስጉን፡ ነው። እርሱ፡ ለርስቱ፡ የመረጸው፡ ሕዝብ።

፲፫፡ እግዚአብሔር፡ ከሰማይ፡ ተመለከተ። የሰውንም፡ ልጆች፡ ሁሉ፡ አየ።

፲፬፡ ከማደሪያው፡ ቦታ፡ ሆኖ፡ በምድር፡ ወደሚኖሩ፡ ሁሉ፡ ተመለከተ።

፲፭፡ ልባቸውን፡ ሁሉ፡ ይሰራል፡ ስራቸውንም፡ ሁሉ፡ ያስተውላል።

፲፮፡ ንጉሥ፡ በሠራዊቱ፡ ብዛት፡ አይድንም። ኃያልም፡ በኃይሉ፡ ብዛት፡ አያመልጥም።

፲፯፡ ፈረስም፡ ከንቱ፡ ነው፡ አያድንም፡ በኃይሉም፡ ብዛት፡ አያመልጥም።

፲፰፡ እነሆ፡ የእግዚአብሔር፡ ዓይን፡ ወደሚፈሩት፡ ናት። ምሀረቱንም፡ ደጅ፡ ወደሚጸኑ።

፲፱፡ ነፍሳቸውን፡ ከሞት፡ ያድን፡ ዘንድ፡ በራብም፡ ጊዜ፡ በሕይወት፡ ያጠብቃቸው፡ ዘንድ።

፳፡ ነፍሳችን፡ እግዚአብሔርን፡ ተስፋ፡ ታደርጋለች። ረድኤታችንና፡ ጋሻችን፡ እርሱ፡ ነው።

፳፩፡ በርሱ፡ ልባችን፡ ደስ፡ ይለዋልና፡ በቅዱስ፡ ስሙ፡ ታምነናልና።

፳፪፡ አቤቱ፡ ቸርነትህ፡ በላያችን፡ ትሁን፡ ባንተ፡ እንደ፡ ታመንን።

መዝሙር፡ ፴፬፡

የዳዊት፡ መዝሙር፡ በአቢሜሌክ፡ ፊት፡ መልኩን፡ በለወጠ፡ ጊዜ፡ እርሱም፡ አወጣው፡ ሔደም።

፩፡ እግዚአብሔርን፡ ሁልጊዜ፡ እባርካለሁ፡ ምስጋናውም፡ ዘወትር፡ ባፌ፡ ይሁን።

፪፡ ነፍሴ፡ በእግዚአብሔር፡ እልል፡ ትበል፡ ትሑታንም፡ ሰምተው፡ ደስ፡ ይበላቸው።

፫፡ እግዚአብሔርን፡ ከኔ፡ ጋራ፡ ታላቅ፡ አድርጉ፡ ባንድም፡ ስሙን፡ ከፍ፡ ከፍ፡ እናድርግ።

፬፡ እግዚአብሔርን፡ ፈለግሁት፡ መለሰልኝም፡ ከፍርሃቴም፡ ሁሉ፡ አዳነኝ።

፭፡ ወደ፡ እርሱ፡ ተመለከቱ፡ አበራላቸው፡ ፊታቸውም፡ አላፈረም።

፮፡ ይህ፡ ችግረኛ፡ ጮኸ፡ እግዚአብሔርም፡ ሰማው፡ ከመከራውም፡ ሁሉ፡ አዳነው።

፯፡ የእግዚአብሔር፡ መልአክ፡ በሚፈሩት፡ ዙሪያ፡ ይሰፍራል፡ ያድናቸውማል።

፰፡ ቅመሱ፡ እግዚአብሔርም፡ ቸር፡ እንደ፡ ሆነ፡ እዩ። በርሱ፡ የታመነ፡ ሰው፡ ምስጉን፡ ነው።

፱፡ ቅዱሳኑ፡ ሁሉ፡ እግዚአብሔርን፡ ፍሩት። የሚፈሩት፡ እንዲያጡ፡ አያጡምና።

፲፡ ያንበሶች፡ ግልገሎች፡ ተቸገሩ፡ ተራቡም። እግዚአብሔርን፡ የሚሹት፡ ግን፡ ከመልካም፡ ነገር፡ ሁሉ፡ አይጐድሉም።

፲፩፡ ኑ፡ ልጆቼ፡ ስሙኝ። እግዚአብሔርን፡ መፍራት፡ አስተምራችኋለሁ።

፲፪፡ ሕይወትን፡ የሚወድ፡ ሰው፡ ማነው፡ በጎንም፡ ዘመን፡ ለማየት፡ የሚሻ።

፲፫፡ መላስህን፡ ከክፉ፡ ከልክል። ከንፈሮችህንም፡ ሽንገላ፡ ከመናገር።

፲፬፡ ከክፉ፡ ሽሽ፡ መልካምንም፡ አድርግ። ሰላምን፡ እሻ፡ ተከተላትም።

፲፭፡ የእግዚአብሔር፡ ዓይኖች፡ ወደ፡ ጻድቃን፡ ናቸውና፡ ጆሮቹም፡ ወደ፡ ጩኸታቸው።

፲፮፡ የእግዚአብሔር፡ ፊት፡ ክፉ፡ በሚያደርጉ፡ ላይ፡ ነው፡ ዝክራቸውን፡ ከምድር፡ ያጠፋ፡ ዘንድ።

፲፯፡ ጻድቃን፡ ጮሁ፡ እግዚአብሔርም፡ ሰማቸው፡ ከመከራቸውም፡ ሁሉ፡ አዳናቸው።

፲፰፡ እግዚአብሔር፡ ልባቸው፡ ለተሰበረ፡ ቅርብ፡ ነው፡ በመንፈሳቸው፡ የተሰበሩትንም፡ ያድናቸዋል።

፲፱፡ የጻድቅ፡ መከራው፡ ብዙ፡ ነው። እግዚአብሔርም፡ ከሁሉ፡ ያድነዋል።

፳፡ እግዚአብሔር፡ አፅንቶን፡ ሁሉ፡ ይጠብቃል፡ ከ
ርሳቸውም፡ አንድ፡ አይሰበርም።
፳፩፡ ኃጢአተኞችን፡ ክፋት፡ ይገድላቸዋል፡ ጻድቃ
ንንም፡ የሚጸሉ፡ ይኰነናሉ።
፳፪፡ የባሮቹን፡ ነፍስ፡ እግዚአብሔር፡ ያድናል። በ
ርሱም፡ የሚያምኑት፡ ሁሉ፡ አይኰነኑም።

መዝሙር፡ ፴፭፡

የዳዊት፡መዝሙር።

፩፡ አቤቱ፡ የሚጣሉኝን፡ ተጣላቸው፡ የሚዋጉኝ
ንም፡ ተዋጋቸው።
፪፡ጋሻና፡ ጦር፡ ያዝ፡ እኔንም፡ ለመርዳት፡ ተነሣ።
፫፡ ጦርኽን፡ ነቅንቅ፡ ያሳደዱኝንም፡ መንገድ፡ ዝ
ጋባቸው። ነፍሴንም፡ እኔ፡ረድኤትሽ፡ነኝ፡ በላት።
፬፡ ነፍሴን፡ የሚሹ፡ ሁሉ፡ ይፈሩ፡ ይጐስቍሉም፡
ለክፋቴ፡ የሚያስቡ፡ ወደ፡ ኋላቸው፡ ይበሉ፡ ይፈ
ሩም።
፭፡ በነፋስ፡ ፊት፡ እንደ፡ትቢያ፡ይሁኑ፡የእግዚአ
ብሔርም፡ መልአክ፡ያባራቸው።
፮፡ መንገዳቸው፡ ጨለማና፡ ዳጥ፡ ይሁን፡ የእግዚ
አብሔርም፡ መልአክ፡ ያሳድዳቸው።
፯፡ የጥፋት፡ ወጥመዳቸውን፡ በከንቱ፡ ሰውረው
ብኛልና፡ በከንቱም፡ ለነፍሴ፡ ጕድጓድ፡ ቈፈረዋ
ልና።
፰፡ በድንገት፡ ሞት፡ ትምጣበት፡ እርሱም፡ የሰወ
ራት፡ አሽክላ፡ ትያዘው። ለጥፋቱም፡ ይውደቅባት።
፱፡ ነፍሴ፡ ግን፡ በእግዚአብሔር፡ ደስ፡ ይበላት። በ
ማዳኑም፡ ሐሤት፡ ታድርግ።
፲፡ አፅንቶቼ፡ ሁሉ፡ ማነው፡ እንዳንተ፡ አቤቱ፡ ይ
ሉኻል። ችጋረኛውን፡ ከሚበረታበት፡ የምታድነው፡
ችጋረኛውንና፡ ምስኪኑንም፡ ከሚነጥቀው፡ እጅ።
፲፩፡ የግፍ፡ ምስክሮች፡ ይነሣሉ። የማላውቀውን
ም፡ ይፈልጉብኛል።
፲፪፡ ለነፍሴ፡ ችጋር፡ ስለ፡ በጎ፡ክፋ፡ይመልሱልኛል።
፲፫፡ እኔስ፡ እርሳቸው፡ በታመሙ፡ ጊዜ፡ ማቅ፡ ለበ
ስሁ። ነፍሴንም፡ በጾም፡ አደከምኋት። ጸሎቴም፡
ወደ፡ ብብቴ፡ ተመለሰች።
፲፬፡ ወዳጄና፡ ወንድሜ፡ እንደ፡ ሆነ፡ ከርሱ፡ ጋራ፡
ተመላለስሁ፡ ለናቱም፡ እንደሚያለቅስ፡ ራሴን፡ ዝ
ቅ፡ ዝቅ፡ አደረግሁ።
፲፭፡ እኔ፡ ግን፡ ባነከስሁ፡ ጊዜ፡ ደስ፡ አላቸው፡ ተሰ
በሰቡም፡ ግፈኞችም፡ በላዬ፡ ተሰበሰቡ፡ አላወቅሁ
ምም፡ ቀደዱኝ፡ አልተውኝምም።
፲፮፡ ከግብዞች፡ ዋዘኞች፡ ጋራ፡ ተሣለቁብኝ፡ ሳቁ
ብኝም፡ ጥርሳቸውንም፡ በኔ፡ ላይ፡ አፏጩ።
፲፯፡ አቤቱ፡ እስከ፡ መቼ፡ ታይልኛለህ። ነፍሴን፡ ከ
ጥፋታቸው፡አድናት፡ ካንበሶችም፡ ደቦል፡ ብቸኒቴን።
፲፰፡ በታላቅ፡ ጉባኤ፡ አመሰግንኻለሁ። በጽኑ፡ ሕ
ዝብም፡ መኻከል፡ እልል፡ እልልኻለሁ።
፲፱፡ በግፍ፡ የሚጸሉኝ፡ በላዬ፡ ደስ፡ አይበላቸው።
በከንቱ፡የሚጸሉኝ፡ ባይናቸው፡ አይጣቀሱብኝ።
፳፡ በሰላም፡ አይናገሩምና፡ በምድር፡ ገሮችም፡ ላ
ይ፡ የሽንገላ፡ ነገር፡ ያስባሉ።
፳፩፡ አፋቸውንም፡ በኔ፡ ላይ፡ አስፉ፡ እሰይ፡ እሰ
ይ፡ ባይናችን፡ አየነው፡ አሉ።
፳፪፡ አንተ፡ አየኸው፡ አቤቱ፡ ዝም፡ አትበል፡ አ
ቤቱ፡ ከኔ፡ አትራቅ።
፳፫፡ ተነሣ፡ ለፍርዴም፡ ንቃ። አምላኬ፡ ጌታዬ፡
ወደ፡ ፍርዴ፡ ተነሣ።
፳፬፡ አቤቱ፡ አምላኬ፡ እንደ፡ ጽድቅኽ፡ ፍረድል
ኝ፡ በላዬም፡ ደስ፡ አይበላቸው።
፳፭፡ በልባቸው፡ እሰይ፡ እሰይ፡ ይህን፡ነው፡ እኛ፡
የፈለግነው፡ ነፍሳችን፡ ደስ፡ አላት፡ ዋጥነውም፡ አይ
በሉ።
፳፮፡ በመከራዬ፡ ደስ፡ የሚላቸው፡ ይፈሩ፡ ባንድ
ም፡ ይጐስቍሉ፡ የታበዩብኝ፡ ኀፍረትና፡ ኀሳር፡ ይል
በሱ።
፳፯፡ ጽድቄን፡ የሚወድዋት፡ ደስ፡ ይበላቸው፡ ሐ
ሤትም፡ ያድርጉ፡ ዘወትርም፡ እግዚአብሔር፡ ታላ
ቅ፡ ነው፡ ይበሉ፡ የባርያውን፡ ሰላም፡ የሚወድ።
፳፰፡ መላሴም፡ ጽድቅኽን፡ ይናገራል፡ ሁለጊዜ
ም፡ ምስጋናኽን።

መዝሙር፡ ፴፮፡

ለመዘምራን፡ አለቃ። የእግዚአብሔር፡ ባርያ፡ የዳ
ዊት፡ መዝሙር።

፩፡ ኃጢአተኛ፡ በልቡ፡ ውሥጥ፡ ክፋት፡ ይናገራል።
የእግዚአብሔር፡ ፍርሃት፡ ባይኑ፡ ፊት፡ የለም።
፪፡ ኃጢአቱን፡ ፈጽሞ፡ እንዳያገኝና፡ ባልንጀራ
ው፡ እንዳጸላ፡ ባይኑ፡ ራሱን፡ ይደልላልና።
፫፡ ያፉ፡ ነገር፡ ሐሰትና፡ ሽንገላ፡ ነው። በጎ፡ ማድረ
ግንና፡ ማስተዋልን፡ ተወ።
፬፡ በምኝታውም፡ ሲተኛ፡ ጠማምነት፡ ያስባል።
መልካም፡ ባልሆነት፡ መንገድ፡ ጸንትዋልና፡ ለክፋ
ት፡ አይታክትም።
፭፡ አቤቱ፡ ቸርነትህ፡ በሰማይ፡ ነው። እውነትኽ
ም፡ እስከ፡ ደመና፡ ድረስ፡ ነው።
፮፡ ጽድቅኽ፡ እንደ፡ እግዚአብሔር፡ ተራሮች፡ ነ
ው፡ ፍርድኽም፡እጅግ፡ ጥልቅ፡ ናት። አቤቱ፡ ሰውን
ና፡ እንስሳን፡ ታድናለኽ።
፯፡ አቤቱ፡ ቸርነትህ፡ እንደምን፡ ትከብራለች፡ የ
ሰው፡ ልጆች፡ በክንፎችኽ፡ ጽላ፡ ይታመናሉ።
፰፡ ከቤትኽ፡ ቅቤ፡ ይጠግባሉ፡ ከተድላኽም፡ ፈ
ሳሽ፡ ታጠጣቸዋለኽ።
፱፡ የሕይወት፡ ምንጭ፡ ባንተ፡ ዘንድ፡ ነውና። በብ
ርሃንኽም፡ ብርሃኑን፡ እናያለን።
፲፡ አቤቱ፡ በሚያውቁኽ፡ ላይ፡ ቸርነትኽን፡ዘርጋ።
ጽድቅኽንም፡ ልባቸው፡ በቀና፡ ላይ።

፲፩፡ የትዕቢት፡ እግር፡ አይምጣብኝ፡ የኃጢአተኞ
ች፡ እጅም፡ አያውከኝ።
፲፪፡ ግፍ፡ አድራጎች፡ ከዚያ፡ ወደቁ። ወደቁ፡ መቆ
ምም፡ አይችሉም።

መዝሙር፡ ፴፯፡

የዳዊት፡መዝሙር።

፩፡ በክፎች፡ አትቈጣ፡ ግፍ፡ በሚያደርጉም፡ አት
ቅና።
፪፡ እንደ፡ ሣር፡ ፈጥነው፡ ይደርቃሉና፡ እንደ፡ ለመ
ለመ፡ ቅጠልም፡ይረግፋሉ።
፫፡ በእግዚአብሔር፡ እመን፡ በጎም፡ አድርግ። በ
ምድር፡ ተቀመጥ፡ ታምነኽም፡ ትሰማራለህ።
፬፡ በእግዚአብሔር፡ ተድላ፡ አድርግ፡ የልብኽም፡
መሻት፡ ይሰጥኻል።
፭፡ መንገድኽን፡ ለእግዚአብሔር፡አደራ፡ ስጥ፡ በ
ርሱም፡ታመን፡ እርሱም፡ያደርግልኻል።
፮፡ ጽድቅኽን፡ እንደ፡ ብርሃን፡ ያወጻል፡ ፍርድኽ
ንም፡ እንደ፡ ቀትር።
፯፡ ለእግዚአብሔር፡ ዝም፡ በል፡ ደጅም፡ ጽናው።
መንገዱ፡ በቀናችለትና፡ ሽንገላን፡ በሚያደርግም፡ ሰ
ው፡ አትቅና።
፰፡ ከቍጣ፡ ራቅ፡ መዓትህንም፡ ተው፡ አንተ፡ ደ
ግመህ፡ ክፉ፡ እንዳታደርግ፡ አትቈጣ።
፱፡ ክፎች፡ ይቈረጣሉና። እግዚአብሔርን፡ ደጅ፡
የሚጸኑ፡ ግን፡ እርሳቸው፡ ምድርን፡ ይወርሳሉ።
፲፡ ለኃጢአተኛ፡ ጥቂት፡ ጊዜ፡ ቀረው፡ አይገኝም።
ቦታውን፡ ትሻለኽ፡ አታገኘውም።
፲፩፡ ገሮች፡ ግን፡ ምድርን፡ ይወርሳሉ፡ በብዙም፡ ሰላ
ም፡ ደስ፡ ይላቸዋል።
፲፪፡ ኃጢአተኛ፡ በጻድቅ፡ ላይ፡ ያስባል። ጥርሱንም፡
በርሱ፡ ያፋጫል።
፲፫፡ እግዚአብሔር፡ ይስቅበታል። ቀኑ፡ እንዲደር
ስ፡ አይቶዋልና።
፲፬፡ ኃጢአተኞች፡ ሰይፋቸውን፡ መዘዙ፡ ቀስታቸ
ውንም፡ ገተሩ፡ ደካማውንና፡ ችጋረኛውን፡ ይጥሉ፡ ዘ
ንድ፡ መንገዳቸውም፡ የቀናውን፡ ያርዱ፡ ዘንድ።
፲፭፡ ሰይፋቸው፡ ወደ፡ ልባቸው፡ ይገባል፡ ቀስታቸ
ውም፡ ይሰበራል።
፲፮፡ ከኃጥአን፡ ብዛት፡ የጻድቅ፡ ጥቂትነት፡ ይሻላል።
፲፯፡ የኃጥአን፡ ክንድ፡ ትሰበራለችና፡ እግዚአብሔ
ር፡ ግን፡ ጻድቃንን፡ ይደግፋል።
፲፰፡ የንጹሓንን፡ ዘመን፡ እግዚአብሔር፡ ያውቃል፡
ርስታቸውም፡ ለዘላለም፡ ነው።
፲፱፡ በክፉ፡ ዘመን፡ አያፍሩም። በራብ፡ ዘመንም፡
ይጸግባሉ።
፳፡ ኃጥአን፡ ግን፡ ይጠፋሉ፡ የእግዚአብሔርም፡
ጸላቶች፡ እንደ፡ ደንግሎች፡ ስብ፡ ያልቃሉ። እንደ፡ ጢ
ስም፡ ይጠፋሉ።
፳፩፡ ኃጢአተኛ፡ ይበደራል፡ አይከፍልም። ጻድቅ፡
ግን፡ ይራራልና፡ ይሰጣል።
፳፪፡ እግዚአብሔር፡ የሚባርካቸው፡ ምድርን፡ ይ
ወርሱዋታልና፡ የሚያቃላቸው፡ ግን፡ ይቈረጣሉ።
፳፫፡ ያጻድቅ፡ አካሔድ፡ ከእግዚአብሔር፡ ዘንድ፡
ይጸናል፡ መንገዱንም፡ ይወድለታል።
፳፬፡ ቢወድቅም፡ አይጣልም። እግዚአብሔር፡ እ
ጁን፡ ይደግፋልና።
፳፭፡ ጐለመስሁ፡ ደግሞም፡ አረጀሁ። የተጣለው
ን፡ ጻድቅ፡ ግን፡ አላየሁም፡ ከዘሩም፡ እኽል፡ የሚለ
ምን።
፳፮፡ ሁለጊዜ፡ ይራራል፡ ያበድርማል፡ ዘሩም፡ ለበ
ረከት፡ ይኖራል።
፳፯፡ ከክፉ፡ ሽሽ፡ በጎም፡ አድርግ፡ ለዘላለሙም፡
ትኖራለኽ።
፳፰፡ እግዚአብሔር፡ ፍርድን፡ ይወዳልና፡ ቅዱሳኑ
ንም፡ አይጥላቸውም፡ ለዘላለም፡ ይጠበቃሉ፡ የኃጥ
አን፡ ዘር፡ ግን፡ ይጠፋል።
፳፱፡ ጻድቃን፡ ምድርን፡ ይወርሳሉ፡ በርስዋም፡ ለዘ
ላለም፡ ይኖራሉ።
፴፡ የጻድቅ፡ አፍ፡ ጥበብ፡ ያወጣል፡ መላሱም፡ ፍ
ርድን፡ ይናገራል።
፴፩፡ ያምላኩ፡ ሕግ፡ በልቡ፡ ነው፡ በእርምጃውም፡
አይሰናከልም።
፴፪፡ ኃጢአተኛ፡ ጻድቁን፡ ያደባል፡ ሊገድለውም፡
ይፈልጋል።
፴፫፡ እግዚአብሔር፡ ግን፡ በጁ፡ አይጥለውም፡ በ
ተፈረደውም፡ ጊዜ፡ አይኰንነውም።
፴፬፡ እግዚአብሔርን፡ ቈይ፡ መንገዱንም፡ ጠብ
ቅ፡ ምድርን፡ ትወርሳት፡ ዘንድም፡ ከፍ፡ ከፍ፡ ያደርግ
ኻል፡ ኃጥአንም፡ ሲጠፉ፡ ታያለኽ።
፴፭፡ ኃጢአተኛውን፡ ብርቱ፡ ሁኖ፡ አየሁት፡ እንደ
ልተጋዘና፡ ቅጠል፡ እንደ፡ መላበት፡ ዛፍ፡ ተዘረጋ።
፴፮፡ ብመለስ፡ ግን፡ አጣሁት። ፈለግሁት፡ አልተገ
ኘምም።
፴፯፡ ፍጹሙን፡ ሰው፡ ጠብቅ፡ ጻድቁንም፡ እይ፡ የ
ዚያ፡ ሰው፡ ፍጻሜ፡ በሰላም፡ ነውና።
፴፰፡ በደለኞች፡ ግን፡ ባንድ፡ ይጠፋሉ። የኃጥአን፡
መጨረሻ፡ ይጠፋል።
፴፱፡ የጻድቃንም፡ መድኃኒት፡ ከእግዚአብሔር፡
ዘንድ፡ ነው። በመከራቸው፡ ጊዜ፡ መሸሸጊያቸው፡ እ
ርሱ፡ ነው።
፵፡ እግዚአብሔርም፡ ይረዳቸዋል፡ ያድናቸውማ
ል፡ ከኃጥአን፡ እጅ፡ ያወጣቸዋል፡ በርሱም፡ አምነዋል
ና፡ ያድናቸዋል።

መዝሙር፡ ፴፰፡

የዳዊት፡ መዝሙር፡ ለመታሰቢያ።

፩፡ አቤቱ፡ በቍጣኽ፡ አትቅሠፈኝ፡ በመዓትኽም፡
አትገሥፀኝ።

፪፡ ፍላፆችኽ፡ወግተውኛልና፡እጅኽም፡በኔ፡ላይ፡ ወረደች።
፫፡ ከቍጣኽም፡ የተነሣ፡ ለሥጋዬ፡ ጤና፡ የለውም። ስለ፡ ኃጢአቴም፡ ለጽንቶቼ፡ ደህንነት፡ የላቸውም።
፬፡ ኃጢአቴ፡ በራሴ፡ ላይ፡ አልፏልና። እንደ፡ ከባድ፡ ሸክምም፡ከበደብኝ።
፭፡ከስንፍናዬ፡የተነሣ፡ቍስሌ፡መገለ፡በሰበሰም።
፮፡ ጕበጥሁ፡ እጅግም፡ ተጐበጥሁ። ሁለግዜ፡ አዝኜ፡ እመላለሳለሁና።
፯፡ ወገቤ፡ በንደድ፡ መልታለችና፡ ለሥጋዬም፡ ጤና፡ የለውም።
፰፡ ደከምሁ፡ እጅግም፡ ተሰበርሁ። ከልቤም፡ ውዝዋዜ፡ የተነሣ፡ ጮኽሁ።
፱፡ አቤቱ፡ ምኞቴ፡ ሁሉ፡ በፊትኽ፡ ነው፡ ልቅሶዬም፡ ካንተ፡ አይሰወርም።
፲፡ ልቤ፡ ተነጠቀብኝ፡ ኃይሌም፡ ተወችኝ። ያይኔም፡ ብርሃን፡ እርሱ፡ ደግሞ፡ የለብኝም።
፲፩፡ ወዳጆቼና፡ ባልንጀሮቼ፡ በቍስሌ፡ ፊት፡ ለፊት፡ ቆሙ። ዘመዶቼም፡ ርቀው፡ ቆሙ።
፲፪፡ ነፍሴንም፡ የሚሹዋት፡ ወጥመድ፡ ጣሉብኝ፡ መከራዬንም፡ የሚፈልጉ፡ ለጕዳቴ፡ ተናገሩ። ሁለግዜም፡ ሽንገላ፡ ያስቡብኛል።
፲፫፡ እኔ፡ ግን፡ እንደ፡ ደንቆሮ፡ አልሰማም፡ አፉንም፡ እንደማይከፍት፡ ድዳ።
፲፬፡ እንደማይሰማም፡ ሰው፡ ሆንሁ፡ ባፉም፡ ምላሽ፡ እንደሌለው።
፲፭፡ አቤቱ፡ አንተን፡ ቈይቻለሁና፡ አቤቱ፡ አምላኬ፡ አንተ፡ ትመልስልኛለህ።
፲፮፡ ደስ፡ እንዳይላቸው፡ ብያለሁና። እግሬም፡ቢናወጥ፡ ራሳቸውን፡ ከፍ፡ ከፍ፡ ያደርጉብኛል።
፲፯፡ እኔስ፡ ለእንክክስና፡ የቀረብሁ፡ ነኝና፡ እመመሜም፡ ዘወትር፡ በፊቴ፡ ነው።
፲፰፡ በደሌን፡ እናገራለሁና፡ ስለ፡ ኃጢአቴም፡ እተክዛለሁ።
፲፱፡ ጸላቶቼ፡ ግን፡ ሕያዋን፡ ሁነው፡ ይበረታሉ። በከንቱም፡ የሚጸሉኝ፡ በዙ።
፳፡ ስለ፡ በጎም፡ ክፋት፡ የሚመልሱልኝ፡ በጎ፡ ነገርንም፡ ስለ፡ ተከተልሁ፡ ያጸሉኛል።
፳፩፡ አንተ፡ አጣለኝ፡ አቤቱ። አምላኬ፡ ከኔ፡ አትራቅ።
፳፪፡ ለቤቱ፡መድኃኒቴ፡እኔን፡ ለመርዳት፡ ፍጠን።

መዝሙር፡ ፴፱፡

ለመዘምራን፡ አለቃ፡ ለይዱቱን። የዳዊት፡ መዝሙር።

፩፡ በመላሴ፡ እንዳልስት፡ መንገዴን፡ እጠብቃለሁ፡አልሁ። ኃጢአተኛ፡በፊቴ፡ ሳለ፡ አፌን፡ በልጓም፡ እጠብቃለሁ።
፪፡ ከዝምታ፡ የተነሣ፡ እንደ፡ ድዳ፡ ሆንሁ። ለበጎ፡ ነገር፡ እንኳ፡ ዝም፡ አልሁ። ሕማሜም፡ ግን፡ ታወከብኝ።
፫፡ ልቤ፡ በውሥጤ፡ ነደደብኝ፡ ከማሰቤም፡ የተነሣ፡ እሳት፡ ተቃጠለብኝ፡ በመላሴም፡ ተናገርሁ።
፬፡ አቤቱ፡ ፍጻሜን፡ አስታውቀኝ፡ የዘመኔስ፡ ልክ፡ ምን፡ ያህል፡ ነው፡ እኔ፡ እንደ፡ ምን፡ ሐላፊ፡ እንደ፡ ሆንሁ፡ አውቅ፡ ዘንድ።
፭፡ እነሆ፡ ዘመኖቼን፡ እንደ፡ ስንዝር፡ ርዝመት፡ አደረግኻቸው፡ የሕይወቴም፡ ጊዜ፡ በፊትኽ፡ እንደ፡ ምንምን፡ ነው። በውነት፡ ሰው፡ ሁሉ፡ ከንቱ፡ ነው፡ግለማረጉ፡ስነኳ። ሴላ።
፮፡ ሰው፡ ብቻ፡ በጽላው፡ ምሳሌ፡ ይመላለሳል፡በከንቱ፡ ነገርም፡ ይታወካል። ያከማቻሉ፡ የሚሰበስቡትም፡ ለማን፡ እንደሆን፡ አያውቁም።
፯፡ አቤቱ፡ አሁንስ፡ ምንድር፡ እጠብቃለሁ። ተስፋዬን፡ አንተን፡ አደረግሁ።
፰፡ ከኃጢአቴ፡ ሁሉ፡ አድነኝ። የሰነፎች፡ ስድብ፡ አታድርገኝ።
፱፡ ዝም፡ አልሁ፡ አፌንም፡ አንተ፡ አድርገኸዋልና፡ አልከፈትም።
፲፡ መቅሠፍትኽን፡ ከኔ፡ አርቅ፡ ከጅኽ፡ አመታት፡ የተነሣ፡ እኔ፡ አልቄያለሁና።
፲፩፡ ሰውን፡ ስለ፡ ኃጢአቱ፡ በተግሣፅኽ፡ ብትዘልፈው፡ውበቱን፡ እንደ፡ ትንኝ፡ ትፈጀዋልህ። በውነት፡ ሰው፡ ሁሉ፡ ከንቱ፡ ነው። ሴላ።
፲፪፡ አቤቱ፡ ጸሎቴን፡ ስማ፡ ጩኸቴንም፡ አድምፅ፡ ለእንባዬም፡ ዝም፡ አትበል። እኔ፡ ባንተ፡ ዘንድ፡እንደባቶቼ፡ ሁሉ፡ ቀላዋጭና፡ መጻተኛ፡ ነኝና።
፲፫፡ ተወኝ፡ እርፍ፡ ዘንድ፡ ሳልሔድ፡ ሁነታዬም፡ሳትጠፋ።

መዝሙር፡ ፵፡

ለመዘምራን፡አለቃ። የዳዊት፡መዝሙር።

፩፡ ቈይቼ፡ እግዚአብሔርን፡ ደጅ፡ ጸናሁት፡ እርሱም፡ ዘነበለልኝ፡ ጩኸቴንም፡ ሰማኝ።
፪፡ ከጥፋት፡ ጕድጓድና፡ ከረግረግ፡ ጭቃም፡ አወጣኝ፡ እግሮቼንም፡ በደንጊያ፡ ላይ፡ አቆመ፡ አረጋገጡንም፡ አጸና።
፫፡ አዲስም፡ ቅኔ፡ ለአምላካችን፡ ምስጋና፡ ባፌ፡ አደረገ፡ ብዙ፡ ሰዎችም፡ አይተው፡ ይፈራሉ፡ በእግዚአብሔርም፡ ያምናሉ።
፬፡ እግዚአብሔርን፡ ተስፋው፡ ያደረገ፡ ሰው፡ ወደ፡ ትቢተኞችና፡ አስት፡ ወደለጠቁት፡ ያላየ፡ ምስጉን፡ ነው።
፭፡ አቤቱ፡ አምላኬ፡ ታምራትኽንና፡ አሳብኽን፡ ስለኛ፡ ብዙ፡ አደረግኽ። ማንም፡ አንተን፡ የሚመስል፡ የለም። ባወራት፡ ብናገራትም፡ ከቍጥር፡ ሁሉ፡ በዛች።

፮፡ የእርድ፡ መሥዋዕትና፡ የእኽል፡ ቍርባን፡ አልወደድኽም። ጆሮቼን፡ ከፈትህልኝ። የሚቃጠልና፡ የኃጢአት፡ መሥዋዕት፡ አልሻኽም።
፯፡ የዚያን፡ጊዜ፡እነሆ፡ መጣሁ፡ አልሁ። በመጽሐፍ፡ እራስ፡ ስለኔ፡ ተጽፏል።
፰፡ አምላኬ፡ ሆይ፡ ፈቃድኽን፡ ለማድረግ፡ ወደድሁ፡ ሕግኽም፡ በልቤ፡ ውሥጥ፡ ነው።
፱፡ በታላቅ፡ ጉባኤ፡ ጽድቅኽን፡ አወራሁ። እነሆ፡ ከንፈሮቼን፡ አልከለከልሁም። አቤቱ፡ አንተ፡ ታውቃለኽ።
፲፡ ጽድቅኽን፡ በልቤ፡ ውሥጥ፡ አልሰወርሁም፡ እውነትኽንና፡ ማደንኽን፡ ነገርሁ። ቸርነትኽንና፡ እውነተኝነትኽን፡ ከታላቅ፡ ጉባኤ፡ ፊት፡ አልሰወርሁም።
፲፩፡ አቤቱ፡ አንተ፡ ምሕረትኽን፡ ከኔ፡ አትከልክል። ቸርነትኽና፡ እውነትኽ፡ ዘወትር፡ ይጠብቁኝ።
፲፪፡ ቍጥር፡ የሌላት፡ ክፉ፡ ነገር፡ አግኝታኛለችና። ኃጢአቶቼ፡ ያዙኝ፡ ማየትም፡ ተስኖኛል። ከራሴ፡ ጠጕርም፡ በዙ፡ ልቤም፡ ተወኝ።
፲፫፡ አቤቱ፡ ታድነኝ፡ ዘንድ፡ ውደድ። አቤቱ፡ እኔን፡ ወደ፡ ማደን፡ ፍጠን።
፲፬፡ ነፍሴን፡ ለማጥፋት፡ የሚወዱት፡ ይፈሩ፡ ባንድም፡ ይነወሩ። ክፉ፡ ሊያደርጉብኝ፡ የሚወዱት፡ ወደ፡ ኋላቸው፡ ይመለሱ፡ ይጕስቍሉም።
፲፭፡ እሰይ፡ እሰይ፡ የሚሉኝ፡ ከኃፍረታቸው፡ የተነሣ፡ ይደንግጡ።
፲፮፡ የሚሹህ፡ ሁሉ፡ ባንተ፡ ደስ፡ ይበላቸው፡ ሐሤትም፡ ያድርጉ። መድኃኒትኽን፡ የሚወዱ፡ ዘወትር፡ እግዚአብሔር፡ ታላቅ፡ ነው፡ ይበሉ።
፲፯፡ እኔ፡ ችጋረኛና፡ ምስኪን፡ ነኝ። ጌታዬ፡ ግን፡ ያስብልኛል። አንተ፡ ረዳቴና፡ አዳኜ፡ ነህ፡ አምላኬ፡ አትዘግይ።

መዝሙር፡ ፵፩፡

ለመዘምራን፡አለቃ። የዳዊት፡መዝሙር።

፩፡ ለችጋረኛ፡ የሚያስብ፡ ምስጉን፡ ነው። እግዚአብሔር፡ በክፉ፡ ቀን፡ ያድነዋል።
፪፡ እግዚአብሔር፡ ይጠብቀዋል፡ ሕያውም፡ ያደርገዋል። በምድር፡ ላይም፡ የተመሰገነ፡ ይሆናል። ለጸላቶቹም፡ ፈቃድ፡ አሳልፈህ፡ አትጣለው።
፫፡ እግዚአብሔር፡ በደዌው፡ አልጋ፡ ሳለ፡ ይደግፈዋል። ምኝታውን፡ ሁሉ፡ በደዌው፡ታነጥፍለታለኽ።
፬፡ እኔስ፡ አቤቱ፡ ማረኝ፡ አልሁ። ነፍሴን፡ ፈውሳት፡ አንተን፡ በድያለሁና።
፭፡ ጸላቶቼም፡ በላዬ፡ ክፉ፡ ይናገራሉ። መቼ፡ ይሞታል፡ ስሙስ፡ መቼ፡ ይጠፋል።
፮፡ ያየኝ፡ ዘንድ፡ የሚገባው፡ በከንቱ፡ ይናገራል። ልቡ፡ ኃጢአት፡ ሰበሰበለት። ሜዳ፡ ይወጣል፡ ይናገረውማል።
፯፡ ጸላቶቼ፡ ሁሉ፡ ባንድ፡ ይሾካሾኩብኛል። በኔም፡ ላይ፡ ክፉ፡ ያስባሉ።
፰፡ የብልያል፡ ነገር፡ በላዬ፡ ነው፡ አሉ። ወደቀ፡ ደግሞም፡ አይነሣም።
፱፡ ደግሞም፡ የሰላሜ፡ ሰው፡ የታመንሁበት፡ እንጀራዬን፡ የበላ፡ ሰኰናውን፡ በኔ፡ ላይ፡ አነሣ።
፲፡ አንተ፡ ግን፡ አቤቱ፡ ማረኝ፡ አስነሣኝም፡ ልመልስላቸውም።
፲፩፡ በዚኽ፡ እንደ፡ ወደድኸኝ፡ አወቅሁ። ጸላቴ፡ እልል፡ አላለብኝምና።
፲፪፡ እኔን፡ ግን፡ በቅንነቴ፡ ደገፍኸኝ፡ በፊትኽም፡ ለዘላለም፡ ታኖረኛለኽ።
፲፫፡ እግዚአብሔር፡ የእሥራኤል፡ አምላክ፡ ይባረክ፡ ከዘላለም፡ ለዘላለም። አሜን። አሜን።

መዝሙር፡ ፵፪፡

ለመዘምራን፡አለቃ፡ ለትምህርት፡ለቆሬሕ፡ ልጆች።

፩፡ ዋላ፡ ወደ፡ ውኃ፡ ምንጭ፡ እንደሚናፍቅ፡ እንደሁም፡ አቤቱ፡ ነፍሴ፡ ወደንተ፡ ትናፍቃለች።
፪፡ ነፍሴ፡ ወደ፡ እግዚአብሔር፡ ወደ፡ ሕያው፡ አምላክ፡ ተጸማች። መቼ፡ እገባለሁ፡ ያምላኬንስ፡ ፊት፡ መቼ፡ አያለሁ።
፫፡ እንባዬ፡ በቀንና፡ በሌት፡ ምግብ፡ ሆነኝ። ሁለግዜ፡ አምላክኽ፡ ወዴት፡ ነው፡ ይሉኛልና።
፬፡ ይህነን፡ ባሰብሁ፡ ጊዜ፡ ነፍሴ፡ በውሥጤ፡ ፈሰሰችብኝ። በእልልታና፡ በደስታ፡ ቃል፡ በዓል፡ ከሚያደርጉት፡ ሕዝብ፡ ጋራ፡ ወደ፡ እግዚአብሔር፡ ቤት፡ እገባ፡ ነበርሁና።
፭፡ ነፍሴ፡ ለምን፡ ታዝኛለሽ፡ ለምንስ፡ትታወኪብኛለሽ። እግዚአብሔርን፡ ደጅ፡ ጽኚ፡ ደግሞ፡ ገና፡ስለ፡ ፊቱ፡ መድኃኒት፡ አመሰግነዋለሁና።
፮፡ አምላኬ፡ ሆይ፡ ነፍሴ፡ ተከዘችብኝ። ስለዚኽም፡ ከዮርዳኖስ፡ ምድርና፡ ከርሞንዔም፡ ከታናሹ፡ተራራ፡ አስብኻለሁ።
፯፡ ቀላይና፡ ቀላይ፡ በፏፏቴኽ፡ ድምፅ፡ ተጠሩ፡ማዕበልህና፡ሞገድህም፡ ሁሉ፡ በላዬ፡ አለፈ።
፰፡ እግዚአብሔር፡ በቀን፡ ቸርነቱን፡ ያዛል፡ በሌትም፡ ዝማሬው፡ በኔ፡ ዘንድ፡ ይሆናል። ጸሎቴ፡ ለሕይወቴ፡ አምላክ፡ ነው።
፱፡ እግዚአብሔርን፡ አምባዬን፡ ለምን፡ ረሳኸኝ፡ እላዋለሁ። ጸላቶቼስ፡ሲያስጨንቁኝ፡ለምን፡አዝኜ፡ እመላለሳለሁ።
፲፡ አጥንቶቼን፡ ኢየቀላጣጠሙ፡ ጸላቶቼ፡ ሰደቡኝ። ሁለግዜ፡ አምላክኽ፡ ወዴት፡ ነው፡ ይሉኛልና።
፲፩፡ ለምን፡ ታዝኛለሽ፡ ነፍሴ፡ ሆይ፡ ለምንስ፡ ትታወኪብኛለሽ። እግዚአብሔርን፡ደጅ፡ ጽኚ። እርሱን፡ የፊቴን፡ መድኃኒት፡ አምላኬን፡ ገና፡ አመሰግነዋለሁና።

መዝሙር፡ ፵፫፡

፩፡ አቤቱ፡ ፍረድልኝ፡ ከቸርነትም፡ ከራቀች፡ ሕዝብ፡ ጋራ፡ ክርክሬን፡ ተከራከር፡ ከሸንጋይና፡ ከግፈኛ፡ ሰው፡ አድነኝ።

፪፡ አንተ፡ የኃይሌ፡ አምላክ፡ ነህና። ለምን፡ ትጥለኛለህ። ጸላቴስ፡ ሲያስጨንቀኝ፡ ለምን፡ አዝኜ፡ እመላለሳለሁ።

፫፡ ብርሃንህንና፡ እውነትህን፡ ላክ። እርሳቸው፡ ይምሩኝ፡ ወደ፡ ቅድስና፡ ተራራህ፡ ወደ፡ መኖርያህም፡ ይውሰዱኝ።

፬፡ ወደ፡ እግዚአብሔርም፡ መሠውያ፡ እገባለሁ። ወደ፡ ደስታዬና፡ ወደ፡ እልልታዬ፡ አምላክ፡ በበገናም፡ አመሰግንሃለሁ፡ አምላክ፡ አምላኬ፡ ሆይ።

፭፡ ለምን፡ ታዝኛለሽ፡ ነፍሴ፡ ሆይ፡ ለምንስ፡ ትታወኪብኛለሽ። እግዚአብሔርን፡ ደጅ፡ ጥኚ፡ እርሱ፡ የፊቴ፡ መድኃኒትና፡ አምላኬ፡ ነውና፡ ገና፡ አመሰግነዋለሁና።

መዝሙር፡ ፵፬፡

ለመዘምራን፡ አለቃ። ለቆሬ፡ ልጆች፡ ለትምህርት።

፩፡ አቤቱ፡ በጆሮቻችን፡ ሰማን፡ አባቶቻችንም፡ ነገሩን። በዘመናቸውና፡ በቀደማቸው፡ ዘመን፡ የሰራኸውን፡ ስራ።

፪፡ አንተ፡ በእጅህ፡ አሕዛብን፡ አወጣህ፡ እርሳቸውንም፡ ተከልህ። አሕዛብን፡ ሠቀይካቸው፡ አሳደድካቸውም።

፫፡ በሰይፋቸው፡ ምድርን፡ አልወረሱምና፡ ክንዳቸውም፡ አላዳናቸውምና። ቀኝህና፡ ክንድህ፡ እንጂ፡ የፊትህም፡ ብርሃን፡ ወደሀቸው፡ ነበርና።

፬፡ አንተ፡ አምላኬና፡ ንጉሤ፡ ነህ። ለያዕቆብ፡ መድኃኒት፡ እዘዝ።

፭፡ ባንተ፡ ጸላቶቻችንን፡ እንመታለን። በስምህም፡ በላያችን፡ የቆሙትን፡ እንረግጣለን።

፮፡ በቀስቴ፡ የምታመን፡ አይደለሁምና፡ ሰይፌም፡ አያድነኝምና።

፯፡ አንተ፡ ግን፡ ከጸላቶቻችን፡ አዳንኸን፡ የሚጸሉንንም፡ አሳፈርካቸው።

፰፡ በእግዚአብሔር፡ ሁልጊዜ፡ እልል፡ እንላለን፡ ስምህንም፡ ለዘላለም፡ እናመሰግናለን።

፱፡ አሁን፡ ግን፡ ጣልኸን፡ አሳፈርኸንም፡ ከሠራዊታችንም፡ ጋራ፡ አትወጣም።

፲፡ ከጸላቶቻችን፡ ፊት፡ ወደ፡ ኋላችን፡ መለስኸን፡ የሚጸሉንም፡ ቀሙን።

፲፩፡ እንደ፡ በጎች፡ ሊበሉን፡ አሳልፈህ፡ ሰጠኸን፡ ወደ፡ አሕዛብም፡ በተንኸን።

፲፪፡ ሕዝብህን፡ ያለ፡ ዋጋ፡ ሸጥህ፡ እንደችም፡ በርሳቸው፡ ለውጥ፡ አትወስድም።

፲፫፡ ለጎረቤቶቻችን፡ ስድብ፡ አደረግኸን፡ ሳቅም፡ ሥላቅም፡ በዙርያችን፡ ላሉ።

፲፬፡ በአሕዛብ፡ ዘንድ፡ ምሳሌ፡ አደረግኸን፡ በሕዝብም፡ ዘንድ፡ ለራስ፡ መንቀሳቀሻ።

፲፭፡ ነውሬ፡ ሁልጊዜ፡ በፊቴ፡ ነው፡ የፊቴም፡ ኃፍረት፡ ሸፈነኝ።

፲፮፡ ከተሳዳቢና፡ ከላጋጭ፡ ቃል፡ የተነሣ፡ ከጸላትና፡ ከቂመኛ፡ ፊት፡ የተነሣ።

፲፯፡ ይህ፡ ሁሉ፡ በኛ፡ ደረሰ፡ አልረሳነህም፡ ኪዳንህንም፡ አላመፅንም።

፲፰፡ ልባችን፡ ወደ፡ ኋላው፡ አላለም፡ እርምጃችንም፡ ከመንገድህ፡ ፈቀቅ፡ አላለም።

፲፱፡ በአገሮች፡ ስፍራ፡ ሰብረኸናል፡ በሞትም፡ ጥላ፡ ሰውረኸናል።

፳፡ ያምላካችንንስ፡ ስም፡ በረሳን፡ እጃችንንም፡ ወደ፡ ሌላ፡ አምላክ፡ ባነሣን።

፳፩፡ በውኑ፡ እግዚአብሔር፡ ይህንን፡ ነገር፡ ባልመረመረምን፡ ነበር። እርሱ፡ የልብን፡ ምሥጢር፡ ያውቃልና።

፳፪፡ ስላንተ፡ ዕለት፡ ዕለት፡ ተገድለናልና። እንደ፡ ሚታረዱ፡ በጎችም፡ ሆነን፡ ተቈጠርን።

፳፫፡ አቤቱ፡ ንቃ፡ ለምን፡ ትተኛለህ። ተነሣ፡ ለዘወትርም፡ አትጣለን።

፳፬፡ ለምንስ፡ ፊትህን፡ ትሰውራለህ። መከራችንን፡ ችጋራችንንስ፡ ለምን፡ ትረሳለህ።

፳፭፡ ነፍሳችን፡ ወደ፡ መሬት፡ ጐብጣለችና። ሆዳችንም፡ በምድር፡ ተጣበቀች።

፳፮፡ ተነሣ፡ አቤቱ፡ ረዳችን፡ ስለ፡ ቸርነትህም፡ ተበጀን።

መዝሙር፡ ፵፭፡

ለመዘምራን፡ አለቃ፡ በሾሻኒም፡ ላይ፡ ለቆሬ፡ ልጆች፡ ለትምህርት። የመዋደድ፡ ምስጋና።

፩፡ ልቤ፡ መልካም፡ ነገር፡ አወጣ። እኔ፡ ስራዬን፡ ለንጉሥ፡ እንደሆነ፡ እናገራለሁ። መላሴ፡ እንደ፡ ፈጣን፡ ጸሐፊ፡ ብርዕ፡ ነው።

፪፡ ከሰው፡ ልጆች፡ ይልቅ፡ አንተ፡ ተዋብህ። ሞገስ፡ በከንፈሮችህ፡ ፈሰሰ፡ ስለዚህ፡ እግዚአብሔር፡ ለዘላለም፡ ባረከህ።

፫፡ ኃያል፡ ሆይ፡ ሰይፍህን፡ በወገብህ፡ ታጠቅ፡ ክብርህንና፡ ግርማህንም።

፬፡ በግርማህ፡ ተከናውን፡ ስለ፡ እውነት፡ ቃልም፡ ውጣ፡ ስለ፡ ገርነትና፡ ስለ፡ ጽድቅም። ቀኝህም፡ የሚያስፈራውን፡ ነገር፡ ታስተምርሃለች።

፭፡ ፍላፆችህ፡ የተሳሉ፡ ናቸው። አሕዛብም፡ በታችህ፡ ይወድቃሉ። በንጉሥ፡ ጸላቶች፡ በልባቸው፡ ይገባሉ።

፮፡ አምላክ፡ ሆይ፡ ዙፋንህ፡ ለዘወትርና፡ ለዘላለም፡ ነው። የመንግሥትህም፡ በትር፡ የቅንነት፡ በትር፡ ነው።

፯፡ ጽድቅን፡ ወደድህ፡ ዐመጻኝነትም፡ ጸላህ። ስለ

ዚህ፡ እግዚአብሔር፡ አምላክህ፡ ከባልንጀሮችህ፡ ይልቅ፡ በደስታ፡ ዘይት፡ ቀባህ።

፰፡ ከርቤ፡ ሽቱና፡ ዝባድ፡ በልብሶችህ፡ ሁሉ፡ የቸው። ከዝሆን፡ ጥርስ፡ ቤቶችም፡ ወጥተው፡ ባለበገናች፡ ደስ፡ ያሰኙሃል።

፱፡ የነገሥታት፡ ቤቶች፡ ልጆች፡ ለክብርህ፡ ናቸው። ንግሥትም፡ የኦፊርን፡ ወርቅ፡ ለብሳ፡ በቀኝህ፡ ትቆማለች።

፲፡ ስሚ፡ ልጄ፡ እዩም፡ ጆሮሽንም፡ አዘንብዪ። ሕዝብሽንና፡ ያባትሽንም፡ ቤት፡ እርሺ።

፲፩፡ ንጉሥም፡ ውበትሽን፡ ይወዳል። እርሱ፡ ጌታሽ፡ ነውና፡ ለርሱ፡ ስገጂ።

፲፪፡ የጢሮስም፡ ልጅ፡ መማለጃ፡ ታመጣለች። የሕዝብ፡ ባለጠጎች፡ በፊትሽ፡ ይማለላሉ።

፲፫፡ የንጉሥ፡ ልጅ፡ ውሥጥዋ፡ ሁሉ፡ ክብር፡ ነው። ልብስዋ፡ የወርቀ፡ ዘቦ፡ መጐናጸፊያ፡ ነው።

፲፬፡ በወርቅ፡ ዘርፍ፡ ተጐናጽፋ፡ ወደ፡ ንጉሥ፡ ይወስድዋታል። በኋላዋ፡ ቈነጃጅት፡ ባልንጀሮችዋ፡ ወደ፡ አንተ፡ ይቀርባሉ።

፲፭፡ በደስታና፡ በእልልታም፡ ይወስድዋቸዋል። ወደ፡ ቤተ፡ ንጉሥ፡ ይገባሉ።

፲፮፡ ባባቶችህ፡ ፈንታ፡ ልጆች፡ ይሆኑልሃል። በምድርም፡ ሁሉ፡ ገዥዎች፡ አድርገህ፡ ትሾማቸዋለህ።

፲፯፡ ለልጅ፡ ልጅ፡ ሁሉ፡ ስምህን፡ አሳስባለሁ። ስለዚህ፡ አሕዛብ፡ ለዘላለም፡ ያመሰግኑሃል።

መዝሙር፡ ፵፮፡

ለመዘምራን፡ አለቃ፡ ለቆሬ፡ ልጆች። ምስጋና፡ በዐላሙት፡ ላይ።

፩፡ እግዚአብሔር፡ መታመኛችንና፡ ኃይላችን፡ ነው። ባገኘንም፡ በታላቅ፡ መከራ፡ ረዳታችን።

፪፡ ስለዚህ፡ ምድር፡ ብትለዋወጥ፡ አንፈራም፡ ተራሮችም፡ በባሕር፡ ውሥጥ፡ ቢናወጡ።

፫፡ ውኆች፡ ውሁ፡ ቢደፈርሱ፡ ተራሮችም፡ በኀይታው፡ ቢናወጡ። ሴላ።

፬፡ የወንዝ፡ መስኖች፡ የእግዚአብሔርን፡ ከተማ፡ ደስ፡ ያሰኛታል። የተቀደሱትንም፡ የልዑልን፡ ማደርያዎች።

፭፡ እንደተታወክ፡ እግዚአብሔር፡ በማኸልዋ፡ ነው። እግዚአብሔር፡ ንጋት፡ ሳይጠባ፡ ይረዳታል።

፮፡ አሕዛብ፡ ጮኹ፡ መንግሥታትም፡ ተናወጡ፡ ቃሉን፡ ሰጠ፡ ምድርም፡ ቀለጠች።

፯፡ የሠራዊት፡ አምላክ፡ ከኛ፡ ጋራ፡ ነው። የያዕቆብ፡ አምላክ፡ መጠጊያችን፡ ነው። ሴላ።

፰፡ የእግዚአብሔርን፡ ታአምራት፡ ታዩ፡ ዘንድ፡ ኑ፡ በምድር፡ ላይም፡ ያደረገውን፡ ባድማ።

፱፡ እስከ፡ ምድር፡ ዳርቻ፡ ድረስም፡ ሰልፍን፡ ይሽራል። ቀስትን፡ ይሰብራል፡ ሰላጢንም፡ ይቆጠቅጣል፡ ሠረገሎችን፡ በእሳት፡ ያቃጥላል።

፲፡ ተው፡ እኔም፡ አምላክ፡ እንደ፡ ሆንሁ፡ እወቁ። በአሕዛብ፡ ዘንድ፡ ከፍ፡ ከፍ፡ እላለሁ፡ በምድርም፡ ላይ፡ ከፍ፡ ከፍ፡ እላለሁ።

፲፩፡ የሠራዊት፡ አምላክ፡ ከኛ፡ ጋራ፡ ነው። የያዕቆብም፡ አምላክ፡ መጠጊያችን፡ ነው። ሴላ።

መዝሙር፡ ፵፯፡

ለመዘምራን፡ አለቃ። ለቆሬ፡ ልጆች፡ መዝሙር።

፩፡ አሕዛብ፡ ሁላችሁ፡ እጃችሁን፡ አጨብጭቡ። ለእግዚአብሔር፡ በደስታ፡ ቃል፡ እልል፡ በሉ።

፪፡ እግዚአብሔር፡ ልዑል፡ ግሩምም፡ ነውና፡ ታላቅም፡ ንጉሥ፡ በምድር፡ ሁሉ፡ ላይ።

፫፡ አሕዛብን፡ ከኛ፡ በታች፡ ያስገዛል፡ ወገኖችንም፡ ከእግራችን፡ በታች።

፬፡ የያዕቆብን፡ ክብር፡ የወደደው፡ ርስታችንን፡ ይመርጥልናል። ሴላ።

፭፡ አምላክ፡ በእልልታ፡ ወደ፡ ላይ፡ ወጣ። እግዚአብሔርም፡ በመለከት፡ ድምፅ።

፮፡ ዘምሩ፡ ለአምላክ፡ ዘምሩ፡ ዘመሩ። ለንጉሣችን፡ ዘምሩ።

፯፡ እግዚአብሔር፡ በምድር፡ ሁሉ፡ ንጉሥ፡ ነውና፡ አስተውላችሁ፡ ዝማሬ፡ አቅርቡ።

፰፡ እግዚአብሔር፡ በአሕዛብ፡ ላይ፡ ነገሠ። እግዚአብሔር፡ በቅድስናው፡ ዙፋን፡ ላይ፡ ይቀመጣል።

፱፡ የአሕዛብ፡ አለቆች፡ ወደ፡ አብርሃም፡ አምላክ፡ ሕዝብ፡ ተሰበሰቡ። የምድር፡ ጋሻዎች፡ ለእግዚአብሔር፡ ናቸውና፡ እርሱም፡ እጅግ፡ ከፍ፡ ከፍ፡ አለ።

መዝሙር፡ ፵፰፡

ለምስጋና፡ መዝሙር፡ ለቆሬ፡ ልጆች።

፩፡ እግዚአብሔር፡ ታላቅ፡ ነው፡ እጅግም፡ ምስጋና፡ ይገባዋል፡ ባምላካችን፡ አገርና፡ በተቀደሰው፡ ተራራው።

፪፡ የምድር፡ ሁሉ፡ ደስታ፡ የፅዮን፡ ተራራ፡ በውበት፡ ከፍ፡ ይላል። በሰሜን፡ ጐራ፡ አጠገብ፡ የታላቁ፡ ንጉሥ፡ ከተማ፡ ናት።

፫፡ እግዚአብሔር፡ በታላላቆች፡ ቤቶችዋ፡ የመጠጊያ፡ አምባ፡ ሁና፡ ይታወቃል።

፬፡ እነሆ፡ ነገሥታት፡ ተከማችተው፡ ባንድ፡ አልፈዋልና።

፭፡ እርሳቸውስ፡ አይተው፡ እንዲህ፡ አደነቁ፡ ደነገጡ፡ ፈርተውም፡ ሸሹ።

፮፡ ከዚያ፡ አንቀጥቀጥና፡ እንደ፡ ወላድ፡ ምጥ፡ ያዛቸው።

፯፡ በምሥራቅ፡ ነፋስ፡ የተርሲስን፡ መርከቦች፡ ትሰብራለህ።

፰፡ እንደ፡ ሰማነው፡ እንደሁ፡ በሠራዊት፡ አምላክ፡ አገርና፡ ባምላካችን፡ ከተማ፡ አየነ። እግዚአብሔር፡ ለዘላለም፡ ያጸናታል። ሴላ።

፱፤ አቤቱ፡ ቸርነትኽን፡ በመቅደስህ፡ ውሥጥ፡ አሰብነ።

፲፤ አቤቱ፡ እንደ፡ስምኽ፡እንደሁ፡እስከ፡ምድር፡ ዳርቻ፡ ድረስ፡ ምስጋናኽ፡ ነው። በቀኝኽ፡ ጽድቅ፡ ትመላለች።

፲፩፤ የፅዮን፡ ተራራ፡ ደስ፡ ይበለው፡ የይሁዳም፡ ልጆች፡ ስለ፡ ፍርድኽ፡ ሐሤት፡ ያድርጉ።

፲፪፤ ፅዮንን፡ ክበቡ፡ በዙርያዋም፡ ተመላለሱ። ግምቦችዋን፡ ቍጠሩ።

፲፫፤ በብርታትዋ፡ልባችሁን፡አኑሩ።ታላላቆቹንም፡ ቤቶችዋን፡ ለሚመጣው፡ ትወልድ፡ ትነግሩ፡ ዘንድ፡ አስቡ።

፲፬፤ ይህ፡ አምላክ፡ ለዘላለም፡ አምላካችን፡ ነውና፡ እርሱ፡ እስከ፡ ሞት፡ ወዲያ፡ ድረስ፡ ይመራናል።

መዝሙር፡ ፵፱፤

ለመዘምራን፡ አለቃ። ለቆሬሕ፡ ልጆች፡ መዝሙር።

፩፤ አሕዛብ፡ ሁላችሁ፡ ይህን፡ ስሙ። በዓለም፡ የምትኖሩ፡ ሁሉ፡ ሁላችሁ፡ አድምጡ።

፪፤ የአዳም፡ ልጆችና፡ የሰው፡ ልጆች፡ ባለጠጎችና፡ ችጋረኞችም፡ አብራችሁ።

፫፤ አፌ፡ ጥበብ፡ ይናገራል፡ ልቤም፡ ልቡናን፡ ያወጣል።

፬፤ ጆሮዬን፡ ወደ፡ ምሳሌ፡ አደርጋለሁ፡ በበገናም፡ ምሥጢሬን፡ እገልጣለሁ።

፭፤ በክፉ፡ቀን፡ ለምን፡እፈራለሁ። የሚረግጡኝ፡ ግፍ፡ ሲከበኝ፡ ጊዜ።

፮፤ በኃይላቸው፡ የሚታመኑ፡ በባለጠግነታቸውም፡ ብዛት፡የሚጓደዱ።

፯፤ ወንድም፡ወንድሙን፡አይበጅምና። ቤዛውንም፡ ለእግዚአብሔር፡ አይሰጥምና።

፰፤ የነፍሳቸው፡ ካሳ፡ ከብርዋልና፡ ለዘላለምም፡ ቀርትዋልና።

፱፤ ለዘላለም፡ እንዲኖር፡ ጥፋትንም፡ እንዳያይ።

፲፤ ብልሀተኞች፡ ሲሞቱ፡ አይትዋልና፡ ከሰነፎችና፡ ከደንቆሮች፡ ጋራ፡ ይጠፋሉ፡ገንዘባቸውንም፡ለሌሎች፡ ይተዋሉ።

፲፩፤ በልባቸውም፡ቤታቸው፡ ለዘላለም፡ የሚኖር፡ ማደርያቸውም፡ ለልጅ፡ልጅ፡ የሚሆን፡ ይመስላቸዋል። በያገራቸውም፡ ስማቸው፡ ይጸራል።

፲፪፤ ባለማረግ፡ ሰው፡ እንኳ፡ ቢሆን፡ አይኖርም። እንደሚጠፉትም፡ እንስሶች፡ መሰሉ።

፲፫፤ ይህች፡ መንገዳቸው፡ ሰንፍናቸው፡ ናት። ልጆቻቸውም፡ ነገራቸውን፡ ይወዳሉ። ሴላ።

፲፬፤ እንደ፡ በጎች፡ በሢኦል፡ ይኖራሉ። ሞትም፡ይሰማራቸዋል። ቅኖችም፡ ማለዳ፡ ይገዙዋቸዋል። መልካቸውም፡ ከማደርያቸው፡ ተለይታ፡ በሢኦል፡ ትፈጃለች።

፲፭፤ ነገር፡ ግን፡ እግዚአብሔር፡ ይቀበለኛልና፡ ነፍሴን፡ ከሢኦል፡ እጅ፡ ያድናል። ሴላ።

፲፮፤ የሰው፡ ባለጠግነትና፡ የቤቱ፡ ክብር፡ በበዛ፡ ጊዜ፡ አትፍራው።

፲፯፤ በሞቱ፡ ጊዜ፡ ምንም፡ ከርሱ፡ ጋራ፡ አይወስድምና። ክብሩም፡ ከርሱ፡ በኋላ፡ አይወርድምና።

፲፰፤ በሕይወቱ፡ ሳለ፡ ነፍሱን፡ አመስግንዋልና። ለሰውነትኽም፡ በጎ፡ እንደደረግህ፡ ሰዎች፡ አመሰግኑኽ።

፲፱፤ ወደ፡ አባቶቹ፡ ትውልድ፡ ይወርዳል፡ ለዘላለሙም፡ ብርሃን፡ አያዩም።

፳፤ ሰውስ፡ ታላቅ፡ ቢሆን፡ አእምሮም፡ባይኖረው፡ እንደሚጠፉ፡ እንስሶች፡ ይመስላል።

መዝሙር፡ ፶፤

የአሣፍ፡መዝሙር።

፩፤ ኃያል፡ አምላክ፡ እግዚአብሔር፡ ተናገረ፡ ምድርንም፡ ጸራት፡ ከጸሓይ፡ መውጫ፡ ጀምሮ፡ እስከ፡ መግቢያዋ፡ ድረስ።

፪፤ ከፅዮን፡ ያማረ፡ ጌጽ፡ ወጻ፡ እግዚአብሔርም፡ አበራ።

፫፤ አምላካችን፡ ይመጣል፡ ዝምም፡ አይልም። በፊቱ፡ እሳት፡ ይነዳል። በዙርያውም፡ ወጀብ፡ ይወጅባል።

፬፤ ከላይ፡ ሰማይን፡ ይጸራታል፡ ምድርንም፡ ሕዝቡን፡ ለመፍረድ።

፭፤ ቅዱሳኔን፡ ከኔ፡ ጋራ፡ በመሥዋዕት፡ ኪዳን፡ ያቆሙትን፡ ሰብስቡልኝ።

፮፤ ሰማዮችም፡ ጽድቁን፡ ይናገራሉ። እግዚአብሔር፡ ባለቤቱ፡ ፈራጅ፡ ነውና። ሴላ።

፯፤ ስማኝ፡ ሕዝቤ፡ ልንገርኽ። እሥራኤልም፡ ስፈትህ፡ ልመሰክርብህ። እኔ፡ አምላክ፡አምላክ፡ነኝ።

፰፤ ስለ፡ መሥዋዕትኽ፡ የምወቅሥኽ፡ አይደለሁም። የሚቃጠል፡ መሥዋዕትኽ፡ ሁለጊዜ፡ በፊቴ፡ ነው።

፱፤ ከቤትኽ፡ ወይፈን፡ አልወስድም። አውራ፡ ፍየልም፡ ከበረትኽ።

፲፤ የምድረ፡ በዳው፡ አራዊት፡ ሁሉ፡ የኔ፡ናቸውና። በሺህ፡ ተራሮችም፡ ያሉት፡ እንስሶች።

፲፩፤ የተራሮችን፡ ወፎ፡ ሁሉ፡ አውቃለሁ። የምድረ፡ በዳውም፡ ክብት፡ በኔ፡ ዘንድ፡ ነው።

፲፪፤ ብራብም፡ ላንተ፡ አልነግርኽም፡ ዓለም፡ ከሞላቱዋ፡ ጋራ፡ ሁሉ፡ የኔ፡ ነውና።

፲፫፤ በውኑ፡ የፍሪዳውን፡ ሥጋ፡ እበላለሁን፡ ያውራ፡ ፍየሉንስ፡ ደም፡ እጠጣለሁን።

፲፬፤ ለእግዚአብሔር፡ ምስጋናን፡ ሠዋ። ለልዑልም፡ ስለትኽን፡ ስጥ።

፲፭፤ በመከራም፡ ቀን፡ጥራኝ። አድንህማለሁ፡ አንተም፡ ታከብረኛለህ።

፲፮፤ ኃጢአተኛውን፡ ግን፡ እግዚአብሔር፡አለው። ለምን፡ አንተ፡ ሕጌን፡ ትነግራለኽ። ኪዳኔንም፡ ባፍኽ፡ ትወስዳለኽ።

፲፯፤ አንተስ፡ ተግሣጼን፡ ጸላኽ፡ ቃሌንም፡ ወደ፡ ኋላኽ፡ ጣልኽ።

፲፰፤ ሌባም፡ ባየህ፡ ጊዜ፡ ከርሱ፡ ጋራ፡ ሮጠኽ፡ ፈንታኽም፡ ካመንዝሮች፡ ጋራ፡ ነበር።

፲፱፤ አፍኽን፡ በክፉ፡ ለቀቅኽ፡ መላስኽም፡ ሸንገላን፡ ተበተበ።

፳፤ ተቀምጠኽ፡ በወንድምኽ፡ ላይ፡ ተናገርህ፡ የናትኽንም፡ ልጅ፡ በመላስኽ፡ መታኽ።

፳፩፤ ይህን፡ አድርገኽ፡ እኔም፡ ዝም፡ አልሁኽ። እኔ፡ እንደንተ፡ እንድሆንን፡ መሰለህ። እዋቀሥኻለሁ፡ ኃጢአትኽንም፡ በፊትኽ፡ አቆማለሁ።

፳፪፤ እግዚአብሔርን፡ የምትረሱ፡ እንዳልነጥቃችሁ፡ የሚያድን፡ ሳይኖር፡ ይህን፡ አስተውሉ።

፳፫፤ ምስጋናውን፡ የሚሠዋ፡ ያከብረኛል። መንገዱንም፡ ለሚያቀና፡ የእግዚአብሔርን፡ መድኃኒት፡ አሳዮዋለሁ።

መዝሙር፡ ፶፩፤

ለመዘምራን፡ አለቃ። የዳዊት፡ መዝሙር፡ናታን፡ነቢዩ፡ ወደርሱ፡በገባ፡ጊዜ፡ወደ፡ ቤርሳቤህ፡ ከገባ፡ በኋላ።

፩፤ አቤቱ፡ እንደ፡ ቸርነትኽ፡ መጠን፡ ማረኝ። እንደ፡ ምህረትኽም፡ ብዛት፡ ዓመፃዬን፡ ደምስስ።

፪፤ ከበደሌ፡ ፈጽመኽ፡ እጠበኝ፡ ከኃጢአቴም፡ አንጻኝ።

፫፤ እኔ፡ ዓመፃዬን፡ አውቃለሁና፡ ኃጢአቴም፡ ሁለጊዜ፡ በፊቴ፡ ነው።

፬፤ አንተን፡ ብቻ፡ በደልሁ፡ በፊትኽም፡ ክፉ፡ አደረግሁ። በነገርኽ፡ ትጸድቅ፡ ዘንድ፡ በፍርድኽም፡ ንጹሕ፡ ትሆን፡ዘንድ።

፭፤ እነሆ፡ በዓመፃ፡ ተወለድሁ፡እናቴም፡ በኃጢአት፡ አረገዘችኝ።

፮፤ እነሆ፡ እውነትን፡ በውሥጥ፡ ወደኻል፡ በስውርም፡ ጥበብን፡ ታስታውቀኛለኽ።

፯፤ በሂሶጵ፡ እርጨኝ፡ እነጻማለሁ፡ እጽበኝ፡ ከበረዶም፡ ይልቅ፡ እነጣለሁ።

፰፤ ሐሤትና፡ ደስታ፡ አሰማኝ። የሰበርኻቸው፡ አፅንቶች፡ ደስ፡ እንዲላቸው።

፱፤ ከኃጢአቴ፡ ፊትኽን፡ ሠውር፡ በደሌንም፡ ሁሉ፡ ደምስስ።

፲፤ አቤቱ፡ ንጹሕ፡ ልብ፡ ፍጠርልኝ፡ የጸናውንም፡ መንፈስ፡ በውሥጤ፡ አድስ።

፲፩፤ ከፊትኽ፡ አጣለኝ፡ ቅዱስ፡ መንፈስኽንም፡ አትውሰድብኝ።

፲፪፤ የማዳንኽን፡ ደስታ፡ መልስልኝ፡ በጽኑ፡ መንፈስም፡ ደግፈኝ።

፲፫፤ ሕግ፡ ተላላፎችንም፡ መንገድኽን፡ አስተምራለሁ፡ ኃጢአተኞችም፡ ወደንተ፡ ይመለሳሉ።

፲፬፤ እግዚአብሔር፡ የመድኃኒቴ፡ አምላክ፡ ከደም፡ አድነኝ። መላሴም፡ ጽድቅኽን፡ በእልልታ፡ ታመሰግናለች።

፲፭፤ አቤቱ፡ ከንፈሮቼን፡ ክፈት፡ አፌም፡ ምስጋናኽን፡ ይናገራል።

፲፮፤ ብትወድስ፡ መሥዋዕትም፡ በሰጠሁ። ነገር፡ ግን፡ የሚቃጠለውን፡ ቍርባን፡ አትወድም።

፲፯፤ የእግዚአብሔር፡ መሥዋዕት፡ የተሰበረ፡ መንፈስ፡ ነው። አቤቱ፡ ሆይ፡ የተሰበረውንና፡ የተደቆሰውን፡ ልብ፡ አትንቅም።

፲፰፤ በሞገስኽ፡ ፅዮንን፡ መልካም፡ አድርጋት። የየሩሳሌምንም፡ መካበብዎች፡ ስራ።

፲፱፤ የዚያን፡ ጊዜ፡ የጽድቅን፡ መሥዋዕት፡ ትወዳለኽ፡ የሚቃጠለውንና፡ ፍጹሙንም፡ መሥዋዕት። የዚያን፡ ጊዜ፡ በመሠዊያኽ፡ ላይ፡ ፍሪዳች፡ ይሠዋሉ።

መዝሙር፡ ፶፪፤

ለመዘምራን፡ አለቃ፡ ለትምህርት። የዳዊት፡ መዝሙር፡ ዶኤግ፡ የኤዶምያስ፡ ለሳኦል፡ በነገረ፡ጊዜ፡ባለውም፡ጊዜ፡ዳዊት፡ ወደ፡ አቢሜሌክ፡ቤት፡ገባ።

፩፤ ኃያል፡ ሆይ፡ ለምን፡ በክፋት፡ ትጓደዳለኽ። የእግዚአብሔር፡ ቸርነት፡ ሁለጊዜ፡ ይኖራል።

፪፤ መላስኽ፡ ጕዳት፡ ታስባለች፡ ሸንገላን፡ እንደ፡ ተሳለ፡ ምላጭ፡ አድርጋ።

፫፤ ከበጎ፡ ይልቅ፡ ክፉ። ጽድቅንም፡ ከመናገር፡ ይልቅ፡ ሐሰትን፡ ወደድህ። ሴላ።

፬፤ የሸንገላ፡ መላስ፡ ሆይ፡ የሚያጠፋውን፡ ነገር፡ ወደድኽ።

፭፤ እግዚአብሔር፡ ደግሞ፡ ለዘላለም፡ ያፈርስኻል፡ይይዝሃል፡ከድንኳንኽም፡ ይነቅልኻል፡ ሥርኽንም፡ ከሕያዋን፡ ምድር፡ ያፈልስኻል። ሴላ።

፮፤ ጻድቃንም፡ አይተው፡ ይፈራሉ፡ በርሱም፡ ይስቃሉ።

፯፤ እነሆ፡ እግዚአብሔርን፡ ለብርታቱ፡ ያላደረገው፡ ሰው፡ በባለጠግነቱም፡ ብዛት፡ የታመነ፡ ጕዳት፡በማድረጉም፡ የበረታ።

፰፤ እኔ፡ግን፡ እንደ፡ ለመለመ፡ እንደ፡ ወይራ፡ዛፍ፡ በእግዚአብሔር፡ ቤት፡ እሆናለሁ። በእግዚአብሔርም፡ ቸርነት፡ ለዘላለም፡ ታመንሁ።

፱፤ አድርገኽልኛልና፡ ለዘላለም፡ አመሰግንኻለሁ፡ ስምኽንም፡ ደጅ፡ እጸናለሁ፡ ይህ፡ በቅዱሳንኽ፡ ፊት፡ መልካም፡ ነውና።

መዝሙር፡ ፶፫፤

ለመዘምራን፡ አለቃ፡በመሐላት፡ላይ፡ለትምህርት። የዳዊት፡ መዝሙር።

፩፤ ሰነፍ፡ በልቡ፡ አምላክ፡ የለም፡ ይላል። ስራቸውን፡ አጠፉ፡ በግፍም፡ ረከሱ። በጎ፡ የሚያደርግ፡ የለም።

፪፡ እግዚአብሔር፡ ከሰማይ፡ የሰውን፡ ልጆች፡ ተመለከተ፡የሚያስተውል፡ እግዚአብሔርንም፡የሚሻ፡ ሰው፡ ቢኖር፡ ያይ፡ ዘንድ።

፫፡ ሁሉ፡ ግን፡ ወደ፡ ኋላ፡ ተመለሱ፡ አብረውም፡ ገሙ። አንድ፡ ስንኳ፡ በጎ፡ የሚያደርግ፡ የለም።

፬፡ ሕዝቤን፡ እንጀራ፡ እንደሚበላ፡ የሚበሉ፡ ግፈኞች፡ሁሉ፡አያውቁምን። እግዚአብሔርን፡ ግን፡አልጸሩትም።

፭፡ በዚያ፡ የሚያስፈራ፡ ነገር፡ ሳይኖር፡ እጅግ፡ ፈሩ። እግዚአብሔር፡ ባንተ፡ ላይ፡ የሠፈሩትን፡ አፅንቱ፡ በትኖዋልና፡ አሳፈርኻቸው፡ እግዚአብሔር፡ ንቆቸዋልና።

፮፡ ማን፡ ከፅዮን፡ ለእሥራኤል፡ መድኃኒት፡ ይሰጠዋል። እግዚአብሔር፡ የሕዝቡን፡ ምርኮ፡ በመለሰ፡ ጊዜ፡ ያዕቆብ፡ ደስ፡ ይለዋል፡ እሥራኤልም፡ ሐሤት፡ ያደርጋል።

መዝሙር፡ ፶፬፡

ለመዘምራን፡አለቃ፡በንጊኖት፡ላይ፡ ለትምህርት። የዳዊት፡ መዝሙር፡የዚፋ፡ ሰዎች፡ በገቡ፡ ጊዜ፡ሳኦልን፡ም፡አሉት፡ ዳዊት፡ በኛ፡ ዘንድ፡ የተሸሸገ፡ አይደለምን።

፩፡ አቤቱ፡ በስምኽ፡ አድነኝ። በኀይልኽም፡ ፍረድልኝ።

፪፡ አቤቱ፡ ጸሎቴን፡ ስማኝ። ያፉንም፡ ነገር፡ አድምፅ።

፫፡ እንግዶች፡ ቁመውብኛልና፡ ኃያላንም፡ነፍሴን፡ሽተዋልና። እግዚአብሔርንም፡ በፊታቸው፡ አላደረጉም። ሴላ።

፬፡ እነሆ፡ እግዚአብሔር፡ ይረዳኛል። ጌታዬም፡ ነፍሴን፡ በሚደግፉ፡ መካከል፡ነው።

፭፡ ክፋውን፡ ወደ፡ ጸላቶቼ፡ መልስ። በውነትኽ፡ አጥፋቸው።

፮፡ ወድጄ፡ እሠዋልኻለሁ። አቤቱ፡ መልካም፡ ነውና፡ ስምኽንም፡ አመሰግናለሁ።

፯፡ ከጭንቀት፡ ሁሉ፡ አድኖኛልና፡ ዓይኔም፡ በጸላቶቼ፡ ደስታዋን፡ አየች።

መዝሙር፡ ፶፭፡

ለመዘምራን፡አለቃ፡በንጊኖት፡ላይ፡ለትምህርት። የዳዊት፡መዝሙር።

፩፡ አቤቱ፡ጸሎቴን፡አድምፅ። ከልመናዬም፡አትሸሽግ።

፪፡ አድምጸኝና፡ መልስልኝ። ባዘኔ፡ ተቅበዝብዤ፡ ተናውጫለሁና።

፫፡ ከጸላት፡ ቃልና፡ ካመፀኛ፡ ግፍ፡ ሸንግላውን፡ በላዬ፡ አምጥተው፡ በቍጣ፡ ይጸሉኛል።

፬፡ ልቤ፡ በውሥጤ፡ ያመኛል። የሞትም፡ ድንጋጤ፡ ወደቀችብኝ።

፭፡ ፍርሃትና፡ እንቅጥቅጥ፡ መጡብኝ። እንዘፈዘፋም፡ሸፈነኝ።

፮፡ አልሁም፡ በርግቦች፡ እርፍ፡ ዘንድ፡ ማን፡ እንደ፡ ርግብ፡ ክንፍ፡ በሰጠኝ።

፯፡ እነሆ፡ ኰብልዬ፡ በራቅሁ። በምድረ፡ በዳም፡ በተቀመጥሁ። ሴላ።

፰፡ ሸሽቱ፡ ከዓውሎና፡ ከብርቱ፡ነፋስ፡በፈጠንሁ።

፱፡ አቤቱ፡ቋንቋቸውና፡ መላሳቸውን፡ ተልትለው። ግፍንና፡ ጸብን፡ ባገር፡ አይቻለሁና።

፲፡ በሌትና፡በቀንም፡ በቅጽሮዋ፡ ይዞሮዋታልና። በውሥጥዋም፡ ሽንግላና፡ ድካም፡ አለ።

፲፩፡ መጉደት፡ በውሥጥዋ፡ነው፡ ተንኰልና፡ ሽንግላም፡ ካደባባይዋ፡ አይርቁም።

፲፪፡ ጸላትስ፡ ቢሰድበኝ፡ በታገሥሁ። የሚጸላኝም፡ ራሱን፡ በላዬ፡ከፍ፡ ከፍ፡ ቢያደርግ፡ ከርሱ፡ በተሸሸግሁ።

፲፫፡ አንተ፡ ግን፡ አንተ፡ ሰው፡ የኔ፡ እኩያት። የታወቅኽም፡ ባልንጀራዬ።

፲፬፡ ከኔ፡ ጋራ፡ ባንድ፡ ምክሬን፡ ያጣፍጥኽልኝ። ወደ፡ እግዚአብሔር፡ ቤት፡ ከጉባኤው፡ ጋራ፡ ባንድ፡ እንሔድ፡ የነበርነው።

፲፭፡ ሞት፡ ይምጣባቸው፡ በሕይወትም፡ ሳሉ፡ ወደ፡ ሢኦል፡ ይውረዱ፡ በማደርያቸውና፡ በውሥጣቸው፡ ክፋት፡ ተገኝታለችና።

፲፮፡ እኔ፡ ግን፡ ወደ፡ አምላኬ፡ እጮኻለሁ፡ እግዚአብሔርም፡ ያድነኛል።

፲፯፡ በማታ፡ በጥዋትና፡ በቀትር፡ እናገራለሁ፡ አለቅስማለሁ፡ ቃሌንም፡ ይሰማል።

፲፰፡ ነፍሴን፡ ከተሰለፉብኝ፡ በሰላም፡ አደናት። ብዞች፡ በኔ፡ ላይ፡ ነበሩና።

፲፱፡ እግዚአብሔር፡ ሰምቶ፡ ያጐስቍላቸዋል። እርሱ፡ ከጥንት፡ ጀምሮ፡ ተቀምጦዋልና። ሴላ። አይለወጡም፡ እግዚአብሔርንም፡ አልፈሩምና።

፳፡ እጁን፡ ከርሱ፡ ጋራ፡ ሰላም፡ በነበሩቱ፡ ላይ፡ ዘረጋ፡ ኪዳኑንም፡ አፈረሰ።

፳፩፡ አፉ፡ ከቅቤ፡ ሲለዝብ፡ በልቡ፡ ሰልፍ፡ነበረ። ነገሩም፡ ከቅቤ፡ ይልቅ፡ ለሰለሰ፡ እርስዋ፡ ግን፡ እንደ፡ ተመዘዘ፡ ሰይፍ፡ ናት።

፳፪፡ ትካዜኽን፡ በእግዚአብሔር፡ ላይ፡ ጣል፡ እርሱም፡ ይመግብኻል፡ ለጻድቅም፡ ለዘላለም፡ ሁከት፡ አይሰጠውም።

፳፫፡ አቤቱ፡ አንተ፡ ወደ፡ ሞት፡ ጕድጓድ፡ ታወርዳቸዋለኽ። የደምና፡ የሽንግላም፡ ሰዎች፡ ዘመናቸውን፡ እኩል፡ አያደርጉትም፡ እኔ፡ ግን፡ አንተን፡ ታመንሁ።

መዝሙር፡ ፶፮፡

ለመዘምራን፡ አለቃ፡ በዮናት፡ ኤሊም፡ ርኆቂም፡ ላይ። የዳዊት፡ መዝሙር፡ መኽታም፡ የሚባለው። ፍልስጥኤማውያን፡በያዙት፡ጊዜ፡[illegible]ት፡አገር።

፩፡ ማረኝ፡ አቤቱ፡ ሰው፡ ውጥተብኛልና፡ ሁለጊዜም፡ በሰልፍ፡ አስጨንቀኛልና።

፪፡ ጸላቶቼ፡ቀኑን፡ ሁሉ፡ አሳደዱኝ። ልዑል፡ ሆይ፡ በትዕቢት፡ የሚዋጉኝ፡ በዝተዋልና።

፫፡ እኔ፡ ግን፡ በፈራሁበት፡ ቀን፡ ባንተ፡ታመንሁ።

፬፡ በእግዚአብሔር፡ ነገሩን፡ አመሰግናለሁ። በእግዚአብሔር፡ አመንሁ፡ አልፈራም። ሥጋስ፡ ምን፡ ያደርግብኛል።

፭፡ ሁለጊዜ፡ነገሬን፡ ይከራከራሉ። በላዬም፡ የሚያስቡት፡ ሁሉ፡ ለክፉ፡ነው።

፮፡ ይሰበሰባሉም፡ ይሸሽጋሉም። እርኅቸውም፡ተረከዜን፡ ይጠብቃሉ፡ ነፍሴን፡ እንደሚሹ።

፯፡ ባመፃቸው፡ ይድናሉን። አቤቱ፡ አሕዛብን፡ በቍጣ፡ አውርዳቸው።

፰፡ ቅብዝብዛዬን፡ትቈጥራለኽ። አንተ፡ እንባዬን፡ በሰልቻኽ፡ አስቀምጥ። በመጽሐፍኽ፡ የተጻፈ፡ አይደለምን።

፱፡ ስጸራ፡ ጊዜ፡ ጸላቶቼ፡ ወደ፡ ኋላቸው፡ ይመለሳሉ። ይህነን፡ አወቅሁ፡ አምላክ፡ ለኔ፡ እንደሆነ።

፲፡ በአምላክ፡ ነገሩን፡አመሰግናለሁ። በእግዚአብሔር፡ነገሩን፡ አመሰግናለሁ።

፲፩፡ በእግዚአብሔር፡ አመንሁ፡አልፈራም። ሰውስ፡ምን፡ያደርገኛል።

፲፪፡ አቤቱ፡ የተሳልሁልኽ፡ ስለት፡ በላዬ፡ ነው። ላንተ፡ ምስጋና፡ እሰጣለሁ።

፲፫፡ ነፍሴን፡ ከሞት፡ አድነኽታልና። ደግሞም፡ እግሮቼን፡ ከመውደቅ፡ በሕያዋን፡ ብርሃን፡ በእግዚአብሔር፡ ፊት፡ እሔድ፡ ዘንድ።

መዝሙር፡ ፶፯፡

ለመዘምራን፡ አለቃ፡ አልተበሔት፡ መኽታም፡ የሚባለው፡ የዳዊት፡ መዝሙር። ከሳኦል፡ ፊት፡ ወደ፡ ዋሻ፡ በኰበለለ፡ ጊዜ።

፩፡ ማረኝ፡ አቤቱ፡ ማረኝ። ነፍሴ፡ አንተን፡ ታምናለችና። ጕደትም፡ እስኪታለፍ፡ ድረስ፡ በክንፎችኽ፡ ጽላ፡ እታመናለሁ።

፪፡ ወደ፡ልዑል፡አምላክ፡እጮኻለሁ። ወደሚያበጅልኝ፡ እግዚአብሔር።

፫፡ ከሰማይ፡ ይልካል፡ያድነኝማል፡ የሚያሳድደኝንም፡ ያሳፍረዋል። ሴላ። እግዚአብሔር፡ ቸርነቱንና፡ እውነቱን፡ ይልካል።

፬፡ ነፍሴ፡ ባንበሶች፡መካከል፡ናት። በእሳትም፡ ነበልባል፡ተኛሁ።በሰው፡ልጆች፡ መካከል፡ጥርሳቸው፡ጦርና፡ ፍላፃ፡ መላሳቸውም፡ የተሳለ፡ ሾተል፡ በሆነው።

፭፡ አቤቱ፡ በሰማዮች፡ ላይ፡ ከፍ፡ ከፍ፡ በል። በምድር፡ ሁሉ፡ ላይ፡ ምስጋናኽ፡ ትሁን።

፮፡ ለእርምጃዬ፡ አሽከላ፡ አዘጋጁ፡ ነፍሴም፡ ጐበጠች። ጕድጓድ፡ በፊቴ፡ ቈፈሩ፡ በርሱም፡ ወደቁ። ሴላ።

፯፡ ልቤ፡ ተዘጋጅትዋል፡ አቤቱ፡ ልቤ፡ ተዘጋጅትዋል። እቀኝልኻለሁ፡ እዘምርልኽማለሁ።

፰፡ ክብሬ፡ ሆይ፡ ተነሢ። በገናና፡ መሰንቆም፡ ተነሡ። ማልጄ፡ እነሣለሁ።

፱፡ አቤቱ፡ በአሕዛብ፡ዘንድ፡ አመሰግንኻለሁ። በወገኖችም፡ ዘንድ፡ እዘምርልኻለሁ።

፲፡ ቸርነትህ፡ እስከ፡ ሰማይ፡ ድረስ፡ታላቅ፡ ናትና፡ እውነትኽም፡ እስከ፡ ደመናት።

፲፩፡ እግዚአብሔር፡ ሆይ፡ በሰማዮች፡ ላይ፡ ከፍ፡ ከፍ፡ በል። ምስጋናህም፡ በምድር፡ ሁሉ፡ላይ፡ትሁን።

መዝሙር፡ ፶፰፡

ለመዘምራን፡ አለቃ። የዳዊት፡ መዝሙር፡ በዕብራይስጥ፡ አልተበሔት፡ መኽታም፡ የሚባለው።

፩፡ የሰው፡ ልጆች፡ ሆይ፡ በውኑን፡ ጽድቅን፡ ለመናገር፡ቅንም፡ለመፍረድ፡ ድዳች፡ ሁናችኋልን።

፪፡ አዎን፡ በልባችሁም፡ ግፍ፡ ትሰራላችሁ፡ በምድር፡ላይም፡ ያእጆቻችሁም፡ ሽንግላ፡ ትመዝናላችሁ።

፫፡ ኃጥአን፡ ከማሕፀን፡ጀምረው፡ዓመፁ። አበትም፡ ተናጋሮች፡ ከሆድ፡ ጀምረው፡ ሳቱ።

፬፡ የባብ፡ መርዝ፡ የሚመስል፡ መርዝ፡ አላቸው፡ እንደ፡ ድዳም፡ እባብ፡ ጆሮዋን፡ እንደምትደፍን።

፭፡ አዋቂ፡ በደገመባት፡ጊዜ፡ያስመተኛውን፡ቃል፡ እንዳትሰማ።

፮፡ አቤቱ፡ ጥርሳቸውን፡ ባፋቸው፡ ሰበር። እግዚአብሔር፡ ሆይ፡የአንበሳውን፡ደቦል፡መንጋጋ፡አድቅቅ።

፯፡ እንደሚፈስ፡ ውኃ፡ ይፍሰሱ። ፍላፃዎቹን፡ ቢገትር፡ የሚሰበሩ፡ ይሁኑ።

፰፡ እንደ፡ ሚቀልም፡ሰም፡ያልቃሉ። እንደ፡ሴት፡ ጭንጋፍ፡ ፀሐይን፡ አይዩ።

፱፡ እሾሃችሁ፡ በአሟከላ፡ መካከል፡ ሳይበስል፡ ፈጥኖ፡ ቍጣው፡ ይነቅለዋል።

፲፡ ጻድቅ፡ በቀሉን፡ ባየ፡ ጊዜ፡ ደስ፡ ይለዋል፡ በኃጢአተኛ፡ ደም፡ እግሩን፡ ይታጠባል።

፲፩፡ ሰውም፡ በውነት፡ ለጻድቅ፡ ፍሬ፡ አለው፡ ይላል። በውነት፡ በምድር፡ ላይ፡ የሚፈርድ፡ አምላክ፡ አለ።

መዝሙር፡ ፶፱፡

ለመዘምራን፡ አለቃ። የዳዊት፡ መዝሙር፡ በዕብራይስጥ፡ አልተበሔድ፡ መኽታም፡ የሚባለው። ሳኦል፡ በላከ፡ጊዜ፡ቤቱንም፡ጠብቁ፡ይገድሉት፡ዘንድ።

፩፡ አቤቱ፡ከጸላቶቼ፡አድነኝ፡በላዬም፡ከቆሙት፡ጠብቀኝ።

፪፡ ግፍ፡ ከሚያደርጉ፡ሠውረኝ፡ከደም፡ሰዎችም፡ አድነኝ።

፫፡ እነሆ፡ለነፍሴ፡አድብተውብኛልና። ብርቶችም፡ በላዬ፡ ተሰበሰቡ። አቤቱ፡ በበደሌና፡ በኀጢአቴም፡ አይደለም።

፬፡ ያለ፡ በደሌ፡ ሮጡ፡ ተዘጋጁም። ተነሣ፡ተቀበለኝ፡ እይም።

፭፡ አንተም፡አቤቱ፡የሠራዊት፡አምላክ፡የእሥራኤል፡አምላክ፡አሕዛብንም፡ሁሉ፡ ትጐበኛቸው፡ ዘንድ፡ ንቃ። ግፍ፡የሚያደርጉትን፡ አትማራቸው።ሴላ።

፮፡ ማታ፡ይመለሱ፡ እንደ፡ውሾችም፡ያንጐራጕሩ፡ ባገርም፡ይዙሩ።

፯፡ እነሆ፡ ባፋቸው፡ ነገር፡ ያመነጫሉ፡ ሰይፍም፡ በከንፈራቸው፡ አለ። ማን፡ ይሰማልም፡ ይላሉ።

፰፡ አንተ፡ ግን፡ አቤቱ፡ ትስቅባቸዋለኽ። አሕዛብንም፡ ሁሉ፡ ታላግጥባቸዋለህ።

፱፡ ስለ፡ ኀይላቸው፡ አንተን፡ እምናለሁ፡ እግዚአብሔር፡ መጠጊያዬ፡ ነውና።

፲፡ አምላኬ፡ በቸርነቱ፡ ይቀድመኛል። አምላኬ፡ በጸላቶቼ፡ ላይ፡ ደስ፡ ያሰኘኛል።

፲፩፡ ሕዝቤ፡ እንዳይረሱ፡ አትግደላቸው። አቤቱ፡ በኀይልኽ፡ አቅበዝብዛቸው፡ አዋርዳቸው፡ አንተ፡ ጋሻችን።

፲፪፡ ስለ፡ አፋቸው፡ ኀጢአት፡ ስለ፡ ከንፈራቸውም፡ነገር፡ መርገምና፡ሐሰትም፡ ስለ፡ ተናገሩ፡ በትዕቢታቸው፡ ይጸመዱ።

፲፫፡ በቍጣ፡ አጥፋቸው። ከንቱ፡ እንዲሆኑ፡ አጥፋቸው። እግዚአብሔርም፡ በያዕቆብና፡ እስከ፡ ምድር፡ዳርቻ፡ ድረስ፡ እንዲገዛ፡ ይወቁ። ሴላ።

፲፬፡ ማታም፡ ይመለሱ፡ እንደ፡ ውሾችም፡ ያንጐራጕሩ፡ ባገርም፡ ይዙሩ።

፲፭፡ እርሳቸው፡ ለመብል፡ ይቅበዘበዙ፡ ሳይጠግቡም፡ ይደሩ።

፲፮፡ እኔ፡ግን፡ ለኀልበትኽ፡እቀኛለሁ፡ ማልደም፡ ስለ፡ ቸርነትህ፡ እልል፡ እላለሁ። በመከራዬ፡ ቀን፡ መጠጊያዬና፡ አምባዬ፡ ሁነኸኛልና።

፲፯፡ አንተ፡ኀልበቴ፡ላንተ፡ዝማሬ፡አቀርባለሁ።እግዚአብሔር፡የቸርነቴ፡ አምላክ፡ መጠጊያዬ፡ ነውና።

መዝሙር፡ ፷፡

ለመዘምራን፡ አለቃ፡ በሡሣን፡ ዔዱት፡ ላይ። የዳዊት፡መዝሙር፡መክታም፡ የሚባለው፡ ለትምህርት። የሶርያን፡ ሰዎች፡ከነሀራይም፡ከጾባም፡በተዋጋ፡ጊዜ፡ ኢዮአብም፡ተመለሰ፡ ከኤዶምም፡ አሥራ፡ ሁለት፡ ሺህ፡ሰዎች፡መታ፡በጨው፡ወንዝ።

፩፡ አቤቱ፡ጣልኸን፡ በተንኸነም። ተቈጥተኸናል፡ ወደኛ፡ ተመለስ።

፪፡ ምድርን፡ አናወጽኸን፡ ሰበርኸት። ተናውጻለችና፡ ስብራትዋን፡ ጠግን።

፫፡ ለሕዝብኽ፡ ጭንቀት፡ አሳየኸዋልና። የሚያብረከርከውን፡ ወይን፡ አጠጣኸን።

፬፡ ለሚፈሩኽ፡ ስንደቅ፡ አላማ፡ ሰጠኻቸው፡ ስለ፡ እውነት፡ ያነሡዋት፡ ዘንድ። ሴላ።

፭፡ ወዳጆችኽ፡ ይድኑ፡ ዘንድ። በቀኝኽ፡ አድነ፡ መልስልነም።

፮፡ እግዚአብሔር፡ በቅድስናው፡ ተናገረ። ደስ፡ ይለኛል። ሴኬምን፡ እካፈላለሁ፡ የሱኮትንም፡ ወንዝ፡ እሰፍራለሁ።

፯፡ ጊልዓድ፡ የኔ፡ ነው፡ ምናሴም፡ የኔ፡ ነው። ኤፍሬም፡ የራሴ፡ ኀይል፡ ነው። ይሁዳ፡ ንጉሤ፡ ነው።

፰፡ ሞአብ፡ መታጠቢያዬ፡ ነው፡ በኤዶምያስ፡ ላይም፡ ጫማዬን፡ አረግፋለሁ። የፍልስጥኤማውያን፡ አገር፡ ሆይ፡ እልል፡ በይልኝ።

፱፡ ወደ፡ ጽኑዪቱ፡ ከተማ፡ ማን፡ ይወስደኛል። ወደ፡ ኤዶምያስስ፡ ማን፡ ይመራኛል።

፲፡ አቤቱ፡ የጣልኸን፡ አንተ፡ አይደለኽምን፡ አምላክ፡ ሆይ፡ ከሠራዊታችንም፡ ጋራ፡ አልወጣኽም።

፲፩፡ ከመከራችን፡ ረድኤት፡ ስጠን፡ የሰው፡ ማዳን፡ ከንቱ፡ ነውና።

፲፪፡ በእግዚአብሔር፡ኀይል፡ እናደርጋለን። እርሱ፡ አስጨናቂዎቻችንን፡ ይረግጣልና።

መዝሙር፡ ፷፩፡

ለመዘምራን፡አለቃ፡ በንጊኖት፡ ላይ። የዳዊት፡ መዝሙር።

፩፡ አምላኬ፡ ሆይ፡ ጩኸቴን፡ ስማ። ጸሎቴንም፡ አድምጥ።

፪፡ልቤ፡ከብዶብኛልና፡ከምድር፡ዳርቻ፡ወደንተ፡እጮኻለሁ። ከኔ፡ከፍ፡ከፍ፡ወደለው፡አምባ፡ምራኝ።

፫፡ ተስፋዬ፡ ሁነኸኛልና። የጸናም፡ ግምብ፡ ከጸላት፡ ፊት።

፬፡ ለዘላለም፡ በድንኳንኽ፡ እኖራለሁ። በክንፎችኽ፡ ጽላም፡ እታመናለሁ። ሴላ።

፭፡ አቤቱ፡ አንተ፡ ስለቴን፡ ሰምተኸልና። ስምኽን፡ የሚፈሩ፡ ርስት፡ ሰጠኸኝ።

፮፡ ለንጉሥ፡ በቀኑ፡ ላይ፡ ቀን፡ ትጨምራለኽ። አመታቱም፡ ከትውልድ፡ ወደ፡ ትውልድ፡ ይሆናሉ።

፯፡ በእግዚአብሔር፡ ፊት፡ ለዘላለም፡ ይቀመጣል። ምሕረትና፡ እውነት፡ ይጠብቁት፡ ዘንድ፡ አዘጋጅለት።

፰፡ ስለቴን፡ ዕለት፡ ዕለት፡ እንድከፍል፡ እንደሁ፡ ለስምኽ፡ ለዘላለም፡ እዘምራለሁ።

መዝሙር፡ ፷፪፡

ለመዘምራን፡ አለቃ፡ ለይዱቱን። የዳዊት፡ መዝሙር።

፩፡ ነፍሴ፡ ብቻ፡ ወደ፡ እግዚአብሔር፡ ዝም፡ ትላለች፡ መድኀኒቴ፡ ከርሱ፡ ዘንድ፡ ናትና።

፪፡ እርሱ፡ ብቻ፡ አምባዬና፡ መድኀኒቴ፡ ነው። እርሱ፡ መጠጊያዬ፡ ነው፡ እጅግም፡ አልታወክም።

፫፡ እስከ፡ መቼ፡ በሰው፡ ላይ፡ ትሰጋላችሁ። እስከ፡ መቼስ፡ሁላችሁ፡ትገድላላችሁ። እንደ፡አዘበዘበ፡ግድግዳና፡እንደ፡ተገመገመ፡ቅጥርም፡ትቈጥረኛላችሁ።

፬፡ ብቻ፡ ከከፍታው፡ ሊጥሉት፡ ዘንድ፡ ይማከራሉ፡ ሐሰትም፡ይወዳሉ። ባፋቸው፡ ይባርካሉ፡ በልባቸውም፡ ይራገማሉ።

፭፡ ነገር፡ ግን፡ ነፍሴ፡ ሆይ፡ ብቻ፡ ወደ፡ እግዚአብሔር፡ ዝም፡ በይ፡ ተስፋዬ፡ ከርሱ፡ ዘንድ፡ ነውና።

፮፡ አዎን፡ እርሱ፡ አምባዬና፡ መድኀኒቴ፡ ነው። እርሱም፡ መጠጊያዬ፡ ነውና፡ አልታወክም።

፯፡ መድኀኒቴና፡ ክብሬ፡ በእግዚአብሔር፡ ነው። የኀይሌ፡አምባና፡መጠጊያዬ፡በእግዚአብሔር፡ነው።

፰፡ እላንተ፡ ሕዝብ፡ ሆይ፡ ሁልጊዜ፡ በርሱ፡ እመኑ። ልባችሁን፡ በፊቱ፡ አፍሱ። እግዚአብሔር፡ መታመናችን፡ ነውና። ሴላ።

፱፡ ነገር፡ ግን፡ የአዳም፡ ልጆች፡ ሁሉ፡ ከንቱ፡ ናቸው። አዎን፡ የሰው፡ ልጆችም፡ሐሰት፡ ናቸው። እርሳቸውስ፡ ሁላቸው፡ በሚዛን፡ ተመዝነው፡ ከምናምን፡ የቀለሉ፡ ናቸው።

፲፡ በግፍና፡ በቅሚያም፡ አትታመኑ፡ ከንቱ፡ ነገርንም፡ አትውደዱ። ባለጠግነታችሁ፡ ቢበዛ፡ ልባችሁን፡ አጣሉበት።

፲፩፡ እግዚአብሔር፡ አንድጊዜ፡ ተናገረ። ሁለተኛ፡ ጊዜም፡ ይህን፡ ሰማሁ። ኀይል፡ የእግዚአብሔር፡ እንደ፡ ሆነ።

፲፪፡ አቤቱ፡ ቸርነትም፡ ያንተ፡ ነው። አንተ፡ ፍዳውን፡ ለኢያንዳንዱ፡ እየስራው፡ ትሰጠዋለኽና።

መዝሙር፡ ፷፫፡

የዳዊት፡መዝሙር፡በይሁዳ፡ምድረ፡በዳ፡ሳለ።

፩፡ አቤቱ፡ አንተ፡ አምላኬ፡ ነህ፡ወደንተ፡እማልዳለሁ። ነፍሴ፡ ወደንተ፡ ተጠማች። ሥጋዬም፡በድርቅ፡ ውኃ፡ በሌለባት፡ ምድር፡ ወደንተ፡ ናፈቀ።

፪፡ እንደሁም፡ በመቅደስኽ፡ አየሁኽ፡ ኀይልኽንና፡ክብርኽን፡እመለከት፡ዘንድ፡እናፍቃለሁ።

፫፡ ምሕረትኽ፡ ከሕይወት፡ ትሻላለችና፡ ከንፈሮቼም፡ያመሰግኑኻል።

፬፡ እንደሁ፡በሕይወቴ፡እመሰግንኻለሁ። በስምኽ፡እጆቼን፡እነሣለሁ።

፭፡ ነፍሴ፡ በቅቤና፡ በስብ፡ትጸግባለች፡አፊም፡በከንፈሮቼ፡ እልልታ፡ ያመሰግንኻል።

፮፡ በምኝታዬም፡ አስብኻለሁ። በትጋቴም፡ አስብኻለሁ።

፯፡ ረድኤቴ፡ሁነኻልና፡በክንፎችኽ፡ጽላ፡ደስ፡ይለኛል።

፰፡ ነፍሴ፡ በኋላኽ፡ ተጣብቃለች፡ ቀኝኽም፡ደገፈችኝ።

፱፡ እልያ፡ግን፡ነፍሴን፡ሊያጠፏዋት፡የሚሹ፡ወደ፡ ምድር፡ታችኛ፡ስፍራ፡ይገባሉ።

፲፡ ወደ፡ሰይፍም፡እጅ፡ይወድቃሉ። የቀበሮም፡ፈንታ፡ይሆናሉ።

፲፩፡ ንጉሥ፡ ግን፡ በእግዚአብሔር፡ ደስ፡ ይለዋል። የሚምሉበትም፡ ሁሉ፡ እልል፡ ይላሉ። የሐሰት፡ ተናጋሮችን፡አፍ፡ይዘጋልና።

መዝሙር፡ ፷፬፡

ለመዘምራን፡አለቃ። የዳዊት፡መዝሙር።

፩፡ አቤቱ፡ ወደንተ፡ በጮሁ፡ ጊዜ፡ ቃሌን፡ስማ፡ከጸላት፡ፍርሃት፡ሕይወቴን፡ጠብቅ።

፪፡ ከክፎች፡ሸንጎ፡ ሰውረኝ። ከግፍ፡አድራጊዎችም፡ ሁከት።

፫፡ እንደ፡ ሰይፍ፡ መላሳቸውን፡ ከሳሉት፡ መራራውንም፡ ነገራቸውን፡ እንደ፡ ቀስት፡ ከገተሩት።

፬፡ ንጹሑን፡ በስውር፡ ለመንደፍ። ድንገት፡ ይነድፉታል፡አይፈሩምም።

፭፡ ነፍሳቸውን፡ በክፉ፡ ነገር፡ ያጸናሉ። ወጥመድ፡ ሊሰውሩ፡ይማከራሉ፡ማን፡ያያቸዋል፡አሉ።

፮፡ ግፍ፡ አሰቡ፡ በጣምም፡ መረመሩት፡ የተመረመረውንም፡ምክር፡ ፈጸሙ። በሰው፡ሁሉ፡ውሥጥ፡ የጠለቀ፡ልብ፡ነው።

፯፡ እግዚአብሔር፡ግን፡በፍላፃ፡ይነድፋቸዋል። የድንገትም፡ፍላፃ፡ያቈስላቸዋል።

፰፡ መላሳቸው፡ ያሰናክላቸዋል፡ የሚያዩዋቸውም፡ሁሉ፡ከርሳቸው፡ይሸሻሉ።

፱፡ ሰውም፡ ሁሉ፡ ይፈራል፡ የእግዚአብሔርንም፡ ስራ፡ይነግራል። ስራውንም፡ያስተውላሉ።

፲፡ ጻድቅ፡ በእግዚአብሔር፡ ደስ፡ ይለዋል፡ በርሱም፡ያምናል። ልባቸውም፡የቀና፡ሁሉ፡እልል፡ይላሉ።

መዝሙር፡ ፷፭፡

ለመዘምራን፡ አለቃ። የዳዊት፡ መዝሙር፡ ለምስጋና።

፩፡ አቤቱ፡ በፅዮን፡ ላንተ፡ በዝምታ፡ማመስገን፡ይገባል። ላንተም፡ስለት፡ይሰጣል።

፪፡ አንተ፡ ጸሎትን፡ ሰሚ፡ ነህና፡ ሥጋ፡ ሁሉ፡ ወደንተ፡ይመጣል።

፫፡ መታለለፈ፡ በረታብኝ። ዓመፃችንንም፡ አንተ፡ ይቅር፡ትለናለኽ።

፬፡ አንተ፡ የመረጽኸው፡ ምስጉን፡ ነው። በቦታኽም፡ ለማደር፡ የተቀበልኸው። ከቤትኽና፡ ከቅዱስ፡ ቤት፡መቅደስኽ፡በረከት፡እንጸግባለን።

፭፡ የመድኀኒታችን፡ አምላክ፡ ሆይ፡ የሚያስፈራው፡ነገር፡በጽድቅኽ፡ትመልስልናለኽ፡ ለምድር፡ዳርቻና፡ በሩቅ፡ ባሕር፡ላሉ፡ሁሉ፡ተስፋቸው፡አንተ፡ነህ።

፮፡ በኀልበቱ፡ ተራሮችን፡ ያጸና፡ በብርታትም፡የታጠቀ።

፱፡ የባሕሩን፡ ጩኸት፡ የሞገዱን፡ ተመማና፡ የአሕዛብን፡ሁከት፡ዝም፡የሚያሰኝ።
፰፡ በምድር፡ዳርቻም፡የሚኖሩ፡ከተአምራትኽ፡የተነሣ፡ ይፈራሉ። የጽዋትንና፡ የማታን፡ መውጫ፡ ደስ፡ታሰኛቸዋለኽ።
፱፡ ምድርን፡ጐበኘኻት፡አረካኻትም። ባለጠግነትዋንም፡እጅግ፡አበዛኽ። የእግዚአብሔር፡ ወንዝ፡ ውኃ፡ የመላ፡ ነው። እህላቸውን፡ አዘጋጀኽ፡ እንደ ሁ፡ትሰራ፡ታለኽና።
፲፡ ትልሞዋን፡ ታረካለህ፡ድንኩሎቾዋንም፡ታስተካክላለኽ፡ በነጠብጣብ፡ ታረካታለኽ፡ ብቋያዋን ም፡ትባርካለኽ።
፲፩፡ አመቱን፡በቸርነትኽ፡ከለልኸው። ከፍለጋኽ ም፡ቅቤ፡ይንጠበጠባል።
፲፪፡ በምድረ፡በደው፡ መሰማርያ፡ ይንጠበጠባል፡ ኮረፍቶችም፡በእልልታ፡ይታጠቃሉ።
፲፫፡ መሰማሪዎች፡ መንጎችን፡ ለበሱ፡ ቈላዎችም፡ በስንደ፡ ተሸፈኑ፡ እልል፡ ይላሉ፡በእውነትም፡ይቀኛሉ።

መዝሙር፡ ፷፮፡

ለመዘምራን፡አለቃ። የምስጋና፡መዝሙር።

፩፡ ምድር፡ሁሉ፡ለእግዚአብሔር፡እልል፡በሉ።
፪፡ የስሙን፡ ክብር፡ ዘምሩ። ለምስጋናውም፡ ክብር፡ስጡ።
፫፡ እግዚአብሔርን፡ ስራኽ፡ ምንኛ፡ ግሩም፡ ነው፡ በሉት። ስለ፡ ኃይልኽ፡ ብዛት፡ ጸላቶችኽ፡ በቍልምጫ፡ይገዙልኻል።
፬፡ ምድር፡ ሁለንተናዋ፡ ላንተ፡ ትሰግዳለች፡ ላንተም፡ዝማሬ፡ታቀርባለች። ለስምኽ፡ዝማሬን፡ታቀርባለች። ሴላ።
፭፡ ኑ፡ የእግዚአብሔርንም፡ አደራረግ፡ እዩ። ለሰው፡ልጆች፡የሚያደርገው፡ነገር፡ግሩም፡ነው።
፮፡ ባሕርን፡ ለውጦ፡ ደረቅ፡ አደረጋት፡ ፈሳሹንም፡ በግር፡ተሻገሩ። በዚያ፡በርሱ፡ደስ፡አለን።
፯፡ በጕልበቱ፡ ለዘለዓለም፡ ይገዛል። ዓይኖቹ፡ ወደ፡ አሕዛብ፡ ያያሉ። አመፀኞች፡ በነፍሳቸው፡ ከፍ፡ ከፍ፡አንደይሉ።
፰፡ አሕዛብ፡ሆይ፡ አምላካችነን፡ ባርኩ፡ የምስጋና ውንም፡ድምፅ፡አሰሙ።
፱፡ ነፍሳችነን፡በሕይወት፡ያኖረ። እግሬችነንም፡ለመናወጥ፡አልሰጣትም።
፲፡ አቤቱ፡ፈትነኸናልና፡ብርም፡እንደ፡ነጠር፡ አንጥረኸናልና።
፲፩፡ ወደ፡ አሽክላ፡ አገባኸን። በወገባችንም፡ ላይ፡ የከበደውን፡ሥነት፡ጫንኽ።
፲፪፡ ሰውን፡ በራሳችን፡ ላይ፡ አስቀመጥኽ። በሳትና፡በውኃ፡አሻገርኸን። ወደ፡ጥጋብም፡አወጣኸን።
፲፫፡ የሚቃጠል፡መሥዋዕት፡ ይዤ፡ ወደ፡ ቤትኽ፡ እገባለሁ፡ስለቴንም፡ላንተ፡እፈጽማለሁ።
፲፬፡ ከንፈሮቼ፡ ያወጡትን፡ ባፌም፡ በጭንቀቴ፡ ጊዜ፡የተናገርሁትን።
፲፭፡ ከጮማም፡እንስሳ፡የሚቃጠል፡ መሥዋዕት፡ እሠዋልኻለሁ፡ ዕጣንም፡ ከጥቦት፡ ጋራ። ላሞች፡ ከፍየሎች፡ ጋራ፡ እሠዋልሃለሁ። ሴላ።
፲፮፡ እግዚአብሔርን፡ የምትፈሩት፡ሁላችሁ፡ኑ፡ስሙኝ፡ለነፍሴ፡ያደረገውን፡ልንገራችሁ።
፲፯፡ ባፌ፡ ወደርሱ፡ ጸራሁ፡ ምስጋናውም፡ በመላሴ፡በታች፡ነበር።
፲፰፡ በልቤ፡ ዓመፃን፡ ተመልክቼ፡ ብሆን፡ ጌታዬ፡ ባልሰማኝም፡ነበር።
፲፱፡ እግዚአብሔር፡ግን፡በውነት፡ ሰማኝ። የልመናዬንም፡ድምፅ፡አደመፀ።
፳፡ ጸሎቴን፡ ያላጸየፈ፡እግዚአብሔር፡ይመስገን፡ ቸርነቱንም፡ከኔ፡ያላራቀ።

መዝሙር፡ ፷፯፡

ለመዘምራን፡ አለቃ፡ በንጊኖት፡ ላይ። የምስጋና፡ መዝሙር።

፩፡ እግዚአብሔር፡ ይማረን፡ ይባርከንም። ፊቱንም፡ያብራልን። ሴላ።
፪፡ መንገድኽ፡ በምድር፡ ይታወቅ፡ ዘንድ። በአሕዛብ፡ሁሉም፡ መካከል፡መድኃኒትኽ።
፫፡ አቤቱ፡አሕዛብ፡ ይገዙልኽ። ወገኖች፡ሁሉ፡ ይገዙልኽ።
፬፡ ወገኖች፡ ደስ፡ ይበላቸው፡ ሐሤትም፡ ያድርጉ። ለአሕዛብ፡በቅን፡ ትፈርዳለኽና፡ አሕዛብንም፡በምድር፡ትመራለኽና። ሴላ።
፭፡ አቤቱ፡አሕዛብ፡ ይገዙልኽ። ወገኖች፡ሁሉ፡ ይገዙልኽ።
፮፡ ምድር፡ ፍሬዋን፡ ትሰጣለች። እግዚአብሔርም፡አምላካችን፡ይባርከናል።
፯፡ እግዚአብሔር፡ ይባርከናል። የምድርም፡ ዳርቻ፡ሁሉ፡ይፈሩታል።

መዝሙር፡ ፷፰፡

ለመዘምራን ፡ አለቃ ። የዳዊት ፡ መዝሙር ፡ ለምስጋና።

፩፡ እግዚአብሔር፡ ይነሣ፡ ጸላቶቹም፡ ይበተኑ። የሚጸሉትም፡ከፊቱ፡ይሸሹ።
፪፡ ጢስ፡እንደ፡በተን፡እንደሁ፡ትበትናቸዋለኽ። ሰምዓ፡ ከእሳት፡ ፊት፡ እንደሚቀልጥ፡ እንደሁ፡ ኃጥአን፡ከእግዚአብሔር፡ፊት፡ይጠፋሉ።
፫፡ ጻድቃን፡ግን፡ደስ፡ ይላቸዋል፡ በእግዚአብሔር ም፡ ፊት፡ ሐሤት፡ ያደርጋሉ፡ በደስታም፡ እልል፡ ይላሉ።
፬፡ ለእግዚአብሔር፡ ተቀኙ። ለስሙም፡ ዘምሩ፡ በምድረ፡ በዳ፡ ለሚራመደው፡ መንገድ፡ አብጁ፡ ስሙ፡እግዚአብሔር፡ነው።

፭፡ አባትና፡እናት፡ለሌላቸው፡አባት፡ ነው፡ የባልቴቶችም፡ ዳኛ፡ እግዚአብሔር፡ በተቀደሰው፡ ማደሪያው፡ነው።
፮፡ እግዚአብሔር፡ባሕታውያንን፡በቤት፡ያሳድራል። እሥሮችንም፡ወደ፡ባለጠግነት፡ ያወጣቸዋል። አመፀኞች፡ግን፡በድርቅ፡በፍራ፡ይኖራሉ።
፯፡ አቤቱ፡በሕዝብኽ፡ ፊት፡ በወጣኽ፡ ጊዜ፡ በምድረ፡በዳም፡በተራመድኽ፡ጊዜ። ሴላ።
፰፡ ምድር፡ ተናወጸች፡ ሰማዩም፡ ደገመ፡ አንጠበጠበ። ሲናም፡ ከአምላክ፡ ፊት፡ ተናወጸች። ከእግዚአብሔር፡ከእሥራኤል፡አምላክ፡ፊት።
፱፡ አቤቱ፡የሞገስ፡ዝናም፡ለርስትኽ፡አዘነምኽ። በደከመም፡ጊዜ፡አንተ፡አጸናኸው።
፲፡ ሕያዋንኽም፡ በርሱ፡ አደሩ። አቤቱ፡ በቸርነትኽ፡ለድኆች፡አዘጋጀኽ።
፲፩፡ እግዚአብሔር፡ቃሉን፡ሰጠ። የምስራች፡የሚነገሩት፡ጉባኤ፡ታላቅ፡ናት።
፲፪፡ የሠራዊት፡ ነገሥታት፡ ፈጥነው፡ ሸሹ። በቤትም፡የምትኖር፡ምርኮ፡ተካፈለች።
፲፫፡ በመንጎችም፡ መካከል፡ ብትተኙ፡ እንደ፡ ርግብ፡ ክንፎች፡ ትሆናላችሁ፡ ላባቸዋ፡ በብርና፡ በሚያንጸበርቅ፡ወርቅ፡እንደ፡ተለበጡ።
፲፬፡ ሁሉን፡የሚችል፡ ነገሥታትን፡በበተነ፡ጊዜ፡በሰልሞን፡እንደ፡በረደ፡ሆነ።
፲፭፡ የባሳን፡ ተራራ፡ የእግዚአብሔር፡ ተራራ፡ ነው። የባሳን፡ተራራ፡ስፉ፡የለመለመ፡ነው።
፲፮፡ እላንተ፡ ታላላቅ፡ ተራሮች፡ እግዚአብሔር፡ ያድርበት፡ዘንድ፡በተመኘው፡ተራራ፡ለምን፡ትመቀኛላችሁ። አዎን፡ እግዚአብሔር፡ ለዘላለም፡ ያድርበታል።
፲፯፡ የእግዚአብሔር፡ ሠረገላ፡ ብዙ፡ ሺህ፡ ጊዜ፡ ሺህ፡ ነው። እግዚአብሔርም ፡ በመካከላቸው፡ በቅድስት፡ሲና፡ላይ፡ነው።
፲፰፡ ወደ፡ላይ፡ ወጣኽ፡ ምርኮም፡ ማረክኽ። ለሰዎችም፡ ስጦታ፡ ተቀበልኽ። ደግሞም፡ለመፀኞች፡ በእግዚአብሔር፡አምላክ፡ይኖሩ፡ዘንድ።
፲፱፡ ዕለት፡ዕለት፡የሚሸከመነ፡የመድኃኒታችን፡አምላክ፡እግዚአብሔር፡ይመስገን። ሴላ።
፳፡ አምላካችን፡የድኅነት፡ አምላክ፡ ነው። ከሞት፡ም፡ማውጣት፡የጌታችን፡የእግዚአብሔር፡ነው።
፳፩፡ በውነት፡ እግዚአብሔር፡ የጸላቶቹን፡ ራስ፡ ይቀጠቅጣል። በኃጢአቱ፡ የሚመላለሰውንም፡ የጸጕሩን፡አናት።
፳፪፡ እግዚአብሔር፡ከባሳን፡እመልሳቸዋለሁ፡ አለ። ከባሕር፡ጥልቅ፡እመልሳቸዋለሁ።
፳፫፡ እግሮችኽ፡በደም፡ይረግጡ፡ዘንድ። የውሾች ኽም፡መላስ፡የጸላቶችኽን፡ደም፡ይልስ፡ዘንድ።
፳፬፡ አቤቱ፡ መግባትኽን፡ አዩ። የንጉሤንና፡ የአምላኬን፡ወደ፡መቅደስ፡መግባት።
፳፭፡ዘማሮች፡ቀደሙ፡በኋላ፡ባለበገናዎች፡ተከተሉ፡ ከበሮም፡ የሚመቱ ፡ ቈነጃጅት ፡ በመካከል ፡ ነበሩ።
፳፮፡ ከእሥራኤል፡ምንጭ፡ያላችሁም፡ ጌታችነን፡ እግዚአብሔርን፡በጉባዎች፡አመስግኑት።
፳፯፡ ከዚያ፡ብንያም፡ታናሹ፡ አለቃቸው፡ ነው። የይሁዳም፡ አለቆች፡ ከሠራዊታቸው፡ ጋራ። የዛብሎን፡አለቆችና፡የንፍታሌም፡አለቆች።
፳፰፡ አምላክኽ፡ኃይልኽን፡ አዘዘው። አቤቱ፡ ይህነ፡ለኛ፡የሰራኸውን፡አጽናልን።
፳፱፡ ስለ፡ የሩሳሌም፡ቤተ፡መቅደስኽ፡ነገሥታት፡ እጅ፡መንሻ፡ያመጡልኻል።
፴፡ የሸምበቆውን፡ አውሬ፡ የበሮችን፡ ጉባኤና፡ የአሕዛብን፡ ወይፈኖች፡ ገሥፅ፡ ራሳቸውን፡ በብር፡ እንደ፡ገዙ። ሰልፍ፡የሚወዱትንም፡አሕዛብ፡በትን።
፴፩፡ መኳንንቶች፡ ከምስር፡ ይወጣሉ። ኢትዮጵያም፡ ፈጥና፡ እጆዋን፡ ወደ፡ እግዚአብሔር፡ ትዘረጋለች።
፴፪፡ የምድር፡ መንግሥታት፡ ለእግዚአብሔር፡ ተቀኙ። ለጌታችንም፡ዝማሬ፡አቅርቡ። ሴላ።
፴፫፡ በሰማዮች፡ ላይ፡ ለሚሔድ፡ከድሮ፡ዘመን፡በነበሩት፡ሰማዮች፡ላይ። እነሆ፡ ቃሉን፡ የኃይል፡ቃል፡ይሰጣል።
፴፬፡ ኃይልን፡ ለእግዚአብሔር፡ ስጡ፡ በእሥራኤል፡ላይ፡ምስጋናው፡ታላቅ፡ ለሆነው፡ ኃይሉም፡ በደመናት።
፴፭፡ አቤቱ፡ ከመቅደስኽ፡ ዘንድ፡ የተፈራኽ፡ ነኽ፡ የእሥራኤል፡አምላክ፡ኃይልና፡ብርታት፡ለወገኑ፡ የሚሰጠው። እግዚአብሔር፡ይመስገን።

መዝሙር፡ ፷፱፡

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ በሾሻኒም ፡ ላይ። የዳዊት፡ መዝሙር።

፩፡ አቤቱ፡ ውኃ፡ እስከ፡ ነፍሴ፡ ድረስ፡ ደርሰዋልና፡ አድነኝ።
፪፡ በጥልቅ፡ ጭቃ፡ ጠለቅሁ፡ መቆምያም፡ የለኝም። ወደ፡ ጥልቁ፡ ውኃ፡ ደረስሁ፡ ማዕበሉም፡ አሠጠመኝ።
፫፡ በጩኸት፡ ደከምሁ። ጕሮሮዬ፡ ሰለለ፡ ዓይኖቼም፡አምላኬን፡ደጅ፡በመጽናት፡ፈዘዙ።
፬፡ በከንቱ፡የሚጸሉኝ፡ ከራሴ፡ ጸጕሬ፡ በዙ። ገብት፡ ጥፋቴን፡ የሚሹ፡ ጸላቶቼ፡ በረቱ። አሁንም፡ ያልቀማሁትን፡ልከፍል፡ነኝ።
፭፡ አቤቱ፡አንተ፡ስንፍናዬን፡ታውቃለኽ። በደሌም፡ካንተ፡አልተሰወረም።
፮፡ አቤቱ፡የሠራዊት፡አምላክ፡ ተስፋ፡ የሚያደርጉኽ፡ በኔ፡ አይፈሩ። የእሥራኤል፡ አምላክ፡ ሆይ፡ የሚሹህ፡በኔ፡አይነወሩ።
፯፡ ስላንተ፡ ስድብ፡ ታግሻለሁና። ኀፍረትም፡ ፊቴን፡ሸፈነኝ።

፰፥ ከወንድሞቼ፡ተለየሁ፡ ለእናቴ፡ ልጆችም፡ እንግ
ዳ፡ሆንሁ።
፱፥ የቤትህ፡ ቅንዓት፡ በልታኛለችና። የሚላገዱ
ህም፡መላገድ፡በላዬ፡ወደቀ።
፲፥ አለቀስሁ፡ነፍሴንም፡በጾም፡አሳዘንሁ። ያው
ም፡ለስድብ፡ሆነብኝ።
፲፩፥ ማቅ፡ለበስሁ፡ምሳሌም፡ሆንኋቸው።
፲፪፥ በደጅ፡የሚቀመጡ፡በኔ፡ይጫወታሉ። በገበ
ያም፡በኔ፡ይዘፍኑ።
፲፫፥ አቤቱ፡የኔ፡ጸሎት፡ግን፡ወደንተ፡ነው። አቤቱ፡
በቸርነትህ፡ ብዛት፡ በተወደደ፡ ዘመን፡ በማዳንህ፡እ
ውነት፡መልስልኝ።
፲፬፥ እንዳይውጠኝ፡ከረግረግ፡አውጣኝ። ከሚጸ
ሉኝና፡ከጠለቀ፡ውኃም፡አስጥለኝ።
፲፭፥ የውኃ፡ ማዕበል፡ አያሥጥመኝ፡ ጥልቅም፡ አ
ይዋጠኝ። ጕድጓድም፡አፏን፡በኔ፡ላይ፡አትዝጋ።
፲፮፥ አቤቱ፡ ቸርነትህ፡ መልካም፡ ናትና፡ ስማኝ።
ላንደ፡ርኅራኄህ፡ብዛትም፡ወደኔ፡ተመልከት።
፲፯፥ ተጨንቄያለሁና፡ ከባሪያህ፡ ፊትህን፡ አትሰ
ውር፡ፈጥነህም፡መልስልኝ።
፲፰፥ ለነፍሴ፡ ቅረብ፡ አድናትም። ስለ፡ ጸላቶቼ
ም፡አድነኝ።
፲፱፥ አንተ፡ስድቤን፡ታውቃለህ፡ኃፍረቴንና፡ነው
ሬንም። አስጨናቂዎቼ፡ሁሉ፡ባንተ፡ፊት፡ናቸው።
፳፥ ኃፍረት፡ ልቤን፡ ሰበረች። ፈጽሞም፡ ቆስያለ
ሁ። አስተዛዛኝም፡ተመኘሁ፡አላገኘሁምም፡የ
ሚያጽናናኝም፡አጣሁ።
፳፩፥ በመብሌም፡ ሐሞት፡ ጨመሩ፡ ለጥማቴም፡
ሆምጣጤ፡አጠጡኝ።
፳፪፥ ማዕዳቸው፡ በፊታቸው፡ ወጥመድ፡ ትሁንባ
ቸው፡ደኅንነታቸውም፡ለእንቅፋት።
፳፫፥ ዓይኖቻቸው፡ እንዳያዩ፡ ይጨልሙ፡ ወገባቸ
ውም፡ሁልጊዜ፡ይንቀጥቀጥ።
፳፬፥ በላያቸው፡ መዓትህን፡ አፍስስ፡ የቍጣህ
ም፡ትኵሳት፡ይያዛቸው።
፳፭፥ አደራሾቻቸው፡ ባድ፡ ይሁን፡ በድንኳኖቻቸው
ም፡የሚኖር፡አይገኝ።
፳፮፥ አንተ፡የመታኸውን፡እርሳቸው፡አሳድደዋ
ልና። ያቈሰልኸቸውንም፡ ያሳዝኑ፡ ዘንድ፡ ተጫ
ወቱ።
፳፯፥ በኃጢአታቸው፡ላይ፡ኃጢአት፡ጨምርባቸ
ው፡ወደ፡ጽድቅህም፡አይግቡ።
፳፰፥ ከሕያዋን፡መጽሐፍ፡ይደምሰሱ፡ ከጻድቃን
ም፡ጋራ፡አይጻፉ።
፳፱፥ እኔ፡ግን፡ችግረኛና፡ድውይ፡ነኝ። አቤቱ፡ መ
ድኃኒትህ፡ ከፍ፡ ከፍ፡ ያድርገኝ።
፴፥ የእግዚአብሔርን፡ስም፡ በዝማሬ፡ አመሰግና
ሁ፡ በምስጋናም፡ ከፍ፡ ከፍ፡ አደርገዋለሁ።
፴፩፥ ከባላ፡ቀንድና፡ሰኰና፡ካለው፡ከተሰነጠቀ፡በሬና፡
ወይፈንም፡ ይልቅ፡ ይህ፡ እግዚአብሔርን፡ ደስ፡ ያሰ
ኘዋል።
፴፪፥ ችግረኞች፡ አይተው፡ ደስ፡ ይላቸዋል። እግዚ
አብሔርንም፡የምትሹ፡ልባችሁ፡ሕያው፡ይሆናል።
፴፫፥ እግዚአብሔር፡ ችግረኞችን፡ ሰምቷቸዋልና፡ እ
ሥሮቹንም፡ አልናቃቸውምና።
፴፬፥ ሰማያትና፡ ምድር፡ ያመስግኑት፡ባሕሮችና፡በ
ርስዋም፡የሚንቀሳቀስ፡ሁሉ።
፴፭፥ እግዚአብሔር፡ ጽዮንን፡ አድኖአታልና፡ የይ
ሁዳንም፡ ከተሞች፡ ይሠራልና። ከዚያም፡ይቀመጣ
ሉ፡ ይወርሱዋትማል።
፴፮፥ የባሮቹም፡ ዘር፡ ይወርሱዋታል፡ ስሙንም፡የ
ሚወዱ፡ በርስዋ፡ አድራሉ።

መዝሙር፡ ፸።

ለመዘምራን፡ አለቃ፡ የዳዊት፡ መዝሙር፡ ለመታ
ሰቢያ።

፩፥ አቤቱ፡ እኔን፡ ለማዳን፡ እግዚአብሔር፡ ሆይ፡እ
ኔን፡ ለመርዳት፡ ፍጠን።
፪፥ ነፍሴን፡የሚሹዋት፡ ይፈሩ፡ ይነወሩ። ክፋት
ም፡የሚሹብኝ፡ይፈሩ፡ወደ፡ኋላቸው፡ ይመለሱ።
፫፥ እሰይ፡ እሰይ፡ የሚሉኝ፡ አፍረው፡ ወደ፡ ኋላቸ
ው፡ይመለሱ።
፬፥ የሚሹህ፡ ሁሉ፡ ባንተ፡ ሐሤት፡ ያድርጉ፡ ደስ
ም፡ ይበላቸው፡ ማዳንህንም፡ የሚወዱ፡ ሁልጊዜ፡
እግዚአብሔር፡ ታላቅ፡ ይበሉ።
፭፥ እኔስ፡ ችግረኛ፡ ምስኪን፡ ነኝ። አቤቱ፡ እኔን፡
ለመርዳት፡ ፍጠን። ረዳቴና፡ ታዳጊዬ፡ አንተ፡ ነህ፡ አ
ቤቱ፡ አትዘግይ።

መዝሙር፡ ፸፩፡

፩፥ አቤቱ፡ አንተን፡ አመንሁ፡ ለዘላለም፡ አልፈር።
፪፥ በጽድቅህ፡ አስጥለኝ፡ታደገኝም። ጆሮህን፡ወ
ደኔ፡ አዘንብል፡ አድነኝም።
፫፥ ሁልጊዜ፡ እገባበት፡ዘንድ፡ አንተ፡ ለአምባና፡ለ
መሸሸጊያ፡ሁንልኝ፡እኔን፡ለማዳን፡አዘዝህ፡አንተ፡
ኃይሌና፡ አምባዬ፡ ነህና።
፬፥ አምላኬ፡ ካመፀኛ፡ እጅ፡ አድነኝ። ከግፈኛና፡
ከአስጨናቂም፡ ጥፊ።
፭፥ አቤቱ፡ እግዚአብሔር፡ ሆይ፡ ከታናሽነቴ፡ጀምሮ
ረኸ፡ አንተ፡ ተስፋዬና፡ እምነቴ፡ ነህና።
፮፥ ከማሕፀን፡ ጀምሮ፡ ተደገፍሁ። ከናቴም፡ ሆድ፡
ጀምረህ፡ አንተ፡ መሸሸጊያ፡ ነህ፡ ምስጋናዬም፡ ሁልግ
ዜ፡ ላንተ፡ ነው።
፯፥ ለብዙ፡ እንደ፡ ታምራት፡ ሆንሁ፡ አንተ፡ግን፡
ርቱ፡ መጠጊያዬ፡ ነህ።
፰፥ አፌን፡ ምስጋናህንና፡ ክብርህን፡ ሁልጊዜ፡
ሞላ።
፱፥ በርጅና፡ ዘመን፡ አትጣለኝ። ኃይሌም፡ባለቀች
ብኝ፡ ጊዜ፡ አትተወኝ።

፲፥ ጸላቶቼ፡ በላዬ፡ተናግረዋልና። ነፍሴንም፡ የሚ
ጠብቁ፡ ባንድ፡ ተማከሩ።
፲፩፥ እግዚአብሔር፡ ተወው፡ ያሚያድነውም፡የለ
ምና፡ ተከተላችሁ፡ ያዙት፡ አሉ።
፲፪፥ አምላኬ፡ ከኔ፡ አትራቅ። አምላኬ፡ እኔን፡ ለ
መርዳት፡ ፍጠን።
፲፫፥ ነፍሴን፡ የሚቃወሙዋት፡ ይፈሩ፡ ይጥፉ።
ጕዳቴንም፡ የሚፈልጉ፡ ኀፍረትና፡ ኃሳር፡ ይልበሱ።
፲፬፥ እኔ፡ ግን፡ ወትር፡ ተስፋ፡ አደርጋለሁ፡ በምስጋ
ናህም፡ ሁሉ፡ ላይ፡ እጨምራለሁ።
፲፭፥ አፌ፡ ጽድቅህንና፡ መድኃኒትህን፡ ሁልጊዜ፡
ይነግራል። ቍጥሩን፡ አላውቅምና።
፲፮፥ በጌታዬ፡ በእግዚአብሔር፡ኃይል፡እመላለሳለ
ሁ። ጽድቅህን፡ ብቻ፡ አሳስባለሁ።
፲፯፥ አምላኬ፡ ከታናሽነቴ፡ጀምረህ፡አስተማርኸ
ኝ። እስከ፡ ዛሬም፡ ታምራትህን፡ተናገርሁ።
፲፰፥ ደግሞም፡ አምላኬ፡ እስካረጀና፡ እስክሸመ
ግል፡ ድረስ፡ አትተወኝ፡ክንድህን፡ለዚች፡ ትውልድ፡
እስክነግር፡ ድረስ፡ ኃይልህም፡ ለሚመጣው፡ ሁሉ።
፲፱፥ ጽድቅህም፡ አቤቱ፡ እስከ፡ ላይ፡ ከፍ፡ ከፍ፡
አለ፡ የሰራኸውም፡ ስራ፡ ታላቅ፡ ነው። አቤቱ፡ ማነ
ው፡ እንደንተ፡ ያለ።
፳፥ ብዙ፡ጭንቀትና፡ መከራ፡አሳይተኸኛልና። መ
ልሰህ፡ ሕያው፡ ታደርገኛለህ። ከምድርም፡ ጥልቅ፡
መልሰህ፡ታወጣኛለህ።
፳፩፥ ታላቅነቴን፡ ታበዛለህ፡ በማጽናናትም፡ ትከ
በኛለህ።
፳፪፥ እኔም፡ በበገና፡ እቃ፡ አመሰግንሃለሁ፡ አም
ላኬ፡ ሆይ፡ ለውነትህ፡ በመሰንቆ፡ ዝማሬ፡ አቀርብ
ልሃለሁ፡ የእሥራኤል፡ ቅዱስ፡ ሆይ።
፳፫፥ ከንፈሮቼ፡በዘመርሁልህ፡ጊዜ፡ እልል፡ ይላሉ፡
የተቤዠኸትም፡ ነፍሴ።
፳፬፥ መላሴም፡ ደግሞ፡ ሁልጊዜ፡ ጽድቅህን፡ ይና
ገራል። ጕዳቴን፡የሚሹ፡ጐስቍለው፡አፍረዋልና።

መዝሙር፡ ፸፪፡

መዝሙር፡ ለሰሎሞን።

፩፥ አቤቱ፡ ፍርድህን፡ ለንጉሡ፡ ስጥ። ጽድቅህን
ም፡ለንጉሥ፡ ልጅ።
፪፥ ሕዝብህን፡ በጽድቅ፡ ይዳኝ፡ ዘንድ። ችግረኞች
ህንም፡ በፍርድ።
፫፥ ተራሮች፡ ለሕዝቡ፡ ሰላም፡ ያመጣሉ፡ ኮረብቶ
ችም፡ በጽድቅ።
፬፥ ለሕዝብ፡ ችግረኞች፡ ይፈርዳል። የድሆችንም፡
ልጆች፡ ያድናል፡ አስጨናቂውንም፡ ያደቀዋል።
፭፥ ፀሐይና፡ ጨረቃም፡ በሚኖርበት፡ ዘመን፡ሁሉ፡
ለልጅ፡ልጅ፡ ይፈሩሃል።
፮፥ እንደ፡ ዝናም፡ በታጨደ፡ መስክ፡ ላይ፡ ይወርዳ
ል፡ ምድርንም፡ እንደሚያርስ፡ ነጠብጣብ።
፯፥ በዘመኑም፡ጻድቅ፡ ያብባል። ጨረቃም፡ እስኪ
ያልፍ፡ ድረስ፡ ብዙ፡ ሰላም፡ ይሆናል።
፰፥ ከባሕርም፡ እስከ፡ ባሕር፡ ድረስ፡ ይገዛል፡ ከፈ
ሳሽም፡ እስከ፡ ምድር፡ ዳርቻ፡ ድረስ።
፱፥ በምድረ፡ በዳ፡ የሚቀመጡ፡ በፊቱ፡ ይሰግዳሉ፡
ከካሉ። ጸላቶቹም፡ ትቢያ፡ ይልሳሉ።
፲፥ የተርሴስና፡ የደሴቶች፡ነገሥታት፡ እጅ፡ መንሻ፡
ያገባሉ። የሳባና፡ የሳባም፡ ነገሥታት፡ ገጸ፡ በረከት፡ ያ
ቀርባሉ።
፲፩፥ ነገሥታትም፡ ሁሉ፡ ይሰግዱለታል። አሕዛብ
ም፡ ሁሉ፡ ይገዙለታል።
፲፪፥ የሚጮኸውን፡ ችግረኛ፡ ያድናልና። ምስኪኑ
ንም፡ረዳት፡ የሌለውን።
፲፫፥ ለነዳዩ፡ለምስኪንም፡ይራራል። የችግረኞቹ
ንም፡ ነፍስ፡ ያድናል።
፲፬፥ ከግፍና፡ ከጭንቀትም፡ ነፍሳቸውን፡ያድናል።
ደማቸውም፡ በፊቱ፡ ክቡር፡ ይሆናል።
፲፭፥ ሕያውም፡ ይሆናል፡ ከሳባም፡ ወርቅ፡ ይሰጡ
ታል። ሁልጊዜም፡ ወደርሱ፡ይጸልያሉ፡ዘወትርም፡ ይ
ባርኩታል።
፲፮፥ ስንዴ፡ በምድርና፡ በተራሮች፡ ራስ፡ ላይ፡ ይመ
ላል፡ ፍሬውም፡ እንደ፡ ሊባኖስ፡ ዛፍ፡ ይወዘወዛል።
ያገሩም፡ ሰዎች፡ እንደ፡ ምድር፡ እሣር፡ ይለመል
ማሉ።
፲፯፥ ስሙ፡ ለዘላለም፡ ይኖራል። ስሙ፡ ፀሐይ፡ በ
ሚኖርበት፡ ዘመን፡ ሁሉ፡ ይዘወተራል። የምድር፡ አ
ሕዛብ፡ ሁሉ፡ በርሱ፡ ይባረካሉ፡ አሕዛብም፡ ሁሉ፡ ያ
መሰግኑታል።
፲፰፥ እግዚአብሔር፡ አምላክ፡ የእሥራኤል፡ አም
ላክ፡ ይባረክ፡ ብቻውን፡ ታላቅ፡ ድንቅ፡ የሚያደርግ።
፲፱፥ የምስጋናውም፡ ስም፡ ለዘላለም፡ ይባረክ፡ም
ስጋናውም፡በምድር፡ሁሉ፡ይሞላ። አሜን። አሜን።
(የዳዊት፡ የእሤይ፡ ልጅ፡ ጸሎት፡ ተፈጸመ።)

መዝሙር፡ ፸፫፡

የአሳፍ፡ መዝሙር።

፩፥ በእውነት፡ እግዚአብሔር፡ ልባቸው፡ ለነጹ፡ለእ
ሥራኤል፡ ቸር፡ ነው።
፪፥ እኔ፡ ግን፡ እግሮቼ፡ፍግምግም፡ ሊሉ፡አረጋገጤ፡
ደፅ፡ ሊሆን፡ ጥቂት፡ ቀረኝ።
፫፥ የሕግ፡ ተላላፊዎችን፡ ሰላም፡ አይቼ፡ በዐቡያን፡
ላይ፡ ተመቅኝቼ፡ ነበርሁና።
፬፥ ለሞታቸው፡ ጥረት፡ የለውምና። ገላቸውም፡
የሰባ፡ ነው።
፭፥ በሰው፡ ድካም፡ አልተገኙም። ከሰውም፡ጋራ፡
አልተሠቀዩም።
፮፥ ስለዚህ፡ ትዕቢት፡ እንደ፡ አንገት፡ሸልማት፡ ያ
ከባቸዋል። ግፍም፡ እንደ፡ ልብስ፡ ይሸፍናቸዋል።

፯፤ ዓይኖቻቸው ፡ ከስብ ፡ ትወጣለች። የልባቸውንም፡ አሳብ፡ያገኑፈላሉ።

፰፤ ያላግጣሉ፡በኖፋትና ፡ በግፍም፡ ይናገራሉ። ከላይም፡ ይናገራሉ።

፱፤ በሰማይ፡ አፋቸውን፡ያኖሣሉ፡ በምድርም፡ መላሳቸው፡ ይመላለሳል።

፲፤ ስለዚህም፡ ሕዝቡ ፡ ወደዚያ፡ ይመለሳሉ። ብዙም፡ ውኃ፡ ከርሳቸው፡ ይመጠጣል።

፲፩፤ እግዚአብሔር፡እንዴት ፡ ያውቃል ፡ አሉ። ለልዑልስ፡ እውቀት፡ አለውን።

፲፪፤ እነሆ፡እሌኽ፡ናቸው፡ኃመፀኞች፡ሁልጊዜም፡ በእረፍት፡ ናቸው፡ ባለጠግነታቸውንም፡ ያበዛሉ።

፲፫፤ እልሁም፡ በእውነት፡ በከንቱ፡ልቤን፡ አነጻሁ። በንጽሕናም፡ እጄን፡ አፀብሁ።

፲፬፤ ዕለት፡ ዕለትም፡ የተገረፍሁ፡ ሆንሁ፡ተግሣጼም፡ ማልዶ፡ ማልዶ፡ ይመለሳል።

፲፭፤ ባልሁም ፡ እንደርሳቸው ፡ በተናገርሁ። እነሆ፡ የልጆችኽን፡ዘር፡ በበደልሁ፡ ነበርሁ።

፲፮፤ ይኽነንም ፡ አውቅ ፡ ዘንድ፡ አሰብሁ። ደኅ፡በፊቴ፡ ይቸግረኝ፡ ነበር።

፲፯፤ ወደ፡ እግዚአብሔር፡ መቅደስ፡ እስክገባ፡ ድረስ፡ ፍጻሜያቸውን፡ እስተዋልሁ።

፲፰፤ አንተ፡ በእውነት ፡ በደፅ፡ ስፍራ ፡ አቆምኻቸው፡ ለጥፋትም፡ ጣልኻቸው።

፲፱፤ እንዴት ፡ ድንገት ፡ ጥፉ፡ ሆኑ። አለቁ፡ በግርማም፡ ተፈጁ።

፳፤ እንደ፡ ሕልም፡ ከንቅልፍ፡ ከነቃ፡ በኋላ፡ እንደሁ፡ አቤቱ፡ ባገርህ ፡ መልካቸውን፡ታስነውራለኽ።

፳፩፤ልቤ፡በመረረ፡ጊዜ፡ኵላሊቴም፡በተወጋ፡ጊዜ።

፳፪፤ የዚያን፡ጊዜ፡ እኔ፡ደንቆሮ፡ ነበርሁ፡አላወቅሁምም፡ ባንተ፡ ዘንድም፡ እንደ፡ እንስሳ፡ ሆንሁ።

፳፫፤ ነገር፡ ግን፡ ዘወትር ፡ ካንተ፡ ጋራ፡ነኝ፡ቀኝ፡እጄንም፡ ያዝኸኝ።

፳፬፤ በምክርኽ፡ታደላድለኛለኽ፡ በኋላም፡ ወደ፡ ክብርኽ፡ ትቀበለኛለኽ።

፳፭፤ ማን፡ ነው፡ በሰማይ፡ ያለኝ። ካንተስ፡ በቀር፡ በምድር፡ ምን፡ እሻለሁ።

፳፮፤ ልቤና፡ ሥጋዬ፡አለቀ። እግዚአብሔር፡ ግን፡የልቤ፡ አምባ፡ ነው፡ ለዘላለም፡ ፈንታዬ፡ ነው።

፳፯፤ እነሆ፡ ካንተ፡ የሚርቁ፡ ይጠፋሉና፡ ካንተ፡ የሚያመነዝሩትን፡ ሁሉ፡ አጠፋኻቸው።

፳፰፤ ለኔ፡ ግን፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መቅረብ፡ ይሻለኛል ። መታመኔም ፡ በእግዚአብሔር ፡ በጌታዬ፡ ነው፡ ስራኽን፡ ሁሉ፡ እነገር፡ ዘንድ።

መዝሙር፡ ፸፬፤

የአሣፍ፡ መዝሙር፡ ለትምህርት።

፩፤ አቤቱ ፡ ለምን፡ ፈጽመኽ፡ ጣልኸነ። ቍጣኽ፡ በመሰማርያኽ፡ በጎች፡ ላይ፡ ይጤሳል።

፪፤ ከጥንት፡ጀምረኽ፡የገዛኻትን፡ ጉባኤኽን፡አስብ፡ የርስትኽንም፡ ዘንግ ፡ አስቀድመኽ፡ የተበዠኻትን፡ የፅዮንን፡ ተራራ፡ አንተ፡ ያደርኽባትን።

፫፤ ወደ፡ ዘላለም፡ ባድሞች ፡ እግርኽን ፡ አንሣ፡ ጠላት፡ በመቅደስኽ፡ ምንኛ፡ ክፉ፡ አደረገ።

፬፤ ጸላቶችኽ፡በጉባኤዎችኽ፡ማኻከል፡ ጮኹ፡ ምልክታቸውን፡ ምልክት፡ አደረጉ።

፭፤ በችፍግ፡ ዱር ፡ ላይ ፡ ምሳሬቸውን ፡ ደዘው፡ የሚገቡት፡ የታወቁ፡ ናቸው።

፮፤ አሁንም ፡ የሥራዋን፡ ቅርጽ ፡ ሁሉ፡ በምሳርና፡ በጕጠሙ፡ ደበሰብሩ።

፯፤ መቅደስኽን፡በእሳት፡አቃጠሉ፡የስምኽንም፡ ማደርያ፡በምድር፡ ጥለው፡አረከሱ።

፰፤ በልባቸው፡ኑ፡እንድ፡ሁነን፡እናጥፋቸው፡አሉ። በምድር፡ያለውንም፡ የእግዚአብሔርን፡ ጉባዎች፡ ስፍራ፡ ሁሉ፡ አቃጠሉ።

፱፤ ምልክታችነን፡ አላየነም፡ ነቢይም፡የለም። በኛም፡ ዘንድ፡ ይህ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ እንዲኖር ፡ የሚያውቅ፡ የለም።

፲፤ አቤቱ፡ አስጨናቂው ፡ እስከ ፡ መቼ፡ ይሳደባል፡ ጸላትስ፡ሁልጊዜን፡ስምኽን፡ያቃልላልን።

፲፩፤ ለምን፡ እጅኽን፡ ትመልሳለኽ። ቀኝኽን፡ ከብብትኽ፡ መካከል፡ አውጣ፡ ጨርሰውም።

፲፪፤ በምድር፡ መካከል፡ መድኃኒት፡ ያደረገው፡እግዚአብሔር፡ግን፡ ከድሮ፡ ዘመን፡ ንጉሤ፡ ነው።

፲፫፤ አንተ ፡ በኃይልህ ፡ ባሕርን፡ ከፈልህ። አንተ፡ የባሮችን፡ ራሶች፡ በውኃ፡ ሰበርኽ።

፲፬፤ አንተ፡የሌዋታንን፡ራሶች፡ ቀጠቀጥኽ። ለምድረ፡ በዳ፡ ወገንም፡ ምግብ፡አድርገኽ፡ሰጠኸው።

፲፭፤ አንተ፡ምንጩንና፡ፈሳሹን፡ከፈትኽ። አንተ፡ ዘወትር፡ የሚፈሱትን፡ ወንዞች፡ አደረቅኽ።

፲፮፤ ቀንና፡ ሌሊትም፡ ያንተ ፡ ነው። አንተ፡ ብርሃንና፡ ጸሐይን፡ ፈጠርኽ።

፲፯፤ አንተ፡ የምድርን፡ ዳርቻ፡ ሁሉ፡ ሰራኽ። በጋንና፡ ክረምትንም፡ አንተ፡ ፈጠርኽ።

፲፰፤ ይህነን፡አስብ። ጸላት፡ በእግዚአብሔር፡ላይ፡ ተላገደ፡ ሰነፍ፡ ሕዝብም፡ ስምኽን፡ ናቀው።

፲፱፤ የዋልያኽን፡ ነፍስ ፡ ለአራዊት፡ አሳልፈኽ፡ አትስጣት። የችጋረኞችኽንም፡ሕይወት፡ለዘላለም፡አትርሳ።

፳፤ ወደ ፡ ኪዳንኽ ፡ ተመልከት። የጨለሙ ፡ የምድር፡ ቦታ፡ በግፍ፡ ማደሪዎች፡ መልተዋልና።

፳፩፤ ችጋረኛ፡ አፍሮ ፡ አይመለስ። ችጋረኛና ፡ ምስኪንም፡ ስምኽን፡ ያመስግኑ።

፳፪፤ አቤቱ፡ ተነሣ፡ በቀልኽን፡ተበቀል። ሁልጊዜ፡ የተላገደኽን፡ የሰነፎችን፡ ስድብ፡ አስብ።

፳፫፤ የጸላቶችኽን፡ ቃል፡አትርሳ። የጸላቶችኽ፡ኩራት፡ ሁልጊዜ፡ ይወጣልና።

መዝሙር፡ ፸፭፤

ለመዘምራን፡አለቃ። የአሣፍ፡መዝሙር፡ለምስጋና። በዕብራይስጥ፡አልተስሔት፡የሚባለው።

፩፤ እናመሰግንኻለን፡ አቤቱ፡ እናመሰግንኻለን። ስምኽ፡ቅርብ፡ነው፡ታምራቶችኽም፡ይገለጻሉ።

፪፤ የተመደበውን፡ጊዜዬን፡ ባገኘሁ፡ ጊዜ፡እኔ፡በቅን፡እፈርዳለሁ።

፫፤ ምድር፡ቀለጠች፡በርስዋም፡የሚኖሩ፡ሁሉ። እኔ፡ኃምዶችዋን፡አጸናሁ። ሴላ።

፬፤ የኰሩትን፡ አትኵሩ፡ አልኋቸው። ሀመፀኞችንም፡ ቀንዳችሁን፡ አታንሡ።

፭፤ ቀንዳችሁን፡ እስከ፡ ላይ፡ አታንሡት። በደነደነም፡አንገት፡አትናገሩ።

፮፤ ክብር፡ ከምሥራቅ፡ ወይም፡ ከምዕራብ፡ ወይም፡ከምድረ፡በዳ፡የለምና።

፯፤ እግዚአብሔር፡ፈራጅ፡ነውና፡ያኒን፡ያወርዳል፡ ይህነንም፡ያነሣል።

፰፤ የተቀላቀለ፡የሚያኰረፍፍ፡ ፀጅ፡ የመላ፡ጽዋ፡በእግዚአብሔር፡እጅ፡ነውና፡ ከርሱም፡ ይቀዳል። ነገር፡ ግን፡አተላውን፡ የምድር፡ኃጢአተኞች፡ሁሉ፡ጨልጠው፡ይጠጡት።

፱፤ እኔ፡ ግን፡ ለዘላለም፡ እነግራለሁ። ለያዕቆብ፡አምላክም፡ዝማሬ፡አቀርባለሁ።

፲፤ የኃጥአንንም፡ ቀንዶች፡ ሁሉ፡ እቈርጣለሁ። የጻድቅ፡ቀንዶች፡ግን፡ከፍ፡ከፍ፡ይላሉ።

መዝሙር፡ ፸፮፤

ለመዘምራን፡አለቃ፡ በንጊናት፡ ላይ። የአሣፍ፡ መዝሙር፡ለምስጋና።

፩፤ እግዚአብሔር፡በይሁዳ፡ ዘንድ፡ የታወቀ፡ ነው። በእሥራኤልም፡ስሙ፡ታላቅ፡ነው።

፪፤ ድንኳኑም፡በሳሌም፡ ነው፡ ማደርያውም፡ በፅዮን።

፫፤ በዚያ፡የቀስቱን፡ፍላጻች፡ሰበረ። ጋሻን፡ሰይፍንና፡ሰልፍንም። ሴላ።

፬፤ ከነጣቂዎች፡ተራሮች፡ይልቅ፡ አንተ፡ በክብር፡ ታበራለኽ።

፭፤ ልበ፡ ብርቱዎች፡ ተቀሙ። እንቅልፋቸውን፡ አንቀላፉ፡ኃያላንም፡ሁሉ፡እጆቻቸውን፡አላገኙም።

፮፤ የያዕቆብ፡አምላክ፡ ሆይ፡ ከዘለፋኽ፡ የተነሣ፡ ሠረገሎችና፡ፈረሶች፡አንቀላፉ።

፯፤ አንተ፡ግን፡አንተ፡የተፈራኽ፡ነኽ። ቍጣህ፡በጀመረ፡ጊዜ፡ማን፡በፊትኽ፡ይቆማል።

፰፤ ፍርድን፡ከሰማይ፡አሰማኽ። ምድርም፡ ፈራች፡ዝምምም፡አለች።

፱፤ እግዚአብሔር፡የምድርን፡ ገሮች፡ ሁሉ፡ ለማዳን፡ለፍርድ፡በተነሣ፡ጊዜ። ሴላ።

፲፤ የሰው፡ ቍጣ፡ ያመሰግንኻልና። የቍጣውንም፡ትርፍ፡ትታጠቃለኽ።

፲፩፤ ለእግዚአብሔር፡ ለአምላካችሁ፡ ስለት፡ ተሳሉ፡ ስጡም። በዙርያውም፡ያሉ፡ሁሉ፡ለተፈራው፡እጅ፡መንሻ፡ያግቡ።

፲፪፤ ያለቆችን፡መንፈስ፡ የሚያወጻ፡ ለምድርም፡ ነገሥታት፡ለገረመው።

መዝሙር፡ ፸፯፤

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ ለይዱቱን ። የአሣፍ ፡ መዝሙር።

፩፤ በቃሌ፡ ወደ፡ እግዚአብሔር፡ ጮኽሁ። በቃሌ፡ ወደ፡እግዚአብሔር፡ለመንሁ፡እርሱም፡ አደመጠኝ።

፪፤ በመከራዬ፡ ቀን፡ እግዚአብሔርን፡ ፈለግሁት። እጄን፡ በሌት፡ በፊቱ፡ ዘረጋሁ፡ አላረፍሁም። ነፍሴም፡ለመጽናናት፡እምቢ፡አለች።

፫፤ እግዚአብሔርን፡ በትካዜዬ፡ አሰብሁት፡ አሰብሁትም፡ነፍሴም፡ተቅበዘበዘች። ሴላ።

፬፤ ዓይኖቼን፡ እንዲተጉ፡ ያዝሻቸው፡ ታወክሁ፡ አልተናገርሁምም።

፭፤ የድሮውን፡ ዘመን፡ የዓለሙን፡ ዓመታት፡ አሰብሁ።

፮፤ በሌት ፡ ዝማሬን ፡ አሰብሁ። ከልቤም፡ ጋራ፡ ተጫወትሁ፡እንዲሁም፡ መንፈሴ፡ ተግቶ፡ ይመረምራል።

፯፤ በውኑ፡ እግዚአብሔር፡ ለዘላለምን፡ ይጥላል፡ መልሶም፡ጸጋውን፡አይደግምምን።

፰፤ በውኑስ፡ ፈጽማን፡ ቸርነቱ፡ አለቀች። የተናገረውም፡ተስፋ፡ለልጅ፡ልጅን፡ቀረች።

፱፤ በውኑ፡እግዚአብሔር፡ርኅራኄውን፡ረሳ። ምሕረቱንስ፡በመዓቱን፡ዘጋው። ሴላ።

፲፤ እልሁም፡ ይህ፡ ድካምነቴ፡ መለዋወጥም፡ በልዑል፡ቀኝ፡ነው።

፲፩፤ የእግዚአብሔርን፡አድራረግ፡ አስባለሁ። አዎን፡የቀደመውን፡ታምራትኽን፡አስባለሁና።

፲፪፤ በስራኽም፡ሁሉ፡ እስባለሁ። ባደራረግኽም፡ ሁሉ፡እጫወታለሁ።

፲፫፤ አቤቱ፡መንገድኽ፡በመቅደስ፡ነው። እንደ፡እግዚአብሔር፡ታላቅ፡አምላክ፡ማነው።

፲፬፤ አንተ፡ታምራት፡አድራጊ፡አምላክ፡ነኽ። ኃይልኽን፡በአሕዛብ፡አሳየኽ።

፲፭፤ ሕዝብኽን፡ በክንድኽ፡ አዳንኻቸው። የያዕቆብንና፡የዮሴፍን፡ልጆች። ሴላ።

፲፮፤ አቤቱ፡ ውኆች፡ አዩኽ። ውኆች፡ አዩኽ፡ተጨነቁም። ቀላዮችም፡ተንቀጠቀጡ።

፲፯፤ ደመናች፡ ውኃውን፡ አፈሰሱ። ደመናትም፡ ድምፅ፡ ሰጡ። ፍላፆችኽም፡ ተወራወሩ።

፲፰፤ የነጐድጓድኽ፡ ድምፅ፡ በኩርፊት፡ ነበር። መብረቆችም፡ ዓለምን፡ አበሩ። ምድርም፡ ተናወጸች፡ ተንቀጠቀጠችም።

፲፱፤ መንገድኽ፡በባሕር፡ፍለጋኽም፡በብዙ፡ውኆች፡ነው። አረጋገጥኽም፡አይታወቅም።

፳፤ ሕዝብኽን፡ እንደ፡ መንጋ፡ በሙሴና፡ በአሮን፡ እጅ፡መራኻቸው።

መዝሙር፡ ፸፰፤

የአሣፍ፡ መዝሙር፡ ለትምህርት።

፩፤ ሕዝቤ፡ ሕጌን፡ አድምጡ። ጆሮዎቻችሁን፡ ወደ፡ አፌ፡ነገር፡አዘንብሉ።

፪፤ አፌን፡ በምሳሌ፡ እከፍታለሁ። ከድሮ፡ ዘመንም፡ የነበረውን፡እናገራለሁ።

፫፤ የሰማነውን፡ ያወቅነው፡ አባቶቻችንም፡ የነገሩንን።

፬፤ ከልጆቻቸው፡ አንሰውረው፡ ነገር፡ ግን፡ የእግዚአብሔርን፡ ምስጋና፡ ኃይሉንና፡ ያደረገውን፡ ታምራት፡ለሚመጣው፡ትውልድ፡እንነገር።

፭፤ ምስክርንም፡በያዕቆብ፡አቆመ፡ በእሥራኤልም፡ሕጉን፡ሰራ። ላባቶቻችን፡ ያዘዘውን፡ ልጆቻቸውን፡ ያስታውቁባት፡ዘንድ።

፮፤ የሚመጣው፡ ትውልድና፡ የሚወለዱት፡ ልጆቻቸው፡ ያውቁት፡ዘንድ፡እርሳቸውም፡ ተነሥተው፡ ለልጆቻቸው፡ይነግሩት፡ዘንድ።

፯፤ መታመናቸውን፡ በእግዚአብሔር፡ እንዲያደርጉ፡የእግዚአብሔርንም፡ስራ፡ እንደይረሱ። ትእዛዙንም፡እንዲጠብቁ።

፰፤ እንደ አባቶቻቸውም፡ እንደይሆኑ፡ ጠማማ፡ ትውልድ፡ነፍሱዋም፡በእግዚአብሔር፡ያልታመነች።

፱፤ የኤፍሬም፡ ልጆች፡ ስለት፡ የታጠቁትና፡ በቀስት፡የሚነድፉት፡በሰልፍ፡ቀን፡ወደ፡ኋላ፡ተመለሱ።

፲፤ የእግዚአብሔርን፡ ኪዳን፡ አልጠበቁም። በሕጉም፡ለመመላለስ፡እንቢ፡አሉ።

፲፩፤ ስራውንና፡ያሳያቸውንም፡ ተአምራት፡ረሱ።

፲፪፤ ባባቶቻቸው፡ፊት፡የሰራውን፡ ተአምራት። በግብጽ፡አገርና፡በጣኔዎስም፡ገደም።

፲፫፤ ባሕርን፡ ከፍሎ፡አሳለፋቸው፡ውኃውንም፡እንደ፡መደብ፡አቆመላቸው።

፲፬፤ በቀንም፡በደመና፡ መራቸው፡ሌቱንም፡ሁሉ፡ በእሳት፡ብርሃን።

፲፭፤ በምድረ፡በዳ፡ድንጊያውን፡ሰነጠቀ፡ እንደ፡ ከብዙም፡ቀላይ፡አጠጣቸው።

፲፮፤ ከድንጊያም፡ ፈሳሾች፡ አወጣ፡ውኃውንም፡እንደ፡ወንዝ፡አፈሰሰ።

፲፯፤ ደግመም፡ መልሰው፡ በደሉት፡ ልዑልንም፡ በምድረ፡በዳ፡አስመረሩት።

፲፰፤ ለነፍሳቸውም፡መብል፡በፈለጉ፡ጊዜ፡እግዚአብሔርን፡በልባቸው፡ፈተኑት።

፲፱፤ በእግዚአብሔር፡ላይም፡ ተናገሩ፡ አሉም። በውኑ፡እግዚአብሔር፡በምድረ፡ በዳ፡ ማዕድ፡ ያሰናዳ፡ ዘንድ፡ይችላልን።

፳፤ እነሆ፡ ድንጊያውን፡ መታው፡ ውኃም፡ ወጣ ፡ ፈሳሾችም፡ ፈሰሱ። ደግሞ፡ እንጀራ፡ መስጠትስ፡ ይችላልን፡ሥጋስ፡ለሕዝቡ፡ያዘጋጅልን።

፳፩፤ እግዚአብሔርም፡ ይህነን፡ ሰምቶ፡ ተቈጣ፡ እሳትም፡ በያዕቆብ፡ ተቃጠለች፡ መዓትም፡ በእሥራኤል፡ ወጣ።

፳፪፤ በእግዚአብሔር፡ አላመኑምና፡ በማዳኑም፡ አልተወከሉምና።

፳፫፤ ከላይም፡ ደመናውን፡ አዘዘ፡ የሰማይንም፡ ደጆች፡ከፈተ።

፳፬፤ መናም፡ ይበሉ፡ ዘንድ፡ አዘነመላቸው፡የሰማይንም፡ እንጀራ፡ ሰጣቸው።

፳፭፤ ሁሉም፡ የመላእክትን፡ እንጀራ፡ በሉ፡ ለጽጋብም፡ ስንቅን፡ ላከላቸው።

፳፮፤ ከሰማይ፡ የምሥራቅን፡ ነፋስ፡ አስነሣ፡ በኃይሉም፡ ዓዜብን፡ አስመጣ።

፳፯፤ ሥጋም፡ እንደ፡ መሬት፡ አዘነመላቸው፡ እንደ፡ ባሕርም፡ አሸዋ፡ የሚበሩ፡ ወፎች።

፳፰፤ በሰፈሩም፡መካከል፡በማደሪያቸው፡ዙርያ፡ አወረደላቸው።

፳፱፤ በሉ፡ እጅግም፡ ጠገቡ፡ ምኞታቸውንም፡ ሰጣቸው።

፴፤ ፈቃዳቸውንም፡ አላሳጣቸውም፡ መብላቸውም፡ ገና፡ ባፋቸው፡ ሳለ።

፴፩፤ የእግዚአብሔር፡ ቍጣ፡ ወጣባቸው። በርሳቸውም፡ የለመለሙትን፡ ገደለ፡ በእሥራኤልም፡ የተመረጡትን፡ጣለ።

፴፪፤ ከዚኽም፡ ሁሉ፡ ጋራ፡ ደግመው፡ በደሉ፡ በተአምራቱም፡ አላመኑም።

፴፫፤ ቀናቸውም፡ በከንቱ፡ አለቀ፡ አመታታቸውም፡ በድንጋጤ።

፴፬፤ በገደላቸው፡ ጊዜ፡ የዚያን፡ ጊዜ፡ ፈለጉት። ተመለሱም፡ ወደ፡ እግዚአብሔርም፡ ማለደ።

፴፭፤ እግዚአብሔርም፡ አምባቸው፡እንደ፡ሆነ፡አሰቡ፡ ልዑል፡አምላክም፡መድኃኒታቸው፡እንደ፡ሆነ።

፴፮፤ ባፋቸውም፡ ወደደት፡ በመላሳቸውም፡ ዋሹበት።

፴፯፤ ልባቸው፡ ግን፡ ከርሱ፡ ጋራ፡ አልጸናችም፡ ነበረች፡ በኪዳኑም፡ አልታመኑም፡ ነበሩ።

፴፰፤ እርሱ፡ ግን፡ መሓሪ፡ ነበር፡ ኃጢአታቸውንም፡ ይቅር፡ አላቸው፡ አላጠፋቸውምም፡ ብዙ፡ ጊዜም፡ ቍጣውን፡ ከርሳቸው፡ መለሰ፡ መዓቱንም፡ ሁሉ፡ አላነሣም።

፴፱፤ ሥጋም፡ እንደ፡ ሆኑ፡ አሰበ፡ የሚወጣም፡ እስትንፋስ፡ የማይመለስም።

፵፤ ስንት፡ ጊዜ፡ በምድረ፡ በዳ፡ አስቈጡት፡ በውድማም፡ አሳዘኑት።

፵፩፤ ተመለሱም፡ እግዚአብሔርንም፡ ፈተኑ፡ የእሥራኤልንም፡ ቅዱስ፡ አስቈጡት።

፵፪፤ እጁንም፡ ከጸላቶቻቸው፡ እጅ፡ ያዳናቸው፡ አላሰቡም።

፵፫፤ በምስር፡ ተአምራቱን፡ ድንቁንም፡ በጣኔዎስ፡ ገደም፡ ባደረገ፡ ጊዜ።

፵፬፤ ወንዛቸውንና፡ ፈሳሾቻቸውን፡ እንዳይጠጥዋቸው፡ ደም፡ አደረገ።

፵፭፤ ብዙ፡ተባይ፡በይደገባቸው፡በላያቸውም፡ እንጒቸርም፡ አጠፋቸው።

፵፮፤ ፍሬያቸውንም፡ ለኩብኩባ፡ ሰጠ፡ የጣረበትንም፡ ለአንበጣ።

፵፯፤ ወይናቸውንም፡ በበረድ፡ አጠፋ። በለሳቸውንም፡ በውርጭ።

፵፰፤ እንስሳቸውን፡ ለበረድ፡ ከብታቸውንም፡ ለመብረቅ፡አሳልፎ፡ሰጠ።

፵፱፤ የቍጣውን፡ ትኩሳት፡ በይደገባቸው፡ መዓቱን፡ መቅሠፍቱንና፡ ጭንቀቱንም፡ ከክፉ፡መላእክት፡ ጭፍራ፡ ጋራ፡ በይደገባቸው።

፶፤ ለቍጣው፡ መንገድ፡ ጸረገ። ለነፍሳቸው፡ ከሞት፡ አልራራላትም፡ ሕይወታቸውን፡ ለቸነፈር፡ አሳልፎ፡ ሰጠ።

፶፩፤ ዞምስርንም፡ በኩር፡ ሁሉ፡ ገደለ፡ በካምም፡ ድንኳኖች፡ የጒልበታቸውን፡ መጀመርያ።

፶፪፤ ሕዝቡን፡ ግን፡ እንደ፡ በግ፡ አወጣቸው፡ እንደ፡ መንጋም፡ በምድረ፡ በዳ፡ መራቸው።

፶፫፤ በእምነትም፡ መራቸው፡ አልፈሩምም፡ ጸላቶቻቸውንም፡ ባሕር፡ ሸፈናቸው።

፶፬፤ ወደ፡ መቅደሱም፡ ደርቻ፡ አገባቸው፡ ወደዚህ፡ ተራራ፡ ቀኝ፡ እጁ፡ ወደ፡ ገዛት።

፶፭፤ አሕዛብንም፡ ከፊታቸው፡ አወጣላቸው፡ ርስትንም፡ በገመድ፡ ሰፍር፡ አወረሳቸው፡ የእሥራኤልንም፡ ነገዶች፡ በቤታቸው፡ አስቀመጠ።

፶፮፤ ነገር፡ ግን፡ ልዑል፡ እግዚአብሔርን፡ ፈተኑት፡ አስቈጡትም፡ ምስክሩንም፡ አልጠበቁም።

፶፯፤ ተመለሱም፡ እንደ አባቶቻቸውም፡ ሆኑ፡ እንደ፡ ላላም፡ ቀስት፡ ተገለበጡ።

፶፰፤ በኮረፍታቸውም፡ አሳዘኑት፡ በጣዖቶቻቸውም፡ አስቀኑት።

፶፱፤ እግዚአብሔርም፡ ሰምቶ፡ ተቈጣ፡ እሥራኤልንም፡ እጅግ፡ ናቀ።

፷፤ የሴሎንን፡ መኖርያ፡ ጣለ። ድንኳኑን፡ በሰው፡ መካከል፡ ያደረጋትን።

፷፩፤ ኃይሉንም፡ ለምርኮ፡ ሰጠ። ሽልማቱንም፡ ለጸላቱ፡ እጅ።

፷፪፤ ሕዝቡንም፡ ለሰይፍ፡ ሰጠ። ርስቱንም፡ ተቈጣው።

፷፫፤ ጒልማሶቻቸውን፡ እሳት፡ በላቻቸው። ቈነጃጅታቸውም፡ አልተመሰገኑም።

፷፬፤ ካህናቶቻቸውም፡ በሰይፍ፡ ወደቁ፡ ባልቴቶቻቸውም፡ አላለቀሱላቸውም።

፷፭፤ እግዚአብሔርም፡ ከምኝታው፡ እንደሚነቃ፡ተነሣ፡በጸጅም፡ በክር፡ እልል፡ እንደሚል፡ ኃያል።

፷፮፤ ጸላቶቹንም፡ በኋላቸው፡ መታ፡ ለዘላለም፡ ኀፍረት፡ ሰጣቸው።

፷፯፤ የዮሴፍንም፡ ድንኳን፡ ተዋት። የኤፍሬምንም፡ ነገድ፡ አልመረጸም።

፷፰፤ ነገር፡ ግን፡ የይሁዳን፡ ነገድ፡ የፅዮንን፡ ተራራ፡ የወደደውን፡ መረጸ።

፷፱፤ መቅደሱንም፡ በከፍታ፡ ላይ፡ ሰራ። እንደ፡ ምድርም፡ ለዘላለም፡ መሠረታት።

፸፤ ባርያውንም ፡ ዳዊትን ፡ መረጸ። ከበጎችም፡ መንጋ፡ወሰደው።

፸፩፤ ከእረኦችም፡ በጎች፡ በኋላ፡ሕዝቡን፡ያዕቆብን፡ ርስቱንም ፡ እሥራኤልን፡ ይጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ አመጣው።

፸፪፤ በልቡም፡ ቅንነት፡ ጠበቃቸው፡ በጆቹም፡ብልሃት፡መራቸው።

መዝሙር፡ ፸፱፤

የአሣፍ፡ መዝሙር።

፩፤ አቤቱ፡ አሕዛብ፡ ወደ፡ ርስትህ ፡ ገቡ ፡ የቅድስናኽንም፡ መቅደስ ፡ አረከሱ ፤ የሩሳሌምን ፡ የድንጊያ፡ ድርድር፡ አደረጉዋት።

፪፤ የባሮችኽን፡ በድን፡ ለሰማይ፡ወፎች፡ መብል፡አደረጉ፡ የጻድቃንህንም ፡ ሥጋ ፡ ለምድር፡ አራዊት።

፫፤ ደማቸውን፡ በየሩሳሌም፡ ዙርያ፡ እንደ፡ ውኃ፡ አፈሰሱ፡ የሚቀብራቸውም፡ አልነበረም።

፬፤ ለጎረቤቶቻችን፡ነውር፡ሆነ፤ በዙርያችንም፤ ላሉት፡ ለሳቅና፡ ለሥላቅ።

፭፤ አቤቱ፡ እስከ ፡ መቼ፡ ለዘላለም፡ ትቈጣለኽ። ቅንዓትኽስ፡ እስከ፡ መቼ፡ እንደ፡ እሳት፡ ይነዳል።

፮፤ በማያውቁኽ፡ አሕዛብ፡ ላይ፡መዓትኽን፡አፍስስ፡ ስምኽንም፡ በማይጸሩት፡ መንግሥታት ፡ ላይ።

፯፤ የዕቆብን፡ በልተውታልና ፡ ማደርያውንም ፡ አጠፉ።

፰፤ የቀደመውን፡ኃጢአታችነን፡አታስብብን።እጅግ፡ ተዋርደናልና፡ ምህረትህ፡ ተሎ፡ ትቀደመን።

፱፤ የመድኃኒታችን፡ አምላክ ፡ ሆይ ፡ ስለ፡ ስምኽ፡ ምስጋና፡ እርዳን። አድነን፡ ስለ፡ ስምኽም፡ኃጢአታችነን፡ ይቅር፡ በለልን።

፲፤ ስለምን፡ አሕዛብ፡ አምላካቸው፡ ወደት፡ነው፡ ይላሉ። የባሮችኽ፡ የፈሰሰው፡ የደማቸው፡ በቀል፡ በዓይናችን፡ ፊት፡በአሕዛብ፡ ዘንድ፡ይታወቅ።

፲፩፤ የታሠረት፡ልቅሶ፡ወደ፡ ፊትህ፡ ይግባ። እንደ፡ ክንድህ ፡ ታላቅነት ፡ ለሞት ፡ የተመደቡትን ፡ አድን።

፲፪፤ አቤቱ ፡ ጎረቤቶቻችንም ፡ የተላገዱህን ፡ መላገዳቸውን፡ ሰባት፡ ዕጽፍ፡ አድርገህ፡ በብብታቸው፡ ክፈላቸው።

፲፫፡ እኛ ፡ ግን፡ ሕዝብህ፡የመሰማርያህም፡ በጎች፡ ለዘላለም፡ እናመሰግንሃለን። ለልጅ፡ልጅም፡ ምስጋናህን፡ እንናገራለን።

መዝሙር፡ ፹፡

ለመዘምራን ፡ አለቃ ፡ በሾሻኒም፡ ዔዱት ፡ ላይ። የአሳፍ፡ መዝሙር።

፩፡ የእሥራኤል፡ ጠባቂ፡ ዮሴፍን፡እንደ፡ በግ፡የምትመራው ፡ አድምጥ። በኪሩቤል ፡ ላይ ፡ የምትቀመጥ፡ አብራ።

፪፡ በኤፍሬም፡ በብንያምና ፡ በምናሴ፡ ፊት፡ኃይልህን፡ አንሣ፡ እኛንም፡ ለማዳን፡ ና።

፫፡ አቤቱ፡ መልሰነ፡ፊትኽንም፡አብራ፡እንድንማለን።

፬፡ አቤቱ፡ የሠራዊት፡አምላክ፡ እስከ፡ መቼ፡ በወገኖችኽ፡ጸሎት፡ ላይ፡ ቍጣኽ፡ ይጤሳል።

፭፡ የእንባ፡ እንጀራ ፡ መገብኻቸው ፡ እንባቸውንም፡በስፍር፡አጠጣኻቸው።

፮፡ ለጎረቤቶቻችን፡ ክርክር፡ አደረግኸነ፡ ጸላቶቻችንም፡ተሣለቁብነ።

፯፡ አቤቱ፡ የሠራዊት፡አምላክ፡ መልሰነ። ፊትኽንም፡ አብራ፡ እንድንማለን።

፰፡ ከምስር፡ የወይን፡ ግንድ፡ አወጣኽ። አሕዛብንም፡ አውጥተኽ፡ተከልሃት።

፱፡ በፊትዋ፡ ስፍራውን፡ አበጀህ፡ ስርም፡ አስያዝሃት፡ ምድርንም፡ መላች።

፲፡ ጽላዋ ፡ ተራሮችን ፡ ከደነ። አረንቾዋም ፡ እንደ፡ እግዚአብሔር፡ዛፎች፡ ሆኑ።

፲፩፡ አረግዋን፡እስከ፡ባሕር፡ዘረጋች፡እስከ፡ ታላቁ፡ ወንዝም፡ ድረስ፡ ብቋያዋን።

፲፪፡ አጥርዋን ፡ ለምን ፡ አፈረስኽ። መንገድ፡ አላፊም፡ ሁሉ፡ ይቈርጣታልና።

፲፫፡ የዱር፡ እርያ፡ ይቈርጣታል። የምድረ፡ በዳ፡ አውሬም፡ ይሰማራባታል።

፲፬፡ እንግዴህስ፡ የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ ተመለስ፡ ከሰማይ፡ ተመልከት ፡ እይም ፡ ይህችንም፡ የወይን፡ ግንድ፡ ጐብኛ።

፲፭፡ የወይንንም ፡ አታክልት ፡ ቀኝህ ፡ የተከለቻትን። አረግዋንም፡ ላንተ፡ ያጸናኽውን።

፲፮፡ በእሳት ፡ ተቃጥላ፡ ተቈርጣለችና። ከፊትህ፡ ዘለፋ፡ ይጠፋሉ።

፲፯፡ እጅኽ፡ በቀኝኽ ፡ ሰው፡ ላይ፡ ትሁን። በሰው፡ ልጅም፡ላንተ፡ ባጸናኽው።

፲፰፡ ካንተም፡ አንርቅም። አድነነ፡ ስምህንም ፡ እንጸራለን።

፲፱፡ አቤቱ፡ የሠራዊት፡ አምላክ፡ መልሰነ። ፊትህን፡ አብራ፡ እንድንማለን።

መዝሙር፡ ፹፩፡

ለመዘምራን፡ አለቃ ፡ በጊቲት ፡ ላይ። የአሳፍ፡ መዝሙር።

፩፡ ለእግዚአብሔር ፡ ለጕልበታችን ፡ እልል ፡ በሉ። ለያዕቆብ፡ አምላክ፡ እልል፡ በሉ።

፪፡ ዝማሬውን፡ አንሡ፡ ከበሮም፡ አምጡ። ያማረውን፡ በገና፡ ከመሰንቆ፡ ጋራ።

፫፡ በመባቻ፡በታወቀው፡ በዓላችን፡ቀን፡መለከት፡ ንፉ።

፬፡ እርሱ፡ የእሥራኤል ፡ ሥርዓት፡ ነውና። የያዕቆብም፡ አምላክ፡ ፍርድ።

፭፡ ከምስር፡ በወጣ ፡ ጊዜ፡ በዮሴፍ፡ ለምስክር፡ አቆመው፡ የማላውቀውን ፡ ቋንቋ፡ በሰማሁ፡ ጊዜ።

፮፡ ትከሻውን፡ ከሸክም፡ አራቅሁ፡ እጆቹንም፡ ቅጭቃ፡ ከመስራት።

፯፡ በመከራ ፡ ጸራህኝ ፡ አደንሁህም። በተሠወረው፡ በነጐድጓድ፡ስፍራ፡ መለስሁልኽ። በክርክርም፡ ውኃ፡ ፈተንሁህ። ሴላ።

፰፡ ስማ፡ ወገኔ ፡ እመሰክርብሃለሁ። አንተ ፡ እሥራኤል፡ ሆይ፡ ብትሰማኝ።

፱፡ እንግዳ፡ አምላክ፡ በመካከልህ፡ አይሁን። ለባዕድ፡አምላክም፡አትስገድ።

፲፡ እኔ፡ እግዚአብሔር፡ አምላክህ፡ ከምድረ፡ ግብጽ፡ ያወጣሁህ ፡ ነኝና። አፍኽን፡ አስፋ፡ እኔም፡ እመላዋለሁ።

፲፩፡ ሕዝቤ፡ግን፡ ቃሌን፡አልሰማኝም፡እሥራኤልም፡ እሺ፡ አላለኝም።

፲፪፡ እንደ፡ልባቸውም ፡ደንደንነት ፡ ተውኋቸው፡ በምክራቸውም፡ ሔደ።

፲፫፡ ወገኔስ ፡ ሰምቶኝ ፡ እንደሆን ፡ እሥራኤልም፡ በመንገዴ፡ ሒዶ፡ እንደሆን።

፲፬፡ጸላቶቻቸውን፡ሁሉ፡ፈጥኜ፡ባዋረድሁላቸው፡ በሚያሳዝንዋቸውም፡ ላይ፡ እጄን፡ በጣልሁ፡ ነበር።

፲፭፡ የእግዚአብሔር፡ጸላቶች፡በተገዙለት፡ ነበረ። ዘመናቸው፡ ግን፡ ለዘላለም ፡ በሆነ።

፲፮፡ የስንዴም፡ ስብ ፡ ባበላሁህ፡ነበር። አዎን፡ ከድንጊያውም፡ ማር፡ ባጸገብሁህ።

መዝሙር፡ ፹፪፡

የአሳፋ ፡ መዝሙር።

፩፡ እግዚአብሔር ፡ ባምላኮች ፡ ጉባዔ ፡ ይቆማል። ባምላኮችም፡ መካከል፡ ይፈርዳል።

፪፡ እስከ፡ መቼ፡ ድረስ ፡ አበት፡ትፈርዱላችሁ፡ እስከ፡መቼስ፡ ለኃጢአተኞች፡ ፊት ፡ ታደላላችሁ። ሴላ።

፫፡ ለችጋረኛው፡ አባትና፡ እናት፡ለሌለው፡ ፍረዱ። ምስኪኑንና፡ ነደዩንም፡ አጽድቁ።

፬፡ ሰው፡ የሌለውንም ፡ ችጋረኛውን ፡ እርዱ ፡ ከኃጢአተኞች፡ እጅ፡ አስጥሉዋቸው።

፭፡ አያውቁም፡አያስተውሉምም። በጨለማ፡ ይሔዳሉ። የምድር፡ መሠረት፡ ሁሉ፡ ይናወጣል።

፮፡ እኔስ፡ አማልክት፡ ናችሁ፡አልሁ፡ ሁላችሁም፡ የልዑል፡ ልጆች።

፯፡ ነገር፡ ግን፡ እንደ፡ ሰው፡ ትሞታላችሁ። ካለቆችም፡ እንደአንዱ፡ ትወድቃላችሁ።

፰፡ አቤቱ፡ ተነሣ፡ በምድር፡ ፍረድ። አንተ፡ አሕዛብን፡ ሁሉ፡ ትወርሳለኽና።

መዝሙር። ፹፫፡

የአሳፍ፡ መዝሙር፡ ለመሰንቆ።

፩፡ አቤቱ፡ ዝም ፡ አትበል። ዝባም ፡ አትበል፡ ቸልም፡አትበል፡አቤቱ።

፪፡ እነሆ፡ ጸላቶችኽ ፡ ያወካሉና። የሚጸሉኽም፡ ራሳቸውን፡ አነሡ።

፫፡ የሕዝብኽን፡በምክር፡ ሸንግለዋልና። በሰውራንኽም፡ ላይ፡ ተማከሩ።

፬፡ ኑ፡ ከአሕዛብም፡ እናጥፋቸው፡ደግሞ፡ የእሥራኤል፡ ስም፡ አይጸራ፡ አሉ።

፭፡ ተማክረውም ፡ አንድ፡ ልብ ፡ ሁነዋልና። ባንተም፡ ላይ፡ ቃል፡ ኪዳን፡ ተጋቡ።

፮፡ በኤዶምያስና፡ በእስማኤል፡ በሞአብና፡በአጋር፡ ድንኳን፡ የተቀመጡ፡ ወገኖች።

፯፡ ጌባል፡ዓሞንና፡ዓማሌቅም። ፍልስጥኤማውያንም፡ ከጢሮስ፡ ሰዎች፡ ግራ።

፰፡ አሶርም፡ደግሞ፡ከርሳቸው፡ጋራ፡ተባበረ። ለሎጥ፡ ልጆችም፡ የረዳት፡ ክንድ፡ ሆኑ።

፱፡ እንደ፡ምድያምና፡ እንደ፡ሢሣራ፡ እንደ፡ ያቢንም፡ በቂሶን፡ ወንዝ ፡ አጠገብ፡ እንደደረገህ፡ አድርጋቸው።

፲፡ በዓይን፡ ዶር ፡ እንደ፡ ጠፉት፡ የእርሻም፡ ፋንድያ፡ እንደሆኑት።

፲፩፡ አለቆቻቸውን፡ እንደ ፡ ሔሬብና፡ እንደ፡ ዜብ፡ ታላላቆቻቸውንም፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ዜባሕ ፡ እንደ ፡ ስልሙና፡ አድርጋቸው።

፲፪፡ የእግዚአብሔርን፡ ማደርያ፡ እንወርሳለን፡ እንደሉት።

፲፫፡ አምላኬ፡ እንደ፡ ትቢያ፡ በነፋስ፡ ፊትም፡ እንደ፡ ገለባ፡ አድርጋቸው።

፲፬፡ በዱር፡እንደምትቃጠል፡እሳት፡ተራሮችንም፡ እንደሚያነድ፡ ነበልባል።

፲፭፡ እንደሁም፡ በአውሎ ፡ ነፋስህ ፡ አሳድዳቸው። በቍጣህም፡ አስደንግጣቸው።

፲፮፡ ፊታቸውንም፡ ኀፍረት፡ ሙላው፡ አቤቱ፡ ስምኽን፡ ይፈልጉ፡ ዘንድ።

፲፯፡ ይፈሩ ፡ ለዘላለሙም ፡ ይታወኩ። ይደንግጡና፡ ይጥፉም።

፲፰፡ ስምህም፡ እግዚአብሔር፡ እንደሆነ፡ ይወቁ፡ አንተም፡ ብቻህን፡ በምድር፡ ሁሉ፡ ላይ፡ልዑል፡ እንደ ሆንህ።

መዝሙር፡ ፹፬፡

ለመዘምራን፡ አለቃ፡ በጊቲት ላይ። መዝሙር፡ ለቆሬሕ፡ ልጆች።

፩፡ አቤቱ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ማደርያችህ ፡ እንደ፡ ምን፡የማረ፡ናቸው።

፪፡ ነፍሴ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስፍራ፡ በመውደድ፡ ትናፍቃለች። ሥጋዬ፡ ልቤና፡ወደ፡ ሕያው፡ እግዚአብሔር፡ እየጮሁ፡ ይጸራሉ።

፫፡ ወፍ፡ደግሞ፡ቤትዋን፡አገኘች፡ድንቢጥም፡ለራስዋ፡ጫጩቶችዋን፡የምታኖርበት፡መኖርያ፡አገኘች። እርሳቸውም ፡ የሠራዊት፡ አምላክ ፡ ንጉሤ ፡ አምላኬ፡ ሆይ፡ መሠዊያዎችህ፡ናቸው።

፬፡ በቤትኽ፡ የሚኖሩ፡የተመሰገኑ፡ናቸው። ሁልጊዜ ፡ያመሰግኑሃል። ሴላ።

፭፡ ኃይሉ፡ ባንተ፡ የሆነ፡ ሰው፡ ምስጉን፡ ነው፡ በልቡም፡ መንገድኽን ፡ የሚያስብ።

፮፡በልቅሶ፡ወንዝ፡ሲያልፉ፡ለምንጭ፡ያደርጉታል፡ አዎን፡ የጥብሐት ፡ ዝናም ፡ በበረከት ፡ ይከድነዋል።

፯፡ በእግዚአብሔር፡ ፊት፡ በጽዮን፡ እስኪታዩ፡ ድረስ፡ ከኃይል፡ወደ፡ ኃይል፡ ይሔዳሉ።

፰፡ አቤቱ፡ የሠራዊት፡ አምላክ፡ ጸሎቴን፡ ስማ፡ የያዕቆብ፡ አምላክ፡ ሆይ ፡ አድምጽ። ሴላ።

፱፡ አቤቱ፡ ጋሻችን፡ ሆይ፡ ተመልከት፡ ቀብተኽ፡ወደነገሥኸውም፡ ፊት፡ እይ።

፲፡ ከሌሎች፡ሺህ፡ አንዲት፡ ቀን፡ በቦታኽ፡ ትሻላለችና። በኃጥአን ፡ ድንኳን ፡ ከመቀመጥ ፡ በአምላኬ፡ ቤት፡ ደጅ፡ ጠባቂ፡ መሆንን፡ እመርጣለሁ።

፲፩፡ እግዚአብሔር፡ አምላክ፡ጸሐይና፡ጋሻ፡ ነውና፡ እግዚአብሔር፡ ጸጋና፡ ክብር፡ይሰጣል። እግዚአብሔር፡ በቅንነት ፡ የሚሔዱትን ፡ በጎ፡ ነገር፡ አያሳጣቸውም።

፲፪፡ አቤቱ ፡ የሠራዊት ፡ አምላክ፡ ባንተ፡ የታመነ፡ ሰው፡ምስጉን፡ነው።

መዝሙር፡ ፹፭፡

ለመዘምራን፡ አለቃ። መዝሙር፡ ለቆሬሕ፡ ልጆች።

፩፡ አቤቱ፡ ለምድርኽ፡ ሞገስ፡ አደረግኽ። የያዕቆብንም፡ ምርኮ፡ መለስኽ።

፪፡ የሕዝብኽን፡ ኃጢአት፡አስቀረኽ፡ ኃጢአታቸውን፡ ሁሉ፡ ከደንኽ። ሴላ።

፫፡ መዓትኽን፡ ሁሉ፡ አስወገድኽ፡ የቍጣኽን፡እሳት፡ መለስኽ።

፬፡ የመድኃኒታችን ፡ አምላክ ፡ መልሰነ፡ መዓትኽንም፡ ከኛ፡ አርቅ።

፭፡ በውኑ፡ለዘላለም፡ትቈጣናለኽ። ቍጣኽንስ፡ ለልጅ፡ ልጅን፡ ታስረዝማለኽ።

፮፡ ተመልሰህ ፡ አንተ ፡ አታድነንምን። ሕዝብህ፡ ባንተ፡ ደስ፡ እንዲላቸው።

፯፡ አቤቱ፡ምሕረትህን፡አሳየን። መድኃኒትህንም፡ ስጠን።

፰፡ እግዚአብሔር፡ አምላክ ፡ የሚናገረውን ፡ እሰ ማለሁ። ሰላም፡ ለሕዝቡና ፡ ለቅዱሳኑ፡ ይናገራልና። ብቻ፡ወደ፡ ስንፍና፡ አይመለሱ።

፱፡ በውነት፡ ለሚፈሩት፡ ማዳኑ፡ ቅርብ፡ነው። ክብ ር፡ በምድራችን፡ ያድር፡ ዘንድ።

፲፡ ምሕረትና፡እውነት፡ተገናኙ። ጽድቅና፡ሰላምም፡ ተሳሳሙ።

፲፩፡ እውነት፡ከምድር፡ ትበቅላለች። ጽድቅም፡ከ ሰማይ፡ተመለከተች።

፲፪፡ ደግሞም፡እግዚአብሔር፡ በጎ፡ ነገር፡ይሰጣል። ምድራችንም፡ ፍሬዋን፡ ትሰጣለች።

፲፫፡ ጽድቅ፡ በፊቱ፡ትሔዳለች። እርምጃውንም፡ በመንገድ፡ ያኖራል።

መዝሙር፡ ፹፮፡

የዳዊት ፡ ጸሎት።

፩፡ አቤቱ፡ ጆሮህን፡ ወደኔ፡ አዘንብል ፡ መልስልኝ ም። እኔ፡ ችጋረኛና፡ ምስኪን፡ ነኝና።

፪፡ ቅዱስ፡ነኝና፡ ነፍሴን፡ጠብቅ። አምላኬ፡ባንተ፡ የታመነውን፡ ባሪያህን፡ አድን።

፫፡ አቤቱ፡ ማረኝ፡ ቀኑን፡ ሁሉ፡ ወደንተ፡ እጮኻለ ሁና።

፬፡ የባሪያህን፡ነፍስ፡ ደስ፡ አሰኛት፡ ነፍሴን፡ወደን ተ፡ አነሣለሁና።

፭፡ አቤቱ፡ አንተ፡ ቸር፡ ይቅር፡ ባይ፡ ነህና። ምሕረ ትህም፡ ወደንተ፡ ለሚጸልዩ፡ ሁሉ፡ ታላቅ፡ ነውና።

፮፡ አቤቱ፡ ጸሎቴን፡ አድምጥ። የልመናዬንም፡ ነገ ር፡ ስማ።

፯፡ ትመልስልኛለህና፡ በመከራዬ፡ ቀን፡ ወደንተ፡ እጮኻለሁ።

፰፡ አቤቱ፡ ከአማልክት፡ አንተን፡ የሚመስል፡ የ ለም፡ እንደ፡ ስራህም፡ ስራ፡ የለም።

፱፡ የፈጠርካቸው፡ አሕዛብ፡ ሁሉ፡ ይመጣሉ፡ በ ፊትህም፡ አቤቱ፡ ይሰግዳሉ። ስምህንም፡ ያከብ ራሉ።

፲፡ አንተ፡ ታላቅ፡ ነህና፡ ድንቅም፡ ታደርጋለህና። አንተ፡ ብቻህን፡ አምላክ፡ ነህና።

፲፩፡ አቤቱ፡ መንገድህን፡ አስተምረኝ። እኔም፡ በ እውነትህ፡ ልሒድ። ልቤን፡ ሁሉ፡ ምራው፡ ስምህ ን፡ ለመፍራትም፡ አዘጋጀው።

፲፪፡ አቤቱ፡ አምላኬ፡ በፍጹም፡ ልቤ፡ አመሰግን ሃለሁ። ለዘላለሙም፡ ስምህን፡ አከብራለሁ።

፲፫፡ ምሕረትህ፡ በኔ፡ ላይ፡ ታላቅ፡ ናትና። ነፍሴን ም፡ ከታችኛው፡ ሢኦል፡ አድነኸታልና።

፲፬፡ አቤቱ፡ ዐቡያን፡ በላዬ፡ ቆሙ። የብርቱችም፡ ጉባኤ፡ ነፍሴን፡ ፈለጓት። በፊታቸውም፡ አንተን፡ አላደረጉህም።

፲፭፡ አንተ፡ ግን፡ አቤቱ፡ መሐሪና፡ ርኅሩኅ፡ አምላ ክ፡ ነህ። ለመዓትህ፡ የዘገየህ፡ ምሕረትህና፡ እውነ ትህም፡ የበዛ።

፲፮፡ ወደኔ፡ ተመልከት፡ አዘንልኝም። ኃይልህን፡ ለባሪያህ፡ ስጥ፡ የሴት፡ ባሪያህንም፡ ልጅ፡ አድን።

፲፯፡ የደህንነትም፡ ምልክት፡ ከኔ፡ ጋራ፡ አድርግ፡ የ ሚጸሉኝ፡ አይተው፡ ያፍሩ፡ ዘንድ። አቤቱ፡ አንተ፡ረ ድተህ፡ አጽናንተህኛልና።

መዝሙር፡ ፹፯፡

ለቆሬሕ፡ ለጆች። መዝሙር፡ ለምስጋና።

፩፡ መሠረትዋ፡ በተቀደሱ፡ ተራሮች፡ ነው።

፪፡ እግዚአብሔር፡ ከያዕቆብ፡ መኖርያዎች፡ ሁሉ፡ይ ልቅ፡ የፅዮንን፡ ደጆች፡ ወደደ።

፫፡ የእግዚአብሔር፡ አገር፡ ሆይ፡ ባንቺ፡ የከበረ፡ነ ገር፡ ይባላል። ሴላ።

፬፡ ለሚያውቁኝ፡ ረሐብንና፡ ባቢሎንን፡ አሳስባ ለሁ። እነሆ፡ ፍልስጥኤማውያን፡ ጢሮስና፡ የኢትዮ ጵያም፡ ወገን፡ ከዚያ፡ ተወለደ።

፭፡ በፅዮንም፡ ልዩ፡ ልዩ፡ሰዎች፡ ተወለዱባት፡ ይላ ሉ። እርሱም፡ ልዑል፡ ያጸናታል።

፮፡ እግዚአብሔርም፡አሕዛብን፡በጽፈት፡ቍጥር፡ ይህና፡ ይህም፡ ከዚያ፡ ይወለዳሉ፡ ይላል። ሴላ።

፯፡ መዘምራንና፡ ዘፋኞችም፡ እንደሁ፡ ያዘምራ ሉ። ምንጮቼ፡ ሁሉ፡ ባንተ፡ ዘንድ፡ ናቸው።

መዝሙር፡ ፹፰፡

መዝሙር፡ ለምስጋና፡ ለቆሬሕ፡ ልጆች፡ ለመዘምራ ን፡ አለቃ፡ በመሐላት፡ ለዓናት፡ ላይ። የእዝራሂው፡የ ሒማን፡ መዝሙር፡ ለትምህርት።

፩፡ አቤቱ፡ የመድኃኒቴ፡ አምላክ፡ በቀንና፡ በሌት፡ ወደንተ፡ ጮኽሁ።

፪፡ ጸሎቴ፡ ወደ፡ ፊትህ፡ ትግባ። ጆሮህን፡ ወደ፡ ጩኸቴ፡ አዘንብል።

፫፡ ነፍሴ፡ መከራ፡ጸግባለችና። ሕይወቴም፡ ወደ፡ ሢኦል፡ ቀረበች።

፬፡ ወደ፡ ጕድጓድ፡ ከሚወርዱት፡ ጋራ፡ ተቈጠር ሁ። ኃይልም፡ እንደሌለው፡ ሰው፡ ሆንሁ።

፭፡ በሰይፍ፡ ሙተው፡ በመቃብር፡ እንደ፡ ተኙት፡ ማረፊያዬ፡ በሞቱት፡ መካከል ፡ ሆነ። ደግሞ፡አንተ፡ እንደ፡ የማታስባቸው፡ ከጅህም፡ እንደ፡ ተቈረ ጡት።

፮፡ በታችኛው፡ ጕድጓድ፡ አስቀመጥኸኝ፡ በጨለ ማውና፡ በጥልቀትም።

፯፡ በኔ፡ ቍጣህ፡ ጸና። በሞገድህም፡ ሁሉ፡ አስ ጨነቅኸኝ። ሴላ።

፰፡ የሚያውቁኝን፡ከኔ፡አራቅህ። ለርሳቸውም፡ ርኩስ፡ አደረግኸኝ። ተዘጋሁ፡ እንዳልወጣም፡ ተከ ለከልሁ።

፱፡ ዓይኖቼ፡ ከመከራ፡ የተነሣ፡ ፈዘዙ። አቤቱ፡ ቀ ኑን፡ ሙሉ፡ ወደንተ፡ ጮኽሁ፡ እጄንም፡ ወደንተ፡ ዘ ረጋሁ።

፲፡ በውኑ፡ ለሙታንን፡ ታምራት፡ ታደርጋለህ። የ ሞቱትስ፡ ሊያመሰግኑኽን፡ ይነሣሉ። ሴላ።

፲፩፡ በመቃብርስ፡ ያሉ፡ ምሕረትህንን፡ ይነግራሉ። እውነትህንም፡ በጥፋት፡ ስፍራ።

፲፪፡ ታምራትህስ፡ በጨለማን፡ ትታወቃለች። ጽ ድቅህም፡ በመርሳት፡ ምድር።

፲፫፡ አቤቱ፡ እኔ፡ ግን፡ ወደንተ፡ ጮኽሁ። በጥዋት ም፡ ጸሎቴ፡ ተቀድምሃለች።

፲፬፡ አቤቱ፡ ለምን፡ ነፍሴን፡ ትጥላታለህ። ፊት ህንም፡ ከኔ፡ ለምን፡ ትሰውራለህ።

፲፭፡ እኔ፡ ከታናሽነቴ ፡ ጀምረ ፡ ችጋረኛና፡ ደካማ፡ ነኝ። ድንጋጼህን ፡በተሸከምሁ፡ ጊዜ፡ ተስፋ፡ እቈር ጣለሁ።

፲፮፡ የቍጣህ፡ እሳት፡ አለፈችብኝ። ግርማህም፡ አጠፋችኝ።

፲፯፡ ቀኑን፡ ሁሉም፡ እንደ፡ ውኃ፡ ከበቡኝ። ባን ድም፡ በዙርያዬ፡ ዞረችኝ።

፲፰፡ ወዳጆቼንና፡ባልንጀሮቼንም፡ ከኔ፡ አራቅህ። የሚያውቁኝንም፡ በጨለማ፡ ሰወርህ።

መዝሙር፡ ፹፱፡

የእዝራሂው፡ የኢይታን፡ መዝሙር፡ ለትምህርት።

፩፡ ለእግዚአብሔር፡ ምሕረት፡ ለዘላለም፡ እቀኛለ ሁ። ባፌም፡ እውነትህን፡ ለልጅ፡ ልጅ፡ እነግራለሁ።

፪፡ ምሕረት፡ ለዘላለም፡ ትሠራለች፡ ብያለሁና። እ ውነትህንም፡ በሰማይ፡ ታጸናታለህ።

፫፡ ከመረጥሁት፡ ጋራ፡ ኪዳን፡ አደረግሁ፡ ለባሪያ ዬም፡ ለዳዊት፡ ማልሁ።

፬፡ ዘርህን፡ ለዘላለም፡ እንደጸናል፡ዙፋንህ ንም፡ ለልጅ፡ ልጅ፡ እንድተክልልህ። ሴላ።

፭፡ አቤቱ፡ ሰማዮች፡ ተአምራትህን፡ ያመሰግና ሉ፡ ደግሞም፡ እውነትህን፡ በቅዱሳን፡ ጉባኤ።

፮፡ ማነው፡ በሰማይ፡ እግዚአብሔርን፡ የሚተካ ከለው። ከአማልክት፡ ልጆችስ፡ ማን፡ እግዚአብሔ ርን፡ ይመስለዋል።

፯፡ በቅዱሳን፡ ሸንጎ፡ የተፈራ፡ አምላክ፡ ነው። በ ዙርያውም፡ ባሉት፡ ሁሉ፡ እጅግ፡ ግሩም፡ ነው።

፰፡ አቤቱ፡ የሠራዊት፡ አምላክ፡ እግዚአብሔር፡ ሆይ፡ ማነው፡ እንደንተ፡ የበረታ። እውነትህም፡ በ ዙሪያህ፡ ናት።

፱፡ የባሕሩን፡ ትዕቢት፡ አንተ፡ ትገዛለህ። የሞገ ዱን፡ መናወጥ፡ አንተ፡ ዝም፡ ታሰኘዋለህ።

፲፡ አንተ፡ እንደ፡ ተወጋ፡ ረሐብን፡ቀጠቀጥህ። በ ኃይልህም፡ ክንድ፡ ጸላቶችህን፡ በተንህ።

፲፩፡ ሰማዮች፡ ያንተ፡ ናቸው፡ ምድርም፡ ያንተ፡ ና ት። ዓለምንና፡ ሞላትዋንም፡ አንተ ፡ መሠረት ህ።

፲፪፡ ሰሜንንና፡ ደቡብንም፡ አንተ፡ ፈጠርህ። ታ ቦርና፡ አርሞንዔምም፡ በስምህ፡ደስ፡ ይላቸዋል።

፲፫፡ አንተ፡ ኃይለኛ፡ ክንድ፡ አለህ፡ እጅህ፡ ትበር ታለች፡ ቀኝህም፡ ከፍ፡ ከፍ፡ ትላለች።

፲፬፡ የመንበርህ፡ መሠረት፡ ጽድቅና፡ ፍርድ፡ነው፡ ምሕረትና፡ እውነትም፡ በፊትህ፡ይሔዳሉ።

፲፭፡ እልልታ፡ የሚያውቅ፡ ወገን፡ ምስጉን፡ነው፡አ ቤቱ፡በፊትህ፡ ብርሃን፡ ይሔዳሉ።

፲፮፡ ቀኑንም፡ ሁሉ፡ በስምህ፡ ደስ፡ ይላቸዋል፡ በ ጽድቅህም፡ ከፍ፡ ከፍ፡ ይላሉ።

፲፯፡ የኃይላቸው፡ ጌጽ፡ አንተ፡ ነህና፡ በጸጋህም፡ ቀንደችን፡ ከፍ፡ ከፍ፡ ይላል።

፲፰፡ ጋሻችን፡ ለእግዚአብሔር፡ ነውና፡ ንጉሣችን ም፡ የእሥራኤል፡ ቅዱስ።

፲፱፡ በዚያን፡ቀን፡ለቅዱስህ፡በራእይ፡ተናገርህ። ረድኤትም፡ በኃያሉ፡ ላይ፡ አኖርሁ፡ አልህ። ከሕዝ ብ፡ የተመረጠውን፡ አነሣሁ።

፳፡ ባሪያዬን፡ ዳዊትን፡ አገኘሁ፡ በቅድስናዬ፡ ዘይ ትም፡ ቀባሁት።

፳፩፡ እጄም፡ ከርሱ፡ ጋራ፡ ትጸናለች፡ ክንዴም፡ ታ ጸናዋለች።

፳፪፡ ጸላት፡ እርሱን፡ አያሸንፈውም፡ የዐመፃም፡ ልጅ፡ ይጐዳው፡ ዘንድ፡ አይችልም።

፳፫፡ ጸላቶቹን ከፊቱ፡ እቀጠቅጣለሁ፡ የሚጸሉ ትንም፡ እመታቸዋለሁ።

፳፬፡ እውነቴና፡ ጸጋዬ፡ ግን፡ ከርሱ፡ ጋራ፡ ነው፡ በስ ሚም፡ ቀንዱ፡ ከፍ፡ ከፍ፡ ይላል።

፳፭፡ እጁንም፡ በባሕር፡ አኖራለሁ፡ በፈሳሾችም፡ ቀኙን።

፳፮፡ እርሱ፡ አንተ፡ አባቴ፡ አምላኬና፡ የመድኃኒ ቴም፡ አምባ፡ብሎ፡ ይጠራኛል።

፳፯፡ እኔም፡ የበኵር፡ ልጄ፡ አደርገዋለሁ፡ ከምድ ር፡ ነገሥታትም፡ ሁሉ፡ በላይ፡ አኖረዋለሁ።

፳፰፡ ለርሱ፡ ለዘላለም፡ ምሕረቴን፡እጠብቃለሁ፡ ኪዳኔም፡ ለርሱ፡ የታመነ፡ ይሆናል።

፳፱፡ ዘሩንም፡ ለዘላለም፡ አደርጋለሁ፡ ዙፋኑን ም፡ እንደ፡ ሰማይ፡ ዘመን።

፴፡ ልጆቹ፡ ግን፡ ሕጌን፡ ቢተው፡ በፍርዴም፡ ባይ ሔዱ።

፴፩፡ ሥርዓቴንም፡ ቢያረክሱ፡ ትእዛዜንም፡ ባ ይጠብቁ።

፴፪፡ ኃጢአታቸውን፡ በጨንገር፡ እጐበኛለሁ፡ ግ ፋቸውንም፡ በግርፋት።

፴፫፡ ምሕረቴን፡ ግን፡ ከርሱ፡ አላርቃትም፡ እምነ ቴንም፡ አላጕድልበትም።

፴፬፡ መሐላዬን፡ አላረክስም፡ ከከንፈሬም፡ የወ ጣውን፡ አለውጥም።

፴፭፡ አንድግዜ፡ በቅድስናዬ፡ ማልሁ፡ ለዳዊትም፡ አልዋሽበትም።
፴፮፡ ዘሩ፡ ለዘላለሙ፡ ይኖራል፡ ዙፋኑም፡ እንደ፡ ፀሐይ፡ በፊቴ።
፴፯፡ እንደ፡ ጨረቃም፡ ለዘላለም፡ ይቆማል። በ ደመናትም፡ እንደሌላ፡ ምስክር፡ ይጸናል። ሴላ።
፴፰፡ አንተ፡ ግን፡ ናቅኸው፡ ጣልኸውም፡ ቀብተ ኸ፡ ያነገሥኸውንም፡ ተቈጣኸው።
፴፱፡ የባርያኽን፡ ኪዳን፡ አፈረስኸ፡ ዘውዱን፡ በ ምድር፡ አረከስኸ።
፵፡ ቅጥሩን፡ ሁሉ፡ ፈታህ፡ አምባውንም፡ ሁሉ፡ አ ፈረስኸ።
፵፩፡ መንገድ፡ አላፊ፡ ሁሉ፡ ዘረፈው። ለጎረቤተ ቹም፡ ስድብ፡ ሆነ።
፵፪፡ የጸላቶቹን፡ ቀኝ፡ ከፍ፡ አደረግኸ፡ የሚጸሉ ትንም፡ ሁሉ፡ ደስ፡ አሰኘኸ።
፵፫፡ የሰይፉንም፡ ስለት፡ ወደ፡ ኋላ፡ መለስኸ፡ በ ሰልፍም፡ አላቆምኸውም።
፵፬፡ ከንጽሕናው፡ ሻርህው። ዙፋኑንም፡ በ ምድር፡ ጣልኸ።
፵፭፡ የጕልማስነቱን፡ ዘመን፡ አሳጠርኸ፡ ኀፍረት ም፡ አለበስኸው። ሴላ።
፵፮፡ አቤቱ፡ እስከ፡ መቼ፡ ከኝ፡ ለዘላለም፡ ትሰ ወራለህ። መዓትኽስ፡ እስከ፡ መቼ፡ እንደ፡ እሳት፡ ይነዳል።
፵፯፡ ዘመኔ፡ እንዴት፡ አጭር፡ እንደሆነ፡ አስብ። ስለምን፡ የሰውን፡ ልጅ፡ ሁሉ፡ ለከንቱ፡ ፈጠርሀው።
፵፰፡ ዓኖቸው፡ በው፡ ነው፡ ሕያው፡ ሁኖ፡ የሚኖ ር፡ ሞትንም፡ የማያይ፡ ነፍሱንም፡ ከሢኦል፡ እጅ፡የ ሚያድን። ሴላ።
፵፱፡ አቤቱ፡ ለዳዊት፡ ለባርያኽ፡ በእምነትኸ፡ የ ማልኸት፡ የቀደመችው፡ ቸርነትኸ፡ ወዴት፡ ናት።
፶፡ አቤቱ፡ የባሮችኽን፡ ስድብ፡ ከብዙው፡ አሕዛ ብ፡ ሁሉ፡ በብብቴ፡ የተሸከምሁትን፡ አስብ።
፶፩፡ አቤቱ፡ ጸላቶችኸ፡ የሰደቡትን፡ ቀብተኸ፡ ያ ነገሥኸውን፡ ፍለጋ፡ የሰደቡበትን፡ አስብ።
፶፪፡ እግዚአብሔር፡ለዘላለም፡ ይገረክ። አሜን። አሜን።

መዝሙር፡ ፺፡

የሙሴ፡ የእግዚአብሔር፡ ሰው፡ ጸሎት።

፩፡ አቤቱ፡ አንተ፡ ከትውልድ፡ እስከ፡ ትውልድ፡ ድረስ፡ መኖርያ፡ ሆንኸነ።
፪፡ ተራሮች፡ ሳይወለዱ፡ ምድርና፡ ዓለምም፡ ሳ ይፈጠሩ። ከዘላለም፡ እስከ፡ ዘላለም፡ ድረስ፡አንተ፡ አምላክ፡ ነኸ።
፫፡ ሰውን፡ ወደ፡ ጥፋት፡ ትመልሰዋለኸ። የሰው ንም፡ ልጆች፡ እናንተ፡ ተመለሱ፡ ትላለኸ።
፬፡ ሽህ፡ አመት፡ በፊትኸ፡ እንዳለፈችው፡ እንደ፡ ትላንትናዬቱ፡ ቀንና፡ እንደ፡ ሌት፡ ትጋት፡ ናቸው።
፭፡ አጠፋኻቸው፡ እርሳቸውም፡ እንደ፡ እንቅል ፍ፡ ናቸው። ማለደም፡ ለምልሞ፡ ፈጥኖ፡ እንደሚ ያልፍ፡ ሣር።
፮፡ ማለደ፡ ያብባል፡ ያልፋልም፡ በሰርኽም፡ ይቈ ረጣል፡ ይደርቅማል።
፯፡በቍጣኸ፡አልቀናልና።በመዓትኽም፡ደነገጽነ።
፰፡ ኃጢአታችነን፡ በፊትኸ፡ አስቀመጥኸ፡ የተሰ ረውንም፡ ኃጢአታችነን፡ በፊትኸ፡ ብርሃን፡ ትገል ጣለህ።
፱፡ ዘመናችን፡ ሁሉ፡ በመዓትኸ፡ አልፎዋልና፡ አ መታታችነንም፡ እንደ፡ ጩወታ፡ ፈጸምነው።
፲፡ ያመታታችን፡ ዘመን፡ ሰብዓ፡ አመት፡ ነው፡ ቢበ ረታም፡ ሰማንያ፡ አመት። ክብራቸው፡ ግን፡ ድካም ና፡ መከራ፡ ነው። ተሎ፡ አልፈዋልና፡ እኛም፡ በረን፡ እንሔዳለን።
፲፩፡ ማነው፡ የቍጣኽን፡ጽናት፡ የሚያውቅ። እ ንደ፡ ፍርሃትኽም፡ መጠን፡ እንደሁ፡ ቍጣኸ፡ እን ደሆነ።
፲፪፡ ልባችነን፡ ወደ፡ ጥበብ፡ እንድናገባ፡ ዘመናችነ ን፡ እንቍጥር፡ ዘንድ፡ አስታውቀነ።
፲፫፡ አቤቱ፡ ተመለስ፡ እስከ፡ መቼ፡ ትዘገያለህ። ለባሮችኽም፡ እዘን።
፲፬፡ ማለደ፡ ቸርነትኽን፡አጥግበነ፡በዘመናችንም፡ ሁሉ፡ ደስ፡ ይለናል፡ ሐሤትም፡ እናደርጋለን።
፲፭፡ መከራ፡ በተቀበልነባት፡ ቀንና፡ ክፉ፡ ባየነባቸ ው፡ አመታት፡ ፈንታ፡ ደስ፡ አሰኘነ።
፲፮፡ ባሮችኸ፡ ስራኽን፡ ያዩ፡ ዘንድ፡ልጆቻቸውም፡ ግርማኽን።
፲፯፡ የአምላካችንም፡ የእግዚአብሔር፡ ሞገስ፡ በ ላያችን፡ ትሁን፡ የእጆቻችነንም፡ ስራ፡ በላያችን፡ አ ጽና። አዎን፡ የእጆቻችነንም፡ ስራ፡ አጽና።

መዝሙር፡ ፺፩፡

፩፡ በልዑል፡ መጠጊያ፡ የሚኖር፡ ሁሉን፡ በሚችለ ው፡ ጽላ፡ ያድራል።
፪፡ እግዚአብሔርን፡ መጠጊያዬና፡ አምባዬ፡ አን ተ፡ ነኸ፡ እላዋለሁ፡ አምላኬ፡ ሆይ፡ በርሱ፡ እምና ለሁ።
፫፡ እርሱ፡ ካዳኝ፡ ወጽመድ፡ ያድንኻልና፡ ከሚያ ጠፋም፡ ቸነፈር።
፬፡ ፊቱኽን፡ በላባ፡ ይሰውርኻል፡ከክንፎቹም፡ በታች፡ ትጠጋለኸ፡ እውነቱም፡ ጋሻና፡ ግምብ፡ ትሆን ልሃለች።
፭፡ ከሌሊት፡ ግርማ፡ አትፈራም፡ በቀን፡ ከሚበረ ውም፡ ፍላፃ።
፮፡ በጨለማም፡ ከሚሔድ፡ ቸነፈር፡ በቀትርም፡ ከሚያጠፋ፡በሽታ።
፯፡ ባጠገብኸ፡ ሽኸ፡ በቀኝኽም፡ እልፍ፡ ይወድቃ ሉ፡ ወዳንተ፡ ግን፡ አይደርስም።

፰፡ ብቻ፡ በዓይንኸ፡ ትመለከታለኸ፡ የኃጥኣንን ም፡ ብድራት፡ ታያለኸ።
፱፡ አንተ፡ እግዚአብሔርን፡ መታመኛዬ፡ ነህ፡ ብለ ሃልና፡ ልዑልንም፡ ለመኖርያኽ፡ አደረግህ።
፲፡ ክፉ፡ ነገር፡ አያገኝኽም፡ መቅሠፍትም፡ ወደ፡ ድንኳንህ፡ አይቀርብም።
፲፩፡ በመንገድኸ፡ ሁሉ፡ ይጠብቁህ፡ ዘንድ፡ ስላን ተ፡ መላእክቱን፡ ያዛልና።
፲፪፡ በጆቻቸውም፡ ላይ፡ ያነሡኻል፡ እግርኸ፡ በደ ንጊያ፡ እንዳትሰናከል።
፲፫፡ባንበሳና፡በእባብ፡ላይ፡ትጫማለኸ፡ያንበሳው ን፡ ደቦልና፡ ዘንዶንም፡ ተረግጣለኸ።
፲፬፡ እጁግ፡ አጥብቆ፡ወዶኛልና፡ አስጥለዋለሁ፡ ስ ሜንም፡ አውቋልና፡ እጋርደዋለሁ።
፲፭፡ ወደኔ፡ ይጮኻል፡ እኔም፡እመልስለታለሁ፡ እ ኔ፡ በመከራው፡ጊዜ፡ ከርሱ፡ ጋራ፡ ነኝ። አድነዋለሁ፡እ ከብረውማለሁ።
፲፮፡ ረጅምም፡ዘመን፡አጸግበዋለሁ። ማዳኔንም፡ አሳየዋለሁ።

መዝሙር፡ ፺፪፡

መዝሙር፡ ለምስጋና፡ በሰንበት፡ ቀን።

፩፡ ልዑል፡ ሆይ፡ ለእግዚአብሔር፡ ማመስገንና፡ ለ ስምኽም፡ መዘመር፡ መልካም፡ ነው።
፪፡ ማለደ፡ቸርነትኽን፡ ለማውራት፡ በሌትም፡ እ ውነትኽን።
፫፡ አሥር፡ አውታር፡ ባለው፡ በገና፡ በንብልታ፡ ከ ምስጋና፡ ጋራም፡በመሰንቆ።
፬፡ አቤቱ፡ በስራኸ፡ ደስ፡ አሰኘተኸኛልና፡ በጆኸ ም፡ ስራ፡ ደስ፡ ይለኛል።
፭፡ አቤቱ፡ ስራኸ፡ እንደ፡ ምን፡ ታላቅ፡ ነው። አሳ ብኽም፡ እጅግ፡ ጥልቅ፡ ነው።
፮፡ ደንቆር፡ ሰው፡ አያውቀውም። ሰነፍም፡ ይህነ ን፡ አያስተውለውም።
፯፡ ሀመፀኞች፡እንደ፡ ሣር፡ በለመለሙ፡ጊዜ፡ክፉ፡ አድራጎችም፡ ባበቡ፡ ጊዜ፡ ይህ፡ የዘላለም፡ ጥፋታቸ ው፡ ነው።
፰፡ አንተ፡ ግን፡ እግዚአብሔር፡ ለዘላለም፡ ከፍ፡ ከፍ፡ ትላለህ።
፱፡ አቤቱ፡ እነሆ፡ ጸላቶችኸ፡ እነሆ፡ ጸላቶችኸ፡ ይ ጠፋሉና፡ ግፍ፡የሚሰሩትም፡ ሁሉ፡ ይበተናሉና።
፲፡ ቀንዴ፡ እንድ፡እንደ፡ ሆነም፡ቀንዴ፡ ከፍ፡ ከፍ፡ ይላል። ራሴ፡ ባዲስ፡ ዘይት፡ ይቀባል።
፲፩፡ ዓይኔም፡ በጸላቶቼና፡ በሚቃወሙኝ፡ ላይ፡ደ ስታ፡ ታያለች። በላዬም፡ በክፉ፡ ከቆሙት፡ጆሮዬ፡መ ልካም፡ ትሰማለች።
፲፪፡ ጻድቅ፡ እንደ፡ ሰሌን፡ ይለመልማል፡ እንደ፡ሊ ባኖስ፡ ዛፍም፡ ያድጋል።
፲፫፡ በእግዚአብሔር፡ ቤት፡ ባምላካችን፡ ስፍራ፡ የተተከሉ፡ ይለመልማሉ።
፲፬፡ ይገማም፡ በሽምግልናቸው፡ ያብባሉ፡ ለምለ ሞች፡ ይሆናሉ።
፲፭፡ እግዚአብሔር፡እውነተኛ፡እንደ፡ሆነ፡ያወሩ፡ ዘንድ። እርሱም፡ አምባዬ፡ ነው፡ አድልዎም፡ የለበ ትም።

መዝሙር። ፺፫፡

፩፡ እግዚአብሔር፡ ነገሠ፡ ክብሩንም፡ ለበሰ። እግ ዚአብሔር፡ ኃይልን፡ ለበሰ፡ ታጠቀባትም። ዓለም ን፡ አጽንትዋታልና፡ አትናወጽም።
፪፡ ዙፋንኸ፡ ከጥንት፡ የተዘጋጀ፡ ነው። አንተም፡ ከዘላለም፡ ነኸ።
፫፡ አቤቱ፡ ፈሳሾች፡ ድምጻቸውን፡ ከፍ፡ከፍ፡ አደ ረጉ፡ ወንዞችም፡ ተመማቸውን፡ ከፍ፡ ከፍ፡ አደረጉ፡ ፈሳሾች፡ ጩሀታቸውን፡ ያነሣሉ።
፬፡ ከብዙ፡ ውኃ፡ ድምጽና፡ ከባሕር፡ ታላቅ፡ ሞገ ድ፡ ይልቅ፡ እግዚአብሔር፡ በከፍታው፡ ግሩም፡ነው።
፭፡ ምስክርኸ፡ እጅግ፡ የታመነ፡ ነው። አቤቱ፡ እስ ከ፡ ረጅም፡ዘመን፡ ድረስ፡ለቤትኸ፡ቅድስና፡ይገባል።

መዝሙር፡ ፺፬፡

፩፡ አቤቱ፡ የበቀል፡አምላክ፡ የበቀል፡ አምላክ፡ሆ ይ፡ ተገለጽ።
፪፡ የምድር፡ ፈራጅ፡ ሆይ፡ ከፍ፡ከፍ፡ በል፡ ለዕቡያ ንም፡ ፍዳቸውንም፡ መልስላቸው።
፫፡ አቤቱ፡ ኃጢአተኞች፡ እስከ፡ መቼ፡ እልል፡ ይላ ሉ፡ ገናስ፡ እስከ፡ መቼ፡ ኃጢአተኞች፡ ይጓደዳሉ።
፬፡ የድፍረት፡ነገር፡ያመነጫሉ።ግፍ፡አድራጎችም፡ ይመካሉ።
፭፡ እግዚአብሔር፡ሆይ፡ሕዝብኽን፡ይሰባብራሉ፡ ርስትኽንም፡ያስቸግራሉ።
፮፡ባልቴቲቱንና፡ስደተኛውንም፡ይገድላሉ፡አባት፡ እናትም፡ የሌለውን፡ ይቀጠቅጣሉ።
፯፡ እግዚአብሔርም፡ አያይም፡ የያዕቆብም፡ አ ምላክ፡ አያስተውልም፡ ይላሉ።
፰፡ እላንት፡ የሕዝብ፡ ደናቍርት፡ ሆይ፡ አስተው ሉ። እላንትም፡ ሰነፎች፡ መቼ፡ ታስተውላላችሁ።
፱፡ ጆሮን፡ የተከለ፡ አይሰማምን። ዓይንንም፡የፈ ጠረ፡ አያይምን።
፲፡ አሕዛብንስ፡ የሚቀጣ፡ አይዘልፍምን፡ ለሰው ም፡ ዕውቀት፡የሚያስተምር።
፲፩፡ እግዚአብሔር፡ የሰው፡ አሳብ፡ ምናምን፡ እን ደ፡ ሆነ፡ያውቃል።
፲፪፡ አቤቱ፡ አንተ፡ የገሠጽህው፡ ሰው፡ ምስጉን፡ ነው፡ ሕግኽንም፡ ያስተማርኸው።
፲፫፡ የኃጢአተኛ፡ ጕድጓድ፡ እስኪቈፈር፡ ድረስ፡ ከክፉ፡ ዘመን፡ ታሳርፈው፡ ዘንድ።
፲፬፡ እግዚአብሔር፡ ሕዝቡን፡ አይጥልምና፡ ርስቱ ንም፡ አይተውምና።

፲፭፡ ፍርድ፡ ወደ፡ ጽድቅ፡ ትመለሳለችና፡ልባቸውም፡ የቀና፡ ሁሉ፡ ይከተሉታል።

፲፮፡ ማነው፡በክፎች፡ ላይ፡ ከኔ፡ጋራ፡ የሚነሣ። ማንስ፡ ግፍ፡ በሚያደርጉ፡ ላይ፡ ይቆምልኛል።

፲፯፡ እግዚአብሔር፡ ረድኤቴ፡ ባልሆነልኝ፡ ነፍሴ፡ በዝምታ፡ ለማደር፡ ጥቂት፡ በቀራት።

፲፰፡ አቤቱ፡ እግሮቼ፡ ተሰናከሉ፡ ባልሁበት፡ ጊዜ፡ ምሕረትኸ፡ ደገፈችኝ።

፲፱፡ የልቤ፡ ትካዜ፡ በውሥጤ፡ በበዛች፡ጊዜ፡ ማጽናናትኸ፡ ነፍሴን፡ ደስ፡ አሰኛት።

፳፡ በሕግ፡ ፈንታ፡ ጒስቍልና፡ የሚፈጥር፡ የግፍ፡ ዙፋን፡ ካንተ፡ ጋራ፡ ይተባበራልን።

፳፩፡ በጻድቅ፡ ነፍስ፡ላይ፡ይሰበሰባሉ፡ንጹሑንም፡ ደም፡ ይኰንናሉ።

፳፪፡ እግዚአብሔር፡ ግን፡ መጠጊያ፡ ሆነኝ፡ አምላኬም፡ የተስፋዬ፡ አምባ፡ ነው።

፳፫፡ ግፋቸውንም፡ በራሳቸው፡ ላይ፡ ይመልሳል። በክፋታቸውም፡ ያጠፋቸዋል። አዎን፡እግዚአብሔር፡ አምላካችን፡ ያጠፋቸዋል።

መዝሙር፡ ፺፭፡

፩፡ ኑ፡ በእግዚአብሔር፡ ደስ፡ ይበለን፡ለመድኃኒታችንም፡ አምባ፡ እልል፡ እንበል።

፪፡ ወደ፡ ፊቱ፡ በምስጋና፡ እንድረስ፡ በዝማሬም፡ እልል፡ እንበልለት።

፫፡ እግዚአብሔር፡ ታላክ፡ አምላቅ፡ ነውና፡ ባማልክትም፡ ሁሉ፡ ላይ፡ ታላቅ፡ ንጉሥ።

፬፡ በምድር፡ የተሠወረ፡ ጥልቀ፡ በእጁ፡ ናቸው፡የተራሮችም፡ መዝገሮች፡ ለርሱ፡ ናቸው።

፭፡ ባሕር፡ የርሱ፡ነው፡ እርሱም፡ ፈጠረው። እጆቹም፡ ደረቁን፡ ፈጠሩ።

፮፡ ኑ፡ እንስገድ፡ እንጕንበስለትም። በፈጠረነም፡ በእግዚአብሔር፡ ፊት፡ በጕልበታችን፡ እንበርከክ።

፯፡ እርሱ፡ አምላካችን፡ ነውና። እኛም፡ የመሰማርያው፡ ሕዝብና፡ የእጁ፡ መንጋ፡ ነን። ዛሬ፡ አላንት፡ ድምፁን፡ ብትሰሙ።

፰፡ ልባችሁን፡ አታጽኑ። በምሪባ፡ እንደ፡ ሆነ፡በማሳም፡ ቀን፡ በምድረ፡ በደ፡እንደ፡ ሆነ።

፱፡ አባቶቻችሁ፡ በፈተኑኝ፡ ጊዜ፡ ፈተኑኝ፡ ስራዬንም፡ አዩ።

፲፡ በዚያች፡ ትውልድ፡ ላይ፡ አርባ፡አመት፡ ተቈጣሁ። እሊህም፡ ልበ፡ ስሕተተኞች፡ ሕዝብ፡ ናቸው፡ እርሳቸውም፡ መንገዴን፡ አያውቁም፡ አልሁ።

፲፩፡ በቍጣዬም፡ ወደ፡ ዕረፍቴ፡ እንዳይገቡ፡ ማልሁባቸው።

መዝሙር። ፺፮፡

፩፡ ለእግዚአብሔር፡ አዲስ፡ ቅኔ፡ ተቀኙለት። ምድር፡ ሁሉ፡ ለእግዚአብሔር፡ ተቀኙ።

፪፡ ለእግዚአብሔር፡ተቀኙ፡ ስሙንም፡ ባርኩ። ከቀን፡ ወደ፡ ቀን፡ ማዳኑን፡ አውሩ።

፫፡ ምስጋናውን፡ ለወገኖች፡ ንገሩ፡ ለአሕዛብም፡ ሁሉ፡ ተአምራቱን።

፬፡ እግዚአብሔር፡ ታላቅ፡ ነውና፡ ምስጋናውም፡ እጅግ፡ ብዙ፡ ነው። በአማልክትም፡ ሁሉ፡ ላይ፡የተፈራ፡ ነው።

፭፡ የአሕዛብ፡ አምላኮች፡ ሁሉ፡ ምናምኖች፡ ናቸውና። እግዚአብሔር፡ ግን፡ ሰማዮችን፡ ሰራ።

፮፡ ምስጋናና፡ ታላቅነትም፡ በፊቱ፡ ናቸው፡ ኃይልና፡ ጌጽም፡ በመቅደሱ።

፯፡ የአሕዛብ፡ ነገዶች፡ ለእግዚአብሔር፡ አምጡ፡ ለእግዚአብሔር፡ ክብር፡ ኃይልን፡ አምጡ።

፰፡ ለእግዚአብሔር፡የስሙን፡ ክብር፡ አምጡ፡መሥዋዕት፡ ያዛችሁ፡ ወደ፡ ቦታው፡ ግቡ።

፱፡ በቅድስናም፡ ጌጽ፡ ለእግዚአብሔር፡ ስገዱ። ምድር፡ሁሉዋ፡ከእግዚአብሔር፡ ፊት፡ትንቀጥቀጥ።

፲፡ በአሕዛብ፡ መካከል፡ እግዚአብሔር፡ ነገሠ፡ በሉ። ዓለምንም፡ እንዳትናወጽ፡ አጸና። አሕዛብን፡ በቅን፡ ይፈርዳል።

፲፩፡ ሰማዮች፡ደስ፡ ይበላቸው፡ምድርም፡ሐሤት፡ ታድርግ። ባሕር፡ ይናወጽ፡ በርሱም፡ ያለ፡ ሁሉ።

፲፪፡ ምድረ፡ በዳና፡ በርስዋ፡ ያሉ፡ ሁሉ፡ ደስ፡ይበላት። የዚያን፡ ጊዜ፡ የዱር፡ ዛፍ፡ ሁሉ፡ በእግዚአብሔር፡ ፊት፡ ደስ፡ ይላታል።

፲፫፡ ይመጣልና፡ አዎን፡በምድር፡ላይ፡ለመፍረድ፡ ይመጣል። ዓለምንም፡ በጽድቅ፡ ይፈርዳል፡ አሕዛብንም፡ በእውነቱ።

መዝሙር፡ ፺፯፡

፩፡ እግዚአብሔር፡ ነገሠ። ምድር፡ ሐሤት፡ ታድርግ። ብዙ፡ ደሴቶችም፡ ደስ፡ ይበላቸው።

፪፡ ደመናና፡ ጭጋግ፡ በዙሪያው፡ ነው። ጽድቅና፡ ፍርድም፡ የዙፋኑ፡ ደገፋ፡ ነው።

፫፡ እሳት፡ በፊቱ፡ይሔዳል። ጠላቶቹንም፡ በዙሪያው፡ ያነዳል።

፬፡ መብረቆቹ፡ ለዓለም፡ አበሩ። ምድርም፡ አይታ፡ ተናወጠች።

፭፡ ተራሮች፡ እንደ፡ ሰም፡ በእግዚአብሔር፡ በምድር፡ ሁሉ፡ ጌታ፡ ባለ፡ ፊት፡ ቀለጡ።

፮፡ ሰማዮች፡ ጽድቁን፡ አወሩ። አሕዛብም፡ ሁሉ፡ ክብሩን፡ አዩ።

፯፡ ለጣዖት፡ የሚሰግዱና፡ በምናምኖች፡ የሚመኩ፡ ሁሉ፡ ይፈሩ። አማልክት፡ ሁሉ፡ ስገዱለት።

፰፡ ፅዮን፡ሰማች፡ ደስም፡ አላት። አቤቱ፡ የይሁዳም፡ ልጆች፡ ስለ፡ ፍርድኸ፡ ደስ፡ አላቸው።

፱፡ አንተ፡ እግዚአብሔር፡ በምድር፡ ሁሉ፡ ላይ፡ ልዑል፡ ነህና፡ እጅግም፡ ከአማልክት፡ ሁሉ፡ በላይ፡ ከፍ፡ ከፍ፡ አልኸ።

፲፡ እግዚአብሔርን፡ የምትወዱ፡ ክፉውን፡ነገር፡ ጥሉ። የቅዱሳኑን፡ነፍስ፡ይጠብቃል፡ከኃጥአን፡ እጅ፡ ያድናቸዋል።

፲፩፡ ብርሃን፡ ለጻድቃን፡ ወጣ፡ ደስታም፡ ለልበ፡ ቅኖች።

፲፪፡ ጻድቃን፡ በእግዚአብሔር፡ ደስ፡ ይበላችሁ፡ ቅድስናው፡ አክብረ፡ አመስግኑት።

መዝሙር፡ ፺፰፡

፩፡ ለእግዚአብሔር፡ አዲስ፡ ቅኔ፡ ተቀኙለት። እርሱ፡ ድንቅ፡ አድርጓልና። የቅድስናውም፡ክንድ፡ ቀኙም፡ ድል፡ ነሥታለችና።

፪፡ እግዚአብሔር፡ ማዳኑን፡ አስታወቀ። በአሕዛብ፡ ፊትም፡ ጽድቁን፡ ገለጸ።

፫፡ ቸርነቱንና፡ እውነቱንም፡ ለእሥራኤል፡ ቤት፡ አሰበ። የምድር፡ዳር፡ሁሉ፡የአምላካችንን፡መድኃኒት፡ አዩ።

፬፡ ምድር፡ሁሉ፡ ለእግዚአብሔር፡ እልል፡ በይ። አመስግኑ፡ደስም፡ ይበላችሁ፡ ዝማሬም፡ አቅርቡ።

፭፡ ለእግዚአብሔር፡በመሰንቆና፡በዝማሬ፡ ድምፅ፡ ዘምሩ።

፮፡ በምስር፡ ቃና፡ በመለከት፡ ድምፅ፡ በንጉሡ፡ በእግዚአብሔር፡ ፊት፡ እልል፡ በሉ።

፯፡ ባሕር፡ በርስዋም፡ ያለው፡ ሁሉ፡ ቃላቸውን፡ያንሡ፡ በዓለም፡ በርስዋም፡ የሚኖሩ፡ ሁሉ።

፰፡ ፈሳሾች፡ እጆቻቸውን፡ ያጨብጭቡ፡ተራሮችም፡ ባንድ፡በእግዚአብሔር፡ ፊት፡ ደስ፡ ይበላቸው።

፱፡ በምድር፡ ሊፈርድ፡ ይመጣልና። ዓለምን፡በጽድቅ፡ አሕዛብንም፡ በቅን፡ ይፈርዳል።

መዝሙር፡ ፺፱፡

፩፡ እግዚአብሔር፡ ነገሠ። አሕዛብ፡ ይደንግፁ። በኪሩቤል፡ ላይ፡ ተቀመጠ። ምድር፡ ትናወጽ።

፪፡ እግዚአብሔር፡በፅዮን፡ታላቅ፡ነው። እርሱም፡ በአሕዛብ፡ ሁሉ፡ ላይ፡ ከፍ፡ ከፍ፡ ያለ፡ነው።

፫፡ የተፈራና፡የተቀደሰ፡ነውና፡ታላቁን፡ስምኸን፡ ያመስግኑ።

፬፡ በዚህ፡ንጉሥ፡ መንግሥት፡ፍርድ፡ ተወደደ። አንተ፡ ሥርዓት፡ አጸናኸ፡አንተም፡በያዕቆብ፡ፍርድና፡ ጽድቅ፡ አደረግኸ።

፭፡ እግዚአብሔር፡ አምላካችንን፡ ከፍ፡ ከፍ፡ አድርጉ። ቅዱስ፡ነውና፡ በታችም፡በእግሩ፡ ስገዱ።

፮፡ ሙሴና፡ አሮን፡ በካህናቱ፡ መካከል፡ ነበሩ። ሳሙኤልም፡ ስሙን፡ በሚጠሩት፡ ውሥጥ፡ ነበር። እርሳቸውም፡እግዚአብሔርን፡ ጠሩት፡ እርሱም፡መለሰላቸው።

፯፡ በደመና፡ ዓምድ፡ ተናገራቸው። ምስክሩንና፡ የሰጣቸውንም፡ ትእዛዝ፡ ጠበቁ።

፰፡ አቤቱ፡ አምላካችን፡ አንተ፡ መለስኽላቸው። ይቅር፡ ባይም፡ አምላክ፡ ሆንኽላቸው። በስራቸው፡ ግን፡ ተበቀልኻቸው።

፱፡ እግዚአብሔርን፡ አምላካችንን፡ ከፍ፡ ከፍ፡ አድርጉ። ወደ፡ ተቀደሰችውም፡ ተራራ፡ ስገዱለት። እግዚአብሔር፡አምላካችን፡ ቅዱስ፡ነውና።

መዝሙር፡ ፻፡

መዝሙር፡ ለምስጋና።

፩፡ ምድር፡ ሁሉ፡ ለእግዚአብሔር፡ እልል፡ በይ።

፪፡ ለእግዚአብሔር፡ በደስታ፡ ተገዙ፡ በፊቱም፡ በእልልታ፡ ግቡ።

፫፡ እርሱ፡ እግዚአብሔር፡ አምላክ፡ እንደ፡ ሆነ፡ እወቁ። እርሱ፡ ፈጠረን፡ እኛም፡ አይደለነም። እኛስ፡ ሕዝቡና፡ የመሰማርያው፡ መንጋ፡ ነን።

፬፡ ወደ፡ ደጆቹ፡ በመገዛት፡ ግቡ፡ ወደ፡ ቦታቹም፡ በመስጋና፡ ግቡ። አመስግኑት፡ ስሙንም፡ ባርኩ።

፭፡ እግዚአብሔር፡ ቸር፡ ነውና። ቸርነቱም፡ ለዘላለም፡ እውነቱም፡ ለልጅ፡ ልጅ፡ ነውና።

መዝሙር፡ ፻፩፡

የዳዊት፡ መዝሙር።

፩፡ ስለ፡ ቸርነትና፡ ስለ፡ ፍርድ፡ እቀኛለሁ። ላንተም፡ አቤቱ፡ ዝማሬ፡ አቀርባለሁ።

፪፡ በቀናው፡ መንገድ፡ እጠበባለሁ። መቼ፡ ወደኔ፡ ትመጣለኸ። በቤቴም፡ ውሥጥ፡ በልቤ፡ ቅንነት፡ እሔዳለሁ።

፫፡ በዓይኔም፡ ፊት፡ ክፉ፡ ነገር፡ አላኖርም። የሕግ፡ ተላላፊውን፡ ስራ፡ ጸላሁ፡ አይጣበቅብኝም።

፬፡ ጠማማ፡ ልብም፡ ከኔ፡ ይራቅ። ክፉውንም፡ በው፡ አላውቅም።

፭፡ ባልንጀራውን፡ በስውር፡ የሚያማውንም፡ አጠፋለሁ። ዓይኑ፡የታበየውንና፡ ልቡ፡ የኰራውን፡ መታገሥ፡ አይቻለኝም።

፮፡ ዓይኖቼ፡ በምድር፡ ምእመናን፡ ላይ፡ ናቸው። ከኔ፡ ጋራ፡ ይቀመጡ፡ ዘንድ፡ በቀናው፡ መንገድ፡ የሚሔድ፡ እርሱ፡ ያገለግለኛል።

፯፡ ተንኰል፡ አድራጊው፡ ግን፡ በቤቴ፡ ውሥጥ፡ አይኖርም። ሐሰት፡ የሚናገር፡ በፊቴ፡ አይጸናም።

፰፡ ከእግዚአብሔር፡ አገር፡ ዐመፃ፡ የሚያደርጉትን፡ ሁሉ፡ አቈርጥ፡ ዘንድ። የምድርንም፡ ኃጢአተኞች፡ ሁሉ፡ አጠፋለሁ።

መዝሙር፡ ፻፪፡

የችጋረኛ፡ ጸሎት፡ ባዘነ፡ ጊዜ፡ ልመናውን፡ በእግዚአብሔር፡ ፊት፡ ቢያፈስ።

፩፡ አቤቱ፡ጸሎቴን፡ ስማ። ጩኸቴም፡ ወዳንተ፡ይድረስ።

፪፡ በመከራዬ፡ ቀን፡ ፊትኸን፡ ከኔ፡ አትሰውር።

ጆሮህን፡ ወደ፡ እኔ፡ አዘንብል። በጸራሁኽም፡ ቀን፡ ፈጥ
ነኽ፡ መልስልኝ።
፫፡ ዘመኔ፡እንደ፡ ጢስ፡ አልቆአልና። አፅንቶቼም፡
እንደ፡ቀሎ፡ተቈልተዋልና።
፬፡ ልቤ፡ ደርቆ፡እንደ፡ ሣር፡ ጠለሸት፡ ሆነ፡ አዎን፡
እንጀራ፡ መብላት፡ ረሳሁ።
፭፡ ከልቅሶዬ፡ ድምፅ፡ የተነሣ፡ አፅንቴ፡ በሥጋዬ፡
ተጣበቀ።
፮፡ የውድማውን፡ እርኩም፡ መሰልሁ። በባድማ
ም፡ ቦታ፡ እንደለች፡ እንደ፡ ጉጉት፡ ሆንሁ።
፯፡ ተጋሁ፡ በሰገነትም፡ ብቻውን፡ እንደሚኖር፡ ወ
ፍ፡ ሆንሁ።
፰፡ ቀኑን፡ ሁሉ፡ ጸላቶቼ፡ አላገጡብኝ። የሚያሳ
ደዱኝም፡ በላዬ፡ ተማማሉ።
፱፡ አመድ፡ እንደ፡ እንጀራ፡ በልቻለሁና። መጠ
ጤን፡ ከንቤ፡ ጋራ፡ አቀላቀልሁ።
፲፡ ከቍጣኽና፡ ከመዓትኽም፡ ፊት፡ የተነሣ፡ አ
ንሥተኸ፡ ጥለኸኛለና።
፲፩፡ ዘመኔ፡ እንደ፡ ጽላ፡ አልፈዋልና፡ እኔም፡ እን
ደ፡ ሣር፡ ደርቄያለሁና።
፲፪፡ አቤቱ፡ አንተ፡ግን፡ ለዘላለም፡ ትኖራለኽ፡መ
ታሰብያኽም፡ ለልጅ፡ ልጅ፡ ነው።
፲፫፡ አንተ፡ ትነሣለኽ፡ ፅዮንንም፡ ትምራለኽ፡ የ
ምህረትዋ፡ ጊዜ፡ ነውና፡ የተመደበውም፡ ዘመንዋ፡
ደርሰዋልና።
፲፬፡ ባሮችኽ፡ ደንጊዮችዋን፡ ወደዋልና፡ ለፈራሽ
ዋም፡ አዝነዋልና።
፲፭፡ አሕዛብም፡ የእግዚአብሔርን፡ ስም፡ ይፈራ
ሉ፡ የምድርም፡ ነገሥታት፡ ሁሉ፡ ክብርኽን።
፲፮፡ እግዚአብሔር፡ ፅዮንን፡ በሰራ፡ ጊዜ፡ በምስጋ
ናው፡ ይገለጻል።
፲፯፡ ወደ፡ ችጋረኞች፡ ጸሎት፡ አይትዋልና፡ ልመና
ቸውንም፡ አልናቀም።
፲፰፡ ይህ፡ ለምትመጣው፡ ትውልድ፡ ይጻፈ። የ
ሚፈጠረውም፡ ሕዝብ፡ እግዚአብሔርን፡ ያመስ
ግን።
፲፱፡ ከቅድስናው፡ ከፍታ፡ ተመልክተዋልና፡ እግ
ዚአብሔር፡ ከሰማይ፡ ወደ፡ ምድር፡ አቍልቍሎ፡ አ
ይትዋልና።
፳፡ የታሠሩትን፡ ልቅሶ፡ ይሰማ፡ ዘንድ፡ ለሞት፡
የተመደቡትንም፡ ይፈታ፡ ዘንድ።
፳፩፡ የእግዚአብሔርን፡ ስም፡ በፅዮን፡ ይናገሩ፡ ዘ
ንድ፡ ምስጋናውንም፡ በየሩሳሌም።
፳፪፡ አሕዛብ፡ ባንድ፡ በተሰበሰቡ፡ ጊዜ፡ መንግሥ
ታትም፡ ለእግዚአብሔር፡ ያገለግሉ፡ ዘንድ።
፳፫፡ ኃይሌን፡ በመንገድ፡ አደከመ። ዘመኔንም፡
አሳጠረ።
፳፬፡ አልሁም። አምላኬ፡ በዘመኔ፡ እኩሌታ፡ አ
ታንሣኝ። አመታትኽ፡ ለልጅ፡ ልጅ፡ ናቸውና።
፳፭፡ አንተ፡ ከጥንት፡ምድርን፡ መሠረትኽ፡ሰማ
ዮችም፡ የጅኽ፡ስራ፡ ናቸው።
፳፮፡ እርሳቸው፡ ይጠፋሉ፡ አንተ፡ ግን፡ ትቀማለ
ኽ። ሁሉም፡ እንደ፡ ልብስ፡ያረጃሉ፡ እንደ፡ መጐናጸ
ፊያም፡ ትለውጣቸዋለኽ፡ ይለወጣሉም።
፳፯፡ አንተ፡ ግን፡ እንደ፡ ሀው፡ አንተ፡ ነኽ። አመ
ታትህም፡ ከቶ፡ አያልቁም።
፳፰፡ የባሮችህ፡ ልጆች፡ ያድራሉ፡ ዘራቸውም፡ በ
ፊትኽ፡ ትጸናለች።

መዝሙር፡ ፻፫፡

የዳዊት፡ መዝሙር።

፩፡ ነፍሴ፡ እግዚአብሔርን፡ ባርኪ፡ በውሥጤም፡
ያለው፡ ሁሉ፡ የተቀደሰውን፡ ስሙን።
፪፡ ነፍሴ፡ እግዚአብሔርን፡ ባርኪ፡ ላንቺም፡ ያደ
ረገውን፡ በጎ፡ ነገር፡ ሁሉ፡ አትርሺ።
፫፡ ኃጢአትሽን፡ሁሉ፡ ተወልሽ። ደዌሽንም፡ሁሉ፡
ፈወሰሽ።
፬፡ ሕይወትሽን፡ ከጥፋት፡ ተበጀሽ። በጸጋና፡በም
ህረትም፡ ከለለሽ።
፭፡ አፍሽን፡ በበጎ፡ ነገር፡አጸገበ። ጕልማስነትሽም፡
እንደ፡ንስር፡ትታደሳለች።
፮፡ እግዚአብሔር፡ ጽድቅንና፡ ፍርድንም፡ ለተበ
ደሉት፡ ሁሉ፡ ያደርጋል።
፯፡ ለሙሴ፡ መንገዱን፡ አስታወቀው። ለእሥራ
ኤልም፡ ልጆች፡አደራረጉን።
፰፡ እግዚአብሔር፡ መሓሪና፡ ጸጋ፡ ሰጭ፡ ነው። ቍ
ጣው፡ የዘገየ፡ ቸርነቱም፡ የበዛ፡ ነው።
፱፡ ዘወትር፡ አይወቅስም፡ ለዘላለሙም፡ አይቀየ
ምም።
፲፡ እንደ፡ ኃጢአታችን፡ ከኛ፡ ጋራ፡ አልሰራም፡ እን
ደ፡ በደላችንም፡ አልከፈለነም።
፲፩፡ ሰማይም፡ ከምድር፡ ከፍ፡ እንዲል። እንደ
ሁ፡ ቸርነቱ፡ በሚፈሩት፡ ላይ፡ በረታች።
፲፪፡ ምሥራቅ፡ ከምዕራብ፡ እንዲርቅ፡ እንደሁ፡
ኃጢአታችነን፡ ከኛ፡ አራቀ።
፲፫፡ አባት፡ ለልጆቹ፡ እንዲራራ፡ እንደሁም፡ እግ
ዚአብሔር፡ ለሚፈሩት፡ ይራራል።
፲፬፡ ፍጥረታችነን፡ እርሱ፡ ያውቃልና፡ አፈርም፡ እ
ንደ፡ ሆነ፡ አስብዋልና።
፲፭፡ ሰውም፡ ዘመኑ፡ እንደ፡ ሣር፡ ነው፡ እንደ፡ በረ
ሃ፡ አበባ፡ እንደሁ፡ ያብባል።
፲፮፡ ነፋስ፡ ግን፡ በነፈሰበት፡ ጊዜ፡ ምንምን፡ አይገ
ኝም። ስፍራውንም፡ ደግሞ፡ አያውቀውም።
፲፯፡ የእግዚአብሔር፡ ምሕረት፡ ግን፡ በሚፈሩት፡
ላይ፡ ከዘላለም፡ ጀምራ፡ እስከ፡ ዘላለም፡ ድረስ፡ ና
ት። ጽድቁም፡ በልጅ፡ ልጅ፡ ላይ፡ ነው።
፲፰፡ ኪዳኑን፡ ለሚጠብቁ፡ ትእዛዙንም፡ ያደርጓ
ት፡ ዘንድ፡ ለሚያስቡ።

፲፱፡ እግዚአብሔር፡ ዙፋኑን፡ በሰማይ፡ አዘጋጀ።
መንግሥቱም፡ ሁሉን፡ ትገዛለች።
፳፡ አላንት፡ መላእክቱ፡ እግዚአብሔርን፡ ባርኩ፡
ብርቱች፡ኃያላኑም፡የነገሩን፡ድምፅ፡በሰማቸሁ፡ጊዜ፡
ትእዛዙን፡አድርጉ።
፳፩፡ ሠራዊቱና፡ አገልጋዮቹ፡ ፈቃዱን፡ የምታደር
ጉ፡ሁሉ፡እግዚአብሔርን፡ባርኩ።
፳፪፡ እግዚአብሔርን፡ በግዛቱ፡ ስፍራ፡ ስራው፡ ሁ
ሉ፡ አመስግኑ፡ ነፍሴ፡ እግዚአብሔርን፡ ባርኪ።

መዝሙር፡ ፻፬፡

፩፡ ነፍሴ፡እግዚአብሔርን፡ባርኪ። አቤቱ፡ አምላ
ኬ፡ሆይ፡አንተ፡እጅግ፡ ታላቅ፡ ነህ፡ ክብርንና፡ ግርማን
ም፡ለበስኽ።
፪፡ ብርሃንንም፡ እንደ፡ መጐናጸፊያ፡ ተጐናጸፍ
ህ። ሰማይንም፡እንደ፡መጋረጃ፡ዘረጋኽ።
፫፡ የቤትኽን፡ጠፈር፡በውኃ፡የጠፈርህ። ደመናን፡
ሠረገላህን፡ ያደረገህ። በነፋስ፡ ክንፍም፡ የምት
ሔድ።
፬፡ መላእክቱን፡ መናፍስት፡ የሚያደርግ። አገልጋ
ዮቹንም፡የእሳት፡ነበልባል።
፭፡ ምድርን፡ለዘላለም፡እንዳትናወጽ፡በመሠረት
ዋ፡ላይ፡መሠረታት።
፮፡ እንደ፡ ልብስም፡ በቀላይ፡ ከደንኻት፡ በተራራ
ችም፡ላይ፡ውኆች፡ቆሙ።
፯፡ ከተግሣጽኽም፡ የተነሣ፡ ሸሹ፡ ከነጐድጓድኽ
ም፡ድምፅ፡የተነሣ፡ኰበለሉ።
፰፡ ወደ፡ አዘጋጀኽላቸውም፡ ስፍራ፡ ወደ፡ ተራራ
ች፡ወጡ፡ወደ፡ቍላችም፡ወረዱ።
፱፡ ይምበር፡አደረግኽላቸው፡እርስዋንም፡አያል
ፉዋትም፡ ምድርንም፡ ይከድኑ፡ ዘንድ፡ አይመለ
ሱም።
፲፡ ምንጮችን፡ ወደ፡ ሸንጥሮች፡ ታመነጫለህ፡ በተ
ራሮች፡መካከል፡ ውኆች፡ያልፋሉ።
፲፩፡ የዱሩን፡አራዊት፡ ሁሉ፡ ያጠጣሉ፡ የበዷ፡ አህ
ዮችም፡ከጽማታቸው፡ይረካሉ።
፲፪፡ የሰማይ፡ወፎች፡በርስዋ፡ዘንድ፡ይኖራሉ፡በጫ
ፎችዋም፡ መካከል፡ይጮኻሉ።
፲፫፡ ተራሮችን፡ ከላይኛው፡ ጠፈርህ፡ ታጠጣለህ።
ምድር፡ከስራኽ፡ፍሬ፡ትጸግባለች።
፲፬፡ ለእንስሳ፡ ሣር፡ ታበቅላለህ፡ ለምለሙንም፡
ለሰው፡ ልጆች፡ ጥቅም። እንጀራውን፡ ከምድር፡ ያ
ወጣ፡ዘንድ።
፲፭፡ የወይን፡ ፀጅም፡የሰውን፡ልብ፡ደስ፡እንዲያ
ሰኝ። ፊቱ፡ በዘይት፡እንዲበራ፡እንጀራም፡የሰውን፡
ልብ፡እንዲያጸና።
፲፮፡ የእግዚአብሔር፡ዛፎችም፡በወለልታ፡ይጸግባ
ሉ፡የሊባኖስም፡ዛፎች፡እርሱ፡የተከላቸው።
፲፯፡ ከዚያ፡ወፎች፡ጎጆ፡ይሰራሉ። የጽዴ፡ ዛፍም፡
የሽመላ፡ቤት፡ነው።
፲፰፡ ረጃጅሞቹም፡ ተራሮች፡ለዋሎች፡ ዋሾችም፡
የፈቆች፡መሸሸ፡ናቸው።
፲፱፡ ለጊዜያት፡ጨረቃን፡ ፈጠረ፡ ፀሓይም፡ መግቢ
ያውን፡ያውቃል።
፳፡ ጨለማ፡ ታደርጋለህ፡ ሌትም፡ ይሆናል፡ በርሱ
ም፡የዱር፡አራዊት፡ሁሉ፡ይንቀሳቀሳሉ።
፳፩፡ ያንበሳ ፡ ደቦሎች ፡ ለመንጠቅ ፡ ይጮሃሉ።
ከእግዚአብሔርም፡ምግባቸውን፡ይለምናሉ።
፳፪፡ ፀሓይ፡ግን፡በወጣች፡ ጊዜ፡ ወደ፡ ስፍራቸው፡
ይሰበሰባሉ። በጕድጓዶቻቸውም፡ይተኛሉ።
፳፫፡ ሰውም፡ ወደ፡ ተግባሩ፡ ይወጣል፡ እስኪ፡መሸ
ም፡ድረስ፡ወደ፡ስራው።
፳፬፡ አቤቱ፡ ስራህ፡ እንደ፡ ምን፡ ብዙ፡ ነው። ሁሉ
ን፡ በጥበብ፡ አደረግኽ፡ ምድርም፡ በባለጠግነትህ፡መ
ላች።
፳፭፡ በዚኽ፡ በታላቁ፡በተንሰራፋው፡ባሕር፡ቍጥ
ር፡የሌለው፡ታናናሽና፡ ታላላቅ፡ እንስሳ፡ ይንቀሳቀስ
በታል።
፳፮፡ በዚያው፡ ላይ፡ መርከቦች፡ ይሔዳሉ፡ ይህ
ም፡የፈጠርኽው፡ሌዋታን፡ይጫወትበታል።
፳፯፡ እለዚኽ፡ ሁሉ፡ በየጊዜው፡ ምግባቸውን፡ ት
ሰጣቸው፡ዘንድ፡አንተን፡ተሽፋ፡ያደርጋሉ።
፳፰፡ አንተ፡ በሰጠኻቸው፡ ጊዜ፡ ይለቅሙታል፡ እ
ጅኽን፡ትከፍታለኽ፡በበጎ፡ነገርህም፡ይጸግባሉ።
፳፱፡ ፊትኽን፡ ግን፡ በሰውርህ፡ ጊዜ፡ ይደነግፁሉ።
ትንፋሻቸውን፡ታወጣለኽ፡ያልቃሉም፡ወደ፡መሬታ
ቸውም፡ይመለሳሉ።
፴፡ እስትንፋስኽን፡ ትልካለኽ፡ ይፈጠራሉም፡ የ
ምድርንም፡ፊት፡ታድሳለኽ።
፴፩፡ የእግዚአብሔር፡ ምስጋና፡ ለዘላለሙ፡ ይሁ
ን፡እግዚአብሔር፡በስራው፡ደስ፡ይለዋል።
፴፪፡ ወደ፡ምድር፡ግን፡ቢያይ፡ትንቀጠቀጣለች፡ተ
ራሮችንም፡ቢደስ፡ይጤሳሉ።
፴፫፡ በሕይወቴ፡ሳለሁ፡ ለእግዚአብሔር፡ እቀኛለ
ሁ። ለአምላኬም፡ በምኖርበት፡ ዘመን፡ ሁሉ፡እዘም
ርለታለሁ።
፴፬፡ ነገሬ፡ ይጻፍጠዋል። እኔም፡ በእግዚአብሔ
ር፡ደስ፡ይለኛል።
፴፭፡ ኃጥኣን፡ ከምድር፡ ይጥፉ። ዐመፀኞችም፡ ደ
ግሞ፡ እንደይገኙባት። ነፍሴ፡ እግዚአብሔርን፡ ባር
ኪ። ሃሌሉያ።

መዝሙር፡ ፻፭፡

፩፡ እግዚአብሔርን፡አመስግኑ። ስሙንም፡ጽሩ።
ለአሕዛብም፡ስራውን፡አውሩ።
፪፡ ተቀኙለት፡ዘምሩለትም። ተአምራቱን፡ሁሉ፡
አጫውቱ።

፫፤ በቅዱስ፡ስሙ፡ ክብሩ። እግዚአብሔርን፡የሚ ሹት፡ልቦች፡ደስ፡ይበላቸው።
፬፤ እግዚአብሔርን፡ኃይሉንም፡እሹት፡ፊቱንም፡ ሁለጊዜ፡እሹት።
፭፤ የሠራትን፡ድንቅ፡ተአምራቱንና፡ያፉን፡ፍርድ ም፡አስቡ።
፮፤ የአብርሃም፡ የባርያው፡ዘር፡ የያዕቆብም፡ልጆ ች፡ለርሱ፡የተመረጡት።
፯፤ እርሱ፡እግዚአብሔር፡አምላካችን። ፍርዱ፡በ ምድር፡ሁሉ፡ነው።
፰፤ ኪዳኑን፡ ለዘላለም፡ አሰበ፡ያዘዘበቱንም፡ቃሉ ን፡እስከ፡ሺህ፡ ትውልድ።
፱፤ ለአብርሃም፡የተካየደውን፡ለይስሐቅም፡የ ማለውን።
፲፤ ለያዕቆብም፡ሕግ፡ አድርጎ፡ ያቆመውን፡ለእሥ ራኤልም፡ የዘላለም፡ ኪዳን።
፲፩፤ ላንተ፡ የከነዓንን፡ ምድር፡ እሰጣለሁ፡ብሎ፡የ ርስታችሁ፡ገመድ፡ትሆንበት፡ዘንድ።
፲፪፤ በቍጥር፡ ጥቂት፡ እጅግ፡ ጥቂቶችም፡ በርስዋ ም፡በደተኞች፡ በነበሩ፡ ጊዜ።
፲፫፤ ከሕዝብ፡ ወደ፡ ሕዝብ፡ አለፉ፡ ከመንግሥት ም፡ ወደ፡ ሌላ፡ ሕዝብ።
፲፬፤ ሰውም፡ ግፍ፡ያደርግባቸው፡ዘንድ፡አልተዋቸ ውም፡ ነገሥታትንም፡ ስለርሳቸው፡ ዘለፈ።
፲፭፤ የቀባኋቸውን፡ አትደሱ፡ በነቢያቴም፡ ክፉ፡ አታድርጉ፡ብሎ፡ዋልና።
፲፮፤ በምድር፡ ላይም፡ ረሐብ፡ጠራ፡ የእንጀራውን ም፡ በትር፡ ሁሉ፡ ሰበረ።
፲፯፤ በፊታቸው፡ ሰው፡ ላከ፡ ዮሴፍም፡ ለባርነት፡ ተሸጠ።
፲፰፤ እግሮቹን፡ በግር፡ ብረት፡ አደከሙ። ነፍሱም፡ በብረት፡ ገባች።
፲፱፤ ቃሉ፡ እስኪመጣለት፡ ድረስ። የእግዚአብሔ ር፡ ቃል፡ ፈተነው።
፳፤ ንጉሥ፡ ላከ፡ ፈታውም፡ የአሕዛብም፡ አለቃ፡ አሰፈታው።
፳፩፤ ለቤቱ፡ ጌታ፡ በጥሪቱም፡ ሁሉ፡ ላይ፡ አለቃ፡ አ ደረገው።
፳፪፤ አለቆቹን፡ እንደ፡ፈቃዱ፡ ያሥር፡ዘንድ፡ሽማ ግሎቹንም፡ ጥበብ፡ ያስተምራቸው፡ ዘንድ።
፳፫፤ እሥራኤልም፡ ወደ፡ምሥር፡ገባ፡ያዕቆብም፡ በካም፡ ምድር፡ መጻተኛ፡ ነበር።
፳፬፤ ሕዝቡንም፡ እጅግ፡ አበዛው። ከጸላቶቻቸ ውም፡ ይልቅ፡አበረታቸው።
፳፭፤ ልባቸውንም፡ ሕዝቡን፡ ይጠሉ፡ ዘንድ፡ መ ለሰ፡ በባሮቹም፡ ላይ፡ ይተነኰሉ፡ ዘንድ።
፳፮፤ ሙሴንም፡ ባርያውን፡ ላከ፡ አሮንን፡ የመረ ጠውን።
፳፯፤ ያተአምራቱን፡ ነገር፡ አደረጉባቸው፡ድንቁን ም፡በካም፡ ምድር።
፳፰፤ ጨለማ፡ ላከ፡ጨለመባቸውም፡ በቃሉም፡አ ላመፁም።
፳፱፤ ውኃቸው፡ ለደም፡ ለወጠ፡ ዓሦቻቸውንም፡ ገደለ።
፴፤ ምድራቸው፡ በንጓጕቸር፡ መላች፡ ወደ፡ንጉሦ ቻቸውም፡ ቤት፡ ገባች።
፴፩፤ አለም። ተባይም፡ ሁሉ፡ መጣ፡ በደርቻቸው ም፡ ሁሉ፡ ቅማል።
፴፪፤ ዝናማቸውን፡ በረድ፡ አደረገው፡የእሳትም፡ ነበልባል፡ በምድራቸው።
፴፫፤ ወይናቸውንና፡ በለሳቸውንም፡ መታ፡ ያገሬ ቸውንም፡ ዛፍ፡ሁሉ፡ ሰበረ።
፴፬፤ አለም። አንበጣም፡ መጣ፡ ኩብኩባም፡የሌለ ው፡ ኩብኩባ።
፴፭፤ያገሬቸውን፡ለምለምና፡የምድራቸውንም፡ ፍሬ፡ ሁሉ፡ በላ።
፴፮፤ ያገሬቸውን፡በኩር፡ሁሉ፡ ገደለ፡የኩብታቸው ንም፡ ሁሉ፡ መጀመርያ።
፴፯፤ በወርቅና፡ በብርም፡ አወጣቸው፡ በነገዶቻቸ ውም፡ ደካማ፡ አልነበረባቸውም።
፴፰፤ በመውጣታቸውም፡ ምሥር፡ ደስ፡ አለው። ፍርሃት፡ ወድቆባቸው፡ ነበርና።
፴፱፤ ደመና፡ ለመሸፈኛ፡ ዘረጋላቸው፡ እሳትንም፡ በሌት፡ያበራላቸው፡ ዘንድ።
፵፤ ለመኑ፡ ድርጭትም፡ አስመጣላቸው፡ የሰማ ይንም፡ እንጀራ፡ አጸገባቸው።
፵፩፤ ዓለቱን፡ከፈተ፡ውኃም፡አፈሰሰ፡ፈሳሾችም፡ በደረቅ፡ ላይ፡ ፈሰሱ።
፵፪፤ ላብርሃም፡ ለባርያው፡ የነገረውን፡ ቅዱስ፡ቃ ሉን፡ አስብዋልና።
፵፫፤ ሕዝቡንም፡ በደስታ፡ አወጣ። የተመረጡት ንም፡ በእልልታ።
፵፬፤ የአሕዛብንም፡አገር፡ ሰጣቸው፡አሕዛብም፡ የደከሙበትን፡ ወረሱ።
፵፭፤ ሕጉን፡ ይጠብቁ፡ ዘንድ። በሥርዓቱንም፡ ይ ጸኑ፡ ዘንድ። ሃሌሉያ።

መዝሙር፡ ፻፮፤

፩፤ ሃሌሉያ። እግዚአብሔርን፡ አመስግኑ፡ መልካ ም፡ ነውና፡ ቸርነቱም፡ ለዘላለም፡ ነውና።
፪፤ የእግዚአብሔርን፡ኃይል፡ ማን፡ ይናገራል፡ምስ ጋናውንም፡ ሁሉ፡ ማን፡ ያሰማል።
፫፤ ፍርድ፡ የሚጠብቁ፡ የተመሰገኑ፡ናቸው፡ ሁለጊ ዜም፡ ጽድቅ፡ የሚያደርጉ።
፬፤ አቤቱ፡ ለሕዝብኸ፡ተስፋ፡ በሰጠኸው፡ ጸጋ፡አ ስበኝ። በመድኃኒትኸም፡ ጐብኘኝ።
፭፤ የመረጽኻቸውን፡ በጐነት፡ አይ፡ዘንድ፡ በሕዝ

ብኸም፡ ደስታ፡ ደስ፡ ይለኝ፡ ዘንድ፡ ከርስትኸ፡ ጋራ፡ እከብር፡ዘንድ።
፮፤ ካባቶቻችን፡ ጋራ፡ ኃጢአት፡ ሠራን፡ በደልነም፡ግ ፍም፡ አደረግን።
፯፤ አባቶቻችን፡በምሥር፡ ሳሉ፡ተአምራትኸን፡አ ላስተዋሉም፡ የምሕረትኸንም፡ብዛት፡ አላሰቡም፡ በባሕርም፡ በኤርትራ፡ባሕር፡ አጠገብ፡ ዐመፁብኸ።
፰፤ እርሱ፡ ግን፡ ጕልበቱን፡ ለማስታወቅ፡ ስለ፡ ስ ሙ፡ አዳናቸው።
፱፤ የኤርትራንም፡ ባሕር፡ ገሠጸ፡እርሱም፡ ደረቀ፡ እንደ፡ ምድረ፡ በደም፡ በጥልቅ፡ መራቸው።
፲፤ ከወደረኞቸው፡ እጅ፡አደናቸው፡ ከጠላታቸው ም፡ እጅ፡ ተበጃቸው።
፲፩፤ ያሳደድዋቸውንም፡ ውኃ፡ ደፈናቸው። ከርሳ ቸውም፡ አንድ፡ አልቀረም።
፲፪፤ የዚያን፡ ጊዜ፡ በቃሉ፡አመኑ፡ በምስጋናውም፡ ተቀኙለት።
፲፫፤ ደግሞም፡ ፈጥነው፡ ሥራውን፡ ረሱ፡ በምክሩ ም፡ አልታገሡም።
፲፬፤ በምድረ፡ በደም፡ምኞት፡ አማራቸው፡ እግዚ አብሔርንም፡በውድማ፡ ተፈታተኑት።
፲፭፤ የለመኑትንም፡ ሰጣቸው። ለነፍሳቸው፡ ግን፡ ክሳት፡ ላከባቸው።
፲፮፤ በሰፈርም፡በሙሴ፡ላይ፡ ቀኑበት። በአሮንም፡ እግዚአብሔር፡ በቀደሰው።
፲፯፤ ምድርም፡ ተከፈተች፡ደታንንም፡ዋጠች፡የአ ቢሮንንም፡ ወገን፡ ደፈነች።
፲፰፤ በማኅበራቸውም፡ ውሥጥ፡ እሳት፡ ነደደች፡ ነበልባል፡ ኃጥኣንን፡ አቃጠላቸው።
፲፱፤ በኮሬብም፡ ጥጃ፡ አደረጉ፡ለፈሰሰም፡ምስል፡ ሰገዱ።
፳፤ ክብራቸውንም፡ ሣር፡ በሚበላ፡ በበሬ፡ ምሳ ሌ፡ለወጡ።
፳፩፤ ያዳናቸውንም፡ እግዚአብሔርን፡ ረሱት፡በግ ብጽ፡ ታላቅ፡ ነገር፡ ያደረገውን።
፳፪፤ በካም፡ ምድርም፡ ድንቅ፡ ግሩሙንም፡ ነገር፡ በኤርትራ፡ ባሕር።
፳፫፤ ያጠፋቸውም፡ ዘንድ፡ አለ፡ ለርሱ፡ የተመረ ጸው፡ ሙሴ፡ በፊቱ፡ በፍራሽ፡ ባልቆመ፡ እንደያጠፋ ቸው፡ቍጣውን፡ ይመልስ፡ ዘንድ።
፳፬፤ የተወደደችውንም፡ ምድር፡ ናቁ፡ በቃሉም፡ አልታመኑም።
፳፭፤ በድንኳናቸውም፡አንጐራጐሩ።የእግዚአ ብሔርንም፡ ነገር፡ አልሰሙም።
፳፮፤ በምድረ፡ በደም፡ ይጥላቸው፡ ዘንድ፡እጁን፡ አነሣባቸው።
፳፯፤ ዘራቸውንም፡ በአሕዛብ፡ መካከል፡ ይጥል፡ ዘንድ፡ በምድሮችም፡ ይበትናቸው፡ ዘንድ።
፳፰፤ ከበዐል፡ ፌጎር፡ ጋራ፡ ተጸመደ፡የሙታንም፡ መሥዋዕት፡ በሉ።
፳፱፤ በሥራቸውም፡ አስቈጡት። ቸነፈርም፡ ወደ ቀባቸው።
፴፤ ፊንሐስ፡ ግን፡ ተነሣ፡ ፈረደባቸውም። ቸነፈሩ ም፡ ከርሳቸው፡ ተከለከለ።
፴፩፤ ያም፡ ለልጅ፡ ልጅ፡ እስከ፡ ፍጻሜ፡ ድረስ፡ ጽ ድቅ፡ ሁኖ፡ ተቈጠረለት።
፴፪፤ በክርክር፡ውኃም፡አደቈጡት። ስለርሳቸው ም፡ሙሴ፡ተጐዳ።
፴፫፤ መንፈሱን፡ አስመርረውት፡ ነበረና፡ በከንፈ ሮቹ፡ በሰንፍና፡ተናገረ።
፴፬፤ እግዚአብሔር፡ያላቸውንም፡ አሕዛብ፡ አላ ጠፉም።
፴፭፤ ከአሕዛብም፡ጋራ፡ተደባለቁ፡ሥራቸውንም፡ ተማሩ።
፴፮፤ ለጣዖቶቻቸውም፡ ተገዙ። ለወጥመድም፡ ሆኑባቸው።
፴፯፤ ወንዶች፡ ልጆቻቸውንና፡ ሴቶች፡ ልጆቻቸው ንም፡ ለሰይጣናት፡ ሠው።
፴፰፤ ንጹሑንም፡ ደም፡ የወንዶች፡ ልጆቻቸውን ና፡ የሴቶች፡ ልጆቻቸውን፡ ደም፡ አፈሰሱ፡ ለከነዓን፡ ጣዖታት፡ የሠውዋቸውን። ምድርም፡ በደም፡ ረከ ሰች።
፴፱፤ በሥራቸውም፡ ረከሱ። በማድረጋቸውም፡አ መነዘሩ።
፵፤ የእግዚአብሔርም፡ቍጣ፡ በሕዝቡ፡ ላይ፡ ነደ ደ፡ ርስቱንም፡ ተጸየፈ።
፵፩፤ በአሕዛብም፡ እጅ፡ አሳልፎ፡ሰጣቸው፡ የሚ ጸልዋቸውም፡ ገዙዋቸው።
፵፪፤ ጸላቶቻቸውም፡ተጋፉዋቸው። ከጆቻቸውም፡ በታች፡ ተዋረዱ።
፵፫፤ ብዙ፡ ጊዜም፡ አዳናቸው፡ እርሳቸው፡ ግን፡ በ ምክራቸው፡ አስመረሩት። በኃጢአታቸውም፡ ተዋ ረዱ።
፵፬፤ እርሱም፡ ጩኸታቸውን፡በሰማ፡ጊዜ፡እንደ፡ ተጨነቁ፡ አየ።
፵፭፤ ኪዳኑንም፡ ለርሳቸው፡ አሰበ። እንደ፡ምሕ ረቱም፡ ብዛት፡ አዘነላቸው።
፵፮፤ በማረኳቸውም፡ ሁሉ፡ ፊት፡ ሞገስ፡ ሰጣ ቸው።
፵፯፤ እግዚአብሔር፡ አምላካችን፡ሆይ፡አድነን፡ከ አሕዛብም፡መካከል፡ሰብስበን፡ቅዱስ፡ስምኸን፡እና መሰግን፡ ዘንድ፡ በምስጋናኸም፡ እንመካ፡ ዘንድ።
፵፰፤ እግዚአብሔር፡የእሥራኤል፡ አምላክ፡ ከዘ ላለም፡ እስከ፡ ለዘላለም፡ ይባረክ። ሕዝብም፡ሁሉ፡ ይበል፡ አሜን፡ ሃሌሉያ።

መዝሙር፡ ፻፯፤

፩፤ ሃሌሉያ። እግዚአብሔርን፡ አመስግኑ፡ መልካም፡ ነውና፡ ቸርነቱም፡ ለዘላለም፡ ነውና።

፪፤ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የዳኑ ፡ ከጸላታቸውም፡ እጅ፡ የዳኑት፡ እንደህ፡ ይበሉ።

፫፤ ከብዙ ፡ ምድርም ፡ ሰበሰባቸው ፡ ከምሥራቅ፡ ከምዕራብ፡ ከሰሜንና፡ ከደቡብም።

፬፤ በምድረ፡ በዳ፡ ውኃ፡ በሌለበት፡ መንገድ፡ ተቅበዘበዙ፡ የሚኖሩበትም፡ አገር፡አላገኙም።

፭፤ ተራቡ፡ ተጸሙም፡ ነፍሳቸውም ፡ ተጨነቀችባቸው።

፮፤ በጨነቃቸውም፡ ጊዜ፡ ወደ፡ እግዚአብሔር፡ጮኹ፡ እርሱም፡ ከመከራቸው፡ አዳናቸው።

፯፤ ሰው፡ ወደሚኖሩበት፡አገር፡ ይሔዱም፡ዘንድ፡ የቀና፡ መንገድ፡ መራቸው።

፰፤ እግዚአብሔርን፡ ቸርነት ፡ ያመስግኑ ፡ ድንቁንም፡ ለሰው፡ ልጆች፡ ይንገሩ።

፱፤ የተጠማችውን ፡ ነፍስ ፡ አርክትዋልና፡ የተራበችውንም፡ ነፍስ፡ በበጎ፡ ነገር፡ መልትዋልና።

፲፤ በጨለማና፡ በሞት፡ ጥላ፡ የነበሩት፡ በችጋርና፡ በብረትም፡ የታሠሩት።

፲፩፤የእግዚአብሔርን፡ነገር፡እምቢ፡ብለዋልና፡የልዑልንም፡ምክር፡ አቃልለዋልና።

፲፪፤ ልባቸውንም፡ በድካም፡ አዋረደ፡ ተሰናከሉ፡ የሚረዳቸውም፡ አልነበረም።

፲፫፤ እርሳቸው፡ በተጨነቁ፡ጊዜ፡ወደ፡እግዚአብሔር፡ ጮኹ፡ ከመከራቸውም፡ አዳናቸው።

፲፬፤ ከጨለማና ፡ ከሞትም ፡ ጥላ፡ አወጣቸው፡ እሥራታቸውንም፡ ቈረጠላቸው።

፲፭፤ የእግዚአብሔርን፡ ምሕረት፡ ያመስግኑ፡ ድንቁንም፡ ለሰው፡ ልጆች፡ ይንገሩ።

፲፮፤ የናሱን፡ ደጆች፡ ሰብርዋልና፡ የብረቱንም፡ መወርወርያ፡ ቈርጥዋልና።

፲፯፤ ሰነፎች ፡ ስለ ፡ ዓመፃቸውና ፡ ስለ ፡ ኃጢአታቸው፡ ተቸገሩ።

፲፰፤ ሰውነታቸውም ፡ መብሉን ፡ ሁሉ ፡ ተጸየፈች፡ ወደ፡ ሞትም፡ ደጆች፡ ደረሱ።

፲፱፤በተጨነቁም፡ጊዜ፡ወደ፡እግዚአብሔር፡ጮኹ፡ ከመከራቸውም፡ አዳናቸው።

፳፤ ቃሉን ፡ ላከ፡ ፈወሳቸውም፡ ከጥፋታቸውም፡ አዳናቸው።

፳፩፤ የእግዚአብሔርን ፡ ምሕረት ፡ ያመስግኑ፡ ድንቁንም፡ ለሰው፡ ልጆች፡ ይንገሩ።

፳፪፤ የምስጋናም፡ መሥዋዕት፡ይሠውለት፡በእልልታም፡ ሥራውን፡ ይንገሩ።

፳፫፤ በመርከቦች፡ ወደ፡ባሕር ፡ የሚወርዱት፡በብዙም፡ ውኃ፡ ተግባራቸውን፡ የሚሠሩት።

፳፬፤ እርሳቸው፡ የእግዚአብሔርን፡ሥራ፡ አዩ፡ድንቁንም፡ በጥልቅ፡ ያለችውን።

፳፭፤ አለም፡ ሞገዱንም፡ከፍ፡ ከፍ፡ የሚያደርግ፡ ዓውሎ፡ነፋስ፡ አስነሣ።

፳፮፤ ወደ፡ ሰማይ፡ ይወጣሉ፡ ወደ፡ ጥልቁም፡ ይወርዳሉ፡ ነፍሳቸውም፡ በጉስቍልና፡ቀለጠች።

፳፯፤ እንደ፡ ሰካርም ፡ ተብረጀረጁ፡ ተናወጡም፡ ጥበባቸውም፡ ሁሉ፡ ተዋጠች።

፳፰፤ በተጨነቁም፡ ጊዜ፡ ወደ፡ እግዚአብሔር፡ ጮኹ፡ ከመከራቸውም፡ አዳናቸው።

፳፱፤ ዓውሎንም፡ጸጥ፡አደረገ። ሞገዱም፡አረፈ።

፴፤ አርፈዋልና፡ ደስ፡ አላቸው፡ ወደ፡ወደዱትም፡ ወደብ፡ መራቸው።

፴፩፤ የእግዚአብሔርን፡ምሕረት፡ያመስግኑ፡ ድንቁንም፡ ለሰው፡ ልጆች፡ ይንገሩ።

፴፪፤ በአሕዛብ፡ ጉባኤ፡ ከፍ፡ ከፍ፡ ያድርጉት፡ በሽማግሎችም፡ ሸንጎ፡ ያመስግኑት።

፴፫፤ ፈሳሾችን፡ ምድረ፡ በዳ፡ አደረጋቸው። የውኃውንም፡ ምንጮች፡ ደረቅ፡ምድር።

፴፬፤ ከተቀመጡባትም ፡ ክፋት ፡ የተነሣ፡ የምታፈራውን፡ ምድር፡ የጨው፡ ሜዳ፡ አደረጋት።

፴፭፤ ምድረ፡ በዳውን፡ ለውኃ፡ መቆሚያ፡ አደረገው፡ ውኃ፡ የሌለበቱንም፡ ምድር፡ የውኃ፡ ምንጮች፡ አፈለቀባቸው።

፴፮፤ የተራቡትንም፡ ከዚያ፡አስቀመጡ። የሚኖሩበትም፡ አገር፡ ሰሩ።

፴፯፤ እርሾች ፡ ዘሩ፡ ወይናችም፡ ተከሉ፡ የፍሬም፡ ብዛት፡ አደረጉ።

፴፰፤ ባረካቸው ፡ እጅግም ፡ በዙ። እንስሳቸውንም፡ አላሳነሰባቸውም።

፴፱፤ ደግሞም፡ አነሡ ፡ በጭንቀት ፡ በመከራና፡ በጉስቍልናም፡ተዋረዱ።

፵፤ ባለቆች፡ ላይ፡እፍረት፡ አፈሰሰ። መንገድ፡በሌለበትም፡ ምድረ፡ በዳ፡ አሳታቸው።

፵፩፤ ችጋረኛውንም፡ ከችጋሩ፡ አነሣው። ወገኖችንም፡ እንደ፡ በጎች፡ መንጋ፡ አደረገ።

፵፪፤ ቅኖች፡ ያነን፡አይተው፡ ደስ፡ ይበላቸው፡ኃጢአትም፡ ሁሉ፡ አፏን፡ ትዘጋ።

፵፫፤ አዋቂ፡ የሆነ ፡ ይህነን ፡ ይጠብቅ፡ የእግዚአብሔርንም፡ ምሕረት፡ ያስተውል።

መዝሙር፡ ፻፰፤

ለዳዊት፡ መዝሙር፡ ለምስጋና።

፩፤ አቤቱ፡ ልቤና፡ ክብሬ፡ የተዘጋጀ፡ነው። እቀኛለሁ፡ እዘምራለሁ።

፪፤ በገና፡ መሰንቆ፡ ሆይ ፡ ተነሣ። ማልደም ፡ እነሣለሁ።

፫፤ በአሕዛብ ፡ መካከል፡ አመሰግንሃለሁ፡ በወገኖችም፡ መካከል ፡ እዘምርልሃለሁ።

፬፤ ቸርነትህ ፡ ከሰማይ ፡ በላይ፡ አልፎ፡ ታላቅ፡ ነውና፡ እውነትህም፡ እስከ፡ ደመናት፡ ድረስ፡ ነው።

፭፤ አቤቱ፡ በሰማዮች፡ ላይ፡ ከፍ፡ ከፍ፡ በል፡ ክብርህም፡ በምድር፡ ሁሉ፡ላይ፡ ትሁን።

፮፤ ወዳጆችህ ፡ ይድኑ ፡ ዘንድ፡ በቀኝህ፡ አድነን፡መልሰንም።

፯፤ እግዚአብሔር፡ በቅድስናው ፡ ተናገረ። ደስ፡ ይለኛል ፡ ሴኬምንም ፡ እካፈላለሁ ፡ የሱኮትንም ፡ ወንዝ፡ እለካለሁ።

፰፤ ጊልዓድ፡ የኔ፡ ነው። ምናሴም፡ የኔ፡ ነው፡ኤፍሬም፡ የራሴ፡ኃይል፡ ነው። ይሁዳም፡ንጉሤ፡ ነው።

፱፤ ሞአብ፡ መታጠቢያዬ ፡ ነው። በኤዶምያስም፡ ላይ፡ ጫማዬን፡አረግፋለሁ። በፍልስጥኤምም፡ሰዎች፡ ላይ፡ እልል፡ እላለሁ።

፲፤ ወደ፡ ጸናችው ፡ አገር ፡ ማን፡ ይወስደኛል። ማን፡ እስከ፡ ኤዶምያስ፡ ይመራኛል።

፲፩፤ አቤቱ፡የጣልኸን፡አንተ፡አይደለህምን፡አምላክ ፡ ሆይ ፡ ከሠራዊታችንም ፡ ጋራ ፡ አልወጣህም፡

፲፪፤ በመከራችን፡ ረድኤት፡ ስጠን፡የሰው፡ማዳን፡ ከንቱ፡ ነውና።

፲፫፤ በእግዚአብሔር ፡ ኃይል፡ እናደርጋለን። እርሱም፡ ጸላቶቻችንን፡ ይረግጣል።

መዝሙር፡ ፻፱፤

ለመዘምራን፡ አለቃ። የዳዊት መዝሙር።

፩፤ የምስጋናዬ፡ አምላክ፡ ሆይ፡ዝም፡ አትበል።

፪፤ የክፋትን፡አፍና፡የተንኰልን፡አፍ፡ተከፍተውብኛልና። በላዬም፡ በሽንገላ፡ መላስ፡ ተናገሩ።

፫፤ በጥልም፡ነገር፡ከበቡኝ። በከንቱም፡ይዋጉኛል።

፬፤ በወደድኋቸው ፡ ፈንታ፡ ጸሉኝ። እኔ፡ ግን፡ ጸሎት፡ አዘወትራለሁ።

፭፤ በበጎነትም፡ ፈንታ፡ ክፉ ፡ መለሱልኝ፡ በፍቅሬም፡ ፈንታ፡ ጸላትነት።

፮፤ ኃጢአተኛውን፡በላዩ፡ አቁምበት፡በቀኙም፡ሰይጣን፡ ይቁም።

፯፤ በተምዋገተ ፡ ጊዜ ፡ ተረትቶ፡ ይውጣ። ጸሎቱም፡ ኃጢአት፡ ትሁንበት።

፰፤ ቀኖቹም፡ ጥቂት፡ ይሁኑ። ሹመቱንም፡ ሌላ፡ይውሰደው።

፱፤ ልጆቹም፡አባት፡እናት፡የሌላቸው፡ ይሁኑ። ሚስቱም፡መበለት፡ትሁን።

፲፤ ልጆቹም፡ ተቅበዝብዘው፡ ይዙሩ፡ ይለምኑ፡ ከቤታቸውም፡ መፈታት፡ የተነሣ፡ ተሰደው፡ እንጀራ፡ ይፈልጉ።

፲፩፤ ባለዕዳም፡ ያለውን፡ ሁሉ፡ ይበርብረው፡ ድካሙንም፡እንግዶች፡ይውሰዱት።

፲፪፤ ከዚያ፡ወዲያም፡ ምሕረት፡ የሚያደርግለት፡ አያግኝ። ለተጣሉት፡ ልጆቹም፡ ማንም፡ አይራራላቸው።

፲፫፤ ልጆቹ፡ ይቈረጡ። በሁለተኛውም፡ ትውልድ፡ስማቸው፡ይደምሰስ።

፲፬፤ ያባቶቹ፡ኃጢአት፡በእግዚአብሔር፡ፊት፡ትታሰብ፡የናቱም፡ኃጢአት፡አትጥፋ።

፲፭፤ በእግዚአብሔር፡ ፊት፡ሁልጊዜ፡ትኑር፡መታሰባቸውንም፡ከምድር፡ያጥፋ።

፲፮፤ ምሕረት፡ ያደርግ፡ ዘንድ፡ አላሰበምና። ችጋረኛውንና፡ምስኪኑንም፡ሰው፡አሳደደ፡ ልቡ፡ የተሰበረውን፡ለመግደል።

፲፯፤ መርገምን፡ወደዋልና፡ትምጣበት። በረከትንም፡አልወደደምና፡ከርሱ፡ትራቅ።

፲፰፤ መርገምንም፡ እንደ፡ ልብሱ፡ ለበሰ። እንደ፡ ውኃም፡ወደ፡ውሥጡ፡ትግባ፡ እንደ፡ ዘይትም፡ ወደ፡ አጥንቱ።

፲፱፤ እንደሚለብሰው፡ ልብስ፡ ዘወትር፡ እንደሚታጠቀውም፡ድግ፡ትሁንበት።

፳፤ ለጸላቶቼና፡ በነፍሴ፡ ላይ፡ ክፉ፡ ለሚናገሩት፡ ከእግዚአብሔር፡ዘንድ፡ዋጋቸው፡ይህ፡ይሁን።

፳፩፤ አንተ፡ ግን፡ አቤቱ፡ ጌታዬ፡ ስለ፡ ስምህ፡ ከኔ፡ ጋራ፡ አድርግ። ቸርነትህም፡ መልካም፡ ናትና፡ አድነኝ።

፳፪፤ እኔ፡ችጋረኛ፡ ምስኪን፡ ነኝና፡ ልቤም፡ በውስጤ፡ቈሰለ።

፳፫፤ እንደለፈ፡ ጥላ፡ ሔጃለሁና። እንደአንበጣም፡ ተነዳሁ።

፳፬፤ ጕልበቶቼ፡ በጾም፡ ደከሙ። ሥጋዬም፡ ከወፍረ፡ከሳ።

፳፭፤ እኔም፡ ለርሳቸው፡ ነውር፡ ሆንሁ። አዩኝም፡ ራሳቸውንም፡ነቀነቁ።

፳፮፤ አቤቱ፡ አምላኬ፡ እርዳኝ። እንደ፡ ምሕረትህም፡አድነኝ።

፳፯፤ እጅህም፡ ይህች፡ እንደ፡ ሆነች፡ አንተም፡ እግዚአብሔር፡ይህነን፡እንደ፡አደረግህ፡ይወቁ።

፳፰፤ እርሳቸው፡ይረግሙ፡አንተ፡ግን፡ባርክ። በኔ፡ ላይ፡ የሚነሡት፡ ይፈሩ፡ ባሪያህ፡ ግን፡ ደስ፡ ይበለው።

፳፱፤ የሚጸሉኝ፡ ኀፍረትን፡ ይልበሱ። ነውራቸውንም፡እንደ፡መጐናጸፊያ፡ይጐናጸፉዋት።

፴፤ እግዚአብሔርን፡ ባፌ፡ እጅግ፡ አመሰግናለሁ። በብዞች፡መካከልም፡እልል፡እልለታለሁ።

፴፩፤ በነፍሱ፡ ላይ፡ ከሚፈርዱ፡ ያድን፡ ዘንድ፡በድኃው፡ቀኝ፡ቁሞዋልና።

መዝሙር፡ ፻፲፤

፩፤ ጌታ፡ጌታዬን፡ አለው። በቀኜ፡ ተቀመጥ፡ ጸላቶችህን፡ለእግርህ፡መቀመጫ፡እስካደርግልህ፡ድረስ።

፪፤ እግዚአብሔር፡ የኃይልህን፡ በትር፡ ከፅዮን፡ ይልክልሃል። በጸላቶችህ፡ መካከል፡ግዛ።

፫፤ በብርታትህና፡ በቅድስናህ፡ ጌጽ፡ ቀን፡ ሕዝብህ፡ ፈቃደኞች፡ ይሆናሉ፡ ልጆችህም፡ከነግህ፡ሆድ፡እንደሚወጣ፡ጠል፡ይወለዱልሃል።

፬፥ እግዚአብሔር፡ማለ፡አይጸጸትም፡አንተ፡ለዘላለም፡ እንደ፡ መልከ፡ ጼዴቅ፡ ሥርዓት፡ ካህን ፡ ነህ፡ ብሎ።

፭፥ እግዚአብሔር፡ በቀኝኸ፡ሁና፡በቍጣው፡ቀን፡ ነገሥታትን፡ይቀጠቅጣል።

፮፥ በአሕዛብ፡ ማካከል፡ይፈርዳል፡ሁሉንም፡በበድን፡ ይመላዋል። የታላቁንም፡ አገር፡ ራስ፡ ይቀጠቅጣል።

፯፥ በመንገድ፡ ከፈሳሽ፡ውኃ፡ ይጠጣል። ስለዚህ፡ እራሱን፡ከፍ፡ከፍ፡ያደርጋል።

መዝሙር፡ ፻፲፩፥

፩፥ ሃሌሉያ።እግዚአብሔርን፡በቅኖች፡ሸንጎና፡በጉባያቸው፡ ማካከል፡በፍጹም፡ልቤ፡ አመሰግነዋለሁ።

፪፥ የእግዚአብሔር፡ሥራ፡ ታላቅ፡ ነው፡ ለሚሹትም፡ሁሉ፡ያማረ፡ነው።

፫፥ ሥራው፡ ክብር፡ ጌጽ፡ ነው፡ ጽድቁም፡ ለዘላለም፡ትኖራለች።

፬፥ ለድንቁ፡ ዝክር፡ አደረገ። እግዚአብሔር፡ መሐሪና፡ርኅሩኅ፡ነው።

፭፥ ለሚፈሩት፡ ምግብ፡ሰጣቸው፡ኪዳኑንም፡ለዘላለም፡ያስባል።

፮፥ ለሕዝቡ፡የሥራውን፡ብርታት፡አሳየ፡ የአሕዛብን፡ርስት፡ይሰጣቸው፡ዘንድ።

፯፥ የእጁ፡ሥራ፡ እውነትና፡ ፍርድ፡ ናቸው፡ ትእዛዙም፡ሁሉ፡የታመነ፡ነው።

፰፥ ለዘላለምም፡የጸና፡ነው። በእውነትና፡ በቅንም፡ የተሠራ፡ነው።

፱፥ ለሕዝቡም፡ መድኃኒት፡ሰደደ፡ኪዳኑንም፡ለዘላለም፡አዘዘ። ስሙ፡የተቀደሰ፡የተፈራ፡ነው።

፲፥ የጥበብ፡ መጀመርያ፡ እግዚአብሔርን፡ መፍራት፡ነው። ለሚያደርጉት፡ ሁሉ፡ ደህና፡ልቡና፡ትሆናቸዋለች። ምስጋናውም፡ለዘላለም፡ይኖራል።

መዝሙር፡ ፻፲፪፥

፩፥ ሃሌሉያ። እግዚአብሔርን፡የሚፈራ፡ ሰው፡ምስጉን፡ነው፡ትእዛዙንም፡እጅግ፡የሚወድ።

፪፥ ዘሩ፡ በምድር፡ ብርቱ፡ ይሆናል። የቅኖችም፡ ትውልድ፡ትባረካለች።

፫፥ ክብርና፡ባለጠግነት፡ በቤቱ፡ነው። ጽድቁም፡ለዘላለም፡ይኖራል።

፬፥ ለቅኖች፡ ብርሃን፡ በጨለማ፡ ወጣ። መሓሪ፡ ርኅሩኅ፡ጻድቅም፡ለሆነው።

፭፥ ቸር፡ ሰው፡ ይራራል፡ያበድርማል። ነገሩንም፡በፍርድ፡ይፈጽማል።

፮፥ ለዘላለም፡ አይናወጥምና። ጻድቅ፡ለዘላለም፡ዝክር፡ይሆናል።

፯፥ በፉውን፡ ከመስማት፡ አይፈራም። ልቡም፡በእግዚአብሔር፡ታምኖ፡ይጠናል።

፰፥ ልቡ፡ ጽኑ፡ ነው፡ አይፈራም፡ ምኞቱን፡ በጸላቶቹ፡ላይ፡እስኪያይ፡ድረስ።

፱፥ በተነ፡ለችጋረኞችም፡ ሰጠ። ጽድቁ፡ለዘላለም፡ ይኖራል። ቀንዱም፡በክብር፡ከፍ፡ከፍ፡ይላል።

፲፥ ኃጢአተኛም፡ ይህነን፡ አይቶ፡ ይቈጣል። ጥርሱንም፡ ያፏጫል፡ ይቀልጣልም። የኃጢአተኛ፡ ፈቃድ፡ትጠፋለች።

መዝሙር፡ ፻፲፫፥

፩፥ ሃሌሉያ። እናንተ፡ የእግዚአብሔር፡ ባሮች፡ አመስግኑ፡የእግዚአብሔርን፡ስም፡አመስግኑ።

፪፥ የእግዚአብሔር፡ ስም፡ የተባረከ፡ ይሁን፡ ከዛሬ፡ጀምሮ፡እስከ፡ዘለዓለም፡ድረስ።

፫፥ ከፀሐይ፡ መውጫ፡ ጀምሮ፡እስከ፡መግቢያው፡ ድረስ። የእግዚአብሔር፡ስም፡ይመስገን።

፬፥ እግዚአብሔር፡ በአሕዛብ፡ ሁሉ፡ ላይ፡ ከፍ፡ ከፍ፡ይላል። ምስጋናውም፡በሰማዮች፡ላይ።

፭፥ ማነው፡እንደ፡ እግዚአብሔር፡ እንደ፡ አምላካችን፡መቀመጫውን፡ከፍ፡ከፍ፡ያደረገ።

፮፥ በሰማይና፡ በምድርም፡ ያለውን፡ ለማየት፡ ራሱን፡ዝቅ፡ዝቅ፡ያደረገ።

፯፥ ችጋረኛውን፡ከመሬት፡ የሚያነሣ። ምስኪኑንም፡ከፋንድያ፡ከፍ፡ከፍ፡የሚያደርግ።

፰፥ ካለቆች፡ጋራ፡ ሊያስቀምጠው። ከሕዝቡም፡ ከበርቶች፡ጋራ።

፱፥ መካኒቱን፡ በደስታ። በቤት፡ የሚያኖር፡ የልጆች፡ እናት፡ ትሆን፡ዘንድ፡ ሃሌሉያ።

መዝሙር፡ ፻፲፬፥

፩፥ እሥራኤል፡ ከምስር፡ የያዕቆብም፡ ቤት፡ ከንግደ፡ሕዝብ፡በወጣ፡ጊዜ።

፪፥ ይሁዳ፡መቅደሱ፡ነበረ፡እሥራኤልም፡ግዛቱ።

፫፥ ባሕር፡ አየው፡ ሸሸም። ዮርዳኖስም፡ ወደ፡ ኋላው፡ተመለሰ።

፬፥ ተራሮች፡እንደ፡ በግ፡ አውራ፡ኮረፍቶችም፡እንደ፡ጥቦቶች፡ዘለሉ።

፭፥ አንቺ፡ባሕር ፡ ምን ፡ ሁንሽ ፡ ሸሸ። አንተስ፡ ዮርዳኖስ፡ምንድር፡ነው፡ወደ፡ኋላ፡የመለስኽ።

፮፥ እላንተ፡ ተራሮችስ፡ ለምን፡እንደ፡በግ፡አውራ፡ ዘለላችሁ፡ኮረፍቶችስ፡ስለምን፡እንደ፡ጥቦቶች።

፯፥ ምድር፡ ከእግዚአብሔር፡ ፊት፡ ከያዕቆብ፡ አምላክ፡ፊት፡ተናወጸች።

፰፥ ድንጊዮችን፡ ወደ፡ ውኃ፡ መቀምጫ፡ የለወጠ። ጭንጫውንም፡ወደ፡ውኃ፡ጉድጓድ።

መዝሙር፡ ፻፲፭፥

፩፥ ለኛ፡አይደለም፡ አቤቱ፡ ለኛ፡ አይደለም፡ ነገር፡ ግን፡ ስለ፡ ምሕረትኸና፡ ስለ፡ እውነትኸ፡ ለስምኸ፡ ምስጋና፡ስጥ።

፪፥ አሕዛብ፡ ለምንድር፡ የታለ፡አምላካቸው፡ይበሉኑ።

፫፥ አምላካችንስ፡በሰማይ፡ነው። የወደደውንም፡ ሁሉ፡አደረገ።

፬፥ ጣዖቶቻቸው፡ ብርና፡ ወርቅ፡ናቸው፡የሰውም፡ እጅ፡ሥራ።

፭፥ አፍ፡ አላቸው፡ አይናገሩም። ዓይን፡ አላቸው፡ አያዩም።

፮፥ ጆሮ፡ አላቸው፡ አይሰሙም። አፍንጫ፡ አላቸው፡አያሸቱም።

፯፥ እጅ፡ አላቸው፡ አይዳሱም። እግር፡ አላቸው፡ አይሔዱም። በጉሮሮቸውም፡ አይናገሩም።

፰፥ የሚያደርጓቸውም፡ እንደርሳቸው፡ ናቸው። የሚያምኑባቸውም፡ሁሉ።

፱፥ እሥራኤል፡ ግን፡ በእግዚአብሔር፡ ታመን። ረዳታቸውና፡ጋሻቸው፡እርሱ፡ነው።

፲፥ የአሮን፡ ቤትም፡ በእግዚአብሔር፡ ታመኑ። ረዳታቸውና፡ጋሻቸው፡እርሱ፡ነው።

፲፩፥ እግዚአብሔርን፡ የምትፈሩ፡ በእግዚአብሔር፡ታመኑ። ረዳታቸውና፡ጋሻቸው፡እርሱ፡ነው።

፲፪፥ እግዚአብሔር፡አሰበን። እርሱ፡ይባርከናል። የእሥራኤልን፡ ወገን፡ ይባርካል፡ የአሮንን፡ ወገን፡ ይባርካል።

፲፫፥ እግዚአብሔር፡የሚፈሩትን፡ ሁሉ፡ ታናሾቹን፡ ከታላቆቹ፡ጋራ፡ይባርካል።

፲፬፥ እግዚአብሔር፡ በላያችሁ፡ ይጨምር፡ በላያችሁና፡በልጆቻችሁም፡ላይ።

፲፭፥ እላንተ፡ ሰማይንና፡ ምድርን፡ለፈጠረ፡ እግዚአብሔር፡ የተባረካችሁ፡ ናችሁ።

፲፮፥ ሰማይ፡ የእግዚአብሔር፡ ሰማይ፡ ነው። ምድርን፡ ግን፡ ለሰው፡ ልጆች፡ ሰጣት።

፲፯፥ ሙታንና፡ ወደ፡ ዝምታ ፡ የወረዱት ፡ ሁሉ፡ እግዚአብሔርን፡ አያመሰግኑትም።

፲፰፥ እኛ፡ ግን፡ ከዛሬ፡ ጀምረን ፡ እስከ ፡ ዘላለም፡ ድረስ፡ እግዚአብሔርን፡ እንባርካለን።

መዝሙር። ፻፲፮፥

፩፥ እግዚአብሔር፡የልመናዬን፡ቃል፡ሰምትዋልና፡ ወደድሁት።

፪፥ ጆሮውን፡ ወደኔ፡ አዘንብሎዋልና። በዘመኔ፡ ሁሉ፡ እጸራዋለሁ።

፫፥ የሞት፡ ማሠርዮች ፡ ያዙኝ። የሢኦልም፡ ጭንቀት፡ አገኙኝ። ጭንቀትና፡ መከራም፡ አገኘሁ።

፬፥ አቤቱ፡ነፍሴን፡አድን፡ብዬም፡ የእግዚአብሔርን፡ስም፡ ጸራሁ።

፭፥ እግዚአብሔር፡ርኅሩኅና፡ጻድቅ፡ነው።አምላካችንም፡መሐሪ።

፮፥ እግዚአብሔር፡የዋሖችን፡ይጠብቃል። እኔም፡ ተቸገርሁ፡እርሱም፡ አዳነኝ።

፯፥ ነፍሴ፡ ወደ፡እረፍትሽ፡ተመለሺ፡እግዚአብሔር፡ መልካም፡ አድርጎልኛልና።

፰፥ ነፍሴን፡ ከሞት ፡ ዓይኔንም ፡ ከእንባ፡ እግሬንም፡ ከመሰናከል፡ አድኖኛልና።

፱፥ በሕያዋን፡ አገር፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት፡ እሔዳለሁ።

፲፥ አመንሁ፡ስለዚህም፡ተናገርሁ። እኔም፡እጅግ፡ የተዋረድሁ፡ ነበርሁ።

፲፩፥ እኔ ፡ በድንጋጤዬ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ አሰተኛ፡ ነው፡ አልሁ።

፲፪፥ ምን፡ እመልስለታለሁ፡ ለእግዚአብሔር፡ ላደረገልኝ፡ በጐነት፡ ሁሉ፡ ፈንታ።

፲፫፥ የመድኃኒት፡ ጽዋ፡እወስዳለሁ። የእግዚአብሔርንም፡ ስም፡ እጸራለሁ።

፲፬፥ ስእቴን፡ ለእግዚአብሔር፡ በሕዝቡ ፡ ሁሉ፡ ፊት፡ እፈጽማለሁ።

፲፭፥ የቅዱሳኑ፡ ሞት፡ በእግዚአብሔር፡ ፊት፡ የከበረ፡ ነው።

፲፮፥ አቤቱ፡ እነሆ፡ እኔ፡ ባርያኸ፡ነኝ። ባርያኸ፡ ነኝ፡ የገረድኸም፡ ልጅ። እሥራቴን፡ ፈታኸ።

፲፯፥ ላንተ ፡ የምስጋና ፡ መሥዋዕት፡ እሠዋለሁ፡ የእግዚአብሔርንም፡ ስም፡ እጠራለሁ።

፲፰፥ ስእቴን፡ ለእግዚአብሔር ፡ በሕዝቡ፡ ሁሉ፡ ፊት፡ እፈጽማለሁ።

፲፱፥ በእግዚአብሔርም፡ ቤት፡ አደባባዮች ፡ አንችም፡ የሩሳሌም፡ በመካከልሽ። ሃሌሉያ።

መዝሙር። ፻፲፯፥

፩፥አሕዛብ፡ሁላችሁ፡እግዚአብሔርን፡አመስግኑ። ወገኖችም፡ ሁላችሁ፡ አወድሱት።

፪፥ ቸርነቱ፡ ወደኛ ፡ በርትታለችና። የእግዚአብሔርም፡እውነት፡ለዘላለም፡ትኖራለች። ሃሌሉያ።

መዝሙር፡ ፻፲፰፥

፩፥ እግዚአብሔርን፡አመስግኑ፡ መልካም፡ነውና። ቸርነቱም፡ ለዘላለም፡ ናትና።

፪፥ እሥራኤል ፡ ቸርነቱ ፡ ለዘላለም ፡ እንደ ፡ ሆነች፡ ይንገር።

፫፥ የአሮንም ፡ ቤት ፡ ቸርነቱ ፡ ለዘላለም፡ እንደሆነች፡ ይንገሩ።

፬፥ እግዚአብሔርን፡የሚፈሩ፡ ቸርነቱ፡ ለዘላለም፡ እንደ፡ ሆነች፡ ይንገሩ።

፭፥ በተጨነቅሁ፡ ጊዜ፡ እግዚአብሔርን፡ጸራሁ። እግዚአብሔርም፡ መለሰልኝ፡ አሰፋልኝም።

፮፥ እግዚአብሔር ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ነውና። አልፈራም፡ ሰው፡ ምን፡ ያደርግብኛል።

፯፥ እግዚአብሔር፡በሚረዱኝ፡ መካከል፡የኔ፡ነው፡ እኔም፡ በጸላቶቼ፡ ላይ፡ ደስታዬን፡ አያለሁ፡፡

፰፡ በሰው፡ ከመታመን፡በእግዚአብሔር፡ መታመ
ን፡ ይሻላል።
፱፡ በገዦች፡ ከመታመን ፡ በእግዚአብሔር ፡ መታ
መን፡ ይሻላል።
፲፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ከበቡኝ። በእግዚአብሔርም፡
ስም፡ እቈርጣቸዋለሁ።
፲፩፡ በጣም ፡ ከበቡኝ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ እ
ቈርጣቸዋለሁ።
፲፪፡ እንደ፡ ንብም፡ከበቡኝ። ሾኽ፡በእሳት፡እንደ
ጠፋም፡ ጠፉ። በእግዚአብሔርም፡ ስም ፡ እቈርጣ
ቸዋለሁ።
፲፫፡ ትጥለኝ፡ ዘንድ፡ አጥብቀህ፡ ገፋህኝ፡ እግዚአ
ብሔር፡ ግን፡ ረዳኝ።
፲፬፡ ኃይሌና፡ ዝማሬዬ፡ እግዚአብሔር፡ነው። እ
ርሱም፡ መድኃኒት፡ ሆነልኝ።
፲፭፡ በጻድቃን፡ ድንኳን ፡ የልልታና ፡ የመድኃኒት፡
ድምፅ፡ነው።የእግዚአብሔር፡ቀኝ፡ኃይል፡አደረገች።
፲፮፡ የእግዚአብሔር፡ ቀኝ፡ ከፍ፡ ከፍ፡ አለች። የእ
ግዚአብሔር፡ ቀኝ፡ ኃይል፡ አደረገች።
፲፯፡ አልሞትም፡ ነገር፡ ግን፡ በሕይወት፡ እኖራለሁ፡
የእግዚአብሔርንም፡ ስራ ፡ እናገራለሁ።
፲፰፡ እግዚአብሔር፡ አጥብቆ፡ ገሠፀኝ። ለሞት፡ግ
ን፡ አልሰጠኝም።
፲፱፡ ወደ፡ ረጎቹ፡ በሮች፡ እግዚአብሔርንም፡አመ
ሰግን፡ ዘንድ፡ የጽድቅን፡ ደጆች፡ ክፈቱልኝ።
፳፡ ይህ፡ የእግዚአብሔር፡ደጅ፡ ነው። ጻድቃንም፡
ይገቡበታል።
፳፩፡ ሰምተኸኛልና፡ አመሰግንሃለሁ፡ መድኃኒት
ም፡ ሆነኸልኛልና።
፳፪፡ አናጾች ፡ የጣሉት፡ ድንጊያ፡ እርሱ፡ የማዕዘን፡
ራስ፡ ሆነ።
፳፫፡ ይህች፡ ከእግዚአብሔር፡ዘንድ፡ሆነች። እርስ
ዋም፡ ባይኖቻችን፡ ድንቅ፡ ናት።
፳፬፡ እግዚአብሔር ፡ የሰራው፡ ቀን፡ ይህ፡ ነው። በ
ርሱ፡ ሐሤትም፡ እናድርግ፡ ደስም፡ ይበለን።
፳፭፡ አቤቱ፡ እባክህ ፡ አድነን፡ እባክህም ፡ አቤቱ፡
አቅናልን።
፳፮፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ የሚመጣ ፡ ቡሩክ፡
ነው። ከእግዚአብሔር ፡ ቤት፡ ባረክናችሁ።
፳፯፡ እግዚአብሔር፡ አምላክ ፡ ነው፡ እርሱም፡ አ
በራልን። የበዓሉን፡መሥዋዕት፡ እስከ፡ መሠዊያው፡
ቀንዶች፡ ድረስ፡ በአበባ፡ አስጊጡት።
፳፰፡ አምላኬ፡ አንተ፡ ነህ፡ አመሰግንህማለሁ፡አ
ምላኬ፡ አንተ፡ ነኽ፡ ከፍ፡ ከፍ፡ አደርግሃለሁ።
፳፱፡ እግዚአብሔርን፡ አመስግኑ፡ መልካም፡ ነው
ና። ቸርነቱም፡ ለዘላለም፡ ናትና።

መዝሙር፡ ፻፲፱፡

አሌፍ።

፩፡ በመንገዳቸው፡ የቀኑና፡በእግዚአብሔር፡ ሕግ፡
የሚሔዱ፡የተመሰገኑ፡ ናቸው።
፪፡ ምስክሩንም፡የሚጠብቁ፡በፍጹም፡ልባቸው፡
የሚሹት፡ የተመሰገኑ፡ ናቸው።
፫፡ ግፍም፡አያደርጉም። በመንገዱም፡ይሔዳሉ።
፬፡ አንተ ፡ ትእዛዛትኽን ፡ አጅግ ፡ እንጠብቅ፡ ዘን
ድ፡ አዘዝኽ።
፭፡ ሕግጋትኽን፡ ለመጠበቅ፡ምነው፡ መንገዴ፡ቀን
ተ፡ በሆነ።
፮፡ የዚያን፡ ዘመን፡ ሕግህን፡ሁሉ፡በተመለከትሁ፡
ጊዜ፡ አላፍርም።
፯፡ የጽድቅኽን ፡ ፍርድ ፡ በተማርሁ ፡ ጊዜ፡ በቅን፡
ልብ፡ አመሰግንኻለሁ።
፰፡ ትእዛዝኽን ፡ እጠብቃለሁ። ፈጽመኽም ፡ አ
ትጣለኝ።

ቤት።

፱፡ ጕልማሳ፡ በምን ፡ መንገዱን፡ ያነጻል። ነፍሱን፡
እንደ፡ ቃልኽ፡ በመጠበቅ።
፲፡ በፍጹም፡ ልቤ፡ፈለግሁኽ፡ ከትእዛዛትኽ፡እስ
ት፡ ዘንድ፡ አትተወኝ።
፲፩፡ አንተን ፡ እንዳልበድል ፡ ነገርኽን ፡ በልቤ ፡ ሰወ
ርሁ።
፲፪፡ አቤቱ፡ አንተ፡ የተባረክኽ፡ ነኽ። ሕግኽን፡ አ
ስተምረኝ። ⸍
፲፫፡ ያፍህን ፡ ፍርድ ፡ ሁሉ፡ በከንፈሬ፡ነገርሁ።
፲፬፡ እንደ፡ ባለጠግነት ፡ ሁሉ ፡ በምስክርኽ፡ መንገ
ድ፡ ደስ፡ አለኝ።
፲፭፡ በትእዛዝኽ፡ እሰባለሁ። መንገድኽንም፡ እ
መለከታለሁ።
፲፮፡ በትእዛዝኽ ፡ ተድላ ፡ አደርጋለሁ። ቃልህን
ም፡ አልረሳም።

ጋሚል።

፲፯፡ ለባሪያህ፡ በጎነት፡ አድርግ። ሕያው፡ እሆናለ
ሁ። ነገርኽንም፡ እጠብቃለሁ።
፲፰፡ ዓይኔን፡ ክፈት፡ የሕግኽንም፡ ተአምራት፡ አ
ያለሁ።
፲፱፡ እኔ፡ በምድር፡ እንግዳ፡ነኝ። ትእዛዛትኽን፡ከ
ኔ፡ አትሰውር።
፳፡ ነፍሴ፡ ፍርድኽን፡ ዘወትር፡ አጥብቃ፡ናፈቀች።
፳፩፡ ከትእዛዛትኽ፡የሳቱትን፡ እርጉማንን፡ ኩር
ቶ፡ ዘለፍኽ።
፳፪፡ ምስክርኽን፡ ጠብቄያለሁና ፡ ስድብንና፡ ንቀ
ትን፡ ከኔ፡ አስወግድ።
፳፫፡ ደግሞም፡ አለቆች፡ተቀምጠው፡በኔ፡ተጫወ
ቱ። ባርያኽ፡ ግን፡በሕግኽ፡ ያስብ፡ ነበረ።

፳፬፡ ምስክሮችኽም ፡ ደግሞ ፡ ተድላዬና፡ መካር
ቼ፡ ናቸውና።

ዳሌጥ።

፳፭፡ ነፍሴ፡ከፈር፡ጋራ፡ተጣበቀች። እንደ፡ነገርኽ፡
ሕያው፡አድርገኝ።
፳፮፡ መንገዴን፡ ነገርሁ፡ መለስህልኝም። ሕግጋት
ኽን፡ አስተምረኝ።
፳፯፡ የትእዛዛትኽን፡መንገድ፡ እንዳስተውል፡ አ
ድርገኝ፡ በድንቅኽም፡ እሰባለሁ።
፳፰፡ ነፍሴ፡ ከትካዜ፡የተነሣ፡ ታነባለች። እንደ፡ነገ
ርኽ፡ አጽናኝ።
፳፱፡ ያስትን፡መንገድ፡ ከኔ፡አርቅ፡ ሕግኽንም፡ ፍ
ቀድልኝ።
፴፡የእውነትን፡መንገድ፡መረጽሁ።ፍርድኽንም፡
በፊቴ፡ አኖርሁ።
፴፩፡ ምስክሮችኽን፡ ተጣበቅሁ። አቤቱ፡ አታሳፍ
ረኝ።
፴፪፡ ልቤን፡ባሰፋህ፡ጊዜ፡በትእዛዛትኽ፡መንገድ፡
እሮጣለሁ።

ሄ።

፴፫፡ አቤቱ፡ የሕግኽን ፡ መንገድ፡ አስተምረኝ፡ እ
ስከ፡ መጨረሻም፡ ድረስ፡ እጠብቀዋለሁ።
፴፬፡ እንዳስተውል ፡ አድርገኝ ፡ ሕግኽንም፡ እጠ
ብቀዋለሁ። በፍጹም፡ ልቤም፡ እይዘዋለሁ።
፴፭፡ እርሳቸውን፡ወድጃለሁና፡በትእዛዛትህ፡ መ
ንገድ፡ አመላልሰኝ።
፴፮፡ ልቤን፡ ወደ፡ ምስክርኽ፡ አዘንብል፡ ወደ፡ስስ
ትም፡ አይሁን።
፴፯፡ ዓይኖቼን፡ ከንቱን፡ ነገር ፡ ከማየት፡ አርቅ፡ በ
መንገድኽም፡ ሕያው፡ አድርገኝ።
፴፰፡ ለሚፈሩኽ፡ባርያኽ፡ትእዛዝህን፡አጽና።
፴፱፡ የፈራሁትን፡ ስድብ፡ ከኔ፡አርቅ፡ፍርድኽ፡መ
ልካም፡ ናትና።
፵፡ እነሆ ፡ ትእዛዝኽን ፡ ናፈቅሁ፡ በጽድቅኽም፡
ሕይወት፡ ስጠኝ።

ዋው።

፵፩፡ አቤቱ፡ ቸርነትኽን ፡ አምጣልኝ ፡ መድኃኒት
ኽም፡ እንደ፡ አሰማኽኝ።
፵፪፡ በቃልኽ ፡ ታምኛለሁና ፡ ያሚሰድበኝን፡ በነገ
ር፡ እመልስለታለሁ።
፵፫፡ ያውነትንም፡ ነገር፡ ፈጽመኽ፡ ካፌ፡ አታርቅ፡
ለፍርድኽ፡ ደጅ፡ ጸንቻለሁና።
፵፬፡ ሕግኽንም፡ ሁለግዜ፡ዘወትር፡ ለዘለዓለም፡
እጠብቃለሁ።
፵፭፡ ትእዛዛትኽንም፡ በቻለሁና፡ እስፍቼ፡ እሔ
ዳለሁ።

፵፮፡ በነገሥታትም፡ ፊት ፡ ያለ፡ ኃፍረት ፡ ምስክር
ኽን፡ እናገራለሁ።
፵፯፡ እጅግም ፡ በወደድኋቸው፡ በትእዛዛትኽ፡
ተድላ፡ አደርጋለሁ።
፵፰፡ እጄንም፡ወደ፡ ወደድኋቸው፡ወደ፡ ትእዛዛ
ትኽ፡ አነሣለሁ። በሕግኽም፡ እሰባለሁ።

ዛይ።

፵፱፡ ለባሪያህ ፡ ተስፋ ፡ ያደረግኽውን፡ ቃልኽን፡
አስብ።
፶፡ ይህች፡ በመከራዬ፡ ደስታዬ፡ ሆነች። ቃልህ ፡ ሕ
ያው፡ አድርጋኛለችና።
፶፩፡ ዕቡያን፡ ፈጽመው፡አላገጡብኝ። እኔ፡ግን፡ ከ
ሕግኽ፡ አልዘነበልሁም።
፶፪፡ አቤቱ፡ ከዓለም፡ጀምር፡የነበረውን፡ፍርድኽ
ን፡ አስቤ፡ ተጽናናሁ።
፶፫፡ ኃጢአተኞች ፡ ሕግኽን፡ ስለ ፡ ተዉ፡ ቍጣት፡
ያዘኝ።
፶፬፡ በእንግድነቴ፡ ቤት፡ ፍርድህ፡ዝማሬ፡ሆነችኝ።
፶፭፡ አቤቱ ፡ በሌት፡ ስምኽን ፡ አሰብሁ ፡ ሕግኽን
ም፡ ጠበቅሁ።
፶፮፡ ትእዛዛትኽንም፡ ጠብቄያለሁና ፡ እርስዋ፡ ገ
ንዘቤ፡ ሆነችኝ።

ሔት።

፶፯፡ አቤቱ ፡ ነገርኽን ፡ ለመጠበቅ፡ ፈንታዬ፡ ነው፡
አልሁ።
፶፰፡ በፍጹም፡ ልቤ፡ ወደ፡ፊትኽ፡ ተማለልሁ። እ
ንደ፡ ነገርኽም፡ ማረኝ።
፶፱፡ መንገዴን፡ አሰብሁ፡ እግሬንም፡ ወደ፡ ምስክ
ሮችኽ። መለስሁ።
፷፡ ጨከንሁ፡ትእዛዝኽንም፡ ለመጠበቅ፡ አልዘገ
የሁም።
፷፩፡ የኃጥአን፡ ገመዶች ፡ ከበቡኝ። ሕግኽን፡ ግን፡
አልረሳሁም።
፷፪፡ ስለ፡ ጽድቅኽ፡ ፍርድ፡ በኩል፡ ሌት፡አመሰግ
ንኽ፡ ዘንድ፡ እነሣለሁ።
፷፫፡ እኔ፡ለሚፈሩኽ፡ ሁሉ፡ ባልንጀራ፡ ነኝ። ትእዛ
ዛትኽንም፡ ለሚጠብቁ።
፷፬፡ አቤቱ፡ምሕረትኽ፡መላች፡ሕግጋትኽን፡አስ
ተምረኝ።

ጤት።

፷፭፡ አቤቱ ፡ እንደ፡ ቃልኽ ፡ ከባርያኽ፡ ጋራ፡ መል
ካም፡ ሰራኽ።
፷፮፡ በትእዛዛትኽ፡አምኛለሁና፡መልካሙን፡ሥ
ርዓትና፡እውቀት፡ አስተምረኝ።
፷፯፡ እኔ፡ ሳልዋረድ፡ ሳትሁ። አሁን፡ግን፡ነገርኽን፡
ጠበቅሁ።

፷፰፤ አቤቱ፡ አንተ፡ ቸር፡ ነህ፡ ቸርነትም፡ታደርጋለህ። ሕግጋትህን፡አስተምረኝ።
፷፱፤ ዕቡያን፡ በላዬ፡ ሐሰት፡ ጣሉብኝ። እኔ፡ ግን፡ በፍጹም፡ ልቤ፡ ትእዛዝህን፡ ጠበቅሁ።
፸፤ ልባቸው፡ ደነደነ፡ በጣም። እኔ፡ ግን፡ በሕግህ፡ደስ፡ አለኝ።
፸፩፤ መዋረዴ፡ለኔ፡ መልካም፡ ሆነልኝ። ሕግጋትህን፡ ተምረበታለሁና።
፸፪፤ ከወርቅና፡ ከብር፡ አእላፋት፡ ያፍህ፡ ሕግ፡ይሻል።

ዮድ።

፸፫፤ እጆችህ፡አደረጉኝ፡አዘጋጁኝም። እንድስተውል፡ አድርገኝ፡ ትእዛዛትህንም፡ እማራለሁ።
፸፬፤ ለነገርህ፡ ደጅ፡ ጸንቻለሁና፡የሚፈሩህ፡እኔን፡ አይተው፡ ደስ፡ ይላቸዋል።
፸፭፤ አቤቱ፡ ፍርድህ፡ ጽድቅ፡ እንደ፡ ሆነች፡ አወቅሁ። በእምነትህም፡ አዋረድኸኝ።
፸፮፤ለባሪያህ፡እንደደረግሀው፡ ተስፋ፡ቸርነትህ፡ ለመጽናናቴ፡ ትሁንልኝ።
፸፯፤ ምህረትህ፡ ትምጣልኝ፡ሕያውም፡ እሆናለሁ። ሕግህ፡ደስታዬ፡ናትና።
፸፰፤ በሐሰት፡ ጠመውብኛልና፡ ዕቡያን፡ ይፈሩ፡ እኔ፡ግን፡ትእዛዝህን፡አስባለሁ።
፸፱፤ የሚፈሩህና፡ ምስክርህንም፡ የሚያውቁ፡ ወደኔ፡ ይመለሱ።
፹፤እንዳላፍር፡ልቤ፡በሕግጋትህ፡ፍጹም፡ይሁን።

ካፍ።

፹፩፤ ነፍሴ፡ወደ፡መድኃኒትህ፡ናፈቀች። ለነገርህም፡ደጅ፡ ጸናሁ።
፹፪፤ ዓይኖቼ፡ ተስፋህን፡ ደጅ፡ በመጽናት፡ መቼ፡ ታጽናናኛለህ፡ሲያሉ፡ ፈዘዙ።
፹፫፤ በጢስ፡ላይ፡እንደተሰቀለ፡አቁማዳ፡ሁኛለሁና። ሕግህን፡ግን፡ አልረሳሁም።
፹፬፤ የባሪያህ፡ዘመኑ፡ስንት፡ናት። በሚያሳድዱኝስ፡ ላይ፡መቼ፡ ትፈርድልኛለህ።
፹፭፤ ዕቡያን፡ እንደ፡ ሕግህ፡ ያይደለውን፡ ጕድጓድ፡ ቆፈሩልኝ።
፹፮፤ ትእዛዛትህ፡ ሁሉ፡ እውነት፡ናቸው። ሐሰት፡ አሳደዱኝ፡ አንተ፡ ግን፡ እርዳኝ።
፹፯፤ እንደሁ፡ ከምድር፡ ሊያጠፉኝ፡ ጥቂት፡ ቀርቶቸው፡ ነበር። እኔ፡ ግን፡ ትእዛዛትህን፡አልተውሁም።
፹፰፤ እንደ፡ ምሕረትህ፡ሕያው፡ አድርገኝ። ያፍህንም፡ ምስክር፡ እጠብቃለሁ።

ላሜድ።

፹፱፤ አቤቱ፡ ቃልህ፡ ለዘላለም፡ ጸንቶ፡ በሰማይ፡ ይኖራል።
፺፤ ጽድቅህ፡ ለልጅ፡ ልጅ፡ ናት። ምድርን፡ መሠረትሃት፡ እርስዋም፡ ጸንታ፡ ትኖራለች።
፺፩፤ እስከ፡ ዛሬም፡ በሥርዓትህ፡ጸንተው፡ ይኖራሉ። ሁሉ፡ባሮችህ፡ ናቸውና።
፺፪፤ ሕግህስ፡ ደስታዬ፡ ባልሆነ፡ድሮ፡ በጕስቍልናዬ፡ ጠፍቼ፡ በሆንሁ።
፺፫፤ በርሱ፡አድነኸኛልና፡ ለዘላለም፡ ፍርድህን፡ አልረሳም።
፺፬፤ እኔ፡ ያንተ፡ነኝ፡አድነኝ፡ ፍርድህን፡ ፈልጌያለሁና።
፺፭፤ እኔን፡ለማጥፋት፡ ኃጥአን፡ ቈዩኝ። እኔ፡ግን፡ ምስክርህን፡ አስተዋልሁ።
፺፮፤ የፍጹምነትን፡ ሁሉ፡ መጨረሻ፡ አየሁ። ትእዛዝህ፡ ግን፡ እጅግ፡ ሰፊ፡ ነው።

ሜም።

፺፯፤ እንደ፡ ምን፡ ሕግህን፡ ወደድሁ። እርሱ፡ቀኑን፡ ሁሉ፡ አሳቤ፡ ነው።
፺፰፤ ከጠላቶቼ፡ ይልቅ፡ ትእዛዝህ፡ ጠቢብ፡ አደረገኝ፡ ለዘላለም፡ በኔ፡ ዘንድ፡ ነውና።
፺፱፤ ካስተማሩኝ፡ ሁሉ፡ ይልቅ፡ አስተዋልሁ። ምስክርህ፡ አሳቤ፡ ነውና።
፻፤ ከሽማግሌዎች፡ይልቅ፡አስተዋልሁ። ትእዛዝህን፡እጠብቃለሁና።
፻፩፤ ነገርህን፡ እጠብቅ፡ዘንድ፡ እግሬን፡ከክፉው፡ መንገድ፡ ሁሉ፡ ከለከልሁ።
፻፪፤ ከፍርድህ፡ አልራቅሁም። አንተ፡ አስተምረኸኛልና።
፻፫፤ ነገርህ፡ ምንኛ፡ለጕሮሮዬ፡ ጣፈጠው፡ከማር፡ ይልቅ፡ ላፌ፡ ጣመው።
፻፬፤ በትእዛዝህ፡ ብልህ፡ ሆንሁ። ስለዚህ፡የሐሰን፡ መንገድ፡ሁሉ፡ ጸላሁ።

ኖን።

፻፭፤ ሕግህ፡ ለእግሬ፡ መብራትና፡ ለመንገዴም፡ ብርሃን፡ነው።
፻፮፤ የጽድቅህን፡ፍርድ፡እጠብቅ፡ዘንድ፡ማልሁ፡ አጸናውማለሁ።
፻፯፤ እጅግ፡ መከራ፡ተቀበልሁ። አቤቱ፡ እንደ፡ ነገርህ፡ አድነኝ።
፻፰፤ አቤቱ፡ካፌ፡ የሚወጣውን፡ የፈቃዴን፡መሥዋዕት፡በሞገስ፡ ተቀበለው፡ ፍርድህንም፡ አስተምረኝ።
፻፱፤ ነፍሴ፡ ሁልጊዜ፡ በእጄ፡ ናት፡ ሕግህን፡ ግን፡ አልረሳሁም።
፻፲፤ ኃጢአተኞች፡ አሽክላ፡ ዘረጉብኝ። ከትእዛዝህ፡ ግን፡ አልሳትሁም።
፻፲፩፤ የልቤ፡ ደስታ፡ ናትና፡ ምስክርህን፡ ለዘላለም፡ ወረስሁ።

፻፲፪፤ ትእዛዝህን፡ ለዘላለምና፡ለፍጻሜው፡እጠብቅ፡ዘንድ፡ልቤን፡አዘነበልሁ።

ሳሜኽ።

፻፲፫፤ ወስላቶችን፡ጸላሁ። ሕግህን፡ግን፡ወደድሁ።
፻፲፬፤ መሰወርያዬ፡ ጋሻዬም፡ አንተ፡ ነህ። ቃልህንም፡ ተስፋ፡ አደረግሁ።
፻፲፭፤ እላንት፡ ክፉ፡ አድራጊዎች፡ ከኔ፡ ራቁ፡ ያምላኬን፡ ትእዛዛት፡ ልጠብቅ።
፻፲፮፤ እንደ፡ ነገርህ፡ ደግፈኝ፡ ልደንም። ካለኝታዬም፡ አታሳፍረኝ።
፻፲፯፤ ተጠጋኝ፡ እድንማለሁ። ወደ፡ ሕግህም፡ ሁልጊዜ፡ እያለሁ።
፻፲፰፤ ከፍርድህ፡ የሚርቁትን፡ሁሉ፡ ረገጥህ። ተንኰላቸው፡ ሐሰት፡ ነውና።
፻፲፱፤ የምድርን፡ ኃጢአተኞች፡ሁሉ፡ እንደ፡ ርኩሰት፡ አጠፋሃቸው። ስለዚህ፡ምስክርህን፡ ወደድሁ።
፻፳፤ ከፍርሃትህ፡ የተነሣ፡ ሥጋዬ፡ ደረቀ። ከፍርድህም፡ ፈራሁ።

ዓይን።

፻፳፩፤ ፍርድንና፡ ጽድቅን፡ ሰራሁ። ለሚያስጨንቁኝ፡ አሳልፈህ፡አትስጠኝ።
፻፳፪፤ ባሪያህን፡ በመልካም፡ ተዋሰው፡ ዕቡያንም፡ አይጋፉኝ።
፻፳፫፤ ዓይኖቼ፡ ወደ፡ ማዳንህና፡ ወደ፡ ጽድቅህም፡ ተስፋ፡ እያዩ፡ ፈዘዙ።
፻፳፬፤ ከባሪያህ፡ ጋራ፡ እንደ፡ ምሕረትህ፡ አድርግ። ሕግህንም፡አስተምረኝ።
፻፳፭፤ እኔ፡ባሪያህ፡ነኝ። እንደስተውል፡አድርገኝ፡ ምስክርህንም፡ አውቃለሁ።
፻፳፮፤ ለእግዚአብሔር፡ የሚያደርግበት፡ ጊዜ፡ አለው። ሕግህን፡ ሽርዋልና።
፻፳፯፤ ስለዚህ፡ ከወርቅና፡ከምዝምዝ፡ ወርቅ፡ ይልቅ፡ ትእዛዛትህን፡ ወደድሁ።
፻፳፰፤ ስለዚህ፡ ወደ፡ ትእዛዝህ፡ ሁሉ፡ ወደ፡ነገርህ፡ ሁሉ፡ አቀናሁ። የሐሰትንም፡ መንገድ፡ ሁሉ፡ ጸላሁ።

ፌ።

፻፳፱፤ ምስክሮችህ፡ ድንቅ፡ ናቸው። ስለዚህ፡ ነፍሴ፡ ትጠብቃቸዋለች።
፻፴፤ ቃልህ፡ ሲከሠት፡ደስ፡ ያሰኛል። የዋሃንንም፡ አዋቆች፡ ያደርጋል።
፻፴፩፤ ወደ፡ ትእዛዝህ፡ ናፍቅያለሁና፡ አፌን፡ አስፍቼ፡ ከፈትሁ፡ ናፈቅሁም።
፻፴፪፤ ወደኔ፡ እመልከት፡ ማረኝም፡ ስምህን፡ ለሚወዱት፡ ማድረግ፡ እንደ፡ ለመድህ።
፻፴፫፤ አረጋግጤን፡ እንደ፡ ነገርህ፡ አጽና። ኃጢአትም፡ ሁሉ፡ አይግዛኝ።
፻፴፬፤ ከሰው፡ ግፍ፡ አድነኝ። ትእዛዝህንም፡ እጠብቃለሁ።
፻፴፭፤ በባሪያህ፡ላይ፡ፊትህን፡ አብራ። ሕግህንም፡ አስተምረኝ።
፻፴፮፤ የውኃ፡ ፈሳሽ፡ ካይኔ፡ ፈሰሰ። ሕግህን፡ አልጠበቁምና።

ጻዴ።

፻፴፯፤ አቤቱ፡ አንተ፡ ጻድቅ፡ ነህ። ፍርድህም፡ የቀና፡ ነው።
፻፴፰፤ የምስክርህን፡ ጽድቅ፡ እምነትንም፡ አጥብቀህ፡ አዘዝህ።
፻፴፱፤ ቅንዓቴ፡ አጠፋችኝ፡ ጸላቶቼ፡ቃልህን፡ ረስተዋልና።
፻፵፤ ቃልህ፡ እጅግ፡ የነጠረ፡ ነው። ባሪያህም፡ ወደደው።
፻፵፩፤ ታናሽ፡ የተናቅሁም፡ ነኝ። ሕግህን፡ ግን፡ አልረሳሁም።
፻፵፪፤ ጽድቅህ፡ ለዘላለም፡ ጽድቅ፡ ናት። ሕግህም፡ እውነት፡ ናት።
፻፵፫፤ መከራና፡ችጋር፡አገኙኝ። ትእዛዛትህ፡ግን፡ ደስ፡ አሰኙኝ።
፻፵፬፤ የምስክርህ፡ ጽድቅ፡ ለዘላለም፡ ናት። እንደስተውል፡አድርገኝ፡እድንማለሁ።

ቆፍ።

፻፵፭፤ በፍጹም፡ ልቤ፡ ጮኽሁ። አቤቱ፡ መልስልኝ፡ ፍርድህንም፡ እጠብቃለሁ።
፻፵፮፤ ወደንተ፡ ጮኽሁ፡ አድነኝ፡ምስክርህንም፡ እጠብቃለሁ።
፻፵፯፤ ከነግሕ፡ በፊት፡ አስቀድሜ፡ እጮኻለሁ። ቃልህንም፡ ተስፋ፡ አደርጋለሁ።
፻፵፰፤ ዓይኖቼ፡ በሌት፡ የሚተጉትን፡ ቀደሙ፡ ነገርህን፡ ያስቡ፡ ዘንድ።
፻፵፱፤ አቤቱ፡እንደ፡ምሕረትህ፡ ድምፄን፡ ስማ፡ እንደ፡ ፍርድህም፡ አድነኝ።
፻፶፤ ኃጢአትን፡ ተከታዮች፡ ቀረቡ፡ ከሕግህ፡ግን፡ ራቁ።
፻፶፩፤ አቤቱ፡አንተ፡ቅርብ፡ ነህ። ትእዛዛትህም፡ ሁሉ፡ እውነት፡ ናቸው።
፻፶፪፤ አንተ፡ ለዘላለም፡ እንደ፡ ሠራሃቸው፡ ከድሮ፡ ዘመን፡ ጀምሬ፡ ከምስክሮችህ፡አወቅሁ።

ሬስ።

፻፶፫፤ ሕግህን፡አልረሳሁምና። ችጋሬን፡ ተመልከት፡ አድነኝም።
፻፶፬፤ ፍርዴን፡ ፍረድ፡ አድነኝም። እንደ፡ ነገርህም፡ሕያው፡አድርገኝ።
፻፶፭፤ ትእዛዛትህን፡ አይሹምና፡ደኅንነት፡ ከኃጥአን፡የራቀች፡ናት።

፻፶፯፡ አቤቱ፡ ምህረትኽ፡ ብዙ፡ ናት። እንደ፡ ፍርድኽም፡አድነኝ።
፻፶፰፡ አሳደጆቼና፡ጸላቶቼ፡ ብዙ፡ ናቸው። ከምስክርህ፡ግን፡አልራቅሁም።
፻፶፱፡ ግብዞቹን፡ አይቼ፡ ተጸየፍሁ፡ ቃልኽን፡ አልጠበቁምና።
፻፷፡ ትእዛዛትኽን፡እንደ፡ወደድሁ፡ተመልከት፡ አቤቱ፡በምህረትኽ፡አድነኝ።
፻፷፩፡ ነገርኽ፡ ሁሉ፡ እውነት፡ ነው። የጽድቅኽም፡ ፍርድ፡ሁሉ፡ለዘላለም፡ነው።

ሲን።

፻፷፪፡ ገዦች፡ በከንቱ፡ አሳደዱኝ። ከቃልኽ፡ ግን፡ የተነሣ፡ልቤ፡ደነገጠብኝ።
፻፷፫፡ ብዙ፡ ምርኮ፡እንደነገ፡ሰው፡በነገርኽ፡ደስ፡ ይለኛል።
፻፷፬፡ ሐሰትን፡ ጸላሁ፡ ተጸየፍሁም። ሕግኽን፡ግን፡ወደድሁ።
፻፷፭፡ ስለ፡ ጽድቅኽ፡ ፍርድ፡ በቀን፡ ሰባት፡ጊዜ፡አመሰገንሁኽ።
፻፷፮፡ ሕግኽን፡ለሚወደ፡ብዙ፡ ሰላም፡ ይሆናል፡ ዕንቅፋትም፡የላቸውም።
፻፷፯፡ አቤቱ፡ ማዳንኽን፡ ተስፋ፡አደረግሁ፡ትእዛዛትኽንም፡ፈጸምሁ።
፻፷፰፡ ነፍሴ፡ምስክርኽን፡ጠበቀች። እጅግም፡ወደደሁት።
፻፷፱፡ መንገዴ፡ ሁሉ፡ በፊትኽ፡ ነውና፡ ትእዛዛትኽንና፡ምስክርኽን፡ጠበቅሁ።

ታው።

፻፸፡ አቤቱ፡ ጩኸቴ፡ ወደ፡ ፊትኽ፡ትቅረብ፡እንደ፡ቃልኽም፡አስተውል፡ዘንድ፡አድርገኝ።
፻፸፩፡ ልመናዬ፡ ወደ፡ ፊትኽ፡ ትድረስ። እንደ፡ ቃልኽም፡አድነኝ።
፻፸፪፡ ሕግጋትኽን፡ አስተምረኸኛልና። ከንፈሮቼ፡ምስጋና፡ያፈልቁ።
፻፸፫፡ መላሴ፡ ቃልኽን፡ ይናገራል። ትእዛዛትኽ፡ ሁሉ፡ጽድቅ፡ናቸውና።
፻፸፬፡ እጅኽ፡ እኔን፡ ለመርዳት፡ ትሁን። ትእዛዛትኽን፡መርጫለሁና።
፻፸፭፡ አቤቱ፡ወደ፡ማዳንኽ፡ናፈቅሁ። ሕግኽም፡ደስታዬ፡ናት።
፻፸፮፡ ነፍሴን፡ሕያው፡ አድርግ፡ታመሰግንኽማለች። ፍርዶችኽም፡ይርዱኝ።
፻፸፯፡ እንደ፡ጠፋ፡በግ፡ጠፋሁ። ባሪያኽን፡እሻ፡ትእዛዛትኽን፡አልረሳሁምና።

መዝሙር፡ ፻፳፡

የመዓርግ፡መዝሙር።

፩፡ በተጨነቅሁ፡ ጊዜ፡ ወደ፡ እግዚአብሔር፡ ጮኽሁ፡እርሱም፡መለሰልኝ።
፪፡ አቤቱ፡ ነፍሴን፡ ካሰተኛ፡ ከንፈርና፡ ከሸንጋይ፡ መላስ፡ታደግ።
፫፡ አንተ፡ ሸንጋይ፡ መላስ፡ ምን፡ ይሰጡኻል፡ ምንስ፡ይጨምሩልኻል።
፬፡ የተሳሉ፡የብርቱ፡ፍላፆች፡ከጽድ፡ፍም፡ጋራ።
፭፡ ወዮልኝ፡ በሜሴክ፡ ስደተኛ፡ ነኝና። በቄደርም፡ ድንኳኖች፡ አደርሁ።
፮፡ ሰላም፡ ከሚጸላ፡ ጋራ፡ ነፍሴ፡ እጅግ፡ ቀን፡ ሰነበተች።
፯፡ እኔስ፡ የሰላም፡ ሰው፡ ነኝ፡ ደረ፡ስናገር፡ጊዜ፡እርሳቸው፡ሰልፍ፡ይጀምራሉ።

መዝሙር፡ ፻፳፩፡

የመዓርግ፡መዝሙር።

፩፡ ዓይኔን፡ ወደ፡ ተራሮች፡ አነሣሁ። ረድኤቴ፡ ከወደት፡ትመጣልኛለች።
፪፡ ረድኤቴ፡ ሰማይንና፡ ምድርን፡ ከፈጠረው፡ ከእግዚአብሔር፡ዘንድ፡ትመጣለች።
፫፡ እግርኽን፡ አያሰናክለውም፡ ጠባቂኽም፡ አይተኛም።
፬፡ እነሆ፡ የእሥራኤል፡ ጣባቂ፡ አይተኛም፡ አያንቀላፋም።
፭፡ እግዚአብሔር፡ ጠባቂኽ፡ ነው። እግዚአብሔርም፡በቀኝ፡እጅኽ፡ጽላኽ፡ነው።
፮፡ ፀሐይ፡ በቀን፡ ጨረቃም፡ በሌት፡ አይመታኽም።
፯፡ እግዚአብሔር፡ከክፉ፡ሁሉ፡ይጠብቅኻል። ነፍስኽንም፡ ይጠብቃል።
፰፡ እግዚአብሔር፡ መውጣትኽንና፡ መግባትኽን፡ከዛሬ፡ጀምሮ፡እስከ፡ዘላለም፡ድረስ፡ይጠብቅ።

መዝሙር፡ ፻፳፪፡

የመዓርግ፡መዝሙር። የዳዊት።

፩፡ ወደ፡ እግዚአብሔር፡ ቤት፡ እንሒድ፡ ባሉኝ፡ ጊዜ፡ደስ፡አለኝ።
፪፡ የሩሳሌም፡ ሆይ፡ እግሮቻችን፡ በደጆችሽ፡ ቁመዋል።
፫፡ አንቺ፡ የሩሳሌም፡የተሠራሽና፡እርስ፡በርሱዋ፡እንደ፡ተጋጠመች፡አገር፡ነሽ።
፬፡ ወደዚያ፡ ነገዶች፡ ይወጣሉ፡ የእግዚአብሔር፡ ነገዶች፡እንደ፡ እሥራኤል፡ ወግ። የእግዚአብሔርን፡ ስም፡ያመሰግኑ፡ዘንድ።
፭፡ በዚያ፡ ዙፋኖች፡ ለፍርድ፡ ተቀምጠዋልና። የዳዊት፡ቤት፡ዙፋኖች።
፮፡ የየሩሳሌምን፡ደኅንነት፡ ለምኑ። ለሚወዱሽ፡ ደኅንነት፡ይሆንላቸዋል።
፯፡ ሰላም፡በቅጽርሽ፡ውሥጥ፡ትሁን። ዕረፍትም፡ በጌጽ፡ቤቶችሽ።

፰፡ ስለ፡ ወንድሞቼና፡ ስለ፡ ባልንጀሮቼ፡ ደኅንነት፡ ትሁንልሽ፡እላለሁ።
፱፡ ስለ፡ አምላካችን፡ ስለ፡ እግዚአብሔር፡ቤት፡ላንቺ፡መልካሙን፡ነገር፡እሻለሁ።

መዝሙር፡ ፻፳፫፡

የመዓርግ፡መዝሙር።

፩፡ ወደንተ፡ በሰማይ፡ ወደምትኖረው፡ ዓይኔን፡ አነሣሁ።
፪፡ እነሆ፡ የባሮች፡ ዓይኖች፡ ወደ፡ ጌቶቻቸው፡ እጅ፡ የገረድም፡ ዓይኖች፡ ወደ፡ እመቤትዋ፡ እጅ፡ እንደ፡ሆኑ። እንደሁ፡ ዓይኖቻችን፡ እስኪ፡ምረን፡ ድረስ፡ ወደ፡እግዚአብሔር፡ወደ፡አምላካችን፡ነው።
፫፡ ማረን፡አቤቱ፡ማረን። እጅግ፡ ነቀት፡ጸግበናልና።
፬፡ ነፍሳችንም፡የቤሰኞችን፡ ልግጫና፡ የዕቡያንን፡ ንቀት፡ እጅግ፡ ጸግባለችና።

መዝሙር፡ ፻፳፬፡

የመዓርግ፡ መዝሙር። የዳዊት።

፩፡ እግዚአብሔር፡ ከኛ፡ ጋራ፡ ባልኖረ፡ ይበል፡ እሥራኤል።
፪፡ እግዚአብሔር፡ ከኛ፡ ጋራ፡ ባልኖረ፡ ሰው፡ በላያችን፡ በተነሣ፡ ጊዜ።
፫፡ የዚያን፡ ጊዜ፡ በቁጣቸን፡ በዋጡን፡ ነበር። ቍጣቸው፡ በላያችን፡ በነደደ፡ ጊዜ።
፬፡ የዚያን፡ ጊዜ፡ ውኃ፡ ባሰጠመን፡ ነበር። በነፍሳችን፡ ላይም፡ ጐርፍ፡ ባለፈ።
፭፡ የዚያን፡ ጊዜ፡ የዕቡያን፡ ውኆች፡ በነፍሳችን፡ ላይ፡ ባለፈ፡ ነበር።
፮፡ ለጥርሳቸው፡ ንጥቂያ፡ ያላደረገን፡እግዚአብሔር፡ ይባረክ።
፯፡ ነፍሳችን፡ እንደ፡ ወፍ፡ ካዳኞች፡ ወጥመድ፡ አመለጠች። ወጥመዱ፡ ተሰበረ፡ እኛም፡ አመለጥን።
፰፡ ረድኤታችን፡ ሰማይንና፡ ምድርን፡ በፈጠረ፡ በእግዚአብሔር፡ ስም፡ ነው።

መዝሙር፡ ፻፳፭፡

የመዓርግ፡ መዝሙር።

፩፡ በእግዚአብሔር፡ የታመኑ፡ እንደማይታወከው፡ ለዘላለም፡ እንደሚኖረው፡ እንደ፡ ፅዮን፡ ተራራ፡ ናቸው።
፪፡ ተራሮች፡ በየሩሳሌም፡ ዙሪያ፡ ናቸው። እግዚአብሔርም፡ ከዛሬ፡ ጀምሮ፡ ለዘላለም፡ በሕዝቡ፡ ዙሪያ፡ ነው።
፫፡ የኃጢአት፡ በትር፡ በጻድቃን፡ ርስት፡ ላይ፡ አይኖርምና። ጻድቃን፡ እጃቸውን፡ ወደ፡ ኃጢአት፡ እንደ፡ይዘረጉ።
፬፡ አቤቱ፡ ለመልካሞችና፡ ለልበ፡ ቅኖች፡ መልካም፡ አድርግ።
፭፡ ወደ፡ ጠማማ፡ መንገድ፡ ግን፡ የሚዘነበሉትን፡እግዚአብሔር፡ ግፍ፡ ከሚሰሩት፡ ጋራ፡ በዚያው፡ ይደፋቸዋል። ሰላም፡ ግን፡ በእሥራኤል፡ ላይ፡ ትሁን።

መዝሙር፡ ፻፳፮፡

የመዓርግ፡ መዝሙር።

፩፡ እግዚአብሔር፡ የፅዮንን፡ ምርኮ፡ በመለሰ፡ ጊዜ፡ እንደሚያልሙ፡ እንሆናለን።
፪፡ የዚያን፡ጊዜ፡ አፋችን፡ ሳቅ፡ይመላል፡መላሳችንም፡ እልልታ። የዚያን፡ ጊዜ፡ በአሕዛብ፡ ዘንድ፡ እግዚአብሔር፡ ከሌሁ፡ ጋራ፡ አደራረጉን፡ ታላቅ፡ አደረገ፡ ይላሉ።
፫፡ እግዚአብሔር፡ ከኛ፡ ጋራ፡ አደራረጉን፡ ታላቅ፡ አደረገ። ደስተኞችም፡ሆነ።
፬፡ አቤቱ፡ በደቡብ፡ እንደሉት፡ ፈሳሾች፡ ምርኳችንን፡ መልስ።
፭፡ በእንባ፡የሚዘሩ፡ በደስታ፡ ያጭዳሉ።
፮፡ እርሳቸው፡ ይሔዳሉ፡ ያለቅሱማል፡ የከበረ፡ ዘርም፡ይሸከማሉ፡ በደስታም፡ነዶቻቸውን፡ ይዘው፡ ይመለሳሉ።

መዝሙር፡ ፻፳፯፡

የመዓርግ፡ መዝሙር፡ ለሰሎሞን።

፩፡ እግዚአብሔር፡ ቤትን፡ ካልሰራ፡ ሰሮች፡ በከንቱ፡ ይደክሙበታል፡ እግዚአብሔር፡ አገርን፡ ካልጠበቀ፡ ጠባቂ፡ በከንቱ፡ ይትጋል።
፪፡ ማልዳችሁ፡ መነሣታችሁ፡ በእረፍት፡ መዘግየታችሁ፡ የትካዜ፡ እንጀራ፡ መብላታችሁ፡ከንቱ፡ነው። እንደሁ፡ ይህነን፡ ሁሉ፡ ለወደጆቹ፡ በእንቅልፍ፡ ይሰጣቸዋል።
፫፡ እነሆ፡ልጆች፡የእግዚአብሔር፡ስጦታ፡ናቸው፡ የሆድም፡ ፍሬ፡ ይመወዙ።
፬፡ በብርቱ፡ እጅ፡ እንደሉ፡ ፍላፆች፡ እንደሁ፡ የጐልማስነት፡ ልጆች፡ ናቸው።
፭፡ በርሳቸው፡ ዕቃውን፡ የመላ፡ ምስጉን፡ ነው። በደጅ፡ ጸላቶቻቸውን፡ በተናገሩ፡ ጊዜ፡ አያፍሩም።

መዝሙር፡ ፻፳፰፡

የመዓርግ፡ መዝሙር።

፩፡ እግዚአብሔርን፡ የሚፈራና፡ በመንገዱ፡ የሚሔድ፡ ሁሉ፡ ምስጉን፡ ነው።
፪፡ የጅህን፡ ድካም፡ ትበላለኽና። ምስጉን፡ ነህ፡ ደኅንነትም፡ ትሆንልሃለች።
፫፡ ምሽትኽ፡ እንደ፡ ፍርያም፡ የወይን፡ አረግ፡ በቤትኽ፡ አጠገብ፡ ልጆችኽም፡ እንደ፡ ወይራ፡ መንትዮች፡ በማዕድኽ፡ ዙሪያ፡ ይሆናሉ።
፬፡ እነሆ፡ እግዚአብሔርን፡ የሚፈራ፡ ሰው፡ እንደሁ፡ ይባረካል።

፭፡ እግዚአብሔር፡ ከጽዮን፡ ዘንድ፡ ይባርክኻል፡የሕይወትኽንም፡ ዘመን፡ ሁሉ፡ የየሩሳሌምን፡ በጎነት፡ ታያለኽ።
፮፡ የልጅ፡ ልጆችኽንም፡ታያለኽ። ደኅንነት፡በእሥራኤል፡ ላይ፡ ትሁን።

መዝሙር፡ ፻፳፱፡

የመዓርግ፡ መዝሙር።

፩፡ እሥራኤል፡ ከታናሽነቴ፡ ጀምረው፡ብዙ፡ጊዜ፡ ተጋፉኝ፡ ይበል።
፪፡ ከታናሽነቴ፡ ጀምረው፡ ብዙ፡ ጊዜ፡ ተጋፉኝ፡ ነገር፡ግን፡አላሸነፉኝም።
፫፡ አራሾች፡ በጀርባዬ፡ላይ፡አረሱ። ትልማቸውንም፡አስረዘሙ።
፬፡ እግዚአብሔር፡ጻድቅ፡ነው። የኃጢአተኞችን፡ ገመድ፡ቈረጠ።
፭፡ ጽዮንን፡ የሚጠሉ፡ ሁሉ፡ ይፈሩ፡ ወደ፡ኋላቸው፡ይመለሱ።
፮፡ በድምድማት፡ላይ፡ እንደ፡ በቀለ፡ሳይታጨድ፡ እንደሚደርቀው፡ሣር፡ ይሁኑ።
፯፡ ለአጫጂም፡ እጁን፡ ነዶውንም፡ ለሚያሥረው፡ ብብቱን፡ እንደማይመላው።
፰፡ መንገድም፡ የሚያልፉ፡ የእግዚአብሔር፡ በረከት፡ ከላንት፡ ጋራ፡ አይሉም። መረቅናችሁ፡ በእግዚአብሔር፡ ስም።

መዝሙር፡ ፻፴፡

የመዓርግ፡ መዝሙር።

፩፡ አቤቱ፡ ከጥልቅ፡ ወደንተ፡ ጮኽሁ።
፪፡ አቤቱ፡ ቃሌን፡ ስማ። ጆሮችህ፡ የልመናዬን፡ ነገር፡ አድማጮች፡ ይሁኑ።
፫፡ አቤቱ፡ ኃጢአትንስ፡ ብትጠባበቅ። አቤቱ፡ ማን፡ ይቆማል።
፬፡ ይቅርታ፡ ግን፡ ባንተ፡ ዘንድ፡ ነውና፡ ሰዎች፡ ይፈሩህ፡ ዘንድ።
፭፡ እግዚአብሔርን፡ ትስፋ፡ አደረግሁ። ነፍሴ፡ ተስፋ፡ አደረገች። በነገሩም፡ ደጅ፡ ጸናሁ።
፮፡ ንጋትን፡ ከሚጠብቁት፡ ይልቅ፡ ነፍሴ፡ እግዚአብሔርን፡ ደጅ፡ ትጸናለች።
፯፡ እሥራኤል፡ በእግዚአብሔር፡ ይታመን። ከእግዚአብሔር፡ ዘንድ፡ ጸጋ፡ ብዙም፡ መድኃኒት፡ ከርሱ፡ ነውና።
፰፡ እርሱም፡ እሥራኤልን፡ ከኃጢአቱ፡ ሁሉ፡ ያድነዋል።

መዝሙር፡ ፻፴፩፡

የመዓርግ፡ መዝሙር፡ ለዳዊት።

፩፡ አቤቱ፡ ልቤ፡ አይታበይብኝም። ዓይኖቼም፡ ከፍ፡ ከፍ፡ አይሉብኝም። ታላቅቱንና፡ ከኔ፡ የሚበልጠውን፡ነገር፡ ሁሉ፡ አላሰብሁም።
፪፡ ብቻ፡ ነፍሴን፡ አረጋጋኋት፡ የናቱንም፡ ጡት፡ እንደሰተውት፡ ዝም፡ አሰኘኋት፡ ነፍሴ፡ በኔ፡ ዘንድ፡ የናቱን፡ ጡት፡ እንደሰተውት፡ ሆነች።
፫፡ እሥራኤል፡ ከዛሬ፡ጀምሮ፡ እስከ፡ ለዘላለም፡ ድረስ፡ እግዚአብሔርን፡ደጅ፡ ይጽና።

መዝሙር፡ ፻፴፪፡

፩፡ አቤቱ፡የዳዊትን፡ መከራ፡ ሁሉ፡ አስብ።
፪፡ ለእግዚአብሔር፡ እንደ፡ ማለ፡ ለያዕቆብ፡ኃያልም፡ እንዲህ፡ሲል፡ እንደ፡ ተሳለ።
፫፡ በውነት፡ ወደ፡ ቤቴ፡ ድንኳን፡ አልገባም፡ ወደ፡ ምንጣፌም፡ አልጋ፡ አልወጣም።
፬፡ ላይኔም፡ ምኝታ፡ ለቅንድቤም፡ እንቅልፍ፡ አልሰጥም።
፭፡ ለእግዚአብሔር፡ ስፍራ፡ ለያዕቆብ፡ ኃያልም፡ ማደርያ፡ እስካገኝ፡ ድረስ።
፮፡ እነሆ፡ በኤፍራታ፡ሰማናት። በዱርም፡ምድረ፡ በዱ፡ አገኘናት።
፯፡ ወደ፡ ማደርያው፡ እንግባ፡ በእግሩም፡ መቀመጫ፡ ፊት፡እንሰግድለት።
፰፡ አቤቱ፡ አንተ፡ ከኃይልኽ፡ ታቦት፡ ጋራ፡ ወደ፡ ዕረፍትኽ፡ ተነሣ።
፱፡ ካህናቶችኽ፡ ጽድቅ፡ ይልበሱ፡ ቅዱሳንኽም፡ እልል፡ ይበሉ።
፲፡ ስለ፡ ዳዊት፡ ስለ፡ ባርያኽ፡ የመሲሕኽን፡ ፊት፡ አትመልስ።
፲፩፡ እግዚአብሔር፡ ለዳዊት፡ እንዲህ፡ ሲል፡ በውነት፡ ማለ፡ ከርሱም፡ አይርቅም። ከሆድኽ፡ ፍሬ፡ በዙፋንኽ፡ ላይ፡ አስቀምጣለሁ።
፲፪፡ ልጆችኽ፡ ኪዳኔንና፡ የማስተምራቸውን፡ ምስክሬን፡ ቢጠብቁ። ልጆቻቸው፡ ደግሞ፡ በዙፋንኽ፡ ላይ፡ ለዘላለም፡ ይቀመጣሉ።
፲፫፡ እግዚአብሔር፡ ጽዮንን፡ መርጦዋልና። ማደርያም፡ያደርጋት፡ ዘንድ፡ ወድዋታልና።
፲፬፡ ይህች፡ ለዘላለም፡ ማረፊያዬ፡ ናት፡ ተመኝቻታለሁና፡ በርስዋ፡ አድራለሁ።
፲፭፡ ሲሳይዋን፡ እጅግ፡ እባርካለሁ። ድኾችዋንም፡ እንጀራ፡ አጠግባቸዋለሁ።
፲፮፡ ካህናትዋንም፡መድኃኒት፡አለብሳቸዋለሁ። ቅዱሳንዋም፡በደስታ፡እልል፡ይላሉ።
፲፯፡ ከዚያ፡ ለዳዊት፡ ቀንድ፡ አበቅላለሁ። ቀብቼም፡ ላነገሥሁት፡ መብራት፡ አዘጋጀሁ።
፲፰፡ ጠላቶቹንም፡ እፍረት፡ አለብሳቸዋለሁ። በርሱ፡ ላይ፡ ግን፡ አክሊሉ፡ ታበባለች።

መዝሙር፡ ፻፴፫፡

የመዓርግ፡ መዝሙር። ለዳዊት።

፩፡ የወንድማማች፡ ባንድ፡ መቀመጥ፡ ምንኛ፡ መልካም፡ ነው፡ እንዴት፡ የማረ፡ ነው።

፪፡ እንደ፡ መልካም፡ ሽቱ፡ ከራስ፡ እስከ፡ ጽሕም፡ በአሮን፡ ጽሕም፡ ላይ፡ እንደሚወርድ። በልብሱም፡ ዘርፍ፡ እንደሚወርድ።
፫፡ እንደርሞንዔም፡ ጠል፡ በጽዮን፡ ተራሮች፡ ላይ፡እንደሚወርደው። ከዚያ፡ እግዚአብሔር፡ በረከቱን፡ አዝዋልና፡ ሕይወትንም፡ ለዘላለም።

መዝሙር፡ ፻፴፬፡

የመዓርግ፡ መዝሙር፡ ለዳዊት።

፩፡ ሌሊት፡በእግዚአብሔር፡ ቤት፡ የምትቆሙት፡ የእግዚአብሔር፡ባሮች፡ሁላችሁ፡እነሆ፡ እግዚአብሔርን፡ ባርኩት።
፪፡ በመቅደስ፡ እጆቻችሁን፡ አንሡ፡ እግዚአብሔርንም፡ ባርኩ።
፫፡ ሰማይንና፡ ምድርን፡ የፈጠረ፡ እግዚአብሔር፡ ከጽዮን፡ ይባርክህ።

መዝሙር፡ ፻፴፭፡

የመዓርግ፡ መዝሙር፡ ለዳዊት።

፩፡ ሃሌሉያ። የእግዚአብሔርን፡ስም፡ አመስግኑ። እላንት፡ የእግዚአብሔር፡ ባሮች፡ ሆይ፡ አመስግኑት።
፪፡ በእግዚአብሔር፡ ቤት፡ የምትቆሙ፡ ባምላካችን፡ቤት፡ ስፍራ።
፫፡ እግዚአብሔርን፡አመስግኑ፡ እግዚአብሔር፡ ቸር፡ነውና። ለስሙ፡ዝማሬ፡አቅርቡ፡ያማረ፡ነውና።
፬፡ እግዚአብሔር፡ ያዕቆብን፡ ለርሱ፡ መርጦታልና፡ እሥራኤልንም፡ ለገንዘቡ።
፭፡ እኔ፡እግዚአብሔር፡ ታላቅ፡እንደ፡ ሆነ፡ ጌታችንም፡ካምላኮች፡ሁሉ፡እንዲበልጥ፡አውቃለሁና።
፮፡ እግዚአብሔር፡ የሚወደውን፡ ሁሉ፡ በሰማይ፡ በምድር፡ በባሕርና፡ በቀላይ፡ ሁሉ፡ ያደርጋልና።
፯፡ ከምድር፡ ዳር፡ ጉም፡ ያወጣል፡ ለዝናምም፡መብረቅን፡ ያደርጋል። ነፋሳትንም፡ ከመዝገቡ፡ያወጣል።
፰፡ የምስርን፡ የበኵር፡ ልጆች፡ ከሰው፡ ጀምሮ፡እስከ፡ እንስሳ፡ ድረስ፡ የመታ።
፱፡ ታምራትንና፡ ድንቅንም፡በምስር፡ማካከል፡ የሰደደ፡ በፈርዖንና፡ በባሮቹ፡ ሁሉ፡ ላይ።
፲፡ ብዙውን፡ አሕዛብ፡ የመታ፡ብርቱቹንም፡ ነገሥታት፡ የገደለ።
፲፩፡ ሲሖንን፡ የአሞራውያንን፡ ንጉሥ፡ ዖግንም፡ የባሳንን፡ ንጉሥ። የከነዓንንም፡ መንግሥታት፡ሁሉ።
፲፪፡ ምድራቸውንም፡ ርስት፡ አድርጎ፡ ሰጠ። ለእሥራኤል፡ ርስት፡ ለሕዝቡ።
፲፫፡ አቤቱ፡ ስምኽ፡ ለዘላለም፡ ዝክርህም፡ ለልጅ፡ ልጅ፡ ነው።
፲፬፡ እግዚአብሔር፡ ለወገኑ፡ ይፈርዳልና፡ ለባሮቹም፡ ያዝናል።
፲፭፡ የአሕዛብ፡ ጣዖታት፡ የሰው፡ እጅ፡ ሥራ፡ ብርና፡ ወርቅ፡ ናቸው።
፲፮፡ አፍ፡ አላቸው፡ አይናገሩም። ዓይንም፡ አላቸው፡ አያዩምም።
፲፯፡ ጆሮም፡አላቸው፡አይሰሙምም። ባፋቸውም፡ እስትንፋስ፡ የለም።
፲፰፡ የሚያደርጓቸው፡የሚታመኑባቸውም፡ሁሉ፡ እንደርሳቸው፡ ናቸው።
፲፱፡ የእሥራኤል፡ቤት፡እግዚአብሔርን፡ባርኩት፡ የአሮን፡ ቤትም፡እግዚአብሔርን፡ ባርኩት።
፳፡ የሌዊ፡ቤት፡ እግዚአብሔርን፡ባርኩት። እግዚአብሔርንም፡ የምትፈሩት፡ እግዚአብሔርን፡ ባርኩት።
፳፩፡ በየሩሳሌም፡ የሚያድር፡ እግዚአብሔር፡ ከጽዮን፡ የተባረከ፡ ነው፡ ሃሌሉያ።

መዝሙር፡ ፻፴፮፡

፩፡ እግዚአብሔርን፡አመስግኑ፡መልካም፡ ነውና። ቸርነቱ፡ ለዘላለም፡ ነውና።
፪፡ ያምላኮችን፡ አምላክ፡ አመስግኑ። ቸርነቱ፡ ለዘላለም፡ ነውና።
፫፡ የጌቶችን፡ ጌታ፡ አመስግኑ። ቸርነቱ፡ለዘላለም፡ ነውና።
፬፡ እርሱ፡ ብቻውን፡ ታላቅ፡ ድንቅ፡ ያደረገውን። ቸርነቱ፡ ለዘላለም፡ ነውና።
፭፡ ሰማይን፡በብልሃት፡የሠራ። ቸርነቱ፡ለዘላለም፡ ነውና።
፮፡ ምድርን፡ በውሃ፡ ላይ፡ የዘረጋ። ቸርነቱ፡ለዘላለም፡ ነውና።
፯፡ ታላላቆችን፡ ብርሃናት፡ የፈጠረ። ቸርነቱ፡ ለዘላለም፡ ነውና።
፰፡ ፀሐዩን፡ በቀን፡ ያሠለጠነው። ቸርነቱ፡ ለዘላለም፡ ነውና።
፱፡ ጨረቃንና፡ከዋክብትንም፡በሌሊት፡ያሠለጠናቸው። ቸርነቱ፡ ለዘላለም፡ ነውና።
፲፡ ምስርን፡ የመታ፡ በበኵሮቻቸው። ቸርነቱ፡ለዘላለም፡ ነውና።
፲፩፡ እሥራኤልንም፡ ከመካከላቸው፡ያወጣ። ቸርነቱ፡ ለዘላለም፡ ነውና።
፲፪፡ በጸናች፡ እጅና፡ በተዘረጋች፡ ክንድ። ቸርነቱ፡ ለዘላለም፡ ነውና።
፲፫፡ የኤርትራን፡ ባሕር፡ ከሁለት፡ የከፈለ። ቸርነቱ፡ ለዘላለም፡ ነውና።
፲፬፡ እሥራኤልንም፡በውስጡ፡ ያሳለፈ። ቸርነቱ፡ ለዘላለም፡ ነውና።
፲፭፡ ፈርዖንንና፡ ሠራዊቱንም፡ በኤርትራ፡ ባሕር፡ ያሠጠመ። ቸርነቱ፡ ለዘላለም፡ ነውና።
፲፮፡ ሕዝቡን፡ በምድረ፡ በዳ፡ የመራ። ቸርነቱ፡ለዘላለም፡ ነውና።
፲፯፡ ታላላቆችን፡ ነገሥታት፡ የመታ። ቸርነቱ፡ ለዘላለም፡ ነውና።

፲፯፡ ክቡራኑንም፡ ነገሥታት፡ የገደለ። ምሕረቱ፡ ለዘላለም፡ ነውና።

፲፰፡ ሲዎንን፡ የአሞራውያንን፡ ንጉሥ። ምሕረቱ፡ ለዘላለም፡ ነውና።

፲፱፡ ዐግንም፡ የባሳንን፡ ንጉሥ። ምሕረቱ፡ ለዘላለም፡ ነውና።

፳፡ ምድራቸውንም፡ ርስት፡ አድርጎ፡ የሰጠ። ምሕረቱ፡ ለዘላለም፡ ነውና።

፳፩፡ ለእሥራኤል፡ ለባሪያው፡ ርስት። ምሕረቱ፡ ለዘላለም፡ ነውና።

፳፪፡ እኛን፡ በመዋረዳችን፡ ጊዜ፡ ያሰበን። ምሕረቱ፡ ለዘላለም፡ ነውና።

፳፫፡ ከጸላቶቻችንም፡ እጅ፡ የነጠቀን። ምሕረቱ፡ ለዘላለም፡ ነውና።

፳፬፡ ለሥጋ፡ ሁሉ፡ ምግብ፡ የሚሰጥ። ምሕረቱ፡ ለዘላለም፡ ነውና።

፳፭፡ የሰማዩን፡ አምላክ፡ አመስግኑ። ምሕረቱ፡ ለዘላለም፡ ነውና።

መዝሙር፡ ፻፴፯፡

፩፡ ከዚያ፡ በባቢሎን፡ ወንዞች፡ ተቀምጠን፡ ፅዮንን፡ ባሰብናት፡ ጊዜ፡ አለቀስን።

፪፡ መሰንቆቻችንን፡ በውስጧ፡ ባለው፡ ሀያ፡ ዛፍ፡ ሰቀልን።

፫፡ ከዚያ፡ የማረኩን፡ ከፅዮን፡ ቅኔ፡ እንድንቀኝ፡ ተቀኙልን፡ አሉን፡ ያስለቀሱንም፡ ደስታ፡ አድርጉ፡ ብለው፡ ከኛ፡ ፈልገው፡ ነበረና።

፬፡ እንዴት፡ የእግዚአብሔርን፡ ቅኔ፡በንግድ፡ምድር፡እንቀኝለን።

፭፡ የረሳሌም፡ ሆይ፡ ረስቼሽስ፡እንደሆን፡ ቀኜ፡ትርሳኝ።

፮፡ የላስብሁሽም፡ እንደሆን፡መላሴ፡ በትናጋዬ፡ ይጣበቅ። ከደስታዬ፡ ሁሉ፡ በላይ፡ የረሳሌምን፡ ከፍ፡ ከፍ፡ ባላደርጋት።

፯፡ አቤቱ፡በየረሳሌም፡ቀን፡የኤዶምን፡ልጆች፡ አስብ፡ አፍርስዋት፡ አፍርስዋት፡ እስከ፡ መሠረትዋ፡ ድረስ፡ አፍርስዋት፡ያሉትን።

፰፡ አንቺ፡ የተፈታሽ፡ የባቢሎን፡ልጅ። ያደረግሽብ ነን፡ በድራት፡ የሚመልስብሽ፡ የተመሰገነ፡ ነው።

፱፡ ሕፃናትሽን፡ ይዞ፡ በድንጋይ፡ ላይ፡ የሚፈጠፍጣቸው፡ ምስጉን፡ ነው።

መዝሙር፡ ፻፴፰፡

የዳዊት ፡ መዝሙር።

፩፡ በልቤ፡ ሁሉ፡ አመሰግንሃለሁ። ባማልክትም፡ ፊት፡ እዘምርልሃለሁ።

፪፡ ወደ፡ ቅድስናህ፡ መቅደስ፡እሰግድልሃለሁ። ስ ምኽንም፡ ስለ፡ ጸጋህና፡ስለ፡እውነትህ፡ አመስግናለ ሁ። ከስምህ፡ ሁሉ፡ በላይ፡ ተስፋኽን፡ ታላቅ፡ አድር ገሃልና።

፫፡ በጸራሁኽ፡ ቀን፡ መለስኽልኝ። ነፍሴን፡ በኃይል፡ አበረታህ።

፬፡ አቤቱ፡ የምድር፡ነገሥታት፡ሁሉ፡የአፍኽን፡ነገር፡ ሰምተው፡ ያመሰግኑሃል።

፭፡ በእግዚአብሔረም፡ መንገድ፡ ይቀኛሉ። የእግዚአብሔር፡ ክብር፡ ታላቅ፡ ነውና።

፮፡ እግዚአብሔር፡ ከፍ፡ ያለ፡ ነውና፡ ዝቅ፡ ያለውንም፡ ያያል። የታበየውንም፡ ከሩቅ፡ ያውቀዋል።

፯፡ በመከራ፡መካከል፡እንኳ፡ብሔድ፡ አንተ፡ታድነኛለኽ። በጸላቶቼ፡ ቍጣ፡ ላይ፡ እጅኽን፡ ትዘረጋለኽ። ቀኝኽም፡ታድነኛለች።

፰፡እግዚአብሔር፡ነገሬን፡ይፈጽምልኛል።እግዚአብሔር፡ሆይ፡ምሕረትህ፡ለዘላለም፡ነው፡የእጅኽን፡ሥራ፡ ትል፡ አትበል።

መዝሙር፡ ፻፴፱፡

ለመዘምራን፡ አለቃ። የዳዊት፡ መዝሙር።

፩፡ አቤቱ፡ አንተ፡ መረመርኸኝ፡ አወቅኸኝም።

፪፡ መቀመጤንና፡መነሣቴንም፡ አንተ፡አወቅኽ። አንተ፡ አሳቤን፡ ከሩቅ፡ አስተዋልኽ።

፫፡ መንገዴንና፡ ዕረፍቴንም፡ አንተ፡ በረበርኽ። አንተ፡ መንገዴን፡ ሁሉ፡ ፈጽመኽ፡ አወቅኽ።

፬፡ አቤቱ፡ አንተ፡ ፈጽመኽ፡የማታውቃት፡እንዲት፡ ነገር፡ በመላሴ፡ የለችምና።

፭፡ በፊትና፡በኋላ፡ ከበብህኝ፡ እጅኽንም፡በላዬ፡ አደረግኽ።

፮፡ እውቀትኽ፡ትገርመኛለች። ከፍ፡ ከፍም፡ትላ ብኛለች፡ እደርስባትም፡ ዘንድ፡ አይቻለኝም።

፯፡ ከመንፈስኽ፡ ወዴት፡ እሔዳለሁ። ከፊትኽ ስ፡ ወዴት፡ እሸሻለሁ።

፰፡ ወደ፡ ሰማይ፡ብወጣ፡ አንተ፡ከዚያ፡ ነህ። ም ንጣፌንም፡ በሢኦል፡ ባነጥፍ፡ ከዚያም፡ እነሆ፡ አን ተ፡ አለኽ።

፱፡ የወገግታም፡ክንፎች፡ብወስድ፡በባሕር፡ዳርም፡ ብቀመጥ።

፲፡ ከዚያም፡ ደግሞ፡እጅኽ፡ትመራኛለች፡ቀኝኽ ም፡ ትይዘኛለች።

፲፩፡ ጨለማም፡ ትሰውረኝ፡ ብዬ፡ ብል፡ ሌሊቱ፡ በ ዙሪያዬ፡ ብርሃን፡ ይሆናል።

፲፪፡ ባንተ፡ ዘንድ፡ ጨለማ፡ አይጨልምምና፡ ሌሊ ቱም፡ እንደ፡ ቀን፡ ያበራል። እንደ፡ጨለማው፡ እንደ ሁ፡ ብርሃን፡ ነው።

፲፫፡ አንተ፡ ኵላሊቴን፡ ፈጥረሃልና፡ በናቴም፡ ሆ ድ፡ ሰውረኸኛልና።

፲፬፡ አቤቱ፡ ግሩምና፡ ድንቅ፡ ሁኜ፡ ተፈጥሬያለሁ ና፡ አመሰግንሃለሁ። ሥራኽ፡ ድንቅ፡ነው፡ ነፍሴም፡እ ጅግ፡ ታውቃታለች።

፲፭፡ በስውር፡ በተሠራሁ፡ ጊዜ፡ አጥንቴ፡ ካንተ፡ አ ልተሰወረም። አካሌም፡ በብሬሳት፡ በምድር፡ታች፡በ ተወጠንሁ፡ ጊዜ።

፲፮፡ አይኖችኽ፡የፍጥረቴን፡ውጥን፡አዩ፡ቀኖቼም፡ ሁሉ፡ በመጽሐፍኽ፡ ተጻፉ፡ ከርሳቸውም፡ አንድ፡ በንኳ፡ ሳይኖር፡ተፈጠሩ።

፲፯፡ አቤቱ፡ አሳብኽ፡ ሁሉ፡ በኔ፡ ዘንድ፡ እንዴ፡ ም ን፡ ከበረ፡ ቍጥሩስ፡ እንዴ፡ ምን፡ በዛ።

፲፰፡ ብቈጥረው፡ ካሸዋ፡ ይበዛል። ብነቃም፡ ገና፡ ካንተ፡ ጋራ፡ ነኝ።

፲፱፡ አቤቱ፡ ምነው፡ኃጢአተኞውን፡በተገድለው። እላንተም፡ የደም፡ ሰዎች፡ ከኔ፡ፈቀቅ፡ በሉ።

፳፡ በከንቱ፡ ጸላቶችኽን፡ ያነሡ፡ ዘንድ፡ በተንኰል፡ ይናገሩብሃል።

፳፩፡ አቤቱ፡ የሚጸሉኽን፡ጸላቶችኽን፡አልጸላቸውን። ባንተ፡ላይ፡የሚነሡትንም፡አልሰቀቃቸውን።

፳፪፡ ፍጹም፡ጽል፡ጸላኋቸው።ጸላቶችም፡ሆኑኝ።

፳፫፡ አቤቱ፡ መርምረኝ፡ ልቤንም፡ እወቅ። ፈትነ ኝ፡ አሳቤንም፡እወቅ።

፳፬፡ የጕስቍልናም፡መንገድ፡ እንደላብኝ፡ እይ። የዘላለሙንም፡ መንገድ፡ ምራኝ።

መዝሙር፡ ፻፵፡

ለመዘምራን፡ አለቃ። የዳዊት፡ መዝሙር።

፩፡ አቤቱ፡ ከክፉ፡ ሰው፡ አድነኝ። ከግፈኛውም፡ሰ ው፡ ጠብቀኝ።

፪፡ በልባቸው፡ ክፉ፡ ከሚያስቡት፡ ቀኑን፡ ሁሉ፡ ለ ሰልፍ፡ከሚከማቹት።

፫፡ መላሳቸውን፡ እንደ፡እባብ፡ ሳሉ። በከንፈራቸ ውም፡ ታች፡ የኩርፋፍያ፡ መርዝ፡ አለ። ሴላ።

፬፡ አቤቱ፡ ከኃጢአተኛ፡ እጅ፡ ጠብቀኝ። ከግፈኞ ችም፡ ተመልከተኝ፡ እርምጃዬን፡ ለማሰናከል፡ከመ ከሩት።

፭፡ ትቢተኞች፡አሽክላና፡የገመድ፡ ወጥመድ፡ሸሸጉ ብኝ፡ በመንገድ፡ አጠገብ፡ ወጥመድ፡ ዘረጉብኝ፡ ወፈ ንጠርም፡ ተከሉብኝ። ሴላ።

፮፡ እግዚአብሔርንም፡ አንተ፡ አምላኬ፡ ነኽ፡ አ ልሁት። አቤቱ፡ የልመናዬን፡ ቃል፡ አድምፅ።

፯፡ አቤቱ፡ጌታዬ፡ የመድኃኒቴ፡ኃይል። በሰልፍ፡ ቀን፡ ራሴን፡ ሰወርኽ።

፰፡አቤቱ፡የኃጢአተኞችን፡ምኞት፡አትስጣቸው። ክፉ፡ ላይ፡እንደይኰሩ፡ አሳባቸውን፡ አትፈጽምላ ቸው።

፱፡ የሚከቡኝን፡ ራስ፡ የከንፈራቸው፡ ድካም፡ ይ ክደናቸው።

፲፡ የእሳት፡ፍም፡ይወድቅባቸው።እንደይነሡም፡ ወደ፡ እሳትና፡ ወደ፡ ማዕበል፡ ይጣላቸው።

፲፩፡ ወሰላታ፡ መላስ፡ ያለው፡ ሰው፡በምድር፡ ላይ፡ አይጸናም። ግፈኛና፡ክፉ፡ሰው፡እስኪወድቅ፡ ድረስ፡ ይታደናል።

፲፪፡ እኔ፡ግን፡ እግዚአብሔር፡ ለችጋረኞች፡ ፍርድ፡ ለድሆችም፡ ቅን፡ እንዲያደርግ፡ አወቅሁ።

፲፫፡ ጻድቃን፡ በእውነት፡ ስምኽን፡ ያመሰግናሉ። ቅኖችም፡ በፊትኽ፡ይኖራሉ።

መዝሙር፡ ፻፵፩፡

የዳዊት ፡ መዝሙር።

፩፡ አቤቱ፡ ወደንተ፡ ጮኽሁ፡ ፍጠንልኝ። ወደንተ ም፡ ስጮኽ፡ ቃሌን፡ አድምፅ።

፪፡ ጸሎቴ፡ እንደ፡ዕጣን፡በፊትኽ፡ትቅና። የጄም፡ መነሣት፡ የሰርክ፡ መሥዋዕት፡ ይሁን።

፫፡ አቤቱ፡ ላፌ፡ ጠባቂ፡ አድርግ። የከንፈሮቼንም፡ ደጅ፡ ጠብቅ።

፬፡ ልቤን፡ ወደ፡ ክፉ፡ አታዘንብል፡ ከበደለኞች፡ ሰ ዎች፡ ጋራ፡ አደራረጌን፡ ባመፃ፡ እንዳላደርግ። ከጥፍ ጡም፡ መብላቸው፡ እንዳልበላ።

፭፡ ጻድቅ፡ይምታኝ፡ምሕረት፡ነውና። ይዝለፈኝም፡ ለራሴ፡ እንደ፡ ዘይት፡ ነውና፡ ራሴም፡ እምቢ፡ አይበል። በክፋታቸው፡ላይ፡ግን፡ እጸልያለሁ።

፮፡ ፈራጆቻቸው፡ በድንጊያ፡ ላይ፡ በውደቁ፡ ጊዜ፡ ነገሬ፡ የጸፈጠች፡እንደሆነች፡ ይሰማሉ።

፯፡ ሰው፡ በምድር፡ ላይ፡ እንደ፡ተልም፡ እንዲያር ስ፡እንደሁ፡ አጽንቶቻችን፡ በሢኦል፡ አፍ፡ ተዘሩ።

፰፡ አቤቱ፡ ጌታዬ፡ ዓይኖቼ፡ ወደንተ፡ ናቸው። ባን ተ፡ አመንሁ፡ ነፍሴን፡ አትጣል።

፱፡ ከሚያጸምዱብኝ፡ ወጥመድ፡ ጠብቀኝ። ከክ ፉ፡ አድራጎችም፡ አሽክላ።

፲፡ ኃጢአተኞች፡ ባንድነት፡ በወጥመዳቸው፡ ይው ደቁ። እኔ፡ በቻዬን፡ ልደን፡ እስካልፍ፡ድረስ።

መዝሙር፡ ፻፵፪፡

የዳዊት፡መዝሙር፡ለትምህርት። ጸሎት፡በዋሻው።

፩፡ በቃሌ፡ ወደ፡ እግዚአብሔር፡ እጮኻለሁ። በቃ ሌ፡ ወደ፡ እግዚአብሔር፡ እለምናለሁ።

፪፡ ልመናዬን፡በፊቱ፡አፈሳለሁ። ጭንቄንም፡በፊቱ፡ እናገራለሁ።

፫፡ መንፈሴ፡ ባለቀብኝ፡ ጊዜ፡ አንተ፡ መንገዴን፡አ ወቅኽ። በዚህችም፡በማልፍባት፡ መንገድ፡ ለኔ፡ አሽ ክላ፡ ሰወሩብኝ።

፬፡ ወደ፡ቀኝ፡ተመልከቼ፡አየሁ፡የሚያውቀኝም፡ አጣሁ። የምሸሽበትም፡ ስፍራ፡ ጠፋኝ። ነፍሴንም፡ የሚጠይቃት፡ የለም።

፭፡ አቤቱ፡ ወደንተ፡ ጮኽሁ፡አንተም፡መሸሸጊያዬ ና፡ ፈንታዬ፡ ነኽ፡ በሕያዋንም፡ ምድር።

፮፡ ወደ፡ ልመናዬ፡ አድምፅ፡ እኔ፡ እጅግ፡ ደክሜያ ለሁና። በርትተውብኛልና፡ከሚያሳድዱኝ፡አድነኝ።

፯፡ ስምኽንም፡ አመሰግን፡ ዘንድ፡ ነፍሴን፡ ከግዞ ት፡ አውጣ። አንተም፡ ምሕረት፡ ባደረግህልኝ፡ ጊዜ፡ ጻ ድቃን፡ ይከቡኛል።

መዝሙር፡ ፻፵፫።

የዳዊት፡ መዝሙር።

፩፤ አቤቱ፡ጸሎቴን፡ስማ። ልመናዬንም፡አድምጥ። በእምነትኽና፡ በጽድቅኽም፡ መልስልኝ።

፪፤ ከባሪያኽ፡ ጋራም፡ ወደ፡ ፍርድ፡ አትግባ። ሕያው፡ ሁሉ፡ በፊትኽ፡ ጻድቅ፡ አይደለምና።

፫፤ ጸላት፡ ነፍሴን፡ አሳድዋታልና። ሕይወቴንም፡ በምድር፡ ዝቅ፡ አድርጎ፡ ደደቍሳታልና። ቀድሞ፡ እንደ፡ ሞቱት፡ ሙታን፡ በጨለማም፡ ስፍራ፡ አኑሮኛልና።

፬፤ መንፈሴም፡ በውሥጤ፡ አለቀብኝ። ልቤም፡ በውሥጤ፡ ፈረሰብኝ።

፭፤ የቀደመውን፡ ዘመን፡ አሰብሁ። ስራኽንም፡ ሁሉ፡ተመለከትሁ። የጅኽንም፡ ስራ፡ አስተዋልሁ።

፮፤ እጄን፡ ወደንተ፡ ዘረጋሁ። ነፍሴም፡ እንደ፡ ደረቅ፡ ምድር፡ ወደንተ፡ ተጸማች። ሴላ።

፯፤ አቤቱ፡ፈጥነኽ፡ስማኝ። መንፈሴ፡ ጠፍተዋልና። ፊትኽን፡ ከኔ፡አትመልስ፡ወደ፡ጉድጓድ፡የሚወርዱትን፡እንዳልመስል።

፰፤ አንተን፡ እምኛለሁና፡ ማለደ፡ ምሕረትኽን፡ አሰማኝ። የምሔድባትን፡ መንገድ፡ አስታውቀኝ፡ ነፍሴን፡ ወደንተ፡ እንሥቻለሁና።

፱፤ አቤቱ፡ባንተ፡ተማጽኛለሁና። ከጸላቶቼ፡ አድነኝ።

፲፤ በጎ፡ ፈቃድኽን፡ ለማድረግ፡ አስተምረኝ። አንተ፡ አምላኬ፡ነኽና። በጎ፡ መንፈስኽም፡ በቀናችው፡ መንገድ፡ ይምራኝ።

፲፩፤ አቤቱ፡ ስለ፡ስምኽ፡ አድነኝ። በጽድቅኽም፡ ነፍሴን፡ከመከራ፡ አውጣት።

፲፪፤ በጸጋኽም፡ጸላቶቼን፡አጥፋቸው፡ነፍሴንም፡ የሚያስጨንቁዋቸትን፡ ሁሉ፡ ደምስሳቸው። እኔ፡ያንተ፡ ባሪያ፡ ነኝና።

መዝሙር፡ ፻፵፬።

የዳዊት፡ መዝሙር።

፩፤ እግዚአብሔር፡ አምባዬ፡ እጆቼን፡ ሰልፍ፡ ጣቶቼንም፡ጦርነት፡ያስተማረ፡ ይባረክ።

፪፤ ጸጋዬ፡ መጠጊያዬና፡ መሸሸጊያዬ፡ ረዳቴና፡ የታመንሁበት፡ ጋሻዬ፡ ሕዝቤንም፡ በታቼ፡ ያስገዛ።

፫፤ አቤቱ፡ ሰው፡ ምንድር፡ ነው፡ታውቀው፡ዘንድ። የሰው፡ ልጅስ፡ ታስበው፡ ዘንድ።

፬፤ ሰው፡ከንቱ፡ነገር፡ይመስላል። ዘመኑ፡ እንደ፡ ጽላ፡ ያልፋል።

፭፤ አቤቱ፡ሰማዮችኽን፡ዝቅ፡ ዝቅ፡አድርግ፡ ውረድም። ተራሮችንም፡ ደስ፡ ይጢሱም።

፮፤ መብረቅኽን፡ አብርቅ፡ በትናቸውም። ፍላፃችኽን፡ ላክ፡ አሸብራቸውም።

፯፤ እጅኽን፡ ከላይ፡ ላክ፡አድነኝም፡ ከብዙ፡ ውኃ፡ ከንግደች፡ ልጆችም፡ እጅ፡አስጥለኝ።

፰፤ አፋቸውም፡ ምናምን፡ ከሚናገረው። ቀኛቸውም፡ ያስት፡ ቀኝ፡ ከሆነችው።

፱፤ አቤቱ፡ አዲስ፡ ቅኔ፡ እቀኝልሃለሁ፡ አሥር፡ አውታር፡ ባለውም፡ በገና፡ እዘምርልሃለሁ።

፲፤ ላንተ፡ለነገሥት፡ መድኃኒት፡ ለምትሰጠው። ዳዊትን፡ ባሪያውን፡ከክፉ፡ ሰይፍ፡ ላዳነው።

፲፩፤ አድነኝ፡ አፋቸው፡ በምናምን፡ ከሚናገረው፡ ቀኛቸው፡ያስት፡ ቀኝ፡ ከሆነችው። ከንግደች፡ ልጆችም፡ እጅ።

፲፪፤ ልጆቻችን፡በጐልማስነታቸው፡ እንደታክልት፡ አደጉ። ሴቶች፡ልጆቻችንም፡በግምብ፡ስራ፡ እንደለ፡ እንደ፡ተወቀረ፡ የማዝን፡ ዓምድ፡ይሆኑ፡ ዘንድ።

፲፫፤ ጐተራችንም፡ ሁሉ፡ በልዩ፡ ልዩ፡ እህል፡ ይመላ፡ ዘንድ። በጎቻችንም፡በመሰማርያችን፡አእላፍት፡ ይወልዱ፡ ዘንድ።

፲፬፤ ላሞቻችንም፡ ስባሞች፡ ይሆኑ፡ ዘንድ። ፍራከና፡ የመጉደት፡ ልቅሶም፡ ባደባባዮቻችን፡ እንዳይሆን።

፲፭፤ እንደዚህ፡ ያለው፡ ሕዝብ፡የተመሰገነ፡ነው። እግዚአብሔርም፡ አምላኩ፡ የሆነለት፡ ሕዝብ፡የተመሰገነ፡ ነው።

መዝሙር፡ ፻፵፭።

የዳዊት፡ መዝሙር፡ ለምስጋና።

፩፤ አምላኬ፡ ሆይ፡ ንጉሥ፡ ሆይ፡ ከፍ፡ ከፍ፡ አደርግኻለሁ፡ ስምኽንም፡ዘወትር፡ለዘላለም፡አመሰግናለሁ።

፪፤ ቀኑን፡ ሁሉ፡እባርክኻለሁ። ስምኽንም፡ዘወትር፡ ለዘላለም፡ አመሰግናለሁ።

፫፤ እግዚአብሔርን፡ታላቅ፡እጅግ፡ የተመሰገነም፡ ነው። ታላቅነቱም፡ አይመረመርም።

፬፤ ትውልድ፡ ለትውልድ፡ ስራኽን፡ ያመሰግናሉ። ጐልበትኽንም፡ ያወራሉ።

፭፤ በምስጋናኽ፡ ክብር፡ ገናንነትና፡ በድንቅኽ፡ ነገር፡ እናገራለሁ።

፮፤ የግርማኽንም፡ ኃይል፡ ይናገራሉ። ታላቅነትኽንም፡ እጨውታለሁ።

፯፤ የቸርነትኽን፡ ብዛት፡ መታሰብ፡ ያፈልቃሉ። በጽድቅኽም፡ ደስ፡ ይላቸዋል።

፰፤ እግዚአብሔር፡ ገለጸጋና፡ መሐሪ፡ ነው። ቍጣው፡ የዘገየ፡ ቸርነቱም፡ የበዛ።

፱፤ እግዚአብሔር፡ ለሁሉ፡ መልካም፡ ነው። ምሕረቱም፡ በስራው፡ ሁሉ፡ ላይ፡ ነው።

፲፤ አቤቱ፡ ስራኽ፡ሁሉ፡ ያመሰግንኻል። ቅዱሳንኽም፡ ይባርኩኻል።

፲፩፤ የመንግሥትኽን፡ ክብር፡ይናገራሉ። ኃይልኽንም፡ ያወራሉ።

፲፪፤ ችሎቱንና፡የመንግሥቱን፡ክብር፡ጌጽ፡ለሰው፡ልጆች፡ ያስታውቁ፡ዘንድ።

፲፫፤ መንግሥትኽ፡ የዘላለም፡ መንግሥት፡ ናት። ግዛትኽም፡ በትውልድ፡ ሁሉ፡ ናት።

፲፬፤ የሚወድቁትን፡ሁሉ፡እግዚአብሔር፡ይደግፋቸዋል። ዝቅ፡ ዝቅ፡ያሉትንም፡ ያነሣል።

፲፭፤ የሁሉ፡ ዓይን፡ አንተን፡ ደጅ፡ ይጸናል። አንተም፡ ምግባቸውን፡ በየጊዜያቸው፡ ትሰጣቸዋለኽ።

፲፮፤ አንተ፡እጅኽን፡ትዘረጋለኽ። ሕያውንም፡ሁሉ፡እንደ፡ በጎ፡ ፈቃድህ፡ ታጸግባለኽ።

፲፯፤ እግዚአብሔር፡በመንገዱ፡ሁሉ፡ጻድቅ፡ነው። በስራውም፡ሁሉ፡ ቸር፡ነው።

፲፰፤ እግዚአብሔር፡ለሚጸሩት፡ሁሉ፡ቅርብ፡ነው። በውነት፡ ለሚጸሩት፡ ሁሉ።

፲፱፤ የሚፈሩትን፡ ፈቃድ፡ ያደርጋል። ጩኸታቸውንም፡ይሰማል፡ያድናቸውማል።

፳፤ እግዚአብሔር፡ የሚወዱትን፡ ሁሉ፡ ይጠብቃል። ኃጢአተኞችን፡ ግን፡ ሁሉ፡ ያጠፋል።

፳፩፤ አፌ፡ የእግዚአብሔርን፡ ምስጋና፡ ይናገራል። ሥጋም፡ ሁሉ፡የተቀደሰውን፡ ስሙን፡ ሁልጊዜ፡ይባርክ፡ ዘወትር፡ ለዘላለም።

መዝሙር፡ ፻፵፮።

፩፤ ሃሌሉያ። ነፍሴ፡ እግዚአብሔርን፡ አመስግኚ።

፪፤ እግዚአብሔርን፡ በሕይወቴ፡ አመሰግናለሁ። ላምላኬም፡በምኖርበት፡ዘመን፡ሁሉ፡እዘምራለሁ።

፫፤ ባለቆች፡ ማደን፡ በማይችሉት፡ በሰው፡ አትታመኑ።

፬፤ መንፈሱ፡ትወጣለች፡ ወደ፡ መሬትም፡ ይመለሳል። በዚያን፡ቀን፡ ትምክሕቱ፡ ሁሉ፡ ይጠፋል።

፭፤ የያዕቆብ፡ አምላክ፡ ረዳ፡ የሆነ፡ የተመሰገነ፡ ነው፡ ተስፋው፡ በእግዚአብሔር፡ ባምላኩ፡ የሆነ።

፮፤ ሰማይንና፡ ምድርን፡ ባሕርንና፡ በርሳቸው፡ያለውንም፡ ሁሉ፡ በፈጠረው፡ እውነትንም፡ ለዘላለም፡ በሚጠብቀው።

፯፤ ለተበደሉት፡በሚፈርደው። ለተራቡትም፡ ምግብ፡ በሚሰጠው። እግዚአብሔር፡የታሠሩትን፡ይፈታል።

፰፤ እግዚአብሔር፡የዕውሮችን፡ዓይን፡ይከፍታል። እግዚአብሔር፡የተዋረዱትን፡ያነሣል፡እግዚአብሔር፡ ጻድቃንን፡ ይወዳል።

፱፤ እግዚአብሔር፡ ስደተኞችን፡ ይጠብቃል። አባትና፡ እናት፡ የሌላቸውን፡ ባልቴቲቱንም፡ ይመግባል። የኃጢአተኞችን፡ መንገድ፡ ግን፡ ያጠመዋል።

፲፤ እግዚአብሔር፡ ለዘላለም፡ ይነግሣል። ፅዮን፡ ሆይ፡አምላክሽም፡ለልጅ፡ልጅ፡ይነግሣል። ሃሌሉያ።

መዝሙር፡ ፻፵፯።

፩፤ እግዚአብሔርን፡ አመስግኑ። ላምላካችን፡ መዘመር፡ መልካም፡ነውና፡ ምስጋናውም፡ያማረ፡የሚገባ፡ ነውና።

፪፤ እግዚአብሔር፡ የሩሳሌምን፡ ይሰራል። ከእሥራኤልም፡ የተሰደዱትን፡ ይሰበስባል።

፫፤ ልባቸው፡ የተሰበሩትን፡ የሚፈውስ። ሕማማቸውንም፡ የሚፈውስ።

፬፤ የከዋክብትን፡ ብዛት፡የሚቈጥር። ለሁሉም፡ ስም፡ ያወጣላቸዋል።

፭፤ ጌታችን፡ ታላቅ፡ ነው፡ ጐልበቱም፡ እጅግ፡ ናት። ለእውቀቱም፡ ልክ፡ የላትም።

፮፤ እግዚአብሔር፡ ችጋረኞችን፡ ያነሣል። ኃጢአተኞችንም፡ ወደ፡ ምድር፡ ያዋርዳል።

፯፤ ለእግዚአብሔር፡ በምስጋና፡ ዘምሩ። ላምላካችንም፡ በመሰንቆ፡ዝማሬ፡ አቅርቡ።

፰፤ ሰማዩን፡ በደመና፡ የሚሸፍን። ለምድርም፡ ዝናም፡ የሚያዘጋጅ፡ ሣርንም፡ በተራሮች፡ የሚያበቅል።

፱፤ ለእንስሶችም፡ ምግባቸውን፡ የሚሰጥ። ለሚጸሩትም፡ ለቍሮች፡ ጫጩቶች።

፲፤ የፈረስ፡ ኃይል፡ አይፈቅድም። በሰው፡ጭንም፡ ደስ፡ አይለውም።

፲፩፤ እግዚአብሔር፡ በሚፈሩትና፡ ቸርነቱን፡ ደጅ፡ በሚጸኑት፡ብቻ፡ደስ፡ ይለዋል።

፲፪፤ የሩሳሌም፡እግዚአብሔርን፡አመስግኚ። ፅዮንም፡ አምላክሽን፡ አወድሺ።

፲፫፤ የደጆችሽን፡መወርወርያ፡አጽንትዋልና። ልጆችሽንም፡ በውሥጥሽ፡ ባርኳልና።

፲፬፤ በወሰንሽም፡ ሰላም፡ የሚያደርግልሽ። የስንዴ፡ ስብ፡ የሚያጸግብሽ።

፲፭፤ ነገሩን፡ ወደ፡ ምድር፡ የሚሰድድ። ቃሉ፡ ፈጥኖ፡ ይሮጣል።

፲፮፤ በረዶውን፡ እንደ፡ ጥጥ፡ የሚሰጥ፡ እንደ፡ውርጭ፡ አመድ፡የሚያዘራው።

፲፯፤ ውርጩንም፡እንደ፡ፍርፋሪ፡የሚጥል። ከብርዱ፡ ፊት፡ ማን፡ ይቆማል።

፲፰፤ ቃሉን፡ ይልካል፡ ያቀልጠውማል። ነፋሱን፡ያነፍሳል፡ ውኆችም፡ ይፈሳሉ።

፲፱፤ ቃሉን፡ ለያዕቆብ፡ ሕጉንና፡ ፍርዱንም፡ለእሥራኤል፡ የነገረ።

፳፤ ለማናቸውም፡አሕዛብ፡እንደዚህ፡አላደረገም። ፍርዱንም፡ አላወቁም። ሃሌሉያ።

መዝሙር፡ ፻፵፰።

፩፤ ሃሌሉያ። እግዚአብሔርን፡ከሰማዮች፡አመስግኑት። በከፍታችም፡ አመስግኑት።

፪፤ መላእክቱ፡ሁሉ፡ አመስግኑት። ሠራዊቱ፡ሁሉ፡ አመስግኑት።

፫፡ ፀሓይ፡ጨረቃም፡ አመስግኑት። እላንተ፡ ብርሃ ን፡ከዋክብተች፡ ሁሉ፡አመስግኑት።

፬፡ የሰማዮች፡ ሰማይ፡ከሰማዮች፡በላይ፡ ያላችሁ ም፡ ውኆች፡ አመስግኑት።

፭፡ የእግዚአብሔርን፡ ስም፡ ያመስግኑ። እርሱ፡አ ዝዞ፡ተፈጥረዋልና።

፮፡ ለዘላለሙና፡ ለፈጸሚውም፡ አቆማቸው። ት እዛዝ፡ አኖረላቸው፡ እርሱዋንም፡ አያልፉም።

፯፡ እግዚአብሔርን፡ ከምድር፡ አመስግኑ። እላን ተም፡ በባሕር፡ ያላችሁ፡ግሩማን፡ አራዊት፡ ቀላያት ም፡ ሁሉ።

፰፡ እሳትና፡ በረዶ፡ ውርጭና፡ ጭጋግም። ዓውሎ፡ ነፋስም፡ ነገሩን፡ የምታደርግ።

፱፡ ተራሮችና፡ ኮረፍታችም፡ሁሉ። የሚያፈራው፡ ዛፍና፡ የሊባኖስ፡ ሁሉ።

፲፡ አራዊትና፡አንስሶችም፡ሁሉ። ተንቀሳቃሾችና፡ በራሮች፡ወፎች።

፲፩፡ የምድር፡ ነገሥታትና፡ ወገኖች፡ ሁሉ፡ ገዦችና፡የ ምድርም፡ ፈራጆች፡ ሁሉ።

፲፪፡ ጐልማሶችና፡ ቈነጃጅት፡ ሽማግሌችም፡ ከአ ሽከሮች፡ ጋራ።

፲፫፡ የእግዚአብሔርን፡ ስም፡ያመስግኑ። ስሙ፡ብ ቻውን፡ ከፍ፡ ከፍ፡ ብሎዋልና። ምስጋናውም፡ በሰማ ይና፡ በምድር፡ ላይ፡ ናት።

፲፬፡ ለሕዝቡም፡ ቀንድ፡ አነሣ። ይህም፡ ለቅዱሳ ኑና፡ ለእሥራኤል፡ ልጆች፡ ወደርሱም፡ ለቀረቡትው፡ ሕዝብ፡ ሁሉ፡ ክብር፡ይሁን። ሃሌ ሉያ።

መዝሙር፡ ፻፵፱፡

፩፡ ሃሌ ሉያ። ለእግዚአብሔር፡አዲስ፡ ቅኔ፡ ተቀኙ ለት፡ ምስጋናውም፡ በቅዱሳኑ፡ ጉባዔ፡ ይሁን።

፪፡ እሥራኤል፡ በፈጣሪው፡ ደስ፡ ይበለው። የፅዮ ንም፡ ልጆች፡ በንጉሣቸው፡ እልል፡ ይበሉ።

፫፡ ስሙን፡በዘፈን፡ ያመስግኑ። በከበሮና፡በመሰን ቆም፡ ያዝምሩለት።

፬፡ እግዚአብሔር፡በሕዝቡ፡ ደስ፡ ይለዋልና። ቅን ፈኞችንም፡ በመድኃኒት፡ ያስጌጻል።

፭፡ ቅዱሳን፡ በክብር፡ ሐሤት፡ያድርጉ። በምንጻፋ ቸው፡ ላይም፡ እልል፡ ይበሉ።

፮፡ የእግዚአብሔር፡ ምስጋና፡ በአፋቸው፡ ሁለት፡ አፍ፡ ያለውም፡ ሰይፍ፡ በጆቻቸው፡ ይሁን።

፯፡ በአሕዛብ፡ በቀል፡በወገኖችም፡ መካከል፡ቅጣ ት፡ ያደርጉ፡ ዘንድ።

፰፡ ንጉሦቻቸውን፡ በሰንሰለት፡ ታላላቆቻቸውን ም፡በግር፡ብረት፡ ያሥሩ፡ ዘንድ።

፱፡ የተጻፈውን፡ ፍርድ፡ ያደርጉባቸው፡ ዘንድ። ይ ህም፡ ክብር፡ ለቅዱሳኑ፡ ሁሉ፡ ነው።

መዝሙር፡ ፻፶፡

፩፡ ሃሌ ሉያ። እግዚአብሔርን፡ በመቅደሱ፡ አመስ ግኑት። በኃይሉ፡ ጽናት፡ አመስግኑት።

፪፡ በችሎቱ፡ አመስግኑት፡እንደ፡ ታላቅነቱ፡ብዛት፡ አመስግኑት።

፫፡ በመለከት፡ ድምፅ፡አመስግኑት። በበገና፡ በመ ሰንቆም፡ አመስግኑት።

፬፡ በከበሮና፡በዘፈን፡ አመስግኑት፡ ባውታርና፡በእ ንቢልታም፡ አመስግኑት።

፭፡ ድምጹ፡ መልካም፡ በሆነው፡ ጸናጽል፡ አመስግ ኑት፡ በልልታም፡ ጸናጽል፡ አመስግኑት።

፮፡ እስትንፋስ፡ ያለው፡ ሁሉ፡ እግዚአብሔርን፡ ያ መስግን። ሃሌ ሉያ።

ተፈጸመ፡ መጽሐፈ፡ መዝሙራት።

መ ጽ ሐ ፈ ፡ ም ሳ ሌ።

ምዕራፍ፡ ፩፡

፩፡ የሰሎሞን፡ ምሳሌዎች፡ የዳዊት፡ ልጅ፡ የእሥ ራኤል፡ንጉሥ።

፪፡ ጥበብንና፡ ተግሣፅን፡ ለማወቅ፡ የእውቀትን ም፡ነገር፡ለማስተዋል።

፫፡ ያስተዋይን፡ ተግሣፅ፡ ለመቀበል፡ጽድቅን፡ፍር ድንና፡ቅንነትን።

፬፡ ለማያውቁት፡ ጥበብ፡ ይሰጥ፡ ዘንድ። ለጐበዛ ዝትም፡እውቀትና፡ጥንቃቄ።

፭፡ ጠቢብ፡ ይህቺን፡ ይሰማል፡ ጥበቡንም፡ ያበዛ ል፡አስተዋይም፡የእውቀት፡ምክር፡ይገዛል።

፮፡ ምሳሌንና፡ ትርጓሜን፡ ለማስተዋል። የጠቢባ ንን፡ነገርና፡ምሳሌያቸውን።

፯፡ የጥበብ፡ መጀመርያ፡እግዚአብሔርን፡ መፍራ ት፡ ነው። ሰነፎች፡ ግን፡ ጥበብንና፡ ትምህርትን፡ ይን ቃሉ።

፰፡ ልጄ፡ ሆይ፡ያባትኽን፡ተግሣፅ፡ስማ፡የናትኽን ም፡ትምህርት፡አትተው።

፱፡ ለራስኽ፡ የጸጋ፡ ዘውድ፡ ይሆኑልኻልና፡ ላንገት ኽም፡ድሪ።

፲፡ ልጄ፡ ሆይ፡ ኃጢአተኞች፡ ቢያባብሉኽ፡ እሺ፡አ ትበል።

፲፩፡ ከኛ፡ጋራ፡ና፡ ቢሉ፡ ደም፡ ለማፍሰስ፡ እናድባ። ለንጹሕም፡በከንቱ፡ወጥመድ፡እንሸሽግበት።

፲፪፡ በሕይወታቸው፡ሳሉ፡ እንደ፡ ሢኦል፡ እንዋጣ ቸው፡ ፈጽመውም፡ በጕድጓድ፡ እንደሚወርደ፡ ይ ሁኑ።

፲፫፡ መልካሙን፡ከብት፡ሁሉ፡ እናገኛለን። ከምር ኮውም፡ቤታችነን፡እንመላለን።

፲፬፡ ዕፃ ኽን፡ከኛ፡ጋራ፡ጣል፡ለሁላችንም፡አንድ፡ከ ረጢት፡ይሁን።

፲፭፡ ልጄ፡ ሆይ፡ ከርሳቸው፡ጋራ፡በመንገድ፡አትሒ ድ። ከመንገዳቸውም፡እግርኽን፡ፈቀቅ፡አድርግ።

፲፮፡ እግሮቻቸው፡ ወደ፡ ክፋት፡ይሮጣሉና፡ደም፡ለ ማፍሰስም፡ይፈጥናሉ።

፲፯፡ መረብ፡ክንፍ፡ባላቸው፡ አዕዋፍ፡ ዓይን፡ ፊት፡ በከንቱ፡ትተከላለችና።

፲፰፡ እርሳቸውም፡ በደማቸው፡ ላይ፡ ያደባሉ፡ በሰ ውነታቸውም፡ላይ፡ይማከራሉ።

፲፱፡ እንደሁ፡ የንፉግ፡ ሰው፡ ሁሉ፡ መንገድ፡ነው፡የ ባለ፡ቤቱን፡ነፍስ፡ይነጥቃል።

፳፡ ጥበብ፡ በሜዳ፡ ትጸራለች፡ ባደባባይ፡ ድምፅዋ ን፡ትሰጣለች።

፳፩፡ ባደባባይ፡ በብዙ፡ ሰዎች፡ ፊት፡ ትጮኻለች፡ በደጅ፡ መቃን፡ መድረክም፡ በከተማው፡ እንደህ፡ስ ትል፡ነገርዋን፡ትናገራለች።

፳፪፡ እስከ፡ መቼ፡ እላንተ፡ ሞኞች፡ ሞኝነት፡ ትወ ዳላችሁ፡ አላጋጮችም፡ልግጫን፡ይወዳሉ፡ሰነፎችም፡ እውቀት፡ይጸላሉ።

፳፫፡ ወደ፡ዘለፋዬ፡ተመለሱ፡እነሆ፡ መንፈሴን፡ አ ፈልቅላችኋለሁ፡ነገሬን፡አስተምራችኋለሁ።

፳፬፡ እኔም፡ስለ፡ ጸራሁ፡ እንቢ፡ አላችሁ። እጄን፡ ዘረጋሁ፡ማንም፡አላስተዋለም።

፳፭፡ ነገር፡ግን፡ ምክሬን፡ ሁሉ፡ ጸላችሁ፡ ዘለፋዬን ም፡ናቃችሁ።

፳፮፡ እኔም፡ደግሞ፡በጥፋታችሁ፡እስቃለሁ፡ፍርሃ ታችሁም፡በመጣባችሁ፡ጊዜ፡አላግጥባችኋለሁ።

፳፯፡ መከራ፡እንደ፡ ጒርፍ፡ በደረሰባችሁ፡ ጊዜ፡ ጥ ፋታችሁም፡እንደውሎ፡ነፋስ፡ በመጣ፡ ጊዜ። ጭንቀ ትና፡ጕስቍልና፡በወረደባችሁ፡ጊዜ።

፳፰፡ የዚያን፡ጊዜ፡ ይጸሩኛል፡ እኔም፡ አልመልስላ ቸውም፡ማልደውም፡ይሹኛል፡አያገኙኝም።

፳፱፡ እውቀትን፡ ጸልተዋልና፡ የእግዚአብሔርን ም፡ፍርሃት፡አልመረጡምና።

፴፡ ምክሬን፡ አልወደዱም፡ ዘለፋዬንም፡ ሁሉ፡ ናቁ።

፴፩፡ ስለዚህ፡ የመንገዳቸውን፡ ፍሬ፡ ይበላሉ፡ ከ ምክራቸውም፡ ይጸግባሉ።

፴፪፡ ሞኞችን፡ ከጥበብ፡ መራቅ፡ ይገድላቸዋልና፡ ሰነፎችንም፡ተልተኾ፡መሆን፡ያጠፋቸዋል።

፴፫፡ የሚሰማኝ፡ ግን፡ ያለ፡ፍርሃት፡በእርጋታ፡ይቀ መጣል፡ከመከራም፡ሥጋት፡ያርፋል።

ምዕራፍ፡ ፪፡

፩፡ ልጄ፡ ሆይ፡ ነገሬን፡ ብትቀበል፡ ትእዛዜንም፡ ጠ ንቅቀህ፡ባንተ፡ዘንድ፡ብታኖራት።

፪፡ ጆሮኽን፡ ጥበብ፡እንደ፡ያደምፅ፡ብታደርግ፡ልብ ኽንም፡እውቀትን፡ወደ፡ማስተዋል፡ብታዘነብል።

፫፡ ጥበብን፡ብትጸራ፡ለማስተዋልም፡ድምፅኽን፡ ብታነሣ።

፬፡ እርሱዋንም፡ እንደ፡ ብር፡ ብትሻት፡ እርሱዋን ም፡እንደ፡ተቀበረ፡መዝገብ፡ብትመረምራት።

፭፡ የዚያን፡ ጊዜ፡ እግዚአብሔርን፡ መፍራት፡ ታስ ተውላለኽ፡ የእግዚአብሔርንም፡ እውቀት፡ ታገኛ ለኽ።

፮፡ እግዚአብሔር፡ ጥበብን፡ ይሰጣልና፡ ካፉም፡እ ውቀትንና፡ማስተዋልን።

፯፡ ለቅኖች፡ ደኅንነትን፡ ይጠብቃል፡ ያለ፡ ነውር፡ ለ ሚሔዱ፡ትም፡ጋሻ፡ነው።

፰፡ ቅንን፡ መንገድ፡ እንደ፡ጠብቁ፡ የቅዱሳኑንም፡ መንገድ፡ያጸናል።

፱፡ የዚያን፡ ጊዜ፡ ጽድቅንና፡ ፍርድን፡ቅንንና፡መል ካሙንም፡መንገድ፡ሁሉ፡ታውቃለህ።

፲፡ ጥበብ፡ ወደ፡ ልብኽ፡ ብትመጣ፡እውቀትም፡ለ ውነትኽን፡ደስ፡ብታሰኝህ።

፲፩፡ ምክር፡ ይጠብቅኻል፡ ማስተዋልም፡ ይደግፍ ሃል።

፲፪፡ ከክፉ፡ መንገድ፡ ታድንህ፡ ዘንድ፡ ጠማማ፡ ነገ ርም፡ከተናጋሪ፡ሰው።

፲፫፡ የቀናውን፡ መንገድ፡ የሚተው፡ በጨለማ፡መ ንገድ፡ይሔደ፡ዘንድ።

፲፬፡ ክፉ፡በመሰራት፡ደስ፡የሚላቸው፡ በጠማማነ ትም፡ሐሤት፡የሚያደርጉ።

፲፭፡ መንገዳቸውን፡ ያጠመመሙ፡ በመተላለፋቸ ው፡ጠፉ።

፲፮፡ ከንግደ፡ሴት፡ ትድን፡ዘንድ። ነገርዋን፡ ከምታ ለዝበው፡ከሌላይቱ፡ሴት።

፲፯፡ የሕፃንነትዋን፡ ያሳደጋትን፡ ከምትተው፡ ያ ምላኳንም፡ቃል፡ኪዳን፡ከምትረሳ።

፲፰፡ ቤትዋ፡ ወደ፡ ሞት፡የዘነበለ፡ነው፡አካሔድዋ ም፡ወደ፡ሢኦል፡ጽላ።

፲፱፡ ወደርስዋ፡ የሚገቡ፡ ሁሉ፡አይመለሱም፡የሕ ይወትንም፡መንገድ፡አያገኙም።

፳፡ በመልካሞች፡ መንገድ፡ ትሔድ፡ ዘንድ፡ የጻድ ቃንንም፡መተላለፍያ፡ትጠብቅ፡ዘንድ።

፳፩፡ ቅን፡ሰዎች፡በምድር፡ይቀመጣሉና፡ ፍጹማንም፡በርሰዋ፡ይኖራሉ።

፳፪፡ ኃጢአተኞች፡ግን፡ ከምድር፡ ይጠፋሉ፡ ተላላፊችም፡ከርሰዋ፡ይነጠቃሉ።

ምዕራፍ፡ ፫፡

፩፡ ልጄ፡ሆይ፡ ሕጌን፡ አትርሳ፡ ልብኽም፡ ትእዛዜን፡ይጠብቅ።

፪፡ ብዙ፡ ቀንና፡ ብዙ፡ አመት፡ ትጨምርልሃለችና፡ ሕይወትና፡ሰላምም።

፫፡ ምሕረትና፡ እውነት፡ ካንተ፡ አትራቅ፡ ባንገትኽ፡እሠራት፡በልብኽ፡ጽላት፡ጻፋት።

፬፡ በእግዚአብሔርና፡ በሰው፡ ፊትም፡ጸጋና፡መልካም፡ይሉኝታ፡ታገኘለኽ።

፭፡ በፍጹም፡ልብኽ፡በእግዚአብሔር፡ታመንበት፡ ሁን፡በጥበብኽም፡አትደገፍ።

፮፡ በመንገድኽ፡ ሁሉ፡ እርሱን፡ አስብ፡ እርሱም፡ አካሔድኽን፡ያቀናልሃል።

፯፡ በሰውነትኽ፡ ዘንድ፡ ባለ፡ አእምሮ፡ አትሁን፡ ነገር፡ግን፡እግዚአብሔርን፡ፍራ፡ከክፉም፡ራቅ።

፰፡ ይህም፡ ለሆድኽ፡ ፈውስ፡ ይሆንልሃል፡ ላፅንትኽም፡ጸገን።

፱፡ እግዚአብሔርን፡ ከከብትኽ፡ አክብር፡ ከፍሬኽም፡ሁሉ፡መጀመርያ።

፲፡ ጎታኽም፡ ጥጋብ፡ ትመላለች፡ መጥመቂያኽም፡ሀጁ፡ታፈሳለች።

፲፩፡ ልጄ፡ ሆይ፡ የእግዚአብሔርን፡ተግሣፅ፡አትጣል፡በገሠፀኽም፡ጊዜ፡አትመረር።

፲፪፡ እግዚአብሔር፡የሚወደውን፡ ይገሥፃልና፡አባት፡የሚወደውን፡ልጁን፡እንደ፡ገሠጸ።

፲፫፡ ጥበብን፡ የሚያገኝ፡ ሰው፡ ምስጉን፡ነው፡ማስተዋልንም፡የሚገዛ።

፲፬፡ ትርፏዋ፡ ከብር፡ ንግድ፡ ይልቅ፡ ይኻላልና፡ ፍሬዋም፡ከምዝምዝ፡ወርቅ።

፲፭፡ ከዕንቍም፡ትከብራለች፡ የምትመኘውም፡ ነገር፡ሁሉ፡አይተካከላትም።

፲፮፡ በቀኝዋ፡ረጅም፡ዘመን፡ነው፡ በግራዋም፡ ባለጠግነትና፡ክብር።

፲፯፡ መንገድዋ፡የደስታ፡መንገድ፡ነው፡መውጫና፡መግቢያዋም፡ሁሉ፡ሰላም፡ነው።

፲፰፡ እርስዋ፡ለሚይዝዋት፡የሕይወት፡ ዛፍ፡ናት፡ የተመረኰዘባትም፡ሁሉ፡ምስጉን፡ነው።

፲፱፡ እግዚአብሔር፡በጥበብ፡ ምድርን፡ መሠረተ። በማስተዋልም፡ሰማያትን፡አጸና።

፳፡ በብልሃቱ፡ ቀላይ፡ ተቀደደች፡ ጠልም፡ ከደመናት፡ይንጠበጠባል።

፳፩፡ ልጄ፡ ሆይ፡ ይህች፡ ካይንኽ፡ አትራቅ፡ ጥበብንና፡ምክርንም፡ጠብቅ።

፳፪፡ ለነፍስኽም፡ ሕይወት፡ ትሆንሃለች፡ ላንገትኽም፡ጸጋ።

፳፫፡ የዚያን፡ ጊዜ፡ ታምነህ፡ መንገድኽን፡ ትሔዳለኽ፡እግርኽም፡አይሰናከልም።

፳፬፡ ብትተኛ፡ የማትፈራ፡ ትሆናለኽ። ታርፋለኽ፡እንቅልፍኽም፡የጸፈጠ፡ይሆንልሃል።

፳፭፡ ድንገት፡ ከሚያስፈራ፡ ነገር፡አትፈራም፡ከኃጢአተኞችም፡ጥፋት፡ከምትመጣው።

፳፮፡ እግዚአብሔር፡ እምነትህ፡ ይሆናልና፡ እግርኽም፡እንደ፡ይፀመድ፡ይጠብቅሃልና።

፳፯፡ ለሚገባው፡ ሰው፡ በጎ፡ ነገር፡ አትከልክል፡ እጅህ፡ታደርግለት፡ዘንድ፡ቢቻልኽ።

፳፰፡ ወዳጅህን፡ተመለስና፡ነገ፡እሰጥኻለሁ፡ አትበለው፡ግንተ፡ዘንድ፡ከብት፡ሳለ።

፳፱፡ በወዳጅኽ፡ ላይ፡ ክፉ፡ አትስራ፡ እርሱ፡ታምኖ፡ካንተ፡ጋራ፡ተቀምጦ፡ሳለ።

፴፡ ከሰው፡ ጋራ፡ በከንቱ፡ አትጻላ፡ ክፉ፡ ካልሰራብህ።

፴፩፡ በግፈኛ፡ ሰው፡ አትቅና፡ መንገዱንም፡ ሁሉ፡ አትምረጥ።

፴፪፡ ጠማማ፡ ሁሉ፡ በእግዚአብሔር፡ ፊት፡ ርኩስ፡ነውና። ምሥጢሩ፡ግን፡ከቅኖች፡ጋራ፡ነው።

፴፫፡ የእግዚአብሔር፡ መርገም፡ በኃጢአተኛ፡ ቤት፡ይኖራል፡የጻድቃን፡ቤት፡ግን፡ትባረካለች።

፴፬፡ በፌዘኞች፡ እርሱ፡ ያፌዛል፡ ለትሑታንም፡ ጸጋ፡ይሰጣል።

፴፭፡ ጠቢባን፡ ክብር፡ ይወርሳሉ፡ በሰነፎች፡ግን፡ከፍታቸው፡መዋረድ፡ነው።

ምዕራፍ፡ ፬፡

፩፡ እላንተ፡ልጆች፡የአባትን፡ተግሣፅ፡ስሙ፡እውቀትንም፡ታስተውሉ፡ዘንድ፡አድምጡ።

፪፡ መልካም፡ ትምህርት፡ እሰጣችኋለሁና፡ ትምህርቴን፡አትተዉ።

፫፡ ላባቴ፡ ልጅ፡ ነበርሁና። በናቴም፡ ፊት፡ ልህድና፡ አንድ፡የተወደድሁ፡ነበርሁ።

፬፡ ያስተምረኝም፡ነበር፡ ልብኽም፡ ነገሬን፡ ይቀበል፡ ይለኝ፡ ነበረ። ትእዛዜን፡ ጠብቅ፡ ትኖርማለኽ።

፭፡ ጥበብን፡ ግዛ፡ ማስተዋልን፡ ግዛ፡ አትርሳም። ካፊም፡ነገር፡ፈቀቅ፡አትበል።

፮፡ አትተዋት፡ ትደግፍህማለች። ውደዳት፡ ትጠብቅኽማለች።

፯፡ ጥበብ፡አይነተኛ፡ነገር፡ናትና፡ጥበብን፡ግዛ። በከብትኽም፡ሁሉ፡ማስተዋልን፡አትርፍ።

፰፡ ከፍ፡ከፍ፡ አድርጋት፡ እርስዋም፡ ከፍ፡ ከፍ፡ ታደርግሃለች፡ብታቅፋትም፡ታከብርሃለች።

፱፡ ለራስኽ፡ የጸጋ፡ ዘውድ፡ ትሰጥኻለች፡ በተዋበም፡አክሊል፡ትከልልሃለች።

፲፡ ልጄ፡ ሆይ፡ ስማ፡ ነገሬንም፡ ተቀበል፡ የሕይወትኽም፡ዘመን፡ትበዛልሃለች።

፲፩፡ የጥበብን፡ መንገድ፡ አስተማርሁኽ፡ በቀናችም፡ ጐዳና፡ መራሁህ።

፲፪፡ ያለፍኽባት፡ እንደ፡ ሆንኽ፡ እርምጃህ፡ አትጸብም፡በሮጥኽም፡ጊዜ፡አትሰናከልም።

፲፫፡ ተግሣፅን፡ ያዝ፡ አትተወውም። ጠብቀው፡ እርሱ፡ሕይወትህ፡ነውና።

፲፬፡ በኃጢአተኞች፡ መንገድ፡ አትግባ፡ በክፉ፡ ሰዎችም፡ ጐዳና፡ አትሒድ።

፲፭፡ ከርሰዋ፡ ራቅ፡ አትሒድባትም። ፈቀቅ፡ በል፡ ተዋትም።

፲፮፡ ክፉ፡ ካላደረጉ፡ አይተኙምና፡ ካላሰናከሉም፡ እንቅልፋቸው፡ ይወገዳልና።

፲፯፡ የኃጢአት፡ እንጀራ፡ ይበላሉና፡ ያመፃም፡ ፀጁ፡ ይጠጣሉ።

፲፰፡ የጻድቃን፡ መንገድ፡ ግን፡ እንደሚያንጸበርቅ፡ ብርሃን፡ ትሔዳለች፡ እስከ፡ ሙሉ፡ ቀንም፡ ድረስ፡ ትጨመራለች።

፲፱፡ የዝንጉች፡ መንገድ፡ እንደ፡ ጨለማ፡ ናት፡ ወደ፡ት፡ ዘንድም፡ እንደ፡ሰናከሉ፡ አያውቁም።

፳፡ ልጄ፡ ሆይ፡ ወደ፡ ነገሬ፡ አድምዕ፡ ወደ፡ ቃሌም፡ ጆሮኽን፡ አዘንብል።

፳፩፡ ካይንኽ፡ አታርቃት፡ በልብኽ፡ ውሥጥም፡ ጠብቃት።

፳፪፡ ለሚያገኙዋት፡ ሕይወት፡ ለሥጋቸውም፡ ሁሉ፡ ፈውስ፡ ናትና።

፳፫፡ አጥብቀህ፡ ልብኽን፡ ጠብቅ፡ የሕይወት፡ መውጫ፡ ከርሱ፡ ነውና።

፳፬፡ የአፍህን፡ ጠማምነት፡ ካንተ፡ አውጣ፡ አስተኞችንም፡ ከንፈሮች፡ ካንተ፡ ፈጽመኽ፡ እርቅ።

፳፭፡ ዓይንኽ፡ አቅንታ፡ ትይ፡ ሽፋሽፍትኽም፡ ፊትኽን፡ ተቀደም።

፳፮፡ የግርኽን፡ መንገድ፡ አቅና፡ አካሔድኽም፡ ሁሉ፡ ትጽና።

፳፯፡ ወደ፡ ቀኝና፡ ወደ፡ ግራ፡ አትበል። እግርኽንም፡ ከክፉ፡ መልስ።

ምዕራፍ፡ ፭፡

፩፡ ልጄ፡ ሆይ፡ ወደ፡ ጥበቤ፡ አድምፅ። ጆሮኽን፡ ወደ፡ ትምህርቴ፡ መልስ።

፪፡ አሳብን፡ ትጠብቅ፡ ዘንድ፡ ከንፈሮችኽም፡ እውቀትን፡ እንደ፡ጠብቁ።

፫፡ ካመንዝራ፡ ቤት፡ ከንፈር፡ የማር፡ ወለላ፡ ይንጠበጠባልና፡ጉሮሮዋም፡ከቅቤ፡የለሰለሰ፡ነው።

፬፡ ፍጻሜዋ፡ ግን፡ እንደ፡ እሬት፡ የመረረ፡ ነው፡ ሁለት፡ አፍም፡ እንዳለው፡ ሰይፍ፡የተሳለ፡ ነው።

፭፡ እግሮችዋ፡ ወደ፡ ሞት፡ ይወርዳሉ፡ አረማመድዋም፡ ወደ፡ ሢኦል፡ ነው።

፮፡ የሕይወትን፡ መንገድ፡ አታስብም፡ በአካሔድዋ፡የተቅበዘበዙ፡ናትና፡ወደት፡እንደሆነች፡አታውቅም።

፯፡ አሁንም፡ ልጆቼ፡ ሆይ፡ ከኔ፡ ስሙ፡ ካፌም፡ ነገር፡ አትራቁ።

፰፡ መንገድኽን፡ ከርሰዋ፡ አርቅ፡ ወደ፡ ቤትዋም፡ ደጅ፡ አትቅረብ።

፱፡ ክብርኽ፡ ለሌላ፡ እንደ፡ትሰጥ፡ ዕድሜኽም፡ ለቍራጥ፡ ሰው።

፲፡ ሌሎች፡ ከኃይልኽ፡ እንደ፡ይጸግቡ፡ ድካምኽም፡ በሌላ፡ሰው፡ቤት፡እንደ፡ይሆን።

፲፩፡ ከዚያ፡ በኋላም፡ ሥጋኽና፡ ሰውነትኽ፡ በጠፋ፡ጊዜ፡ታለቅሳለኽ።

፲፪፡ እንደ፡ህም፡ትላለኽ። እንዴት፡ ተግሣፅን፡ጸላሁ፡ ልቤም፡ዘለፋን፡ናቀ።

፲፫፡ ያስተምሩኝ፡ የነበሩትንም፡ ቃል፡ አልሰማሁም፡ ጆሮዬንም፡ ወደ፡ መምሕራኔ፡ አልመለስሁም።

፲፬፡ ወደ፡ ክፉ፡ ሁሉ፡ ለመድረስ፡ ጥቂት፡ ቀረኝ፡ በማኅበርና፡በጉባኤ፡ መካከል።

፲፭፡ ከጉድጓድኽ፡ ውኃ፡ጠጣ፡ ከምንጭኽም፡የሚፈልቀውን።

፲፮፡ ምንጮችኽ፡ ወደ፡ ሜዳ፡ ይፈሳሉ፡ ወንዞችኽም፡ ወደ፡ አደባባይ።

፲፯፡ ላንተም፡ ለብቻህ፡ ይሁኑ፡ እንግዶችም፡ አይካፈሉኽ።

፲፰፡ ምንጭኽ፡ የተባረከ፡ ይሁን፡ ከጐበዝነትኽም፡ ምሽት፡ ጋራ፡ ደስ፡ ይበልኽ።

፲፱፡ እንደ፡ ተወደደች፡ ዋላ፡ ትሁን፡ እንደ፡ ተዋበችም፡ ምዳቋ። ጡትዋ፡ ሁልጊዜ፡ ታርካህ፡ በፍቅርዋም፡ ዘወትር፡ ደስ፡ ይበልኽ።

፳፡ ልጄ፡ ሆይ፡ስለ፡ ምን፡ እንግዳ፡ ቤት፡ ትወደዋለህ፡ የሌላይቱንስ፡ ብብት፡ ለምን፡ ታቅፋለኽ።

፳፩፡ የሰው፡ ሁሉ፡ መንገድ፡ በእግዚአብሔር፡ ፊት፡ ነው፡ አካሔዱንም፡ ሁሉ፡ እርሱ፡ ይመለከታል።

፳፪፡ ተላላፊውን፡ ኃጢአቱ፡ ታጸምደዋለች፡ በኃጢአቱም፡ ገመድ፡ ይታሠራል።

፳፫፡ እርሱ፡ ይሞታል፡ አልተቀጣምና፡ በስንፍናውም፡ ብዛት፡ ይስታል።

ምዕራፍ፡ ፮፡

፩፡ ልጄ፡ ሆይ፡ ለወዳጅኽ፡ ብትዋስ፡ እጅህን፡ ለባዕድ፡ አሳልፈኽ፡ሰጠኽ።

፪፡ ባፍኽ፡ ነገር፡ ወጥመድ፡ ተያዝኽ። ባፍኽ፡ ነገር፡ ተጸመድኽ።

፫፡ ልጄ፡ ሆይ፡ የምልኽን፡አድርግ፡ትድንማለኽ፡ በባልንጀራኽ፡ እጅ፡ ወድቀሃልና። ፈጥነኽ፡ ሒድ፡ ወዳጅኽንም፡ ነዝንዘው።

፬፡ ላይንኽ፡እንቅልፍ፡ አትስጥ፡ ለሽፋሽፍቶችኽም፡ እንጕልቻ።

፭፡ እንደ፡ ምደቋ፡ ከጅ፡ ትድን፡ ዘንድ፡ እንደ፡ ወፍም፡ ካጥማጅ፡ እጅ።

፮፡ አንተ፡ ታካች፡ ወደ፡ ጉብረ፡ ጉንዳን፡ ሒድ። መንገዶዋን፡ ተመልከት፡ ጠቢብም፡ ሁን።

፯፡ አለቃ፡ የላትምና፡ አዛዢና፡ ገዢም።

፰፡ መብልዋን፡ ግን፡ በበጋ፡ ታሰናዳለች፡ የምትበላውንም፡ በመከር፡ ትሰበስባለች።

፱፡ አንተ፡ ታካች፡ እስከ፡ መቼ፡ ትተኛለህ። ከምኝታህስ፡ መቼ፡ ትነሣለህ።

፲፡ ጥቂት፡ ትተኛለህ፡ ጥቂት፡ ታንቀላፋለህ፡ ትተኛም፡ ዘንድ፡ እጅህን፡ ታተላልፋለህ።

፲፩፡ ከዚያ፡ ወዲያም፡ ድኅነትህ፡ እንደ፡ ፈጣን፡ መንገደኛ፡ ይመጣብሃል፡ ችጋርም፡ ስለት፡ እንደ፡ ታጠቀ፡ ሰው።

፲፪፡ ስደጋናም፡ሰው፡የምናምን፡ልጅ፡በጠማማ፡አፍ፡ይሔዳል።

፲፫፡ ባይኑ፡ ይጠቅሳል፡ በግሩ፡ ይናገራል፡ በጣቱ፡ ያስተምራል።

፲፬፡ ጠማምነትም፡ በልቡ፡ ነው፡ ሁለግዜ፡ ለክፋት፡ ይጥራል። ፀብም፡ ይዘራል።

፲፭፡ ስለዚህ፡ ጥፋቱ፡ ድንገት፡ ይደርስበታል። ድንገት፡ ይደቃል፡ ፈውስም፡ ከቶ፡ የለውም።

፲፮፡ እግዚአብሔር፡ የሚጸላቸው፡ ስድስት፡ ናቸው፡ ሰባተኛዪቱንም፡ ነፍሱ፡ አጥብቃ፡ ትጸየፋታለች።

፲፯፡ ትቢተኛ፡ ዓይን። ሐሰተኛ፡ መላስ። ንጹሕን፡ ደም፡ የምታፈስ፡ እጅ።

፲፰፡ ክፉ፡ አሳብ፡ የሚያበቅል፡ ልብ። ወደ፡ ክፉ፡ የምትሮጥ፡ እግር።

፲፱፡ አስተኛ፡ ምስክር፡ ባስት፡ የሚናገር። በወንድማማች፡ መካከልም፡ ጸብ፡ የሚዘራ።

፳፡ ልጄ፡ ሆይ፡ ያባትህን፡ ትእዛዝ፡ ጠብቅ፡ የናትህንም፡ ሕግ፡ አትተው።

፳፩፡ ሁለግዜ፡ በልብህ፡ እሠራት፡ ባንገትህም፡ አንጠልጥላት።

፳፪፡ ወደትም፡ ብትሔድ፡ ትመራሃለች። በተኛህም፡ ጊዜ፡ ትጠብቅሃለች፡ በተነሣህም፡ ጊዜ፡ ታጫውትሃለች።

፳፫፡ ትእዛዝ፡ መብራት፡ ነውና፡ ሕግም፡ ብርሃን፡ የተግሣፅም፡ ዘለፋ፡ የሕይወት፡ መንገድ፡ ነውና።

፳፬፡ ከክፉ፡ ሴት፡ ትጠብቅህ፡ ዘንድ፡ ከሌላዪቱም፡ መላስ፡ ጮፍጥነት።

፳፭፡ ውበትዋን፡ በልብህ፡ አትመኘው፡ ጥቅሻዋም፡ አያጽምድህ።

፳፮፡ በአመንዝራ፡ ሴት፡ ሰው፡ ገንዘቡን፡ ሁሉ፡ አንዲት፡ እንጀራ፡ እስትትቀረው፡ ድረስ፡ ያጠፋል፡ የሰውም፡ምሽት፡ የከበረችውን፡ነፍስ፡ታጸምዳለች።

፳፯፡ ሰው፡ ከብብቱ፡ እሳት፡ ይሸጉጥ፡ ዘንድ፡ ይቻለዋልን፡ ልብሶቹስ፡ አይቃጠሉምን።

፳፰፡ ወይስ፡ በእሳት፡ ፍም፡ ላይ፡ ይሔዳልን፡ እግሮቹስ፡ አይቃጠሉምን።

፳፱፡ እንደሁ፡ ወደ፡ ባልንጀራው፡ ሴት፡ የሚገባ፡ ነው። የሚነካትም፡ ሁሉ፡ ንጹሕ፡ አይሆንም።

፴፡ ሌባ፡ በተራበ፡ ጊዜ፡ ነፍሱን፡ ሊያጸግብ፡ ቢሰርቅ፡ ሰዎች፡ አይንቁትምን።

፴፩፡ ቢያዝም፡ ሰባት፡ ዕፅፍ፡ ይከፍላል፡ በቤቱም፡ ያለውን፡ ሁሉ፡ ይሰጣል።

፴፪፡ ከአመንዝራ፡ ጋራ፡ ግን፡ የሚያመነዝር፡ አእምሮው፡ የጠፋ፡ ነው። ነፍሱንም፡ ማጥፋት፡ የሚሻ፡ እንደሁ፡ ያደርጋል።

፴፫፡ መከራ፡ ነውርም፡ ያገኘዋል። ስድቡም፡ አይጠፋም።

፴፬፡ ቅንዓት፡ ሰውን፡ በቍጣ፡ ያነደዋልና፡ በበቀልም፡ ቀን፡ አይራራለትም።

፴፭፡ ከርሱም፡ ካሳ፡ የሚቀበል፡ የለም፡ ምንም፡ ስጦታ፡ ብታበዛ፡ እሺ፡ የሚልህ፡ አታገኝም።

ምዕራፍ፡ ፯፡

፩፡ ልጄ፡ ሆይ፡ ነገሬን፡ ጠብቅ፡ትእዛዜንም፡ባንተ፡ ዘንድ፡ ሸሽግ።

፪፡ ትእዛዜን፡ ጠብቅ፡ ትኖርማለህ፡ ሕጌንም፡ እንደይንህ፡ ብሌን።

፫፡ በጣትህ፡ እሠራት። በልብህ፡ ጽላት፡ ጻፋት።

፬፡ ጥበብን፡ አንቺ፡ እኅቴ፡ ነሽ፡ በላት። ልባዌንም፡ ወዳጄ፡ብለህ፡ጥራት።

፭፡ ከንግዲ፡ ሴት፡ ትጠብቅህ፡ ዘንድ፡ ነገርዋን፡ ካጣፈጠችው፡ ከሌላዪቱ።

፮፡ በቤቴ፡ መስኮት፡ ሰቅሰቅ፡ሁኜ፡ተመለከትሁ።

፯፡ ከስነፎችም፡ ከጕበዛዝት፡ ምክር፡ የጐደለውን፡ ብላቴና፡ ተመለከትሁት።

፰፡ ባደባባይ፡ ሲሔድ፡ በቤትዋም፡ አቅራቢያ፡ ሲያልፍ፡ የቤትዋንም፡ መንገድ፡ ይዞ፡ ወደ፡ እርስዋ፡ አቀና።

፱፡ ማታ፡ በመሸ፡ ጊዜ፡ ውድቅትም፡ ሲሆን፡ በሌሊት፡ በጽኑ፡ ጨለማ።

፲፡ እነሆ፡ ሴት፡ አገኘችው፡ የምንዝር፡ ልብስ፡ የለበሰች፡ ነፍሳትን፡ ለማጽመድ፡ የተዘጋጀች።

፲፩፡ ሁከተኛና፡ አበያ፡ ነበረች። እግሮችዋም፡ በቤትዋ፡ አይቀመጡም፡ ነበረ።

፲፪፡ አንድ፡ ጊዜ፡ ሜዳ፡ አንድ፡ ጊዜ፡ ባደባባይ፡ በማዝኑም፡ሁሉ፡ ትቆይ፡ነበረች።

፲፫፡ ባገኘችውም፡ ጊዜ፡ ሳመችው፡ ፊቱንም፡ ያለ፡ ኃፍረት፡ እያየች፡ እንዲህ፡ አለችው።

፲፬፡ ደህና፡ በኔ፡ ዘንድ፡ የደኅንነት፡ ቍርባን፡ ናት። ዛሬ፡ ስለቴን፡ ፈጸምሁ።

፲፭፡ ስለዚህ፡ ፊትህን፡ ብናፍቅ፡ ልፈልግህ፡ ወጣሁ፡ አገኘሁህም።

፲፮፡ በአልጋዬ፡ ላይ፡ ማለፊያ፡ ሠርፍ፡ ዘርግቼበታለሁ፡ ከምስርም፡ የተበጀችውን፡ ዝንጕርጕር፡ ለሀፍ፡ አንጽፌበታለሁ።

፲፯፡ በምኝታዬ፡ ከርቤ፡ እሬትና፡ ቀርፋትም፡ ረጭቼበታለሁ።

፲፰፡ ና፡ እስኪነጋ፡ ድረስ፡ በመውደድ፡ እንረካ፡ በተወደደም፡ መተቃቀፍ፡ ደስ፡ ይበለን።

፲፱፡ ባለቤቱ፡ በቤቱ፡ የለም፡ ወደ፡ ሩቅ፡ መንገድ፡ ሒዶዋልና።

፳፡ ብሩም፡ የተቋጠረ፡ የብር፡ ከረጢት፡ ወስዶዋል፡ ሙሉ፡ ጨረቃም፡ በሆነች፡ ጊዜ፡ ወደ፡ ቤቱ፡ ይመለሳል።

፳፩፡ በብዙ፡ ጨወታ፡ አሳተችው፡ በከንፈርዋም፡ ልምላሜ፡ ማረከችው።

፳፪፡ የዚያን፡ ጊዜም፡ በሬ፡ ለመታረድ፡ እንደ፡ ነዳ፡ ሰነፍም፡ ለቅጣት፡ ወደ፡ እሥራት፡ እንደ፡ ጉትት፡ ተከተላት።

፳፫፡ በሆዱ፡ ፍላፃ፡ ጉበቱን፡ እስኪሰነጥቀው፡ ድረስ፡ እንደ፡ ወፍ፡ ወደ፡ ወጥመድ፡ ይሮጣል፡ በነፍሱ፡ ጥፋት፡ እንደ፡ ሮጥ፡ ሳያውቅ።

፳፬፡ አሁንም፡ ልጆቼ፡ ሆይ፡ ስሙኝ፡ ወደፈም፡ ነገር፡ አድምጡ።

፳፭፡ ልብህን፡ ወደ፡ መንገድዋ፡ አታዘንብል፡ በስሕተት፡ መንገድዋም፡ አትሒድ።

፳፮፡ ብዙ፡ ሰዎች፡ ወግታ፡ ጥላለችና፡ እርስዋም፡ የገደለቻቸው፡ እጅግ፡ ብዙ፡ ናቸው።

፳፯፡ ቤትዋ፡ የሢኦል፡ መንገድና፡ ወደ፡ ሞት፡ ማጀት፡ የሚወርድ፡ ነው።

ምዕራፍ፡ ፰፡

፩፡ በውኑ፡ ጥበብ፡ አትጮህምን፡ ልባዌም፡ ድምፅዋን፡ አትሰጥምን።

፪፡ በተራራ፡ ኮረፍታ፡ ላይ፡ በመንገድ፡ አጠገብ፡ በጎዳና፡ መካከል፡ ቆመች።

፫፡ በከተማው፡ ደጅ፡ ጥግና፡ ባደባባዩም፡ ደጅ፡ መግቢያ፡ ትጮኻለች።

፬፡ እላንተ፡ ሰዎች፡ እላንተን፡ እጠራለሁ፡ ድምፄም፡ ወደ፡ ሰዎች፡ ልጆች፡ ነው።

፭፡ እላንተ፡ ስነፎች፡ ዕውቀትን፡ አስተውሉ፡ እላንተም፡ ጅሎች፡ አእምሮ፡ ተማሩ።

፮፡ ስሙ፡ የከበረች፡ ነገር፡ እናገራለሁና፡ ከንፈሮቼም፡ ቅን፡ ነገር፡ ለመናገር፡ ይከፈታሉ።

፯፡ ጕሮሮዬ፡ እውነት፡ ይናገራልና፡ ከንፈሮቼም፡ ክፋትን፡ ይጸላሉ።

፰፡ ያፌ፡ ነገር፡ ሁሉ፡ ቅን፡ ነው፡ ጠማማና፡ ዘወርዋራም፡ አይደለም።

፱፡ እርስዋ፡ በሚያስተውሉዋት፡ ዘንድ፡ የቀናች፡ ናት፡ ዕውቀትም፡ ካገኙት፡ ሰዎች፡ ጋራ፡ የተስማማች፡ ናት።

፲፡ ተግሣጼን፡ ውሰዱ፡ ብርም፡ አይደለም። ከምዝምዝ፡ ወርቅም፡ ይልቅ፡ ዕውቀትን፡ ምረጡ።

፲፩፡ ጥበብ፡ ከሉል፡ ትበልጣለችና፡ የሚሻም፡ ነገር፡ ሁሉ፡ አይተካከላትም።

፲፪፡ እኔ፡ ጥበብ፡ በምክር፡ ተቀምጫለሁ፡ የውቀትንም፡ አሳብ፡ አገኘዋለሁ።

፲፫፡ የእግዚአብሔር፡ ፍርሃት፡ ክፋትንና፡ ትምክህትን፡ ትዕቢትንና፡ የክፋን፡ መንገድ፡ ትጸላለች፡ እኔም፡ የጠማማውን፡ አፍ፡ ጸላሁ።

፲፬፡ ምክርና፡ ፍርድም፡ የኔ፡ ነው። እኔ፡ ልባዌ፡ ነኝ። ብርታትም፡ በኔ፡ ዘንድ፡ ነው።

፲፭፡ ነገሥታት፡ በኔ፡ ይነግሣሉ፡ ሹማምንትም፡ የቀናውን፡ ነገር፡ በኔ፡ ያደርጋሉ።

፲፮፡ አለቆች፡ በኔ፡ ያዛሉ፡ ከቡራንና፡ የምድርም፡ ፈራጆች፡ ሁሉ።

፲፯፡ እኔ፡ የሚወዱኝን፡ እወዳለሁ፡ ማልደውም፡ የሚሹኝ፡ ያገኙኛል።

፲፰፡ ሀብትና፡ ክብረት፡ በኔ፡ ዘንድ፡ ነው። ጽንት፡ የሚኖር፡ ከብትና፡ ጽድቅም።

፲፱፡ ፍሬዬ፡ ከምዝምዝ፡ ከጥሩ፡ ወርቅ፡ ይሻላል፡ ብቃዬም፡ ከተመረጠ፡ ብር።

፳፡ እኔ፡ በቅን፡ መንገድ፡ እሔዳለሁ፡ በፍርድ፡ ጎዳና፡ መካከል።

፳፩፡ የሚወዱኝን፡ ርስት፡ አወርሳቸው፡ ዘንድ፡ ሣጥኖቻቸውንም፡ እመላ፡ ዘንድ።

፳፪፡ እግዚአብሔር፡ በመንገዱ፡ መጀመርያ፡ ገዛኝ፡ አስቀድሞ፡ ማናቸውን፡ ሳይፈጥር፡ ነበርሁ።

፳፫፡ ከጥንቱ፡ ከዘለዓለም፡ ጀምሮ፡ ተሾምሁ፡ ከቀድሞውም፡ ምድር፡ ሳትፈጠር።

፳፬፡ ገና፡ ቀላያት፡ ሳይሆን፡ እኔ፡ ተወለድሁ፡ ውኃም፡ በምንጭ፡ ገና፡ ሳይፈልቅ።

፳፭፡ ገና፡ ተራሮች፡ ሳይመሠረቱ፡ ከኮረፍቶች፡ በፊት፡ እኔ፡ ተወለድሁ።

፳፮፡ ገናም፡ ምድሪቱን፡ ሳይፈጥር፡ በርስዋ፡ ያለውንም፡ሁሉ፡የምድርንም፡ተራሮች።

፳፯፡ ሰማዮችንም፡ በዘረጋ፡ ጊዜ፡ እኔ፡ እብሬ፡ ነበርሁ። ጠፈርን፡ በቀላያት፡ በከበበ፡ ጊዜ።

፳፰፡ ደመናትን፡ በላይ፡ ባዘጋጀ፡ ጊዜ። የቀላይን፡ ምንጮች፡ባጸና፡ጊዜ።

፳፱፡ ለባሕርም፡ድርቻ፡በወሰነ፡ጊዜ፡ውኃ፡ከትእዛዙ፡ እንዳያልፍ። የምድርን፡ መሠረት፡ በመሠረተ፡ ጊዜ።

፴፡ የዚያን፡ ጊዜ፡ እኔ፡ በርሱ፡ ዘንድ፡ ሰራተኛ፡ ነበርሁ። ዕለት፡ዕለት፡ደስ፡አሰኘው፡ነበርሁ። በፊቱም፡ ሁለግዜ፡ እጫወት፡ ነበርሁ።

፴፩፡ ጨወታዬም፡ በምድር፡ ላይ፡በሚኖሩት፡ተድላዬም፡ በሰዎች፡ ልጆች፡ ነበር።

፴፪፡ አሁንም፡ ልጆቼ፡ ሆይ፡ ስሙኝ። መንገዴንም፡ የሚጠብቁ፡ ምስጉኖች፡ ናቸው።

፴፫፡ ምክርን፡ ስሙ፡ ብልሐተኞችም፡ ሁኑ፡ አትተዉትም።

፴፬፡ የሚሰማኝ ፡ ሰው፡ ምስጉን፡ ነው። ቀኑን፡ ሁሉ፡ በደጄ ፡ የሚተጋ ፡ የደጄንም፡ መድረክ፡ የሚጠብቅ።
፴፭፡ የሚያገኘኝ፡ ሕይወት፡ ያገኛልና፡ ከእግዚአብሔርም፡ ጸጋ፡ ይቀበላል።
፴፮፡ ነኔ፡ ግን ፡ ኃጢአት፡ የሚሰራ፡ ራሱን፡ ይጐዳል። የሚጸሉኝ፡ ሁሉ፡ ሞትን፡ ይወዳሉ።

ምዕራፍ፡ ፱፡

፩፡ ጥበብ ፡ ለርስዋ ፡ ቤት ፡ ሰራች ፡ ሰባቱንም ፡ አዕማድ፡ ፀረበች።
፪፡ ፍሪዳዋን፡ አረደች፡ ጸጅዋንም፡ አቀረበች፡ ማዕድዋንም፡ አዘጋጀች።
፫፡ ባርቾዋንም ፡ ላከች ፡ በግምብ ፡ ላይ ፡ በገሩም፡ ከፍ፡ ባለው፡ ስፍራ፡ ጸራች።
፬፡ እውቀት፡ የሌለው፡ ማነው፡ ወዲህ ፡ ይምጣ። ጥበብ፡ የሌላቸውንም፡ ሰዎች፡ እንዲህ፡ አለች።
፭፡ ኑ፡ እንጀራዬን፡ ብሉ፡ ያቀረብሁላችሁን፡ፀጅንም፡ ጠጡ።
፮፡ ስንፍናን፡ ተዉ፡ በሕይወትም ፡ ተቀመጡ። በእውቀትም፡ መንገድ፡ ሒዱ።
፯፡ ዋዘኛን፡ የሚገሥፅ ፡ ለነፍሱ ፡ ስድብ፡ ይቀበላል፡ ተላላፊውንም፡ የሚዘልፍ፡ነውር፡ይወስዳል።
፰፡ ወዘኛን፡አትገሥፅ፡ እንዳይጸላኽ። ብልሃተኛን፡ገሥፅ፡ይወድህማል።
፱፡ ለብልሃተኛ፡ ከጥበብህ፡ ስጠው፡ጥበብም፡ ያበዛል። ለጻድቅ፡ አስተምረው፡እውቀቱም፡ ይበዛል።
፲፡ የጥበብ፡ መጀመርያ፡ እግዚአብሔርን፡ መፍራት፡ነው። የቅዱሱም፡ ዕውቀት፡ ማስተዋል፡ነው።
፲፩፡ ዘመንህ ፡ በኔ፡ ትበዛለችና ፡ የሕይወትኽም፡ አመት፡ ትጨመርልሃለች።
፲፪፡ ብልሃተኛ፡በትሆን፡ ለራስኽ፡ብልሃተኛ፡ትሆናለኽ። ዋዘኛም፡ብትሆን፡ ዋዘኝነትኽን፡ ለብቻኽ፡ ተሸከማለኽ።
፲፫፡ ሰነፍ፡ቤት፡ ሁከተኛ፡ናት፡አሳብ፡የላትም፡አንዲችም፡ አታውቅም።
፲፬፡ በቤትዋ፡ ደጅና፡ ከፍ፡ ባለው፡ ስፍራ፡ በወንበር፡ ላይ፡ ትቀመጣለች።
፲፭፡ በመንገድ፡ የሚያልፉትን ፡ አካሔዳቸውንም፡ያቀኑትን፡ ለመጽራት።
፲፮፡ ከላንተ፡ ጅል፡ የሆነ፡ማነው፡ወዲኔ፡ ይመለስ። አእምሮውም፡ ላነሰው፡ ሰው፡ እንዲህ፡ ስትል፡ ተናገረች።
፲፯፡ የስርቆት፡ ውኃ፡ ይጣፍጣል፡ የተሸሸገም፡ እንጀራ፡ ደስ፡ ያሰኛል።
፲፰፡ ሙታንና፡እድሞችዋም፡ከዚያ፡በጠለቀው፡ሢኦል፡ እንደሉ፡ አያውቅም።

ምዕራፍ፡ ፲፡

፩፡ የሰሎሞን ፡ ምሳሌ ፡ ብልሃተኛ ፡ ልጅ፡ አባቱን፡ ደስ፡የሰኛል። ሰነፍ፡ ልጅ፡ ግን ፡ የእናቱ፡ሠቃይ፡ ነው።
፪፡ በኃጢአት፡ የተገኘ፡ገንዘብ፡ ጥቅም፡የሌውም፡ ጽድቅ፡ ግን፡ ከሞት፡ ያድናል።
፫፡ እግዚአብሔር፡ የጻድቅን፡ነፍስ፡ አያስርብም። የኃጥአንንም፡ ምኞት፡ ግን፡ ይገለብጣል።
፬፡ የታካች፡ እጅ ፡ ችጋረኛ ፡ ታደርገለች። የትጉ፡ እጅ፡ ግን፡ ባለ፡ ጸጋ፡ ታደርጋለች።
፭፡ በበጋ ፡ የሚያከማች ፡ እርሱ፡ ብልሃተኛ፡ ልጅ፡ ነው። በመከር፡ የሚተኛ፡ ግን፡ እርሱ፡ራሱን፡ያሰነውራል።
፮፡ በረከት፡ በጻድቅ ፡ ራስ ፡ ላይ፡ ነው፡ የኃጥአንን፡ አፍ፡ ግን፡ ግፍ፡ ይከድነዋል።
፯፡ የጻድቅ፡መታሰቢያ፡ለበረከት፡ነው፡የኃጢአተኞች፡ ስም፡ ግን፡ ያስጸይፋል።
፰፡ ልቡ፡ ብልሃተኛ፡ የሆነ፡ ትእዛዝ ፡ ይቀበላል። በከንፈሩ፡ ግን፡ የሚሰንፍ፡ ይወድቃል።
፱፡ በየውሃት፡ የሚሔድ፡ ታምኖ፡ ይሔዳል። መንገዱን፡ ግን ፡ የሚያጠም፡ ጠማምነቱ፡ ትታወቃለች።
፲፡ በዓይኑ፡ የሚጠቅስ፡መከራ፡ ያመጣል፡በከንፈሩም፡ ሰነፍ፡ የሚሆን፡ ይወድቃል።
፲፩፡ የጻድቅ ፡ አፍ ፡ የሕይወት፡ ምንጭ፡ ናት። የኃጥአንን፡ አፍ፡ ግን፡ ግፍ፡ ይጋርደዋል።
፲፪፡ ጽል፡ፀብን፡ታስነሣለች። ፍቅር፡ ግን፡ ኃጢአትን፡ ሁሉ፡ ትከድናለች።
፲፫፡ በብልሃተኛ፡ከንፈር፡ ብልሃት፡ ትገኛለች። አለንጋ፡ ግን፡ በማያስተውል፡ ሰው፡ ጀርባ፡ ናት።
፲፬፡ ጠቢባን ፡ ዕውቀትን ፡ ይሸሽጋሉ። የሰነፍን፡ አፍ፡ ግን፡ጥፋት፡ይቀርበዋል።
፲፭፡ የባለ፡ ጠጋ፡ገንዘብ፡ለርሱ፡የጸናች፡አገር፡ ናት። የድሆች፡ ጥፋት፡ ግን፡ መኻታቸው፡ ነው።
፲፮፡ የጻድቅ፡ስራ፡ ለሕይወት፡ነው። የኃጢአተኛ፡ ፍሬ፡ ግን፡ ለኃጢአት፡ ነው።
፲፯፡ ተግሣፅ ፡ የሚጠብቅ ፡ በሕይወት ፡ መንገድ፡ ይሔዳል። ዘለፋን፡ ግን፡ የሚተው፡ ይስታል።
፲፰፡ ጽልን፡ የሚከድን፡አስተኛ፡ ከንፈር፡ አለው፡ ሐሜትም፡ የሚገልጽ፡ እርሱ፡ ሰነፍ፡ ነው።
፲፱፡ በነገር፡ ብዛት፡ኃጢአት፡ ሳይሆን፡ አይቀርም። ከንፈሩንም፡ የሚገታ፡ ልበኛ፡ ነው።
፳፡ የጻድቅ፡ መላስ፡ የተፈተነ፡ ብር፡ነው። የኃጥአን፡ ልብ፡ ግን፡ እንደ፡ ምናምን፡ ነው።
፳፩፡የጻድቅ፡ከንፈሮች፡ብዙ፡ሰዎች፡ያስተምራሉ። ሰነፎች፡ ግን፡ ከልባቸው፡ ጒድለ፡የተነሣ፡ ይሞታሉ።
፳፪፡ የእግዚአብሔር ፡ በረከት ፡ ባለ ፡ ጸጋ፡ ታደርጋለች፡ ሐዘንም፡ከርስዋ፡ጋራ፡አይጨምርም።
፳፫፡ ክፉ፡ ማድረግ፡ ለሰነፍ ፡ ሰው ፡ ዋዛ፡ እንደሆነ ች።እንደሁም፡ብልሃተኛ፡ጥበብ፡ለማግኘት፡ይሻል።

፳፬፡ የኃጢአተኛ፡ ሰው፡ ፍርሃቱ፡ በላዩ፡ ይመጣበታል። ለጻድቃንም፡ ምኞታቸው፡ ትሰጣቸዋለች።
፳፭፡ እንደ ፡ ዓውሎ፡ ነፋስ ፡ አልፎ፡ ኃጢአተኛ፡ አይገኝም። ጻድቅ፡ ግን፡ የዘላለም ፡ መሠረት ፡ ነው።
፳፮፡ መጸጸ፡ጥርስን፡ጢስም፡ዓይንን፡ እንዲጐዳ፡ ታካችም፡ ለላኩት፡ እንዲሁ፡ ነው።
፳፯፡ እግዚአብሔርን፡መፍራት፡ዘመን፡ታረዝማለች፡ የኃጥአን፡ ዘመን፡ ግን፡ ታጥራለች።
፳፰፡ የጻድቃን፡ መቈየት፡ ደስታ፡ ነው፡ የኃጥአን፡ ተስፋ፡ግን፡ ይጠፋል።
፳፱፡ የእግዚአብሔር፡ መንገድ ፡ ለጻድቅ፡ አምባ፡ ነው። ጥፋት፡ ግን፡ ክፉ፡ ለሚያደርጉ፡ ነው።
፴፡ ጻድቅ፡ ሰው፡ ለዘላለም፡አይናወጽም። ኃጥአን፡ ግን፡ በምድር፡ ላይ፡ አይቀመጡም።
፴፩፡ የጻድቅ፡ አፍ፡ ጥበብ፡ያበቅላል፡ጠማማ፡መላስ፡ ግን፡ ትቈረጣለች።
፴፪፡ የጻድቅ፡ ከንፈሮች፡ ደስ፡ የሚያሰኝ፡ ነገር፡ ያውቃሉ። የኃጥአን፡ አፍ፡ ግን፡ ጠማማ፡ነው።

ምዕራፍ፡ ፲፩፡

፩፡ ሌባ፡ ሚዛን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ የተጸላ፡ ነው። እውነተኛ፡ሚዛን፡ ግን፡ ፈቃዱ፡ነው።
፪፡ ትዕቢት፡ ብትመጣ ፡ ውርደት፡ ትመጣለች። በትሑታን፡ ዘንድ ፡ ግን፡ ጥበብ፡ ትገኛለች።
፫፡ ቅኖችን፡ የውሃት፡ ትመራቸዋለች፡ ወስላቶችንም፡ ጠማምነት፡ ታጠፋቸዋለች።
፬፡ በቍጣ ፡ ቀን፡ ከብት፡ አትረባም፡ ጽድቅ፡ ግን፡ ከሞት፡ታድናለች።
፭፡ ለየዋሀ ፡ ጽድቅ፡ መንገዱን ፡ ያቀናለታል፡ ኃጥእ፡ ግን፡ በኃጢአቱ፡ ይወድቃል።
፮፡ ቅኖችን ፡ ጽድቅ ፡ ያድናቸዋል ፡ ወስላቶች፡ ግን፡ በምኞታቸው፡ ይጸመዳሉ።
፯፡ ኃጥእ፡ በሞተ፡ጊዜ፡ ተስፋው፡ ይቈረጣል፡የተላላፎችም፡ ደጅ፡ ጽናት፡ ይጠፋል።
፰፡ ጻድቅ፡ከጭንቀቱ፡ ይድናል፡ኃጢአተኛም፡ በርሱ፡ ፈንታ፡ይመጣል።
፱፡ ግብዝ፡ ባፉ፡ ባልንጀራውን፡ ያጠፋል፡ ጻድቃን፡ ግን፡ በውቀት፡ይድናሉ።
፲፡ በጻድቃን፡ በጐነት፡አገር፡ ደስ፡ይላታል፡ በኃጢአተኞችም፡ ጥፋት፡ እልል፡ ትላለች።
፲፩፡ በቅኖች፡ በረከት፡ አገር፡ ከፍ፡ ከፍ፡ ትላለች፡በኃጢአተኞች፡ አፍ፡ ግን፡ ትገለበጣለች።
፲፪፡ ወዳጁን፡ የሚንቅ፡ እርሱ፡ አእምሮ፡ የጐደለው፡ ነው። አስተዋይ፡ ሰው፡ ግን፡ ዝም፡ ይላል።
፲፫፡ ለሐሜት፡የሚሔድ፡ምሥጢሩን፡ይገልጣል። በመንፈስም፡ የታመነ፡ ነገሩን፡ ይሠውራል።
፲፬፡ መልካም፡ ምክር፡ ከሌለ፡ ዘንድ፡ሕዝብ፡ይወድቃል። በመካሮችም፡ ብዛት፡ ደኅንነት፡ይሆናል።
፲፭፡ ለማያውቀው፡ የሚዋስ፡ ክፉ ፡ መከራ፡ ይቀበላል፡ከመዋስ፡ ግን፡የሚጠነቀቅ፡ የታመነ፡ ይሆናል።
፲፮፡ ደስ፡የምታሰኝ፡ሴት፡ክብርዋን፡ትጠብቃለች፡ ኃያላንም፡ ኃብታቸውን፡ ይጠብቃሉ።
፲፯፡ ቸር፡ ሰው፡ ለራሱ፡ መልካም፡ ያደርጋል። ጽኑ፡ ሰው፡ ግን፡ ሥጋውን፡ ይጐዳል።
፲፰፡ ኃጢአተኛ፡ ያልጸና፡ ስራ፡ ይሰራል። ጽድቅን፡ ግን፡ የሚዘራ፡የታመነ፡ ዋጋ፡አለው።
፲፱፡ ጽድቅ ፡ ወደ ፡ ሕይወት ፡ ይመራል። ክፋትን፡ የሚከተል፡ ግን፡ ሞት፡ ያዘጋጇል።
፳፡ ጠማማ፡ ልብ፡ ያላቸው፡ በእግዚአብሔር፡ ዘንድ፡ የተጸሉ፡ ናቸው፡ ፈቃዱና፡ ደስታ፡ በጽድቅ፡ በሚሔዱ፡ሰዎች፡ነው።
፳፩፡ ክፉ፡ ሰው፡ እጅ፡ በጅ፡ ሰደቀጣ፡ አይቀርም። የጻድቃን፡ ዘር፡ ግን፡ ይድናል።
፳፪፡ መልካ፡ ያማረ፡ ጠባያዋ፡ የከፋ፡ ሴት፡ የወርቅ፡ ቀለበት፡ በእርያ፡ አፍንጫ፡ ላይ፡ እንደ፡ማንጠልጠል፡ነው።
፳፫፡ የጻድቃን፡ ፈቃድ፡ ሁሉ፡በጐነት፡ ነው። የኃጢአተኞች፡ ግን፡ ተስፋ፡ መቅሠፍት፡ ነው።
፳፬፡ ከብቱን፡ የሚበትን፡ ሰው፡አለ፡ አብዝቶም፡ ይጨመርለታል። ያለ፡ ቅጥም፡ የሚነፍግ፡ ሰው፡ አለ፡ ይደህያልም።
፳፭፡ የምትባርክ፡ ነፍስ፡ ትደነድናለች፡የረካም፡እርሱ፡ደግሞ፡ ይረካል።
፳፮፡ እህል፡ የሚያስቀር፡ሰው፡በሕዝብ፡ዘንድ፡ይረገማል፡ በረከትም፡ በሚሸጠው፡ ራስ፡ ላይ፡ ነው።
፳፯፡ መልካም፡የሚሻ፡ጸጋ፡ ያገኛል። ክፉ፡የሚወድ፡ ግን፡ ክፉ፡ ነገር፡ ያገኘዋል።
፳፰፡ በባለጠግነቱ፡ የሚታመን፡ሰው፡ይወድቃል። ጻድቃን፡ ግን፡ እንደ፡ ቅጠል፡ ይለመልማሉ።
፳፱፡ ቤቱን፡ የሚያውክ፡ ነፋስ ፡ ይወርሳል። ሰነፍም፡ ለባለ፡ አእምሮ፡ ይገዛል።
፴፡ የጻድቅ፡ ፍሬ፡ የሕይወት ፡ ዛፍ፡ ናት፡ ነፍሶችንም፡ የሚሰበስብ፡ እርሱ፡ ብልሃተኛ፡ ነው።
፴፩፡ እነሆ፡ ጻድቅ፡ በምድር፡ ፍዳውን፡ ይቀበላል። ይልቁንስ፡ ኃጢአተኛና፡ መናፍቅ፡ እንደምን ፡ ናቸው።

ምዕራፍ፡ ፲፪፡

፩፡ ተግሣፅ፡ የሚወድ፡ ዕውቀት፡ ይወዳል። ዘለፋንም፡ የሚጸላ፡ ደንቆሮ፡ ነው።
፪፡ ደግና፡ ሰው፡ ከእግዚአብሔር፡ ዘንድ፡ ሞገስ፡ ያገኛል። ተንኰለኛውን፡ሰው፡ ግን፡ ይቀሥፈዋል።
፫፡ ሰውን፡ዓመፃ፡አያበረታውም፡ የጻድቃን፡ ስር፡ ግን፡ አይንቀሳቀስም።
፬፡ አስተዋይ፡ ሴት፡ ለባለዋ፡ዘውድ፡ ናት። አሳፋሪ፡ ሴት፡ ግን፡ እንደ፡ ቅንቅን፡ ባጥንቱ ፡ ውሥጥ፡ ናት።
፭፡ የጻድቃን፡ አሳብ፡ ፍርድ፡ ነው፡ የኃጥአንም፡ ምክር፡ ተንኰል፡ ነው።

፮፡ የኃጢአተኞች፡ ነገር ፡ ደም ፡ ለማፍሰስ፡ ትጠብቃለች። የቅኖች፡አፍ፡ግን፡ያድናቸዋል።

፯፡ ኃጢአተኞች፡ ይገለበጣሉ ፡ አይገኙም፡ የጻድቃን፡ ቤት፡ ግን፡ ጸንቶ፡ ይኖራል።

፰፡ ሰው ፡ በጥበቡ ፡ ይመሰገናል። ልቡ፡ ግን ፡ ጠማማ፡ የሆነ፡ ሰው፡ ይናቃል።

፱፡ የተጠቃ፡ ሰው፡ለራሱ፡ ባርያ፡ የሆነ፡ እንጀራ፡ከጐደለው፡ ከኩሩ፡ ሰው፡ ይሻላል።

፲፡ ጻድቅ፡ ሰው፡ ለእንስሳው፡ ነፍስ፡ ይራራል። የኃጢአተኞች ፡ አንጀት፡ ግን፡ የጸኑ፡ ናት።

፲፩፡ ምድሩን፡የሚገበር፡ ሰው፡እንጀራ፡ይጸግባል፡ ለከንቱ፡ ነገርም፡ የሚሮጥ፡ ደንቆሮ፡ ነው።

፲፪፡ የሕግ፡ ተላላፊ፡ ፈቃድ፡ የኃጢአተኞች ፡ ወጥመድ፡ ናት፡ የጻድቃን፡ ሥር፡ ግን፡ ፍሬ፡ ያፈራል።

፲፫፡ ክፉ፡ሰው ፡ በከንፈሩ፡ ኃጢአት፡ ይጠመዳል፡ ጻድቅ፡ ግን፡ ከመከራ፡ ያመልጣል።

፲፬፡ ከአፍ፡ ፍሬ፡ የሰው፡ ነፍስ፡ መልካም፡ ነገር፡ ትጸግባለች፡ ሰውም፡እንደ፡ እጁ፡ ሥራ ፡ ዋጋውን ፡ ይቀበላል።

፲፭፡ የሰነፍ፡ መንገድ፡ በዓይኑ፡የቀናች፡ናት። ምክርን፡የሚሰማ፡ ግን፡ ብልሃተኛ፡ ነው።

፲፮፡ የሰነፍ ፡ ቍጣ ፡ ቶሎ ፡ ይታወቃል። ብልሃተኛ፡ ሰው፡ ግን፡ ስድቡን፡ ይሠውራል።

፲፯፡ እውነተኛ፡ነገር፡የሚናገር፡ቅን፡ነገር፡ያወራል። የሐሰት፡ ምስክር፡ ግን፡ በተንኰል፡ ነው።

፲፰፡ እንደ፡ የሚዋጋ፡ ሰይፍ፡የሚናገር፡ሰው፡አለ። የጠቢባን፡ መላስ፡ ግን፡ ፈውስ፡ ነው።

፲፱፡ የውነት፡ ከንፈር፡ለዘላለም፡ ትጸናለች፡ አስተኛ፡ መላስ፡ ግን፡ ለቅጽበት፡ ዓይን፡ ነው።

፳፡ ክፉ፡ በሚያስቡ፡ ልብ፡ ተንኰል፡ አለ። በደኅንነትም፡ ለሚመክሩ፡ ደስታ፡ አላቸው።

፳፩፡ ጻድቅን፡ መከራ፡ አያገኘውም። ሕግ፡ ተላላፊዎች፡ ግን፡ ክፋት፡ የመሉ፡ ናቸው።

፳፪፡ አስተኛ፡ ከንፈር፡ በእግዚአብሔር፡ ዘንድ፡ የተጸላ ፡ ነው። ጽድቅም ፡ የሚያደርጉ ፡ በርሱ ፡ ዘንድ፡ የተወደዱ፡ ናቸው።

፳፫፡ አዋቂ ፡ ሰው ፡ እውቀቱን፡ ይሸሽጋል። የሰነፎች፡ ልብ፡ ግን፡ስንፍና፡ ያወራል።

፳፬፡ የትጉ፡ እጅ፡ትገዛለች። የታካች፡ እጅ፡ ግን፡ትገብራለች።

፳፭፡ ሰውን፡ በልቡ፡ ያለ፡ ሐዘን፡ ያዋርደዋል። መልካም፡ ነገር፡ ግን፡ ደስ፡ ያሰኘዋል።

፳፮፡ ጻድቅ፡ ለባልንጀራው ፡ መንገድ፡ ያሳያል። የሕግ፡ ተላላፊዎች፡ መንገድ፡ ግን፡ ታስታቸዋለች።

፳፯፡ ታካች፡ ያደነውን፡ አይጠብስም፡ ትጉ፡ ሰው፡ ግን፡ የከበረ፡ ከብት፡ ያገኛል።

፳፰፡ በጽድቅ፡ መንገድ፡ ላይ፡ ሕይወት፡ ነው፡ ባገሐድዋም፡ ሞት፡ የለም።

ምዕራፍ፡ ፲፫፡

፩፡ ብልሃተኛ፡ልጅ፡ያአባቱን፡ተግሣጽ፡ይሰማል፡ፌዘኛ፡ ግን፡ ቢገሠፅ፡ አይሰማም።

፪፡ ሰው፡ ከአፉ፡ ፍሬ፡ መልካም፡ ነገር፡ ይበላል። የገላባጮች፡ነፍስ፡ ግን፡ ዓመፅ፡ ትሻለች።

፫፡ አፉን፡ የሚጠብቅ፡ሰውነቱን፡ ይጠብቃል። ከንፈሩን፡ ግን ፡ የሚያሞጠሙጥ፡ጥፋት፡ ያገኘዋል።

፬፡ ታካች፡ ሰው፡ ይሻል፡ አንዳችም፡ አያገኝም። የትጎች፡ ነፍስ፡ ግን፡ ትደነድናለች።

፭፡ ጻድቅ፡ ያሰት፡ ነገር፡ ይጸላል። ኃጢአተኛ ፡ ግን፡ ያፍራል፡ ያሳፍርማል።

፮፡ በመንገዱ፡ ቅን፡ የሚሆነውን ፡ ጽድቅ ፡ ይጠብቀዋል። ኃጢአት፡ ግን ፡ ኃጢአተኛውን፡ ያሰናክላል።

፯፡ ሰውነቱን፡ ባለ ፡ ጸጋ ፡ የሚያስመስል ፡ ሰው ፡ አለ፡ አንዳችም፡ የለውም። ድኃም፡ የሚመስል፡ አለ፡ ባለጠግነቱ፡ እጅግ፡ ቢሆን።

፰፡ የሰው፡ ነፍስ፡ ቤዛ፡ ከብቱ፡ ነው። ተግሣፅ፡የማይሰማ፡ ግን፡ ችጋረኛ፡ ይሆናል።

፱፡ የጻድቃን፡ ብርሃን፡ ደስ፡ይለዋል። የኃጢአተኞች፡ መብራት፡ግን፡ ይጠፋል።

፲፡ በትዕቢት፡ሁልጊዜ፡ፀብ፡ነው። ጥበብ፡ግን፡ ሰውነታቸውን፡ በሚያስመክሩ፡ ዘንድ፡ ናት።

፲፩፡ በከንቱ፡ ነገር፡ የምትከማች፡ ከብት፡ ኢየጐደለች፡ ትሔዳለች። በጅ፡ ግን፡ የተከማቸች፡ ጥቂት፡ጥቂት፡ ስትል፡ ትበዛለች።

፲፪፡ የምትዘገይ ፡ ተስፋ፡ ልብ፡ ታሳዝናለች። የተገኘ፡ ፈቃድ፡ግን፡የሕይወት፡ ዛፍ፡፡ነው።

፲፫፡ ትእዛዝ፡የሚያቀል፡በትእዛዝ፡ተይዞ፡ይጠፋል። ትእዛዝን ፡ የሚፈራ ፡ ግን ፡ በደኅንነት ፡ ይኖራል።

፲፬፡ የብልሃተኛ፡ ትምህርት ፡ የሕይወት፡ ምንጭ፡ ናት፡ ከሞት፡ ወጥመድ፡ ያመልጥ፡ ዘንድ።

፲፭፡ መልካም፡ ትምህርት፡ጸጋ፡ ይሰጣል። የቸልተኞች፡ መንገድ፡ ግን፡ የጨነቀች፡ ናት።

፲፮፡ብልሃተኛ፡ሁሉ፡በእውቀት፡ያደርጋል።ሰነፍ፡ግን፡ስንፍናውን፡ ይገልጣል።

፲፯፡ ዝንጉ፡ መልክተኛ፡ በክፉ፡ይወድቃል። የታመነ፡ መልክተኛ፡ ግን፡ ፈውስ፡ ነው።

፲፰፡ ድኅነትና፡ ነውር፡ ተግሣፅን፡ ለሚተው፡ ነው። ተግሣፅን፡ ግን፡ የሚሰማ፡ ይከብራል።

፲፱፡ የተፈጸመች፡ ፈቃድ፡ ሰውነትን፡ ደስ፡ ታሰኛለች። ሰነፎች፡ ግን፡ ከክፉ፡ መራቅ፡ ይጸላሉ።

፳፡ ከጠቢባን ፡ ጋራ፡ የሚሔድ ፡ ጠቢብ ፡ ይሆናል። የሰነፎች፡ ባልንጀራ፡ ግን፡ ይጠፋል።

፳፩፡ ኃጢአተኞችን፡ ክፉ፡ ነገር ፡ ያሳድዳቸዋል። ጻድቃን፡ ግን፡ መልካም፡ ዋጋ፡ ይቀበላሉ።

፳፪፡ ጻድቅ፡ ሰው ፡ ለልጅ ፡ ልጆች ፡ ያወርሳል። የኃጢአተኛ፡ከብት፡ግን፡ ለጻድቅ፡ተጠበቃለች።

፳፫፡ በድኆች፡እርሻ፡ላይ፡ብዙ፡ሲሳይ፡አለበት። ከ

አእምሮዋቸው ፡ መጐደል ፡ የተነሣ ፡ ግን ፡ ከብታቸው፡ ያልቃል።

፳፬፡ በጨንገር፡ ከመምታት፡ የሚራራ፡ ልጁን ፡ ይጸላል። ልጁን፡ የሚወድ፡ ግን፡ ተግቶ፡ ማልዶ፡ ይገሥፀዋል።

፳፭፡ ጻድቅ፡ ሰውነቱ፡ እስኪትጸግብ፡ ድረስ፡ይበላል። የኃጢአተኞች፡ ሆድ፡ ግን፡ ይራባል።

ምዕራፍ፡ ፲፬፡

፩፡ ብልሃተኛ ፡ ሴት ፡ ቤትዋን ፡ ትሰራለች። ሰነፍ፡ ሴት፡ ግን፡ በጅዋ፡ ታፈርሰዋለች።

፪፡ በቅን፡ የሚሔድ፡ ሰው፡ እግዚአብሔርን ፡ ይፈራል። መንገዱን፡ ያጣመመ፡ ግን፡ ይንቀዋል።

፫፡ በሰነፍ፡ አፍ፡ የትዕቢት፡በትር፡አለ። የጠቢባን፡ ከንፈር፡ ግን፡ ትጠብቃቸዋለች።

፬፡ ላም፡ በሌለበት ፡ ሰፍራ ፡ ገለባ ፡ አይገኝም። ብዙ፡ ሲሳይ፡ ግን፡ በላሞች፡ ኃይል፡ነው።

፭፡ የታመነ፡ ምስክር፡ አያብልም፡ ወስላታ፡ምስክር፡ ግን፡ በሐሰት፡ ይናገራል።

፮፡ ዋዘኛ፡ሰው፡ጥበብ፡ይሻል፡ አያገኛትም። ላስተዋይ፡ግን፡ ትምህርትን፡ማግኘት፡ አያስቸግረውም።

፯፡ ከሰነፍ፡ሰው፡ ፊት፡ወግድ፡ የጥበብን፡ ከንፈር፡ በርሱ፡ ዘንድ፡ አታውቅምና።

፰፡ ያዋቂ፡ጥበብ፡መንገዱን፡ ያውቅ፡ ዘንድ፡ነው። የሰነፎች፡ ስንፍና፡ ግን፡ ፍጹም፡ ሽንገላ፡ነው።

፱፡ ሰነፍ፡ በኃጢአት፡ ይሣለቃል። በቅኖች፡ መካከል፡ ግን፡ ጸጋ፡ ትሆናለች።

፲፡ የራሱን፡ ሐዘን፡ ልብ፡ ያውቃል ፡ ከደስታውም፡ ጋራ፡ ሌላ፡ ሰው፡ አይገናኝም።

፲፩፡ የሕግ፡ ተላላፊዎች፡ ቤት፡ይፈርሳል። የጻድቃን፡ ቤት፡ ግን፡ ታብባለች።

፲፪፡ ለሰው፡ ቅን ፡ የምትመስል፡ መንገድ፡ አለች። ፍጻሜዋ፡ ግን፡ የሞት፡ መንገድ፡ ነው።

፲፫፡ በሳቅ፡ ደግሞ፡ ልብ፡ የዝናል። የደስታም፡ ፍጻሜ፡ ልቅሶ፡ ነው።

፲፬፡ ልቡን ፡ ከጽድቅ ፡ የሚመልስ ፡ ሰው ፡ ከመንገዱ፡ ፍሬ፡ ይጸግባል፡ ጻድቅም፡ ሰው፡ ደግሞ፡ ከራሱ።

፲፭፡ አእምሮ፡ የሌለው፡ነገርን፡ ሁሉ፡ያምናል፡ አስተዋይ፡ ግን፡አካሔዱን፡ ይመለከታል።

፲፮፡ ብልሃተኛ፡ ይፈራል፡ከክፉም፡ይሸሻል። ሰነፍ፡ ግን፡ ራሱን፡ ታምኖ፡ ይኰራል።

፲፯፡ ቍጡ፡ሰው፡በስንፍና፡ያደርጋል። ተንኰለኛ፡ ሰውም፡ የተጸላ፡ ነው።

፲፰፡ ሰነፎች፡ስንፍና፡ ይወርሳሉ። አዋቆች፡ ግን፡ እንደ፡ዘውድ፡ እውቀትን፡ ይጭናሉ።

፲፱፡ ክፉ፡ ሰዎች፡ በበጎች፡ ፊት ፡ ይጐነበሳሉ፡ ሕግ፡ ተላላፊችም፡ በጻድቃን፡ ደጅ፡ ይቆማሉ።

፳፡ ድኃ ፡ ደግሞ ፡ በባልንጀራው ፡ ዘንድ፡ የተጸላ፡ ነው። የባለ፡ ጠጋ፡ ወዳጆች፡ ግን፡ እጅግ፡ ናቸው።

፳፩፡ ባልንጀራውን፡ የሚንቅ፡ ኃጢአት፡ ይሰራል። ለድኃ፡ ግን፡ የሚራራ፡ ምስጉን፡ ነው።

፳፪፡ ክፉ፡ አድራጊች፡ ይስታሉ። ምሕረትና፡ እውነት፡ ግን፡ ቸርነት፡ ለሚያደርጉ፡ ናቸው።

፳፫፡ በድካም፡ ሁሉ፡ ልምላሜ፡ ይገኛል። ብዙ፡ነገር፡ በሚናገር፡ ከንፈር፡ ግን፡ ድኅነት፡ ብቻ፡ አለ።

፳፬፡ የጠቢባን ፡ ዘውዳቸው ፡ ባለጠግነታቸው፡ ነው።የሰነፎች፡ስንፍና፡ግን፡ሁልጊዜ፡ድንቍርና፡ነው።

፳፭፡ እውነተኛ፡ ምስክር፡ ነፍሳትን፡ ያድናል። ሽንጋይ፡ ግን፡ በሐሰት፡ ይናገራል።

፳፮፡ በእግዚአብሔር፡ ፍርሃት፡ጠንካራ፡እምነት፡ ነው፡ ለልጆቹም፡መጠጊያ፡ ይሆናል።

፳፯፡ እግዚአብሔርን፡ መፍራት ፡ የሕይወት ፡ ምንጭ፡ነው። ሰው፡ከሞት፡ወጥመድ፡ያመልጥ፡ዘንድ።

፳፰፡ የንጉሥ ፡ ክብር ፡ በሕዝብ ፡ ነው። በሰውም፡ ጥቂትነት፡የገገር፡ ጥፋት፡ ነው።

፳፱፡ ትእግሥት፡ ያለው፡ ሰው፡ ብዙ፡ አእምሮ፡ አለው፡ነዝናዛ፡ ግን፡ ስንፍናውን፡ ከፍ፡ ከፍ፡ ያደርጋል።

፴፡ ታጋሽ፡ ልብ ፡ የሥጋ ፡ ሕይወት ፡ ነው። ቅንዓት፡ ግን፡ አፅንት፡ ያነቅዛል።

፴፩፡ ድኃን፡ የሚያስጨንቅ ፡ ፈጣሪውን ፡ ይሰድባል። ለድኃ፡ ቸርነት፡ የሚያደርግ፡ ግን፡ ያከብረዋል።

፴፪፡ ኃጢአተኛ ፡ በክፋቱ ፡ ይደፋል። ጻድቅ ፡ ግን፡ በሞቱ፡ ተስፋ፡ ያደርጋል።

፴፫፡ ባዋቂ፡ልብ፡ጥበብ፡ትቀመጣለች። በሰነፎች፡ ውሥጥ፡ግን፡ ያለው፡ ሁሉ፡ ይገለጣል።

፴፬፡ ጽድቅ ፡ ሕዝብን ፡ ታነሣለች። ኃጢአትም፡ ወገንን፡ ታነውራለች።

፴፭፡ አእምሮ፡ ያለው፡ አገልጋይ ፡ በንጉሥ፡ዘንድ፡ የተወደደ፡ ነው። ምናምን፡ሰው፡ ግን፡ያስቈጣዋል።

ምዕራፍ፡ ፲፭፡

፩፡ የለዘበች ፡ ምላሽ ፡ ቍጣ ፡ ታበርዳለች። ሸካራ፡ ነገር፡ ግን፡ ቍጣ፡ ታስነሣለች።

፪፡ የጠቢባን፡ መላስ፡ እውቀት፡ ያሳምራል። የሰነፎች፡ አፍ፡ ግን፡ ስንፍና፡ ያፈልቃል።

፫፡ የእግዚአብሔር፡ ዓይኖች፡ በስፍራው፡ ሁሉ፡ ናቸው። ጻድቃንንና፡ ኃጢአተኞችን፡ይመለከታሉ።

፬፡ የየዋህ ፡ መላስ ፡ ዕርቅ፡ የሕይወት፡ እንጨት፡ ነው፡ የጠማማ፡ መላስ፡ ግን፡ ነፍስ፡ ይሰብራል።

፭፡ ሰነፍ፡ ያባቱን ፡ ተግሣጽ ፡ ይንቃል። ዘለፋን ፡ የሚጠብቅ፡ ግን፡አእምሮው፡ የበዛ፡ ነው።

፮፡ የጻድቅ፡ ቤት፡ ብዙ፡ከብት፡አለበት። የሕግ፡ተላላፊ፡ ፍሬ፡ ግን፡ ሁከት፡ ነው።

፯፡ የጠቢባን፡ ከንፈር፡ ዕውቀት፡ ትዘራለች። የሰነፎች፡ ልብ፡ ግን፡ እንደ፡ሁ፡ አይደለም።

፰፡ የሕግ፡ ተላላፊዎች፡ መሥዋዕት፡ በእግዚአብሔር፡ዘንድ፡ የተጸላ ፡ ነው። የጻድቃን፡ ጸሎት ፡ ግን፡ በርሱ፡ ዘንድ፡ የተወደደች፡ ናት።

፱፡ የኃጢአተኛ፡መንገድ፡በእግዚአብሔር፡ዘንድ፡የተጸላ፡ነው። እርሱም፡ቅን፡ነገር፡የሚሻ፡ይወዳል።
፲፡ ክፉ፡መቅሠፍት፡መንገድን፡በተወ፡ሰው፡ላይ፡ይመጣል። ዘለፋንም፡የሚጸላ፡ይሞታል።
፲፩፡ ሲኦልና፡ጥፋት፡በእግዚአብሔር፡ፊት፡የታወቁ፡ናቸው፡ ይልቁንስ፡የሰው፡ልጆች፡ልብ፡እንዴት፡ነው።
፲፪፡ ወዘኛ፡ሰው፡የሚዘልፈውን፡አይወድም፡ ወደ፡ጠቢባንም፡አይሔድም።
፲፫፡ ደስ፡ያለው፡ ልብ፡ፊት፡ያበራል። ልብም፡ባዘነ፡ጊዜ፡ነፍስ፡ትጨነቃለች።
፲፬፡ የብልሃተኛ፡ልብ፡ዕውቀት፡ይሻል። የሰነፎች፡አፍ፡ግን፡በስንፍና፡ይሰማራል።
፲፭፡ ልቡ፡የሚያዝን፡ሰው፡ዘመኑ፡ሁሉ፡የከፋች፡ናት። የልብ፡ ደስታ፡ግን፡ሁለጊዜ፡እንደ፡ምሳ፡ነው።
፲፮፡ ጥቂት፡ነገር፡እግዚአብሔርን፡በመፍራት፡ከብዙ፡ከብት፡ይሻላል፡ ሁከት፡ካለበት።
፲፯፡ ፀብ፡ካለበት፡ ዘንድ፡ከሰባ፡ፍሪዳ፡የጎመን፡ወጥ፡በፍቅር፡መበላት፡ይሻላል።
፲፰፡ ቍጡ፡ሰው፡ፀብ፡ያነሣል። ትዕግሥቱ፡የበዛ፡ግን፡ያበርደዋል።
፲፱፡ የታካቾች፡ መንገድ፡እንደ፡ሾኽ፡አጥር፡ናት። የጻድቃን፡ መንገድ፡ግን፡የተደለደለች፡ናት።
፳፡ ብልሃተኛ፡ልጅ፡አባቱን፡ደስ፡ያሰኛል። ሰነፍ፡ልጅ፡ግን፡እናቱን፡ይንቃል።
፳፩፡ ስንፍና፡የሰነፍ፡ደስታ፡ናት። አስተዋይ፡ግን፡አካሔዱን፡ያቀናል።
፳፪፡ ምክር፡ከሌለ፡ዘንድ፡አሳብ፡ይበተናል፡ መካሮች፡ግን፡እጅግ፡በሆኑበት፡ዘንድ፡ትጸናለች።
፳፫፡ ሰው፡ባፉ፡መላሽ፡ደስ፡ይለዋል። ነገርም፡በጊዜው፡ምንኛ፡መልካም፡ነው።
፳፬፡ የሕይወት፡መንገድ፡አዋቂውን፡ሰው፡ወደ፡ላይ፡ይወስደዋል፡ በታች፡ካለው፡ከሲኦል፡ይርቅ፡ዘንድ።
፳፭፡ እግዚአብሔር፡የትዕቢተኞች፡ቤት፡ይነቅላል፡ የባልቴቲቱንም፡ዳርቻ፡ያጸናል።
፳፮፡ የበደለኛ፡አሳብ፡በእግዚአብሔር፡ዘንድ፡የተጸላች፡ናት። ያማረ፡ነገር፡ግን፡በርሱ፡ዘንድ፡ጥሩ፡ነው።
፳፯፡ ንፍገት፡የሚያደርግ፡እርሱ፡ቤቱ፡ያውካል። መማለጃ፡መቀበል፡የሚጸላ፡ግን፡ይኖራል።
፳፰፡ የጻድቅ፡ልብ፡ምላሹን፡ያስባል። የዝንጎች፡አፍ፡ግን፡ክፋት፡ያፈልቃል።
፳፱፡ እግዚአብሔር፡ከኃጢአተኞች፡ይርቃል። የጻድቃንን፡ጸሎት፡ግን፡ይሰማል።
፴፡ የዓይን፡ብርሃን፡ልብን፡ደስ፡ያሰኛል፡ መልካምም፡ወሬም፡መስማት፡አፅንት፡ያለመልማል።
፴፩፡ የሕይወትን፡ተግሣፅ፡የሚሰማ፡ጆሮ፡በጠቢባን፡መካከል፡ይኖራል።
፴፪፡ ተግሣፅን፡የሚተው፡ነፍሱን፡ያጠቃል። ዘለፋን፡የሚሰማ፡ግን፡አእምሮ፡ያገኛል።
፴፫፡ የእግዚአብሔር፡ፍርሃት፡የጥበብ፡ምክር፡ነው። ትሕትናም፡ክብረትን፡ትቀድማለች።

ምዕራፍ፡ ፲፮፡

፩፡ ሰው፡በልቡ፡አሳብ፡ያዘጋጃል። የመላሽ፡ምላሽ፡ግን፡ከእግዚአብሔር፡ዘንድ፡ነው።
፪፡ የሰው፡መንገድ፡ሁሉ፡ባይኖቹ፡ፊት፡የነጻ፡ነው። መንፈስትን፡ግን፡የሚመዝን፡እግዚአብሔር፡ነው።
፫፡ ሥራህን፡ለእግዚአብሔር፡አደራ፡ስጥ፡አሳብኽም፡ትጸናለች።
፬፡ እግዚአብሔር፡ሁሉን፡ለራሱ፡ፈጠረ፡ ሕግ፡ተላላፊውንም፡ደግሞም፡ለክፉ፡ቀን።
፭፡ በልቡ፡የታበየ፡ሁሉ፡በእግዚአብሔር፡ዘንድ፡ርኩስ፡ነው። እጅ፡በጅም፡ሳይቀሠፍ፡አይቀርም።
፮፡ በምሕረትና፡በጽድቅ፡ኃጢአት፡ትሰረያለች። እግዚአብሔርንም፡በመፍራት፡ሰው፡ከክፉ፡ይርቃል።
፯፡ እግዚአብሔር፡የሰውን፡መንገድ፡የወደደ፡እንደሆነ፡ጸላቱን፡ደግሞ፡ወደ፡ዕርቅ፡ይመልሰዋል።
፰፡ ጥቂት፡ነገር፡ጽድቅ፡ያለው፡በዓመፅ፡ከሚገባለት፡ከብዙ፡ከብት፡ይሻላል።
፱፡ የሰው፡ልብ፡መንገዱን፡ያዘጋጃል። እግዚአብሔር፡ግን፡አካሔዱን፡ያቀናል።
፲፡ የእግዚአብሔር፡ብይን፡በንጉሥ፡ከንፈር፡ነው። አፉም፡በፍርድ፡አይስትም።
፲፩፡ እውነተኛ፡አዋቂና፡ሚዛን፡የእግዚአብሔር፡ናቸው። የከረጢትም፡ሚዛን፡ሁሉ፡ሥራው፡ነው።
፲፪፡ ግፍ፡መሥራት፡በንጉሥ፡ዘንድ፡የተጸላ፡ነው። በጽድቅ፡ፍርድ፡ወንበሩ፡ይጸናልና።
፲፫፡ እውነተኛ፡ከንፈር፡የንጉሥታት፡ፈቃድ፡ናት። በቅንም፡የሚናገር፡በርሳቸው፡ዘንድ፡የተወደደ፡ነው።
፲፬፡ የንጉሥ፡ቍጣ፡የሞት፡መልክተኛ፡ነው። ብልሃተኛ፡ሰው፡ግን፡ይመልሰዋል።
፲፭፡ በንጉሥ፡ፊት፡ቢበራ፡ሕይወት፡ነው። እሽታውም፡እንደ፡ጥብሐት፡ዝናም፡ነው።
፲፮፡ ጥበብን፡መግዛት፡ምንኛ፡ከወርቅ፡ትሻላለች፡ ማስተዋልንም፡ማትረፍ፡ከብር፡ይበልጣል።
፲፯፡ የቅኖች፡መንገድ፡ከክፉ፡መራቅ፡ነው። መንገዱን፡የሚጠብቅ፡ነፍሱን፡ይጠብቃል።
፲፰፡ ወርደትን፡ትዕቢት፡ትቀድማለች። ከውድቀትም፡አስቀድማ፡ነፍስ፡ከፍ፡ከፍ፡ትላለች።
፲፱፡ ከዕቡያን፡ጋራ፡ምርኮ፡ከመካፈል፡ከየዋሃን፡ጋራ፡መዋረድ፡ይሻላል።
፳፡ በጥበብ፡የሚሠራ፡መልካም፡ነገር፡ያገኛል። በእግዚአብሔርም፡የታመነ፡ምስጉን፡ነው።

፳፩፡ ልቡ፡ብልሃተኛ፡የሆነ፡አስተዋይ፡ተብሎ፡ይጠራል። በነገሩም፡ጣፋጭ፡የሆነ፡ትምህርት፡ያበዛል።
፳፪፡ ለገዛው፡ሰው፡ማስተዋል፡የሕይወት፡ምንጭ፡ነው። የደናቍርት፡ትምህርት፡ግን፡ስንፍና፡ነው።
፳፫፡ የብልሃተኛ፡ልብ፡አፉን፡አስተዋይ፡ያደርጋል፡ ለከንፈሩም፡ትምህርት፡ይጨምራል።
፳፬፡ ያማረ፡ነገር፡የማር፡ወለላ፡ነው። ለነፍስ፡ጣፋጭ፡ለዐፅንትም፡ፈውስ፡ነው።
፳፭፡ ለሰው፡ቅን፡የምትመስል፡መንገድ፡አለች። ፍጻሜዋ፡ግን፡የሞት፡መንገድ፡ናት።
፳፮፡ የምትደክም፡ሰውነት፡ ለራስዋ፡ትደክማለች፡አፏ፡ያዛታልና።
፳፯፡ ስይጣናም፡ሰው፡ፀብ፡ይምሳል። በከንፈሩም፡እሳት፡ትቃጠላለች።
፳፰፡ ጠማማ፡ሰው፡ጠብ፡ይዘራል፡ ጆር፡ጠቢብም፡ሰው፡የተማመኑትን፡ወዳጆች፡ይለያል።
፳፱፡ በደለኛ፡ሰው፡ወዳጁን፡ያግባባል፡መልካምም፡ወደሌለ፡መንገድ፡ይመራዋል።
፴፡ ዓይኑ፡ያተኵራል፡ጠማማ፡አሳብም፡ያስባል። ከንፈሩን፡ይነክሳል፡ክፋቱንም፡ይፈጽማል።
፴፩፡ የሽበት፡ጸጕር፡የክብር፡ዘውድ፡ነው፡ እርሱም፡በጽድቅ፡መንገድ፡ይገኛል።
፴፪፡ ትዕግሥተኛ፡ሰው፡ከብርቱ፡ሰው፡ይሻላል። በመንፈሱም፡ላይ፡የሚገዛ፡አገር፡ከሚወስድ፡ይበልጣል።
፴፫፡ ዕፀ፡በጕያ፡ላይ፡ይጣላል፡ መደብዋ፡ሁሉ፡ግን፡ከእግዚአብሔር፡ዘንድ፡ነው።

ምዕራፍ፡ ፲፯፡

፩፡ በጠብ፡እርድ፡ከመላበት፡ቤት፡በደስታ፡ደርቅ፡ቍራሽ፡እንጀራ፡ይሻላል።
፪፡ አስተዋይ፡ባርያ፡ነውረኛውን፡ልጅ፡ይገዛል፡በወንድሞቹም፡መካከል፡ርስት፡ይካፈላል።
፫፡ ብር፡በመቅለጫ፡ወርቅም፡በከቡር፡ይፈተናል። እግዚአብሔር፡ግን፡ልብን፡ይፈትናል።
፬፡ ክፉ፡ሰው፡ለበደለኛ፡ከንፈር፡እሺ፡ይላል። አስተኛም፡ወደ፡ጠማማ፡መላስ፡ያደምጣል።
፭፡ ድኻን፡የሚንቅ፡ፈጣሪውን፡ይሰድባል። በባልንጀራውም፡ጥፋት፡ደስ፡የሚለው፡ሳይቀሠፍ፡አይቀርም።
፮፡ የሽማግሎች፡አክሊል፡የልጅ፡ልጆች፡ናቸው፡የልጆችም፡ትምክሕት፡አባቶቻቸው፡ናቸው።
፯፡ ለሰነፍ፡ያማረ፡ነገር፡አይገባውም፡ ይልቁንም፡ከዚያ፡የሚያንሰው፡ለከበርቴ፡አስተኛ፡ከንፈር።
፰፡ መማለጃ፡በገዛው፡ፊት፡እንደ፡ተዋበ፡ዕንቍ፡ነው። ወደ፡ዞረበትም፡ስፍራ፡ሁሉ፡ስራውን፡ያቀናል።
፱፡ ኃጢአቱን፡የሚከድን፡ሰው፡ፍቅር፡ይሻል። ነገርም፡የሚያድስ፡የተማመኑትን፡ወዳጆች፡ይለያል።
፲፡ ከሰነፍ፡መቶ፡በትር፡ይልቅ፡ተግሣፅ፡ለአስተዋይ፡ሰው፡ጠልቆ፡ወደ፡ልቡ፡ይገባል።
፲፩፡ ክፉ፡ሰው፡ዓመፅ፡ብቻ፡ይሻል። ነገር፡ግን፡ጨካኝ፡መልአክ፡ይላክበታል።
፲፪፡ ሰነፉን፡በስንፍናው፡ከመገናኘት፡ልጆችዋ፡የተነጠቁባትን፡ድብ፡መገናኘት፡ይሻላል።
፲፫፡ በመልካም፡ፈንታ፡ክፉ፡የሚመልስ፡መከራ፡ከቤቱ፡አትርቅም።
፲፬፡ እንደ፡ውኃ፡አፈሳሰስ፡የፀብ፡መጀመርያ፡ነው። ክርክርም፡ሳይበረታ፡አንተ፡ፈቀቅ፡በል።
፲፭፡ ክፉ፡አድራጊውን፡ጻድቅ፡የሚልና፡በጻድቁ፡ላይ፡የሚፈርድ፡ሁለቱ፡በእግዚአብሔር፡ዘንድ፡የተጸሉ፡ናቸው።
፲፮፡ በሰነፍ፡እጅ፡የጥበብ፡መግዣ፡ገንዘብ፡ቢኖር፡ጥበብ፡ይገዛ፡ዘንድ፡አእምሮ፡የለውምና፡ምን፡ይጠቅመዋል።
፲፯፡ ወዳጅ፡በዘመኑ፡ሁሉ፡ይወዳል፡ በመከራ፡ጊዜ፡ግን፡ወንድም፡ይወለዳል።
፲፰፡ አእምሮ፡የሌለው፡ሰው፡ደርሶ፡አጋና፡ይመታል፡ያለ፡አሳብም፡ለባልንጀራው፡ይዋሳል።
፲፱፡ ዓመፅ፡የሚወድ፡ክርክር፡ይወዳል። ደጁንም፡ዘለግ፡የሚያደርግ፡ውድቀት፡ይሻል።
፳፡ ጠማማ፡ልብ፡ያለው፡መልካም፡አያገኝም። መላሱንም፡የሚገለብጥ፡በመከራ፡ይወድቃል።
፳፩፡ ሰነፍን፡የሚወልድ፡አዘን፡ይሆንበታል። የደንቆር፡ልጅም፡አባት፡ደስ፡አይለውም።
፳፪፡ ደስ፡ያለው፡ልብ፡ለሰውነቱ፡መልካም፡ፈውስ፡ ታመጣለች፡ ያዘነች፡ነፍስ፡አፅንት፡ግን፡ታደርቃለች።
፳፫፡ ሕግ፡ተላላፊ፡የፍርድን፡መንገድ፡ለማጥመም፡ከብብት፡መማለጃ፡ይወስዳል።
፳፬፡ በብልሃተኛ፡ፊት፡ጥበብ፡ትኖራለች። የሰነፍ፡ዓይን፡ግን፡በምድር፡ዳርቻ፡ነው።
፳፭፡ ደንቆር፡ልጅ፡ለአባቱ፡ጠበት፡ነው፡ ለወለደችውም፡ለናቱ፡መራር፡ነው።
፳፮፡ ጻድቅ፡ይጐስቍል፡ዘንድ፡መልካም፡አይደለም። ያለ፡ፍርድም፡ከበርቴ፡ይመታ፡ዘንድ።
፳፯፡ ጥቂት፡ነገር፡የሚናገር፡አዋቂ፡ነው። አስተዋይም፡ሰው፡መንፈሱን፡ይከለክላል።
፳፰፡ ደንቆር፡ዝም፡ቢል፡ብልሃተኛ፡ሆኖ፡ይቍጠራል፡ ከንፈሩንም፡የሚቈልፍ፡ባለ፡አእምሮ፡ነው፡ ይባላል።

ምዕራፍ፡ ፲፰፡

፩፡ መለየት፡የሚወድ፡ምኞቱን፡ይከተላል። መልካሙንም፡ጥበብ፡ሁሉ፡ይቃወማል።
፪፡ ሰነፍ፡የጥበብ፡ነገር፡አይወድም፡ በልቡ፡ያለውን፡ሁሉ፡መግለጥ፡ይወዳል፡ብቻ፡እንጂ።
፫፡ ሕግ፡ተላላፊ፡በመጣ፡ጊዜ፡ንቀት፡ደግሞ፡ይመጣል፡ነውርም፡ከስድብ፡ጋራ።

፬፤ የሰው፡አፍ፡ነገር፡የጠለቀ፡ውኃ፡ነው። የጥበብም፡ምንጭ፡ፈሳሽ፡ወንዝ፡ነው።

፭፤ የጻድቅ፡ፍርድ፡ይጠም፡ዘንድ፡ለኃጢአተኛ፡ፊት፡ማድላት፡መልካም፡አይደለም።

፮፤ የሰነፍ፡ከንፈር፡በጸብ፡ውሥጥ፡ትገባለች፡አፉም፡በትር፡ይጸራል።

፯፤ የሰነፍ፡አፍ፡የራሱ፡ጥፋት፡ነው። ከንፈሩም፡ለነፍሱ፡ወጥመድ፡ነው።

፰፤ የጆሮ፡ጠቢ፡ሰው፡ነገር፡እንደ፡ጣፋጭ፡መብል፡ነው። እርሱም፡እስከ፡ሆድ፡አንጀት፡ድረስ፡ይወርዳል።

፱፤ በሥራው፡ታካች፡የሚሆን፡የከብት፡በታኝ፡ወንድም፡ነው።

፲፤ የእግዚአብሔር፡ስም፡የጸና፡ግምብ፡ነው። ጻድቅም፡ወደርሱ፡ሮጦ፡ይድናል።

፲፩፤ ለባለ፡ጸጋ፡ሰው፡ከብቱ፡እንደ፡ጸናች፡ከተማ፡ናት፡እንደ፡ረጅም፡ቅጽርም፡በአሳቡ።

፲፪፤ የሰው፡ልብ፡ከውድቀቱ፡በፊት፡ከፍ፡ከፍ፡ይላል፡ከክብሩም፡አስቀድሞ፡ውርደት፡ነው።

፲፫፤ አስቀድሞ፡ሳይሰማ፡ነገር፡ለሚመልስ፡ስንፍና፡ኃፍረትም፡ይገባዋል።

፲፬፤ ጠንካራ፡መንፈስ፡ያለው፡ሰው፡ሕመሙን፡ይታገሣል፡የተቀጠቀጠ፡መንፈስ፡ላለው፡ግን፡ማን፡ያጠነክረዋል።

፲፭፤ ያስተዋይ፡ልብ፡ጥበብ፡ይገዛል፡የጠቢባንም፡ጆሮ፡እውቀት፡ትፈልጋለች።

፲፮፤ የሰው፡እስጣት፡መንገዱን፡ታሰፋለታለች፡በታላላቆችም፡ፊት፡ታገባዋለች።

፲፯፤ ወደ፡ፍርድ፡አስቀድሞ፡የገባ፡ጻድቅ፡ይመስላል። ባላጋራው፡ግን፡ይመጣል፡ይመረምረውማል።

፲፰፤ ዕፃ፡ክርክር፡ትከለክላለች፡በኃይለኞችም፡መካከል፡ትበይናለች።

፲፱፤ የተበደለ፡ወንድም፡እንደ፡ጸናች፡አገር፡ጽኑ፡ነው፡ክርክራቸውም፡እንደ፡ግምብ፡ቍልፍ፡ነው።

፳፤ የሰው፡ሆድ፡ካፉ፡ፍሬ፡ይመላል፡ከከንፈሩ፡ብቃያ፡ይጸግባል።

፳፩፤ ሞትና፡ሕይወት፡በመላስ፡እጅ፡ናቸው። የሚወዷትም፡ፍሬዋን፡ይበላሉ።

፳፪፤ ቤት፡ያገኘ፡በረከት፡አገኘ፡ከእግዚአብሔር፡ዘንድም፡ጸጋ፡ይቀበላል።

፳፫፤ ድኃ፡በትሕትና፡ኢየለመነ፡ይናገራል። ባለ፡ጸጋ፡ግን፡በድፍረት፡ይመልሳል።

፳፬፤ ብዙ፡ወዳጆች፡ያለው፡ሰው፡ይጠፋል። ነገር፡ግን፡ከወንድም፡አብልጦ፡የሚወድ፡ወዳጅ፡አለ።

ምዕራፍ፡ ፲፱፤

፩፤ በከንፈሩ፡ከሚወሳለት፡ሰነፍ፡ይልቅ፡በየዋህት፡የሚሔድ፡ድኃ፡ይሻላል።

፪፤ የነፍስ፡ዕውቀት፡ከሌለበት፡ዘንድ፡ከዚያ፡በጎነት፡የለም። እግሩንም፡የሚያፋጥን፡ይሰናከላል።

፫፤ የሰው፡ስንፍና፡መንገዱን፡ታጣምበታለች፡ኋላም፡በልቡ፡በእግዚአብሔር፡ላይ፡ይቈጣል።

፬፤ ባለጠግነት፡ከብዙ፡ሰዎች፡ጋራ፡ያዋዳል። የድኃ፡ወዳጆች፡ግን፡ከርሱ፡ይርቃሉ።

፭፤ አስተኛ፡ምስክር፡ሳይሣቀይ፡አይቀርም፡ባሰትም፡የሚናገር፡አያመልጥም።

፮፤ ብዙ፡ሰዎች፡የብርቱውን፡ፊት፡ያቀላምጣሉ፡መመለጃም፡ለሚሰጥ፡ሰው፡ሁሉ፡ወዳጅ፡ነው።

፯፤ ድኃን፡ሰው፡ወንድሞቹ፡ሁሉ፡ይጸሉታል፡ይልቁንም፡ወዳጆቹ፡ከርሱ፡ይርቃሉ። ነገራቸውንም፡ቢከተል፡አንዳች፡አይረቡትም።

፰፤ ጥበብን፡የሚገዛ፡ነፍሱን፡ይወዳል። አእምሮውን፡የሚጠብቅ፡ግን፡መልካም፡ነገር፡ያገኛል።

፱፤ አስተኛ፡ምስክር፡ሳይሣቀይ፡አይቀርም። አስትም፡የሚናገር፡ይጠፋል።

፲፤ ለሰነፍ፡ደስታ፡አይስማማውም፡ይልቁንም፡ባርያ፡ባለቆች፡ላይ፡ይገዛ፡ዘንድ።

፲፩፤ ሰውን፡አእምሮው፡ከቍጣ፡ያዘገየዋል። ለበደሉም፡ይሰርይ፡ዘንድ፡ክብር፡ይሆንለታል።

፲፪፤ እንደ፡አንበሳ፡ጩኸት፡የንጉሥ፡ቍጣ፡ነው። ሞገሱም፡እንደ፡ጠል፡በመስክ፡ላይ፡ነው።

፲፫፤ ሰነፍ፡ልጅ፡ላባቱ፡አዘን፡ነው። ፀበኛም፡ሴት፡ሁለጊዜ፡እንደሚያንጠበጥብ፡ጣጥ፡ናት።

፲፬፤ ቤትና፡ባለጠግነት፡ካባቶች፡ዘንድ፡ይወረሳል። አስተዋይም፡ሴት፡ከእግዚአብሔር፡ዘንድ፡የተሰጠች፡ናት።

፲፭፤ ትግገር፡መፍታት፡እንቅልፍ፡ታመጣለች፡የታካችም፡ሰውነት፡ትራባለች።

፲፮፤ ትእዛዝ፡የሚጠብቅ፡ነፍሱን፡ይጠብቃል፡መንገዱንም፡ቸል፡የሚል፡ይጠፋል።

፲፯፤ ለድኃ፡ቸርነት፡የሚያደርግ፡ለእግዚአብሔር፡ያበድራል፡በጐነቱንም፡ይከፍለዋል።

፲፰፤ ልጅኽን፡ገሥፅ፡ተስፋ፡ገና፡ሳለች፡መግደሉንም፡አትሻ።

፲፱፤ ቍጡ፡ሰው፡ያጐስቍለዋል። ብታድነውም፡ደግሞ፡ትጨምራለኽ።

፳፤ ምክር፡ስማ፡ተግሣፅንም፡ተቀበል፡በፍጻሜኽ፡ብልሃተኛ፡ትሆን፡ዘንድ።

፳፩፤ በሰው፡ልብ፡እጅግ፡አሳብ፡አለ። ነገር፡ግን፡የእግዚአብሔር፡ምክር፡ይጸናል።

፳፪፤ የሰው፡ጌጹ፡ቸርነቱ፡ነው። ካስተኛ፡ሰውም፡ድኃ፡ይሻላል።

፳፫፤ እግዚአብሔርን፡መፍራት፡ለሕይወት፡ነው። የሚፈራውም፡ፀግቦ፡ያድራል፡ክፉ፡ነገርም፡አያገኘውም።

፳፬፤ ታካች፡ሰው፡እጁን፡በወጭቱ፡ያገባታል፡ወደ፡አፉ፡ስንኳ፡አይመልሳትም።

፳፭፤ ዋዘኛን፡ብትገርፈው፡ሰነፍ፡ብልሃተኛ፡ይሆናል።

፳፮፤ አባቱን፡የሚያስከፋ፡እናቱንም፡የሚያሳድድ፡የሚየሳፍርና፡ጐስቋላ፡ልጅ፡ነው።

፳፯፤ ልጄ፡ሆይ፡ትምህርትን፡መስማት፡ተው፡እርስዋ፡ከውቀት፡ነገር፡ብታስትኽ።

፳፰፤ አስተኛ፡ምስክር፡በፍርድ፡ይሣለቃል። የኃጢአተኞችም፡አፍ፡ኃጢአት፡ይውጣል።

፳፱፤ ለሚሣለቁ፡ሰዎች፡ፍርድ፡የተዘጋጀች፡ናት፡ለሰነፎችም፡ገላ፡በትር።

ምዕራፍ፡ ፳፤

፩፤ ጸጅ፡ዋዛ፡ነው፡ስካርም፡መጀጀት፡ነው። በዚኽም፡የለመደ፡ሁሉ፡ብልሃተኛ፡አይሆንም።

፪፤ የንጉሥ፡ቍጣ፡እንደ፡አንበሳ፡ጩኸት፡ነው። የሚያስቈጣውም፡ሰው፡ነፍሱን፡ይበድላል።

፫፤ የሰው፡ክብሩ፡ከክርክር፡ይርቅ፡ዘንድ፡ነው። ሰነፍ፡ግን፡ዘሎ፡ይገባባታል።

፬፤ ታካች፡ሰው፡ስለ፡ብርድ፡አያርስም። ስለዚህ፡በመከር፡ለማኝ፡ይሆናል፡ምንምንም፡አያገኝም።

፭፤ ምክር፡በሰው፡ልብ፡እንደ፡ጠሊቅ፡ውኃ፡ነው፡አእምሮም፡ያለው፡ሰው፡ይቀደዋል።

፮፤ ብዙ፡ሰዎች፡ቸርነታቸውን፡ያውራሉ። የታመነውን፡ሰው፡ግን፡ማን፡ያገኘዋል።

፯፤ ጻድቅ፡በየውሃት፡ይሔዳል። ከርሱ፡በኋላም፡ልጆቹ፡የተመሰገኑ፡ናቸው።

፰፤ በፍርድ፡ወንበር፡የተቀመጠ፡ንጉሥ፡ክፉውን፡ሁሉ፡በዓይናቹ፡ይበትናል።

፱፤ ልቤን፡አነጻሁ፡ከኃጢአቴም፡ጸራሁ፡የሚል፡ማነው።

፲፤ ሁለት፡አይነት፡ሚዛንና፡ሁለት፡አይነት፡መስፈርያ፡ሁለቱ፡በእግዚአብሔር፡ፊት፡ርኩሳን፡ናቸው።

፲፩፤ ሕፃን፡ቅንና፡ንጹሕ፡መሆኑ፡በሚያደርገው፡ሥራ፡ይታወቃል።

፲፪፤ የምትሰማን፡ጆሮና፡የምታይን፡ዓይን፡ሁለቱን፡እግዚአብሔር፡ፈጠራቸው።

፲፫፤ ምኝታ፡አትውደድ፡ድኃ፡እንዳትሆን። ዓይንኽን፡ክፈት፡እንጀራም፡ትጸግባለኽ።

፲፬፤ የሚገዛ፡ሰው፡ክፉ፡ነው። ክፉ፡ነው፡ይላል፡በሔደም፡ጊዜ፡ይመካል።

፲፭፤ ወርቅና፡ብዙ፡ዕንቍ፡ይገኛል፡የከበረች፡እቃ፡ግን፡የውቀት፡ከንፈር፡ናት።

፲፮፤ ላማያውቀው፡ከተዋሰው፡ልብሱን፡መያዣ፡ውሰድ። ስለማያውቀውም፡ፈንታ፡እርሱን፡አግተው።

፲፯፤ የሐሰት፡እንጀራ፡ለሰው፡የጣፈጠ፡ነው፡ከዚያ፡በኋላ፡ግን፡አፉ፡ጭንጫ፡ይመላል።

፲፰፤ አሳብ፡በምክር፡ትጸናለች፡በመልካምም፡ሥርዓት፡ሰልፍ፡አድርግ።

፲፱፤ ዘዋሪ፡አሚተኛ፡ምሥጢር፡ይገልጣል። በከንፈሩም፡የሚያግብልን፡ሰው፡አትገናኘው።

፳፤ አባቱንና፡እናቱን፡የሚሰድብ፡በድቅድቅ፡ጨለማ፡መካከል፡መብራቱ፡ይጠፋል።

፳፩፤ በመጀመርያ፡ፈጥኖ፡የተከማቸ፡ርስት፡ፍጻሜው፡አይባረክም።

፳፪፤ ክፉ፡እመልሳለሁ፡አትበል። ብቻ፡እግዚአብሔር፡ተስፋ፡አድርግ፡እርሱም፡ያድንሃል።

፳፫፤ የሁለት፡አይነት፡ሚዛን፡በእግዚአብሔር፡ዘንድ፡የተጸላ፡ነው፡አስተኛም፡ሚዛን፡መልካም፡አይደለም።

፳፬፤ የሰው፡አካሔድ፡ከእግዚአብሔር፡ዘንድ፡ነው፡ከሰውስ፡መንገዱን፡የሚያስተውል፡ማነው።

፳፭፤ ሰው፡ድንገት፡ለእግዚአብሔር፡የተቀደሰ፡ነው፡ብሎ፡ቢሳል፡ወጥመድ፡ነው፡ከተሳለ፡በኋላም፡ቢያስብ።

፳፮፤ ብልሃተኛ፡ንጉሥ፡ክፉ፡አድራጎችን፡ይበትናቸዋል፡ምንኰራኵሩንም፡በራሳቸው፡ላይ፡ያንኰረኵርባቸዋል።

፳፯፤ የእግዚአብሔር፡መብራት፡የሰው፡መንፈስ፡ነው፡እርሱ፡የሰውነቱን፡ጕረጆች፡ሁሉ፡ይመረምራል።

፳፰፤ ቸርነትና፡እውነት፡ንጉሥን፡ይጠብቁታል። ዙፋኑም፡በቸርነት፡ይበረታል።

፳፱፤ የጐበዛዝት፡ጌጽ፡ጕልበታቸው፡ናት፡የሽማግሌዎችም፡ክብር፡ሽበት፡ነው።

፴፤ የሰንበር፡ቍስል፡ክፉ፡ያርቃል፡አካላትንም፡ሁሉ፡የሚያሰማ፡በትር።

ምዕራፍ፡ ፳፩፤

፩፤ የንጉሥ፡ልብ፡እንደ፡ውኃ፡ፈሳሾች፡በእግዚአብሔር፡እጅ፡ነው። ወደሚወደውም፡ያዘነብለዋል።

፪፤ የሰው፡መንገድ፡ሁሉ፡ባይኑ፡የቀናች፡ትመስለዋለች። ልቡን፡ግን፡እግዚአብሔር፡ይመዝነዋል።

፫፤ ከመሥዋዕት፡ይልቅ፡እግዚአብሔር፡ጽድቅንና፡ፍርድ፡ማድረግን፡ይወዳል።

፬፤ ትዕቢተኛ፡ዓይንና፡ያፈር፡ልብ፡ዓይነተኞች፡ኃጢአቶች፡ናቸው፡እርሳቸውም፡የኃጢአተኞች፡መብራት፡ናቸው።

፭፤ የትጉ፡አሳብ፡ሁለጊዜ፡ለጽጋብ፡ነው፡ለክብት፡የሚፈጥን፡ሰው፡ግን፡ብቻ፡ለመጕደል፡ነው።

፮፤ባስተኛ፡መላስ፡ከብት፡የሚያከማች፡እርሱ፡ጥፉ፡ነው፡ወደ፡ሞትም፡ወጥመድ፡ይወድቃል።

፯፤ የኃጢአተኞች፡ንጥቂያ፡ራሳቸውን፡ያጠፋቸዋል። ፍርድ፡ያደርጉ፡ዘንድ፡አይወዱምና።

፰፤ የክፉ፡ሰው፡መንገድ፡የጠመመች፡ናት። የንጹሕ፡ሥራ፡ግን፡የቀና፡ነው።

፱፡ ከፀበኛ፡ ሴት፡ ጋራ፡ ባንድ፡ ቤት፡ ከመቀመጥ፡ በሜገር፡ አጠገብ፡ መቀመጥ፡ ይሻላል።

፲፡ የኃጢአተኛ፡ ሰውነት፡ ክፉ፡ትመኛለች፡ ባልንጀራዋንም፡አትምርም።

፲፩፡ ተሣላቂ፡ ሥቃይ፡ በተቀበለ፡ ጊዜ፡ አእምሮ፡የሌለው፡ ሰው፡ ጥበብ፡ ያገኛል። ጠቢብም፡ ቢገሠፅ፡ ዕውቀት፡ይጨምራል።

፲፪፡ እግዚአብሔር፡ ስለ፡ ሕግ፡ ተላላፊው፡ ቤት፡ ያስባል። ኃጢአተኞችም፡ በክፉ፡ ያሰናክላቸዋል።

፲፫፡ የድኃውን፡ ጩኸት፡እንዳይሰማ፡ ጆሮውን፡ የሚደፍን፡ ባለቤቱ፡ይጮኻል፡ አይሰማለትምም።

፲፬፡ ገጸ፡ በረከት፡ በስውር፡ ቍጣ፡ ታጠፋለች፡በብብትም፡ ውሥጥ፡ ስጦታ፡ጽኑ፡ ቍጣ፡ ታበርዳለች።

፲፭፡ የጻድቅ፡ ደስታ፡ ፍርድ፡ ማድረግ፡ ነው። ፍርሃት፡ ግን፡ ኃጢአት፡ ለሚያደርጉ፡ ነው።

፲፮፡ ከትምህርት፡ መንገድ፡ የሚስት፡ ሰው፡ በሙታን፡ ጉባኤ፡ ይቀመጣል።

፲፯፡ መብልና፡መጠጥ፡የሚወድ፡ጉደሎ፡ይሆናል። ጸጅና፡ ዘይት፡ የሚወድ፡ ባለ፡ ጸጋ፡ አይሆንም።

፲፰፡ ኃጢአተኛ፡ የጻድቅ፡ ቤዛ፡ ነው፡ በደለኛም፡የቅኑ፡ቤዛ፡ነው።

፲፱፡ ከፀበኛና፡ ከቍጡ፡ ሴት፡ጋራ፡ ከመቀመጥ፡በምድረ፡ በዳ፡ መቀመጥ፡ ይሻላል።

፳፡ የተከማች፡ መልካም፡ ከብትና፡ ዘይት፡በጠቢብ፡ሰው፡ቤት፡ ይኖራል፡አእምሮ፡የሌለው፡ሰው፡ግን፡ ይበትነዋል።

፳፩፡ ጽድቅና፡ ምሕረት፡ የሚከተል፡ ሕይወትና፡ ጽድቅ፡ ክብርም፡ያገኛል።

፳፪፡ ብልሃተኛ፡የኃያላንን፡ አገር፡ይከፍታል፡የሚታመኑባትንም፡ ኃይል፡ ያፈርሳል።

፳፫፡ አፉንና፡ መላሱን፡ የሚጠብቅ፡ ሰውነቱን፡ከመከራ፡ ይጠብቃል።

፳፬፡ ኵሩና፡ ትዕቢተኛ፡ሰው፡ ዋዘኛ፡ ይባላል፡እርሱም፡ ሁሉን፡ ከትዕቢቱ፡ አብድነት፡ ያደርጋል።

፳፭፡ ታካችን፡ ምኞት፡ ትገድለዋለች፡ እጁ፡ ትሰራ፡ ዘንድ፡ እንቢ፡ ብላለችና።

፳፮፡ ቀኑን፡ ሁሉ፡ ይወዳል፡ ይመኛማል። ጻድቅ፡ግን፡ይሰጣል፡አይነሣምም።

፳፯፡ የሕግ፡ ተላላፊዎች፡ መሥዋዕት፡ ርኩስ፡ ነው፡ ይልቁንም፡ በክፉ፡ አሳብ፡ የሚያቀርቡት።

፳፰፡ ሐሰተኛ፡ ምስክር፡ ይጠፋል። የሚሰማ፡ ሰው፡ ሁለግዜ፡ ለመናገር፡ ይፈቀድለታል።

፳፱፡ ሕግ፡ ተላላፊ፡ በድፍረት፡ ይቋቋማል። ጻድቅ፡ ሰው፡ ግን፡ መንገዱን፡ ያጸናል።

፴፡ በእግዚአብሔር፡ ላይ፡ ጥበብ፡ አእምሮና፡ ምክርም፡ የለም።

፴፩፡ ፈረስ፡ለሰልፍ፡ቀን፡የተዘጋጀ፡ ነው። ድል፡ መንሣት፡ ግን፡ ከእግዚአብሔር፡ ዘንድ፡ ነው።

ምዕራፍ፡ ፳፪፡

፩፡ መልካም፡ ስም፡ ከብዙ፡ ባለጠግነት፡ ይሻላል፡ መልካምም፡ ሞገሥ፡ ከብርና፡ ከወርቅ፡ ይበልጣል።

፪፡ ባለጸጋና፡ድኃ፡ ተገናኙ። እግዚአብሔር፡ሁሉን፡ ፈጥሮአልና።

፫፡ አስተዋይ፡ ሰው፡ ክፉ፡ አይቶ፡ ተሸሸገ። አእምሮ፡ የሌላቸው፡ ግን፡ ዘለው፡ገቡ፡ ተጐዱም።

፬፡ በየውሃትና፡እግዚአብሔርን፡በመፍራት፡ ባለ፡ጠግነት፡ ነው፡ ክብርና፡ ሕይወትም።

፭፡እሾኽና፡ወጥመድ፡በጠማማ፡ሰው፡መንገድ፡ናቸው። ነፍሱን፡ግን፡የሚጠብቅ፡ከርሳቸው፡ይርቃል።

፮፡ ጐበዝን፡ በሚሔድበት፡ መንገድ፡ ምራው። በሸመገለም፡ ጊዜ፡ ከርሱ፡ ፈቀቅ፡ አይልም።

፯፡ ባለ፡ጠጋ፡ድኆችን፡ይገዛል፡ተበዳሪም፡ያበደሬ፡ባርያ፡ ነው።

፰፡ ኃጢአት፡ የሚዘራ፡ መከራ፡ ያጭዳል፡ የቍጣውም፡ በትር፡ ይጠፋል።

፱፡ ርሩ፡ የተባረከ፡ይሆናል። ከእንጀራው፡ለድኃ፡ሰጥቶዋልና።

፲፡ ክርክር፡ እንዲወጣ፡ፌዘኛን፡ አውጣ፡ ጠብና፡ስድብም፡ ያልቃል።

፲፩፡ የልብ፡ ንጽሕና፡ የሚወድ፡ ጸጋ፡ በከንፈሩ፡ ላይ፡ ትሆናለች፡ ንጉሥም፡ ወዳጁ፡ ይሆናል።

፲፪፡ የእግዚአብሔር፡ዓይኖች፡ ዕውቀት፡ ይጠብቃሉ። የወስላታውንም፡ ነገር፡ እርሱ፡ ይገለብጣል።

፲፫፡ ታካች፡ ሰው፡ አንበሳ፡ በሜዳ፡ ነው፡ ይላል፡ በመንገድ፡ መካከል፡ እሞታለሁ።

፲፬፡ያመንዝራ፡ሴት፡አፍ፡የጠለቀ፡ጕድጓድ፡ነው። እግዚአብሔር፡የተቈጣው፡ በርሱዋ፡ ይወድቃል።

፲፭፡ ስንፍና፡ በሕፃን፡ ልብ፡ ታሥሮዋል፡ የተግሣፅ፡ በትር፡ ግን፡ ከርሱ፡ ያርቃታል።

፲፮፡ ድኃን፡ ማስጨነቅ፡ እርሱን፡ መልሶ፡ ባለ፡ ጠጋ፡ ማድረግ፡ ነው። ለባለጠጋም፡ የሚሰጥ፡ ብቻ፡ ያጐድልበታል።

፲፯፡ ጆሮ፡ኽን፡ አዘንብለህ፡ የጠቢባንን፡ነገር፡ስማ። ልብኽንም፡ ወደ፡ እውቀቴ፡ አድርግ።

፲፰፡እርሱ፡በውሥጥህ፡ብትጠብቀው፡የተወደደ፡ ነገር፡ ይሆንልኻል። በከንፈሮችኽም፡ ላይ፡የተዘጋጀ፡ ይሆናል።

፲፱፡ እምነትህ፡በእግዚአብሔር፡ ይሆን፡ ዘንድ፡ ዛሬ፡ እርሱን፡ እነሆ፡ አሳየሁኽ፡ አዎን፡ላንተ።

፳፡ አስቀድሜ፡በምክርና፡ በውቀት፡የከበረ፡ነገር፡ አልጻፍሁልኽምን።

፳፩፡ መጽናትንና፡የውነትን፡ነገር፡አሳይኽ፡ዘንድ። ለሚልኩኽም፡ በውነት፡ ነገር፡ መመለስ፡ ይቻልኽ፡ ዘንድ።

፳፪፡ ድኃን፡ በግድ፡ አትበለው፡ ድኃ፡ ነውና። ችጋረኛውንም፡ በደጅ፡ አትግፋው።

፳፫፡ እግዚአብሔር፡ የርኅቸውን፡ ፍርድ፡ ይፈርድላቸዋልና፡ ነፍሳቸውንም፡ የኅዘንዋት፡ የዘዝንላቸዋል።

፳፬፡ ከቍጡ፡ ሰው፡ጋራ፡ ባልንጀራ፡ አትሁን፡ ከወፈፍተኛም፡ ጋራ፡ አትሒድ።

፳፭፡ መንገዱን፡ እንዳትማር፡ ለነፍስኽም፡ ወጽመድ፡ እንዳታገኝህ።

፳፮፡ እጃቸውን፡ አጋና፡ ለሚያማቱ፡ ባልንጀራ፡አትሁን፡ ባለ፡ እዳችንም፡ ለሚዋሱ።

፳፯፡ የምትከፍለው፡ ባይኖርህ፡ ስለ፡ ምን፡ መንጸፊኽን፡ ከታችህ፡ ይወስዳል።

፳፰፡ የቀደሙት፡ አባቶችኽ፡ የሰሩትን፡ይምበር። አታርቅ።

፳፱፡ በውኑ፡ በስራው፡ የጨከነን፡ ሰው፡አይተኻልን። በነገሥታት፡ፊት፡ይቀማል፡በተዋረዱም፡ሰዎች፡ ፊት፡ አይቀምም።

ምዕራፍ፡ ፳፫፡

፩፡ ከመኰንን፡ ጋራ፡ ለመብላት፡ በተቀመጥኽ፡ ጊዜ፡ አስተውለህ፡ በፊትኽ፡ ያለውን፡ ተመልከት።

፪፡ ሰውነትኽም፡ ቢሳሳ፡ በጕሮሮህ፡ ላይ፡ካራ፡ አኃድም።

፫፡ የሐሰት፡እንጀራ፡ነውና፡የጻፉጡ፡ መብሉ፡ አይመርኽ።

፬፡ ባለጠጋ፡ ለመሆን፡ አትድከም። ይህቺን፡ እውቀትኽን፡ተው።

፭፡ ማግኘቱ፡ ወደማይቻልኽ፡ ነገር፡ ዓይንኽን፡ አታንሣ። እንደ፡ ንስር፡ ክንፍ፡ ያደርጋልና፡ ወደ፡ ሰማይም፡ ይበራል።

፮፡ ከቀናተኛ፡ ሰው፡ ጋራ፡ አትብላ፡ መብሉም፡አይመርኽ።

፯፡ በልቡ፡ እንደሰበ፡ እንደሁ፡ ነውና። ብላ፡ ጠጣ፡ ይልኻል፡ ልቡ፡ ግን፡ ካንተ፡ ጋራ፡ አይደለም።

፰፡ የበላኽውን፡ መብል፡ ትተፋዋለኽ፡ ያማረውንም፡ ነገርኽን፡ ታጠፋዋለኽ።

፱፡ በሰነፍ፡ ጆሮ፡ አንዳች፡ አትናገር። የነገርኽን፡ ጥበብ፡ የፈዝብሃልና።

፲፡ አስቀድሞ፡ የተደረገውን፡ይምበር፡አታርቅ፡ወደ፡ ድኃ፡ አደጎችም፡ እርሻ፡ አትግባ።

፲፩፡ ታዳጊያቸው፡ ጽኑ፡ ነውና፡ እርሱም፡ ፍርዳቸውን፡ ካንተ፡ ጋራ፡ ይፋረዳል።

፲፪፡ ልብኽን፡ ወደ፡ ተግሣጽ፡ መልስ፡ ጆሮችኽንም፡ ወደ፡ እውቀት፡ ነገር።

፲፫፡ ሕፃንን፡ ከመቅጣት፡ ቸል፡ አትበል። በጨንገር፡ ብትመታው፡ አይሞትምና።

፲፬፡ በጨንገር፡ ትመታዋለኽ፡ ነፍሱንም፡ ከሢኦል፡ታድናለኽ።

፲፭፡ ልጄ፡ ሆይ፡ ልብኽ፡ ጠቢብ፡ ቢሆን፡ ልቤ፡ ደግሞ፡ ደስ፡ ይለዋል።

፲፮፡ ከንፈሮችኽም፡ በቅን፡ቢናገሩ፡ ኵላሊቶቼ፡ደስ፡ ይላቸዋል።

፲፯፡ ልብኽ፡ በኃጢአተኞች፡ አይቅና፡ ነገር፡ ግን፡ ዘወትር፡ እግዚአብሔርን፡በመፍራት፡ ይሁን።

፲፰፡ በውነት፡ ፍጻሜህ፡ መልካም፡ ይሆናልና፡ ተስፋኽም፡ አይጠፋም።

፲፱፡ ስማ፡ ልጄ፡ሆይ፡ጠቢብም፡ ሁሉ፡ልብኽንም፡ በቀናም፡ መንገድ፡ አቅና።

፳፡ ጸጅ፡ ከሚጠጡ፡ ጋራ፡አትቀመጥ፡ ሥጋቸውንም፡ ከሚያጠፉ፡ ጋራ።

፳፩፡ ሆዳምና፡ ዘካሪ፡ ችጋረኛ፡ ይሆናልና። የእንቅልፍም፡ ብዛት፡ ጨርቅ፡ ያለብሳል።

፳፪. የወለደኽን፡ አባትኽን፡ ስማ፡ እናትኽም፡ባረጀች፡ጊዜ፡ አትናቃት።

፳፫፡ እውነትን፡ግዛ፡አትሸጣትም፡ጥበብን፡ተግሣፅን፡ እውቀትንም።

፳፬፡ የጻድቅ፡አባት፡እጅግ፡ደስ፡ ይለዋል። ጠቢብም፡ ልጅ፡ የወለደ፡ ሐሤት፡ ያደርጋል።

፳፭፡ አባትኽና፡እናትኽ፡ ደስ፡ ይበላቸው፡ አንተንም፡ የወለደች፡ ደስ፡ ይበላት።

፳፮፡ ልጄ፡ ሆይ፡ ልብኽን፡ ስጠኝ፡ ዓይኖችኽም፡ መንገዴን፡ ይወደዱ።

፳፯፡ አመንዝራ፡ ሴት፡የጠለቀች፡አዘቅት፡ናትና፡ ጋለሞታም፡ የጸበበች፡ ጕድጓድ፡ ናት።

፳፰፡ እንደ፡ ወንበዴ፡ታደባለች፡ ወስላቶችንም፡በሰው፡ ልጆች፡ ታበዛለች።

፳፱፡ ወዬታ፡ ለማን፡ነው። ኃዘን፡ ለማን፡ ነው። ፀብ፡ ለማን፡ ነው። ጩኸት፡ ለማን፡ ነው። ያለ፡ ምክንያት፡ መቍሰል፡ለማን፡ነው። የዓይን፡ቅላት፡ለማን፡ ነው።

፴፡ ጸጅ፡ በመጠጣት፡ ለሚዘገዩ፡ አይደለምን። የወይንን፡ ጸጅ፡ ይፈትኑ፡ ዘንድ፡ ለሚሰበሰቡ።

፴፩፡ ወደ፡ጸጅ፡ አትመልከት፡ በቀላ፡ ጊዜ፡መልኩም፡ በብርሌ፡ባንጸበረቀ፡ ጊዜ፡ኢየጻፈጠም፡ይገባል።

፴፪፡ ከጠጡት፡ በኋላ፡እንደእባብ፡ይነድፋልና፡እንደ፡ ጉበናም፡ መርዙን፡ ያፈሳል።

፴፫፡ ዓይኖችኽ፡አመንዝሮችን፡ያያሉ፡ልብኽም፡ ጠማማ፡ ነገር፡ ይናገራል።

፴፬፡ በባሕር፡ ውሥጥም፡ እንደ፡ተኛ፡ ትሆናለኽ፡ እንደንቀላፋም፡ በምሰሶ፡ ላይ።

፴፭፡ ትላለኽም፡ መቱኝ፡ ያውም፡ አልተሰማኝም፡ጐተቱኝ፡አላወቅሁምም። መቼ፡ እነሣለሁ፡ደግሞ፡ አብዝቼ፡ እሻታለሁ።

ምዕራፍ፡ ፳፬፡

፩፡ በክፉ፡ ሰዎች፡ አትቅና፡ ከርሳቸው፡ ጋራም፡ ትኖር፡ ዘንድ፡ አትውደድ።

፪፤ ልባቸው፡ ጥፋት፡ታስባለችና፡ ከንፈራቸውም፡ ሽንገላ፡ ትናገራለች።

፫፤ ቤት፡ በጥበብ፡ ይሰራል፡ በማስተዋልም፡ ይጸናል።

፬፤ በእእምሮም፡ ከከበረውና፡ ካማረው፡ከብት፡ ሁሉ፡ ሣሆኖች፡ ይመላሉ።

፭፤ ብልሃተኛ፡ ሰው፡ ብርቱ፡ነው፡ አዋቂም፡ ሰው፡ በኃይሉ፡ ጨካኝ፡ነው።

፮፤ ውጊት፡ በውቀት፡ ትሰራለኽና፡ ድልም፡ ብዙ፡ ምክር፡ ባለበት፡ ዘንድ፡ነው።

፯፤ ጥበብ፡ በሰነፍ፡ላይ፡ከፍ፡ያለች፡ናት፡ በደጁ፡ም፡ አፉን፡አይከፍትም።

፰፤ ክፉ፡ ለማድረግ፡ የሚያስብ፡ ባለ፡ተንኰል፡ ይባላል።

፱፤ የስንፍና፡ አሳብ፡ ኃጢአት፡ ነው። ዋዘኛም፡ ሰዎች፡ የሚጸየፉት፡ ነው።

፲፤ በመከራ፡ ቀን፡ ብትላላ፡ ጉልበትኽ፡ ጥቂት፡ ነው።

፲፩፤ ወደ፡ ሞት፡ የሚነዱትን፡ አድን፡ ለእርድም፡ ተነቀጥቅጠው፡የሚሔዱትን፡አትተው።

፲፪፤ አላወቅናትም፡ብትል፡ ልብኽን፡ የሚመረምር፡ እርሱ፡ አያውቅምን፡ ነፍስኽንም፡ የሚጠብቅ፡ እርሱ፡ አያስተውልምን። እርሱም፡ እንደ፡ ስራው፡ መጠን፡ለሰው፡ይሰጠዋል።

፲፫፤ ልጄ፡ሆይ፡ማር፡ብላ፡ መልካም፡ነውና፡ ወለላም፡ለጕሮሮኽ፡እጅግ፡ጣፋጭ፡ነው።

፲፬፤ እንደሁም፡ ጥበብን፡ ለነፍስኽ፡ ተማር። ባገኘኻትም፡ጊዜ፡በኋለኛው፡ ዘመን፡ መልካም፡ ትሆንኻለችና፡ተስፋኽም፡አይጠፋም።

፲፭፤ እንደ፡ በደለኛ፡ በጻድቅ፡ ቤት፡ ላይ፡ አትሸመቅ፡ዕረፍቱንም፡አታውክ።

፲፮፤ ጻድቅ፡ ሰባት፡ ጊዜ፡ ይወድቃልና፡ ይነሣማል፡ ኃጢአተኞች፡ግን፡ለጥፋት፡ይወድቃሉ።

፲፯፤ ጸላትኽ፡ቢወድቅ፡ደስ፡አይበልኽ፡በመውደቁም፡ልብኽ፡ሐሤት፡አያድርግ።

፲፰፤ ያነን፡ እግዚአብሔር፡ እንደያይ፡ በዓይኑም፡ ክፉ፡እንደይሆን፡ቍጣውንም፡ከርሱ፡ይመልሳል።

፲፱፤ ስለ፡ክፉ፡ሰዎች፡ አትቈጣ፡ በሕግ፡ ተላላፎችም፡አትቅና።

፳፤ ለኃጢአተኛ፡ የፍጻሜ፡ ተስፋ፡ የላቸውምና። የኃጢአተኞች፡መብራትም፡ይጠፋል።

፳፩፤ ልጄ፡ ሆይ፡ እግዚአብሔርን፡ ፍራ፡ ንጉሡንም፡ካመፀኞችም፡ጋራ፡አትደባለቅ።

፳፪፤ መከራቸው፡ ድንገት፡ ይመጣልና፡ ጥፋታቸውንስ፡ማን፡ያውቀዋል።

፳፫፤ ይህቺም፡ ደግሞ፡ ለጠቢባን፡ ናት። በፍርድ፡ ታይላ፡ዘንድ፡መልካም፡አይደለም።

፳፬፤ ኃጢአተኛውን፡ ጻድቅ፡ ነህ፡ የሚለውን፡ አሕዛብ፡ይረግሙታል፡ወገኖችም፡ይቈጡታል።

፳፭፤ የሚዘልፏት፡ ግን፡ ደህና፡ ይሆንላቸዋል፡ በላያቸውም፡መልካም፡በረከት፡ትመጣላቸዋለች።

፳፮፤ በቀና፡ነገር፡የሚመልስ፡ከንፈሩ፡ይሳማል።

፳፯፤ በስከ፡ ሜዳ፡ሰራኽን፡አሰናዳ፡እርሻኽንም፡ አዘጋጅት፡ከዚያም፡በኋላ፡ቤትኽን፡ትሰራለኽ።

፳፰፤ በባልንጀራህ፡ላይ፡ በከንቱ፡ ምስክር፡ አትሁን። ስለምን፡በከንፈርኽ፡ታባብለዋለህ።

፳፱፤ እንደደረገብኝ፡ እንዲሁ፡ አደርግበታለሁ፡ እንደ፡ስራውም፡እመልሳለሁ፡አትበል።

፴፤ በታካች፡ ሰው፡ እርሻ፡ በሰነፍም፡ ሰው፡ የወይን፡ቦታ፡አለፍሁ።

፴፩፤ እነሆም፡ ሁሉ፡ እሚከላ፡ መልቶበታል፡ ፊቱንም፡ እሾኽ፡ ሸፍኖታል፡ የቅጽሩም፡ ደንጊያ፡ ፈርሶዋል።

፴፪፤ ያሁትም፡ ጊዜ፡ በልቤ፡ ተመለከትሁት፡ ለማወቅም፡መክር፡ተማርሁ።

፴፫፤ አልሁም። ጥቂት፡ ትተኛለኽ፡ ጥቂትም፡ ታንቀላፋለኽ፡ትተኛም፡ዘንድ፡ ጥቂት፡ እጅኽን፡ ታጥፋለኽ።

፴፬፤ እንደ፡ መንገደኛም፡ሰው፡ድኽነት፡ትመጣብኻለች፡ችጋርኽም፡ሰለት፡እንደ፡ታጠቀ፡ሰው።

ምዕራፍ፡ ፳፭፡

፩፤ እነዚህም፡ ደግሞ፡ የሰሎሞን፡ምሳሌዎች፡ናቸው፡ የይሁዳ፡ ንጉሥ፡ የሕዝቅያስ፡ ሰዎች፡ ያስጻፏቸው።

፪፤ የእግዚአብሔር፡ ክብር፡ነገርን፡መሠወር፡ነው። የነገሥታት፡ክብር፡ግን፡ነገርን፡መመርመር፡ነው።

፫፤ እንደ፡ሰማይ፡ ከፍታ፡ እንደ፡ ምድርም፡ ጥልቀት፡የንጉሥ፡ልብ፡አይመረመርም።

፬፤ ከብር፡ ዝገቱን፡ አስወግድ፡ ላቅላጩም፡ የጸራ፡ እቃ፡ይወጣል።

፭፤ ከንጉሥም፡ ፊት፡ ክፉ፡ ሰዎች፡ አርቅ፡ ዙፋኑም፡በጽድቅ፡ትጸናለች።

፮፤ በንጉሥ፡ ፊት፡ አትመካ፡ በታላላቆችም፡ ስፍራ፡አትቁም።

፯፤ በንጉሥ፡ ፊት፡ ዓይኖችህ፡ ኢያዩ፡ ከትዋረድ፡ ወደዚኽ፡ከፍ፡በል፡ብትባል፡ይሻልሃልና።

፰፤ ለጽል፡ፈጥነኽ፡ አትውጣ። ባልንጀራህ፡ ባሳፈረኽ፡ጊዜ፡ኋላ፡ደርሶኽ፡እንደይነድኽ።

፱፤ ክርክርኽን፡ ከባልንጀራኽ፡ ጋራ፡ ተከራከር፡ የሌላ፡ሰው፡ምሥጢር፡ግን፡አትግለጥ።

፲፤ የሚሰማ፡እንደይላገድኽ፡አንተንም፡ከማማት፡ዝም፡አይልም።

፲፩፤ የወርቅ፡ቀፉህ፡በብር፡ፃህል፡ላይ፡እንደ፡ያም ር፡እንደሁ፡በጊዜው፡ነገር፡የሚናገር፡ሰው፡ነው።

፲፪፤ እንደ፡ ወርቅ፡ ፈርጽ፡ እንደሚያንጸበርቅም፡ ዕንቍ፡ የምትሰማን፡ ጆሮ፡ የሚዘልፍ፡ጠቢብ፡ሰው፡ እንደሁ፡ነው።

፲፫፤ በመከር፡ ወራት፡ የበረዶ፡ብርድ፡ደስ፡እንዲያሰኝ፡ እንደሁ፡ የታመነ፡መልክተኛ፡ለላኩት፡ነው፡የጌቶቹንም፡ነፍስ፡ያሳርፋል።

፲፬፤ ስለ፡ ስጦታው፡ ባሰት፡ የሚመካ፡ ሰው፡ ዝናም፡እንደማይከተለው፡ደመና፡ነፋስም፡ነው።

፲፭፤ በትዕግሥት፡አለቃ፡ይለዝባል፡ የገራም፡ መላስ፡አፀንቱን፡ይሰብራል።

፲፮፤ ማር፡ ባገኘኽ፡ጊዜ፡ የሚበቃኽን፡ብላ፡አጥብቀህ፡እንደትጸግብ፡ትተፋውማለኽ።

፲፯፤ እንደሁ፡ እግርኽን፡ ወደ፡ ባልንጀራህ፡ ቤት፡ አታዘውትር፡እንደይሰለችኽ፡እንደይጸላኽም።

፲፰፤ በሐሰት፡ በባልንጀራው፡ ላይ፡ የሚመሰክር፡ ሰው፡እንደ፡መዶሻ፡እንደ፡ ሰይፍ፡ እንደ፡ ተሳለም፡ ፍላፃ፡ነው።

፲፱፤ በመከራ፡ ጊዜ፡ ወስላታውን፡ሰው፡ማመን፡እንደ፡ተነቃነቀ፡ጥርስና፡እንደ፡ሰለለ፡እግር፡ነው።

፳፤ ለሚያዝን፡ ልብ፡ ዝማሬ፡ የሚዘምር፡ በብርድ፡ ቀን፡ መጐናጸፊያውን፡ እንደሚያስወግድ። እንደ፡መጻጻም፡ነገር፡በጨው፡ላይ፡እንደሁ፡ነው።

፳፩፤ ጸላትህ፡ ቢራብ፡ እንጀራ፡ አብላው፡ ቢጸማም፡ውኃ፡አጠጣው።

፳፪፤ ይህነንም፡ ብታደርግ፡ የሳት፡ ፍም፡ በራሱ፡ ላይ፡ ትሰበስባለኽ፡እግዚአብሔርም፡ዋጋኽን፡ይመልስልሃል።

፳፫፤ የሰሜን፡ነፋስ፡ ወጀብ፡ ያመጣል፡ ሐሜተኛ፡ መላስም፡የሰውን፡ፊት፡ያስቈጣል።

፳፬፤ ከፀበኛ፡ሴት፡ጋራ፡ ባንድ፡ ቤት፡ ከመቀመጥ፡ በቤት፡ውቅር፡ላይ፡መቀመጥ፡ይሻላል።

፳፭፤ የበረዶ፡ውኃ፡ ለተጸማች፡ነፍስ፡ ደስ፡ እንዲያሰኝ፡ እንደሁ፡ መልካም፡ የምስራች፡ ከሩቅ፡ አገር፡ የመጣ፡ደስ፡ያሰኛል።

፳፮፤ ጻድቅ፡ በሕግ፡ ተላላፊ፡ ፊት፡ ቢወድቅ፡ እንደ፡ደፈረሰ፡ፈሳሽና፡እንደ፡ገማ፡ምንጭ፡ነው።

፳፯፤ እጅግ፡ ማር፡ መብላት፡ መልካም፡ አይደለም፡ እንደሁም፡ የከበደ፡ ነገር፡ መመራመር፡ ያሰቸግራል።

፳፰፤ ቅጽር፡እንደሌላት፡ እንደ፡ ፈረሰች፡ከተማ፡ እንደሁ፡ነፍሱን፡የማይከለክል፡ሰው፡ነው።

ምዕራፍ፡ ፳፮፡

፩፤ በረዶ፡ በበጋ፡ ዝናምም፡ በመከር፡ እንደደገባ፡ እንደሁ፡ለሰነፍ፡ክብር፡አይገባውም።

፪፤ እንደ፡ በራሪ፡ ወፍ፡ ወደ፡ ህና፡ ወደ፡ ያም፡ እንደሚበር፡ እንደሁ፡ ከንቱ፡ እርግማን፡በማንም፡ላይ፡አይደርስም።

፫፤ አለንጋ፡ ለፈረስ፡ ልጓም፡ ላህያ፡ በትርም፡ ለሰነፎች፡ጀርባ፡የሚገባ፡ነው።

፬፤ ለሰነፍ፡ እንደ፡ ስንፍናው፡ አትመልስለት፡ አንተ፡ደግሞ፡እርሱን፡እንደትመስል።

፭፤ ለሰነፍ፡ እንደ፡ ስንፍናው፡ መልስለት፡ በሰውነቱ፡ዘንድ፡ጠቢብ፡እንደይመስል።

፮፤ በሰነፍ፡መልክተኛ፡ እጅ፡ ነገር፡ የሚልክ፡ እግሮቹን፡ይቈርጣል፡ግፍም፡ይጠጣል።

፯፤ እንደሚንጠለጠሉ፡ ያንካሳ፡ እግሮች፡ እንደሁም፡የጥበብ፡ምሳሌ፡በሰነፎች፡አፍ፡ነው።

፰፤ ለሰነፍ፡ ክብር፡ መስጠት፡ የዕንቍን፡ ከረጢት፡ በደንጊያ፡ድርድር፡ላይ፡እንደ፡መጣል፡ነው።

፱፤ እሾኽ፡ በሰካር፡ እጅ፡ እንደ፡ሰካ፡ እንደሁ፡ ምሳሌ፡በሰነፎች፡አፍ፡ነው።

፲፤ ደህን፡ ሁሉ፡የፈጠረ፡ታላቅ፡ነው። ሰነፍን፡ይገዛል፡ሕግ፡ተላላፊውንም፡ይገዛል።

፲፩፤ ውሻ፡ወደ፡ ትፋቱ፡ እንደ፡ መለስ፡ እንደሁም፡ ሰነፍ፡ስንፍናውን፡ይደግማል።

፲፪፤ ያነን፡ ሰው፡ አየህውን፡ በራሱ፡ አዋቂ፡ ነኝ፡ የሚለውን። ከርሱ፡ይልቅ፡ለሰነፍ፡ተስፋ፡አለው።

፲፫፤ ታካች፡ሰው፡ይላል። የሚሔህ፡አንበሳ፡በመንገድ፡አለ፡አንበሳ፡በጎዳና፡አለ።

፲፬፤ ሳንቃ፡ በመድረኩ፡ ላይ፡ እንደ፡ መላለስ፡ እንደሁ፡ታካች፡ሰው፡ባልጋው፡ላይ፡ይመላለሳል።

፲፭፤ ታካች፡ሰው፡ እጁን፡ ወደ፡ ወጭት፡ ይዘረጋል፡ ወደፉም፡ይመልሳት፡ዘንድ፡ለርሱ፡ድካም፡ነው።

፲፮፤ተግባረ፡ፈት፡ሰው፡በጥበብ፡ከሚናገሩ፡ከሰባት፡ ሰዎች፡ ይልቅ፡ ለራሱ፡ ብልሐቱ፡የበዛ፡ይመስለዋል።

፲፯፤ ያለ፡ነገሩ፡እልፎ፡ በሌላው፡ ጽል፡ የሚደባለቅ፡የውሻ፡ጆሮ፡እንደሚይዝ፡ነው።

፲፰፤ እንደ፡ እብድ፡ ሰው፡ ትንታግና፡ ፍላፃ፡ እንደሚወረውር፡እንደሚገድል።

፲፱፤ ባልንጀራውን፡ በተንኰል፡ የሚጐዳ፡ ሰውና፡ በጨወታ፡አደረግሁት፡የሚል፡እንደሁ፡ነው።

፳፤ እንጨት፡ ባለቀ፡ ጊዜ፡ እሳት፡ ይጠፋል። ጆሮ፡ ጠቢም፡በሌለበት፡ዘንድ፡ፀብ፡ጸጥ፡ይላል።

፳፩፤ ከሰል፡ ፍምን፡ እንደ፡ያበዛ፡እንጨትም፡እሳትን፡እንደሁ፡ቍጡ፡ሰው፡ፀብ፡ያበዛል።

፳፪፤ የጆሮ፡ ጠቢ፡ ነገር፡ እንደ፡ ጣፈጮ፡መብል፡ናት፡እርሰዋም፡የሆድን፡አንጀት፡ትበጥሳለች።

፳፫፤ ክፉት፡ በልቡ፡ ሳለ፡የተቃጠለ፡ወደጅነት፡ያለው፡የሚመስል፡ከንፈር፡ በብር፡ አረፋት፡ እንደ፡ ተለበጠ፡የሸክላ፡እቃ፡ነው።

፳፬፤ ጠበኛ፡በከንፈሩ፡ቅን፡ይመስላል፡በልቡ፡ግን፡ ተንኰል፡ያኖራል።

፳፭፤ በቃሉ፡ አሳምሮ፡ ቢናገርህ፡ አትመነው፡ በልቡ፡ሰባት፡ርኵሰት፡አለበትና።

፳፮፤ ጸላትነቱን፡ በተንኰል፡ የሚሸሽግ፡ ክፋቱ፡ በጉባዔ፡መካከል፡ይገለጣል።

፳፯፤ ጕድጓድ፡ የሚምስ፡ ይወድቅበታል፡ ደንጊያም፡የሚፈነቅል፡ይገለበጥበታል።

፳፰፤ አስተኛ፡ መላስ፡ የሚገሥጹትን፡ ሰዎች፡ ይጸላል፡ሴሰኛ፡አፍ፡ጥፋት፡ያመጣል።

ምዕራፍ፡ ፳፯፡

፩፡ ነገ፡ በሚሆነው፡ አትመካ። ቀን፡ የሚያመጣውን፡ምን፡እንደ፡ሆነ፡አታውቅምና።

፪፡ ሌላ፡ ያመስግንህ፡ አፍህም፡ አይደለም። ባዕድ፡ሰው፡ከንፈርህም፡አይደለም።

፫፡ ድንጊያ፡ ከባድ፡ ነው፡ አሸዋም፡ ሸክሙ፡ ጽኑ፡ ነው። ከሁለቱ፡ግን፡የሰነፍ፡ቍጣ፡ይከብዳል።

፬፡ ቍጣ፡ ጽኑ፡ ነው፡መዓትም፡እንደ፡የሚያጠፋ፡ጐርፍ፡ነው። በቅንዓት፡ፊት፡ግን፡ማን፡ይቆማል።

፭፡ የተገለጠ፡ ዘለፋ፡ ከተሠወረ፡ ፍቅር፡ ይበልጣል።

፮፡ የወዳጅ፡ማቍሰል፡ የታመነ፡ ነው። የጸላት፡ መሳም፡ግን፡በተንኰል፡ነው።

፯፡ የጠገበች፡ነፍስ፡የማር፡ ወለላ፡ ትረግጣለች። የተራበች፡ነፍስ፡ግን፡የመረረ፡ነገር፡ ሁሉ፡ ጣፋጭ፡ ሆኖ፡ ይታያታል።

፰፡ ከስፍራው፡የሚተው፡ ሰው፡ ቤቱን፡ ጥሎ፡ እንደሚበር፡ወፍ፡ነው።

፱፡ ዘይትና፡ ዕጣን፡ ልብን፡ ደስ፡ እንዲያሰኙ፡ ነፍስ፡ በወዳጅ፡ ምክር፡ ደስ፡ ይላታል።

፲፡ ወዳጅኽንና፡ ያባትኽን፡ ወዳጅ፡ አትተወው፡ በመከራኽም፡ቀን፡ወደ፡ወንድምኽ፡ቤት፡አትግባ። የቀረበ፡ወዳጅ፡ከራቀ፡ወንድም፡ይሻላል።

፲፩፡ ልጄ፡ሆይ፡ ጠቢብ፡ ሁን፡ ልቤንም፡ ደስ፡ አሰኘው፡ለሚሰድበኝ፡ምላሽ፡ይቻለኝ፡ዘንድ።

፲፪፡ ጠቢብ፡ሰው፡ ክፉ፡ ባየ፡ ጊዜ፡ ይሸሸጋል። ሰነፎች፡ግን፡አልፈው፡በመከራ፡ይወድቃሉ።

፲፫፡ ለማያውቀው፡ ከተዋሰው፡ ሰው፡ ልብሱን፡ አውጣ፡ ስለ፡ ሌላይቱም፡ ሴት፡ ከርሱ፡ መያዣ፡ ውሰድ።

፲፬፡ ባልንጀራውን፡ በታላቅ፡ ቃል፡ ማልዶ፡ የሚያመሰግን፡የሚረገም፡ይመስላል።

፲፭፡ በዝናም፡ ቀን፡ የሚያፈስ፡ ቤትና፡ ፀበኛ፡ ሴት፡ አንድ፡ ናቸው።

፲፮፡ እርሱዋንም፡ መከልከል፡ ነፋስን፡ መከልከልና፡ የፈሰሰውን፡ ዘይት፡ በእጅ፡ መጨበጥ፡ ነው።

፲፯፡ ብረት፡ ብረትን፡ እንዲስል፡ ሰው፡ የባልንጀራውን፡ ይስላል።

፲፰፡ በለሱን፡ የጠበቀ፡ ፍሬዋን፡ ይበላል፡ ጌታውንም፡ የጠበቀ፡ ይከብራል።

፲፱፡ በውኃ፡ ላይ፡ ፊት፡ ለፊት፡ እንዲታይ፡ እንዲሁ፡ የሰው፡ልብ፡ ለሰው፡ ይታያል።

፳፡ ሲኦልና፡ ሞት፡ እንደይጠግቡ፡ እንዲሁ፡ የሰው፡ ዓይን፡ ከማየት፡ አይጠግብም።

፳፩፡ ብር፡ በከውር፡ ወርቅም፡ በማቅለጫ፡ እንደ፡ፈተን፡እንዲሁ፡ሰው፡በሚያመሰግኑት፡አፍ።

፳፪፡ ሰነፍን፡በሙቀጫ፡በመውቀጥ፡ብትወግጠው፡በጥርጥ፡መካከል፡ስንፍናው፡ከርሱ፡ አይርቅም።

፳፫፡ የበጎችህን፡ መልክ፡ አስተውለህ፡ ዕወቅ። በከብቶችህም፡ ላይ፡ ልብህን፡ አስቀምጥ።

፳፬፡ ባለጠግነት፡ ለዘላለም፡ አይኖርምና። ዘውድም፡ ለልጅ፡ ልጅ፡ ይወርሳልን።

፳፭፡ ድርቆ፡ አለፈ፡ አዲስ፡ ለምለምም፡ ሁሉ፡ ታየ፡ከተራራውም፡ መልካም፡ ብቃያ፡ ተሰበሰበ።

፳፮፡ በግ፡ ለልብስህ፡ ነው፡ አውራ፡ ፍየልም፡ የርሻ፡ ዋጋ፡ ነው።

፳፯፡ ለሲሳይህ፡ ለቤትህ፡ ሲሳይና፡ ለገረዶችህም፡ ምግብ፡ የፍየል፡ ወተት፡ ይበቃሃል።

ምዕራፍ፡ ፳፰፡

፩፡ ኃጢአተኛ፡ ማንም፡ ሳያሳድደው፡ ይሸሻል። ጻድቅ፡ ግን፡ እንደ፡ ደቦል፡ አንበሳ፡ ያለ፡ ፍርሃት፡ ታምኖ፡ይኖራል።

፪፡ ስለ፡ ምድሪቱ፡ ዓመፀኝነት፡ አለቆችዋ፡ ብዙ፡ ሆኑ፡አስተዋይና፡ ጥበበኛ፡ ሰው፡ ግን፡ ቢኖር፡ ዘመኑ፡ ይረዝማል።

፫፡ ድኃ፡ሰው፡ድኆችን፡ የሚያስጨንቅ፡ እህልን፡ እንደሚያጠፋ፡ ጐርፍ፡ ነው።

፬፡ ሕግን፡ የተው፡ ሰዎች፡ ሕግ፡ ተላላፊውን፡ ያመሰግናሉ፡ ሕግን፡ ግን፡ የሚጠብቁ፡ ይጻልዋቸዋል።

፭፡ ክፉ፡ሰዎች፡ፍርድ፡አያስተውሉም። እግዚአብሔርን፡ ግን፡ የሚሹ፡ ሁሉን፡ ያስተውላሉ።

፮፡ በጠማማ፡ መንገድ፡ ከሚሔድ፡ ባለጸጋ፡ በቅንነት፡ የሚሔድ፡ ድኃ፡ ይሻላል።

፯፡ ሕግን፡ የሚጠብቅ፡ ብልሐተኛ፡ ልጅ፡ነው፡ ምናምንቶችን፡ የሚከተል፡ ግን፡ አባቱን፡ ያሳፍራል።

፰፡ ገራጽ፡ ብዛትና፡ በመቀማት፡ ከብቱን፡ የሚያበዛ፡ ለድኃ፡ ለሚራራ፡ ያከማቻል።

፱፡ሕግ፡ከመስማት፡ጆሮውን፡የሚመልስ፡ጸሎቱ፡ ትናቃለች።

፲፡ ቅኖችን፡ በክፉ፡መንገደ፡ የሚያስት፡ እርሱ፡ወደ፡ጕድጓድ፡ይወድቃል። ኖዋሐን፡ ግን፡ከብቱን፡ይወርሳሉ።

፲፩፡ ባለጸጋ፡ ሰው፡ በዓይኑ፡ ዘንድ፡ ጠቢብ፡ ነው። አዋቂ፡ ድኃ፡ ግን፡ ይመረምረዋል።

፲፪፡ በጻድቃን፡ ደስታ፡ ብዙ፡ ክብር፡ አለ። ሕግ፡ተላላፊች፡ ግን፡ ከፍ፡ ከፍ፡ ባሉ፡ ጊዜ፡ሰው፡ ይሸሸጋል።

፲፫፡ ኃጢአቱን፡ የሚሠውር፡ ይቅንነት፡ አይሆንለትም። የሚናዘዝባትና፡ የሚተዋት፡ ግን፡ምሕረት፡ ያገኛል።

፲፬፡ ሁልጊዜ፡ የሚፈራ፡ሰው፡ ምስጉን፡ ነው። ልቡን፡ የሚያጸና፡ ግን፡ በክፉ፡ ይወድቃል።

፲፭፡ በድኃ፡ ሕዝብ፡ ላይ፡ የሚገዛ፡ክፉ፡ መኰንን፡ እንደ፡ ሚገሣ፡ አንበሳና፡ እንደ፡ ተራበ፡ ድብ፡ ነው።

፲፮፡ አእምሮው፡ ያነሰ፡ መኰንን፡ በግፍ፡ ብዙ፡ይበድላል። ንፍገትን፡ ግን፡ የሚጸላ፡ ብዙ፡ ዘመን፡ ይኖራል።

፲፯፡ የሰው፡ ደም፡ ያለበት፡ ሰው፡እስከ፡መቃብር፡ ይኰበልላል፡ማንም፡ አያስጠጋውም።

፲፰፡ በየውሃት፡ የሚሔድ፡ይድናል። በመንታ፡መንገድ፡ ግን፡የሚሔድ፡ባንድ፡ሳይወድቅ፡አይቀርም።

፲፱፡ ምድሩን፡ የሚያርስ፡ እንጀራ፡ ይጠግባል። ምናምንቶችን፡ ግን፡ የሚከተል፡ ችጋር፡ ይመላበታል።

፳፡ የታመነ፡ ሰው፡ እጅግ፡ ይባረካል። ባለጸጋ፡ ለመሆን፡ ግን፡ የሚቸኩል፡ሳይቀጣ፡ አይቀርም።

፳፩፡ ማድላት፡ መልካም፡ አይደለም፡ ሰው፡ግን፡ በቁራሽ፡እንጀራ፡ ከእውነት፡ ፈቀቅ፡ ይላል።

፳፪፡ ባለጸጋ፡ ለመሆን፡ የሚጥር፡ ሰው፡ በሌላው፡ ይመቀኛል። ችጋርም፡ እንዲያገኘው፡ አያውቅም።

፳፫፡ ሰውን፡ የሚገሥጽ፡ ኋላ፡ ጸጋ፡ ያገኛል፡ በለዘበ፡ መላስ፡ ከንገት፡ በላይ፡ ከሚሸነግለው፡ ይልቅ።

፳፬፡ አባቱንና፡ እናቱን፡ የሚበድል፡ በዚያውም፡ ኃጢአት፡የማይሰራ፡ የሚመስለው፡የአጥፊ፡ባልንጀራ፡ነው።

፳፭፡ በኩራት፡የተነፋ፡ ሰው፡ ክርክር፡ ያነሣል። በእግዚአብሔር፡ ግን፡ የታመነ፡ ይጸግባል።

፳፮፡ በልቡ፡ የሚታመን፡ ሰነፍ፡ ነው። በጥበብ፡ ግን፡ የሚሔድ፡ ይድናል።

፳፯፡ ለድኃ፡ የሚሰጥ፡ አይጐድልበትም። ዓይኖቹን፡ ግን፡ የሚጨፍን፡ እጅግ፡ ይረገማል።

፳፰፡ ኃጢአተኞች፡ በተነሡ፡ ጊዜ፡ ሰዎች፡ ይሸሸጋሉ። እሊያም፡ በጠፉ፡ ጊዜ፡ ጻድቃን፡ ይበዛሉ።

ምዕራፍ፡ ፳፱፡

፩፡ በዘለፋ፡ላይ፡አንገቱን፡ያደነደነ፡ ሰው፡ ጥፋት፡ ድንገት፡ ይመጣበታል፡ፈውስም፡የለውም።

፪፡ ጻድቃን፡ በበዙ፡ ጊዜ፡ ሕዝብ፡ ደስ፡ ይለዋል። ሕግ፡ ተላላፊች፡ ግን፡ በሰለጠኑ፡ ጊዜ፡ ሕዝብ፡ ያለቅሳል።

፫፡ ሰው፡ ጥበብን፡ በወደደ፡ ጊዜ፡ አባቱን፡ደስ፡ያሰኛል። አመንዝሮችን፡ ግን፡ የሚከተል፡ ከብቱን፡ ያጠፋል።

፬፡ ንጉሥ፡ በፍርድ፡ አገሩን፡ ያጸናል። መማለጀ፡ ግን፡የሚወድ፡ ያፈርሰዋል።

፭፡ ወደጁ፡ን፡ በለዘበ፡ነገር፡ በተንኰል፡ የሚናገር፡ ሰው፡ ለግሩ፡ መርበብ፡ ይዘረጋል።

፮፡ በክፉ፡ ሰው፡ ዓመፃ፡ ወጽመድ፡ ይገኛል። ጻድቅ፡ ግን፡ ደስ፡ ይለዋል፡ እልልም፡ ይላል።

፯፡ ጻድቅ፡የድኆችን፡ ምክንያት፡ያውቃል። ሕግ፡ ተላለፊ፡ ግን፡ ደኅና፡ ዕውቀት፡አያስብም።

፰፡ ጥፉ፡ ሰዎች፡ አገራቸውን፡ያቃጥላሉ፡ጠቢባን፡ ግን፡ ቍጣ፡ ይመልሳሉ።

፱፡ አዋቂ፡ ከሰነፍ፡ ጋራ፡ ቢጻላ፡ ወይ፡ ይቈጣል፡ወይም፡ ይስቃል፡ ዕረፍትም፡ የለውም።

፲፡ ደም፡ለማፍሰስ፡ የሚሹ፡ ሰዎች፡ ጻድቅን፡ ይጸላሉ፡ቅኖች፡ ግን፡ ነፍሱን፡ ይሻሉ።

፲፩፡ ሰነፍ፡ ነፍሱን፡ ሁሉ፡ ያወጣል። ብልሐተኛ፡ ግን፡ ይታገሣል፡ ወደ፡ ኋላም፡ ይላል።

፲፪፡ አስተኛን፡ ነገር፡የሚያደምፅ፡መኰንን፡ከጁ፡ በታች፡ ያሉት፡ ሁሉ፡ ክፉች፡ ናቸው።

፲፫፡ ድኃና፡ አበዳሪ፡ ተገናኙ፡ እግዚአብሔር፡ግን፡ የሁለቱን፡ ፊት፡ ያበራል።

፲፬፡ ለድኃ፡ በውነት፡ የሚፈርድ፡ንጉሥ፡ ዙፋኑ፡ለዘላለም፡ ይጸናል።

፲፭፡ በትርና፡ ቍጣ፡ ጥበብ፡ ይሰጣሉ። እንደ፡ ፈቃደ፡ ግን፡ የሚሆን፡ ብላቴና፡እናቱን፡ ያሳፍራል።

፲፮፡ ሕግ፡ ተላላፊች፡ ቢበዙ፡ ኃጢአት፡ትበዛለች። ጻድቃን፡ ግን፡ ጥፋታቸውን፡ ያያሉ።

፲፯፡ ልጅኽን፡ ቅጣ፡ ደስም፡ ያሰኝሃል፡ ለሰውነትህም፡ ተድላ፡ ይሰጣታል።

፲፰፡ ራዕይ፡ ባይኖር፡ ሕዝብ፡ ይከፋል፡ ሕግንም፡ የሚጠብቅ፡ የተመሰገነ፡ ነው።

፲፱፡ ባርያ፡ በነገር፡ አይገሠፅም። የምትለውን፡ ያውቃልና፡ አይመልስም።

፳፡ በነገሩ፡ የሚቸኵለውን፡ ሰው፡ ብታይ፡ከርሱ፡ ይልቅ፡ ለሰነፍ፡ ተስፋ፡ አለው።

፳፩፡ባርያውን፡ከሕፃንነቱ፡ጀምሮ፡በማቀማጠል፡ የሚያሳድግ፡ ኋላ፡ ደርሶ፡እንደ፡ልጁ፡መሆን፡ይሻል።

፳፪፡ ቍጡ፡ ሰው፡ ፀብ፡ያነሣል፡ ወፈፍተኛ፡ሰው፡ ግን፡ ኃጢአት፡ ያበዛል።

፳፫፡ ሰውን፡ ትዕቢቱ፡ ያዋርደዋል። ነፍሱን፡ ግን፡ የሚያዋርድ፡ ክብር፡ ይቀበላል።

፳፬፡ ከሌባ፡ ጋራ፡ የሚካፈል፡ ነፍሱን፡ ይጸላል። የሚረገመውን፡ በሰማ፡ ጊዜ፡ አይገልጸውምና።

፳፭፡ ሰውን፡መፍራት፡ወጽመድ፡ ያመጣል። በእግዚአብሔር፡ ግን፡ የሚታመን፡ እርሱ፡ ይታደገዋል።

፳፮፡ ብዙ፡ሰዎች፡ የሹምን፡ ፊት፡ ይሻሉ። የሰው፡ ፍርድ፡ ግን፡ ከእግዚአብሔር፡ ዘንድ፡ ነው።

፳፯፡ ጻድቃን፡ ኃጢአተኞችን፡ ይጸላሉ። ኃጢአተኞችም፡ በቀና፡ መንገድ፡የሚሔደውን፡ ይጸላሉ።

ምዕራፍ፡ ፴፡

፩፡ ይህች፡ ነገር፡ የአጉር፡ የያቄ፡ ልጅ፡የማሳ፡ አገር፡ ሰው፡ ለኢቲኤልና፡ ለኡካል፡ የተናገራት፡ ናት።

፪፡ እኔ፡ በእውነት፡ ከሰው፡ ሁሉ፡ይልቅ፡ ደንቆሮ፡ ነኝ፡ የሰውም፡ ዕውቀት፡ የለብኝም።

፫፡ ጥበብ፡ አልተማርሁም፡ የቅዱሳንንም፡ዕውቀት፡ አላወቅሁም።

፬፡ ወደ፡ ሰማይ፡የወጣ፡የወረደውስ፡ማነው። ነፋስን፡ በጁ፡ የጨበጠ፡ ማነው። ውኃንስ፡ በልብሱ፡ የቋጠረ፡ ማነው። የምድርን፡ ዳርቻ፡ ሁሉ፡ ያጸና፡ ማነው። ስሙ፡ ማነው፡ የልጁስ፡ ስም፡ ማነው፡ ይህነን፡ ታውቃ፡ እንደሆንህ።

፭፡ የእግዚአብሔር፡ ቃል፡ ፈጽሞ፡ የተፈተነች፡ ናት፡ እርሱ፡ ለሚታመኑበት፡ ጋሻ፡ ነው።

፯፤ እንደይዘልፋህ፡ አሰተኛም፡እንዳትሆን፡ በነገ ሩ፡ አንዳች፡ አትጨምር።
፰፤ ሁለት፡ ነገር፡ ካንተ፡ እሸለሁ፡ ሳልሞትም፡አት ከልክለኝ።
፱፤ ከንቱንና፡ አሰተኛን፡ ነገር፡ ከኔ፡ አርቃቸው። ድ ኅነትንና፡ ባለጠግነትንም፡ አትስጠኝ፡ ነገር፡ግን፡ብቻ፡ ላደሬ፡ ያሚያገኘኝን፡ እንጀራ፡ ስራልኝ።
፲፤ እንዳልጸግብ፡ እንዳልክድህም፡ እግዚአብሔ ርስ፡ማነው፡እንዳልል። ድኃም፡ እንዳልሆን፡ እንዳል ሰርቅም፡ ባምላኬም፡ ስም፡ በሐሰት፡ እንዳልምል።
፲፩፤ ባርያን፡ በጌታው፡ ፊት፡ ነገር፡ አትስራበት፡ እን ደይሰድብህ፡ ኃጢአተኛም፡ እንዳትሆን።
፲፪፤ አባቱን፡ የሚሰድብ፡እናቱንም፡ የማይባርክ፡ ትውልድ፡ አለ።
፲፫፤ ራሱንም፡ንጹሕ፡ነኝ፡ የሚል፡ ከርኩሰቱ፡ ያል ጸራ፡ ትውልድ፡ አለ።
፲፬፤ ከፍ፡ከፍ፡ያሉ፡ ዓይኖች፡ ያሉት፡ሽፋሽፍቱም፡ ወደ፡ ላይ፡ የሚያዩ፡ ትውልድ፡ አለ።
፲፭፤ ጥርሶቹ፡ ሰይፍ፡ መንጋጋውም፡ካራ፡ የሆኑ፡ ት ውልድ፡ አለ፡ ድኆችን፡ ይበላ፡ ዘንድ፡ ከምድርም፡ ያ ጠፋቸው፡ ዘንድ፡ ችጋረኞችንም፡ ከሰው፡ መካከል።
፲፮፤ አለቅት፡ ሁለት፡ ልጆች፡ አሉት። እርሳቸው ም፡ አምጣ፡ አምጣ፡ ይላሉ፡ የማይጸግቡ፡ ሦስት፡ በ ቃነም፡ የማይሉ፡ አራት፡ ናቸው።
፲፯፤ እርሳቸውም፡ ሢኦልና፡ የማትወልድ፡ ማሕ ፀን፡ ውኃ፡ የማትጸግብ፡ ምድርና፡ በቃኝ፡የማትል፡እ ሳት፡ ናቸው።
፲፰፤ ባባትዋ፡ የምታላግጥ፡ የእናትዋንም፡ ትእዛ ዝ፡ የምትንቅ፡ ዓይን፡ የወንዝ፡ ቁራ፡ ቍሮች፡ ይጐጠ ጕጥዋታል፡ የንስርም፡ ግልገሎች፡ ይበልዋታል።
፲፱፤ ሦስት፡ ነገር፡ ይገርመኛል። አራተኛቸውንም፡ ከቶ፡ አላስተውለውም።
፳፤ እርሳቸውም፡ የንስር፡ መንገድ፡ በሰማይ። የ ባብ፡ መንገድ፡ በድንጊያ፡ ላይ። የመርከብ፡ መንገድ፡ በባሕር፡ መካከል።የሰውም፡መንገድ፡ከቈንጆ፡ጋራ።
፳፩፤ እንደሁ፡ በልታ፡ አፏዋን፡ የምታብስ፡ አንዳች ም፡ ክፉ፡ ነገር፡ አላደረግሁም፡ የምትል፡ ያመንዝራ፡ ሴት፡ መንገድ፡ናት።
፳፪፤ በሦስት፡ ነገር፡ አገር፡ ትናወጣለች። አራተኛ ውንም፡ ተሸክማ፡ ዘንድ፡አይቻላትም።
፳፫፤ ባርያ፡ በነገሠ፡ ጊዜ፡ ሰነፍም፡እንጀራ፡በጸገበ፡ ጊዜ።
፳፬፤ የተጸላች፡ሴት፡ባል፡ባገኘች፡ጊዜ። ሴት፡ባርያ ም፡ እምቤትዋን፡በወረሰች፡ ጊዜ።
፳፭፤ በምድር፡ ላይ፡ አራት፡የተጠቁ፡ነገሮች፡አሉ። እርሳቸውም፡ ከጠቢባን፡ ይልቅ፡ ጥበባቸው፡ የበዛ፡ ነው።
፳፮፤ ፀጾች፡ ኃይል፡የሌላቸው፡ፍጥረቶች፡ናቸው፡ ነገር፡ ግን፡ በበጋ፡ ምግባቸውን፡ያሰናዳሉ።
፳፯፤ አሽኮኮችም፡ ያልበረቱ፡ ሕዝብ፡ ናቸው፡ ቤ ታቸውንም፡ በድንጊያ፡ ውሥጥ፡ ያደርጋሉ።
፳፰፤ አንበጦች፡ ንጉሥ፡ የላቸውም፡ ሁሉ፡ ግን፡ በ መልካም፡ ሥርዓት፡ ይሔዳሉ።
፳፱፤ ሸረሪት፡በጁ፡አጥብቆ፡ይይዛል። በነገሥታት ም፡ ቤት፡ ይኖራል።
፴፤ እነዚህ፡ ሦስቱ፡ ነገር፡ መልካም፡አረማመድ፡ ይራመዳሉ። አራተኛውም፡ መልካም፡ አካሔድ፡ ይሔዳል።
፴፩፤ አንበሳ፡ ከእንስሳ፡ ሁሉ፡ ይልቅ፡ አርበኛ፡ነው፡ ማንም፡ ቢያገኘው፡ አይመለስም።
፴፪፤ ቀጭን፡ ወገብ፡ ያለው፡ አደኝ፡ውሻ፡ ደንግሌ ም፡ ንጉሥ፡በርሱ፡ ላይ፡ ማንም፡ አይነሣበትም።
፴፫፤ በሰነፍነህ፡ ጊዜና፡ ከፍ፡ ከፍ፡ ባልህ፡ጊዜ፡ ክፉ፡ ያሰብህ፡እንደሆንህ፡ እጅህን፡ ባፍህ፡ ላይ፡ ጫን።
፴፬፤ ወተት፡ ቢንፉ፡ ቅቤ፡ ይወጣል፡አፍንጫንም፡ አጥብቆ፡ መንፈጥ፡ ደም፡ ያነዛል፡ ቍጣንም፡ የሚቀ ሰቅስ፡ ፀብ፡ ያነሣል።

ምዕራፍ፡ ፴፩፤

፩፤ የንጉሡ፡ የልሙኤል፡ ነገር፡ እናቱ፡ እርሱን፡ የገ ሠፀችበት፡ ትምህርት።
፪፤ ምንድር፡ ነው፡ ልጄ፡ ሆይ። ምንድር፡ ነው፡ የሆ ድ፡ ልጄ። ምንድር፡ ነው፡የስለቴ፡ልጄ፡ ሆይ።
፫፤ ጕልበትህን፡ ለሴቶች፡አትስጥ፡መንገድህንም፡ ነገሥታትን፡ ለሚያጠፋ።
፬፤ ለነገሥታት፡ አይገባም፡ ልሙኤል፡ ሆይ፡ ነገሥ ታት፡ ጸጅ፡ ይጠጡ፡ ዘንድ፡ አይገባም፡ አለቆችም፡ስ ካር፡ ይወዱ፡ ዘንድ።
፭፤ እንደይጠጣ፡ ሕግንም፡ እንዳይረሳ፡ የድኃን ም፡ ልጆች፡ ፍርድ፡ እንዳያለውጥ።
፮፤ ለጥፋት፡ ለሚቀርብ፡ ሰው፡ ጸጅ፡ ስጡ፡ ወይን ም፡ ሰውነታቸው፡ ለተከዘ።
፯፤ ይጠጣ፡ ዘንድ፡ መከራውንም፡ ይረሳ፡ ዘንድ፡ ድካሙንም፡ ከዚያ፡ በኋላ፡ እንዳያስብ።
፰፤ አፍህን፡ ለድዳ፡ ነገር፡ ክፈት፡ ለድሐ፡ አደጎች ም፡ ፍረድ።
፱፤ አፍህን፡ ክፈት፡ በውነትም፡ ፍረድ። ለድኃና፡ ለምስኪን፡ ፍረድ።
፲፤ መልካሚቱን፡ሴት፡ ማን፡ ያገኛታል። ከክቡር፡ ድንጊያ፡ ሁሉ፡ ይልቅ፡ ዋጋዋ፡ ይበልጣል።
፲፩፤ የባልዋ፡ ልብ፡ ይታመንባታል፡ ምርኮም፡ አይ ጐድልበትም።
፲፪፤ ዕድሜዋን፡ ሁሉ፡ መልካም፡ታደርግለታች፡ክ ፉም፡ አደደለም።
፲፫፤ የበግ፡ ጸጕርና፡ የተልባግር፡ትፈልጋለች፡እንደ፡ እጆችዋም፡ በፈቃድ፡ ትሰራለች።
፲፬፤ እንደ፡ ነጋደ፡ መርከብ፡ ናት። ከሩቅ፡አገር፡ም ግብዋን፡ ትሰበስባለች።

፲፭፤ ገና፡ሌት፡ሳለ፡ ትነሣለች፡ ለቤትዋም፡ ሰዎች፡ ምግባቸውን፡ ትሰጣለች፡ ለገረዶችዋም፡ እየሰራቸ ው፡ ታዛቸዋለች።
፲፮፤ እርሻም፡ አስባ፡ትገዛለች። ከጆችዋም፡ፍሬ፡ወ ይን፡ ትተክላለች።
፲፯፤ ወገብዋን፡ በኃይል፡ ትታጠቃለች፡ ክንድዋን ም፡ ታበረታለች።
፲፰፤ ቀምሳም፡ ንግድዋ፡ መልካም፡ እንደ፡ ሆነች፡ ታያለች። መብራትዋም፡ በሌት፡ አይጠፋም።
፲፱፤ እጆዋን፡ ወደ፡ አመልማሉ፡ ትዘረጋለች፡ ፀተ ቶችዋም፡ እንዝርት፡ ይይዛሉ።
፳፤ እጆዋንን፡ ወደ፡ ድኃ፡ ትዘረጋለች። ወደ፡ ችጋ ረኛም፡እጆዋን፡ትሰዳለች።
፳፩፤ ለቤትዋ፡ ሰዎች፡ ከበረዶ፡ብርድ፡ የተነሣ፡ አ ታስብም፡ የቤትዋ፡ ሰዎች፡ ሁሉ፡ ዕጥፍ፡ድርብ፡የለበ ሱ፡ ናቸው።
፳፪፤ ለራስዋም፡ ስጋጃ፡ ትሰራች። ነጭ፡ ሐርና፡ ቀ ይ፡ ሐርም፡ ትለብሳለች።
፳፫፤ ባልዋ፡ በደጆች፡ ካገር፡ ሽማግሌዎች፡ ጋራ፡ በተቀ መጠ፡ ጊዜ፡ የታወቀ፡ ይሆናል።
፳፬፤ ማለፊያ፡ ቀሚስ፡ አድርጋ፡ ትሸጣለች፡ ድግ፡ ለነጋዴ፡ ትሸጣለች።
፳፭፤ ጽንእትና፡ ደም፡ ግግትም፡ ልብስዋ፡ ነው፡ በ ኋለኛው፡ ቀንም፡ ትስቃለች።
፳፮፤ አፏዋን፡ በጥበብ፡ ትከፍታለች፡ ያማረም፡ ትምርት፡ በምላስዋ፡ ነው።
፳፯፤ የቤትዋንም፡አካሔድ፡ትመለከታለች፡የሐ ኬትም፡ እንጀራ፡ አትበላም።
፳፰፤ ልጆችዋ፡ ይነሣሉ፡የተመሰገነችም፡እንደ፡ሆ ነች፡ ይናገራሉ። ባልዋም፡ ያመሰግናታል።
፳፱፤ ብዙ፡ ሴቶች፡መልካም፡ ያደረጉ፡ አሉ፡አንቺ፡ ግን፡ ከሁሉ፡ ትበልጫለሽ።
፴፤ ውበት፡ ሐሰት፡ነው፡ ደም፡ ግግትም፡ ከንቱ፡ ነው። እግዚአብሔርን፡ የምትፈራ፡ ሴት፡ ግን፡ እርስ ዋ፡ ትመሰገናለች።
፴፩፤ ከጆችዋ፡ ፍሬ፡ ስጥዋት፡ ነገር፡ ግን፡ ስራዋ፡በደ ጆች፡ ታመሰግናታለች።

ተፈጸመ ፡ መጽሐፈ ፡ ምሳሌ።

መጽሐፈ ፡ መክብብ ፡ በዕብራይስጥም፡

ቀሔሌት ፡ ይባላል ። ትርጓሜውም ፡ ሰባኪ ፡ ነው።

ምዕራፍ፡ ፩፤

፩፤ የሰባኪው፡ ነገር፡ የዳዊት፡ ልጅ፡ የየሩሳሌም፡ ንጉሥ።
፪፤ ሁሉ፡ ከንቱ፡ነው። አለ። ሰባኪው፡ሁሉ፡ከንቱ፡ ነው። ነገሩ! ሁሉ፡ ከንቱ፡ ነው።
፫፤ ከፀሓይ፡ በታች፡ በሚደክምበት፡ ድካም፡ ሁ ሉ፡ የሰው፡ ትርፉ፡ ምንድር፡ ነው።
፬፤ ትውልድ፡ ይሔዳል፡ ትውልድም፡ ይመጣል፡ ምድርም፡ ለዘላለም፡ እርስዋ፡ ናት።
፭፤ ፀሓይም፡ትወጣለች፡ፀሓይም፡ትገባለች፡ወደ፡ ስፍራዋም፡ ትቸኩላለች፡ወደ፡ ወጣችበት፡ ስፍራ።
፮፤ ነፋስ፡ ወደ፡ደቡብ፡ ትሔዳለች፡ወደ፡ምስዕም፡ ትዞራለች። ነፋስ፡ ትዞራለች፡ በዙረትዋም፡ ወደ፡ ወ ጣችበት፡ ትመለሳለች።
፯፤ ፈሳሽ፡ ሁሉ፡ ወደ፡ ባሕር፡ ይሔዳል፡ ባሕሩም፡ አይመላም። ፈሳሹ፡ወደሚወጣበት፡ ስፍራ፡ ወደዚ ያ፡ ይመለሳል፡ ደግሞ፡ ተመልሶ፡ ይፈስ፡ ዘንድ።
፰፤ ነገሩ፡ ሁሉ፡ ያደክማል። ሰው፡ በቃል፡ ይናገረ ው፡ ዘንድ፡ አይችልም። ዓይን፡ ከማየት፡ አትጸግብ ም፡ ጆሮም፡ ከመስማት፡ አትመላም።
፱፤ ያ፡ የሆነው፡ነገር፡ እርሱ፡ ተመልሶ፡ ይሆናል። ያ ም፡ የተደረገው፡ ነገር፡ እርሱ፡ ተመልሶ፡ ይደረጋል። ከፀሓይም፡ በታች፡ አዲስ፡ ነገር፡የለም።
፲፤ ማንም፡ ይህን፡ነገር፡ እይ፡ አዲስ፡ ነውና፡ ይል፡ ዘንድ፡ ይችላልን። ሁሉ፡ ከኛ፡ በፊት፡ ባለፉቸው፡ ዓ ለም፡ ተደርጓልና።
፲፩፤ ለፊተኞቹ፡ነገር፡ መታሰብያ፡የላትም። ከዚ ያ፡ በኋላም፡ የሚሆኑት፡ መታሰቢያ፡ አይገኝላቸው ም፡ በኋላ፡ በሚነሡት፡ ሰዎች፡ ዘንድ።
፲፪፤ እኔ፡ ሰባኪው፡ በእሥራኤል፡ ላይ፡ በየሩሳሌ ም፡ ንጉሥ፡ ነበርሁ።
፲፫፤ ልቤንም፡ አተጋሁ፡ ከሰማይ፡ በታች፡ የሚሆነ ውን፡ ሁሉ፡ በጥበብ፡ መርምሬ፡ እመለከት፡ ዘንድ። ይህቺን፡ ክፉ፡ መከራ፡እግዚአብሔር፡ይደክሙባት፡ ዘንድ፡ ለሰው፡ ልጆች፡ ሰጥትዋታልና።
፲፬፤ ከፀሓይ፡በታች፡ የተሰራውን፡ ስራ፡ ሁሉ፡ አየ ሁ፡ እነሆም፡ ሁለንተናው፡ ከንቱ፡ ነፋስን፡ እንደ፡ መ ከተል፡ ነው።
፲፭፤ ጠማማ፡ ይቀና፡ ዘንድ፡ አይችልም። ጐደሉ ም፡ ይቈጠር፡ ዘንድ፡ አይቻልም።
፲፮፤ እኔ፡ በልቤ፡ ተናገርሁ፡ አልሁም። እነሆ፡ እኔ፡ ጥበብ፡ አብዝቼ፡ ጨመርሁ፡ በየሩሳሌም፡ ካኔ፡አስቀ

ድመው፡ ከነበረት፡ይልቅ። ልቤም፡ ብዙ፡ ጥበብን፡እውቀት፡ ተመለከተ።

፲፯፡ ጥበብን፡አወቅ፡ዘንድ፡ ሾልነትንና፡ ስንፍናን፡ እስተውል፡ ዘንድ፡ልቤን፡አሰፋሁ። ይህም፡ ደግሞ፡ ነፋስን፡ እንደ፡ መከተል፡ እንደሆነ፡ አወቅሁ።

፲፰፡ ጥበብ፡ ከበዛ፡ ዘንድ፡ሐዘን፡ ይበዛልና፡ዕውቀትንም፡ የጨመረ፡ድካም፡ ይጨምራል።

ምዕራፍ፡ ፪፡

፩፡ እኔ፡ በልቤ፡ አልሁ። ልሒድ፡ ደስታንም፡ ልፈትን፡ መልካምንም፡ ልቅመስ። ይህም፡ ደግሞ፡ እነሆ፡ ከንቱ፡ ነበረ።

፪፡ ለሳቅ፡ ሾል፡ ነህ፡ ለደስታም፡ምን፡ ታደርጋለህ፡ አልሁ።

፫፡ በልቤም፡ አሰብሁ፡ሰውነቴን፡ ከጸጅ፡ እንደልከለክል፡ ልቤንም፡ወደ፡ ጥበብ፡ እመራ፡ ዘንድ፡ ስንፍናን፡ እይዝ፡ ዘንድ፡ የሰው፡ ልጆችም፡ በሚኖሩበት፡ ዘመን፡ ቍጥር፡ ሁሉ፡ ከፀሐይ፡በታች፡ ይሰሩት፡ ዘንድ፡ የሚገባቸው፡ በጎ፡ ነገር፡ምን፡ እንደሆነ፡ እይ፡ ዘንድ።

፬፡ ስራዬን፡ አበላጥሁ፡ ቤቶችም፡ ለኔ፡ ሰራሁ፡ ወይንም፡ ተከልሁ።

፭፡ አታክልትና፡የደስታ፡ ገነት፡አደረግሁ፡ልዩ፡ ልዩ፡ ፍሬ፡ ያለበትም። ዛፍ፡ ተከልሁበት።

፮፡ የውኃ፡ መቆሚያ፡ አደረግሁ፡ በዱር፡ የተተከለውን፡ ዛፍ፡ አጠጣበት፡ ዘንድ።

፯፡ ወንዶችንና፡ ሴቶችን፡ ባሮችም፡ ገዛሁ፡ በቤቴም፡የተወለዱ፡ ባሮች፡ ነበሩኝ። የላም፡ መንጋና፡ እጅግም፡ በጎች፡ነበሩኝ፡ በየሩሳሌም፡ከኔ፡እስቀድመው፡ ከነበሩት፡ ሁሉ፡ ይልቅ።

፰፡ ብርና፡ ወርቅ፡ ከነገሥታትና፡ ከመንግሥትም፡ የከበረውን፡ እቃ፡ ሰበሰብሁ። አዝማሮችንና፡ ማንዘራሮችን፡ የሰዎች፡ ልጆችንም፡ ተድላ፡ሁሉ። የብዙ፡ ብዙም፡ ሴቶች፡ አከማቸሁ።

፱፡ ታላቅም፡ ሆንሁ፡ ከኔም፡ እስቀድመው፡ በየሩሳሌም፡ ከነበሩት፡ ሰዎች፡ ሁሉ፡ ይልቅ፡ ከበርሁ። ደግሞም፡ ጥበብ፡ ከኔ፡ ጋራ፡ ጸንታ፡ ቀረች።

፲፡ ዓይኖቼም፡ የፈለጉትን፡ ሁሉ፡ አልከለከልኋቸውም፡ ልቤንም፡ ከደስታው፡ ሁሉ፡ አላራቅሁትም። ልቤ፡ በድካሜ፡ ሁሉ፡ ደስ፡ ይለው፡ ነበርና። ከድካሜም፡ ሁሉ፡ ይህ፡ፈንታዬ፡ሆነ።

፲፩፡ እጄ፡ የሰራቻትን፡ ስራዬን፡ ሁሉ፡ የደከምሁትን፡ድካሜን፡ሁሉ፡ተመለከትሁ። እነሆ፡እርሱዋ፡ሁለንተናዋ፡ከንቱ፡ነፋስንም፡እንደ፡መከተል፡ነበር። ከፀሐይ፡ በታችም፡ የሚኖር፡ ጥቅም፡ አልነበረውም።

፲፪፡ እኔም፡ወደ፡ ጥበብ፡ እመለከት፡ዘንድ፡እየሁ፡ ወደ፡ ሾልነትና፡ ወደ፡ ስንፍናም። ከንጉሥ፡ በኋላ፡ የሚመጣው፡ ሰው፡ ምን፡ ያደርጋል፡ በፊት፡ ከተደረገው፡ በቀር።

፲፫፡ እኔም፡ ብርሃን፡ ከጨለማ፡ እንዲ፡ በልጥ፡ እንደሁም፡ ከድንቍርና፡ ጥበብ፡ እንድትበልጥ፡ እየሁ።

፲፬፡ ያስተዋይ፡ ዓይን፡ በራሱ፡ ነው፡ ሰነፍ፡ ግን፡ በጨለማ፡ ይሔዳል። ደግሞም፡ ለሁለቱ፡ አንድ፡ መጨረሻ፡ እንዳላቸው፡ አወቅሁ።

፲፭፡ እኔም፡ በልቤ፡ መጨረሻዬና፡ የሰነፍ፡ መጨረሻ፡ አንድ፡ ከሆነ፡ ለምን፡ እጅግ፡ ጠቢብ፡ ሆንሁ፡ አልሁ። የዚያን፡ ጊዜም፡ በልቤ፡ ይህ፡ ደግሞ፡ ከንቱ፡ እንደ፡ ሆነ፡ ተናገርሁ።

፲፮፡ ያስተዋይና፡ የሰነፍ፡ መታሰቢያ፡ ለዘላለሙ፡ አይገኝም፡ በሚመጣው፡ ዘመን፡ ዛሬ፡ የሚሆነው፡ ነገር፡ ሁሉ፡ ይረሳልና። እየ፡ ብልሐተኛም፡ ከደንቆሮ፡ ጋራ፡ ይሞታል።

፲፯፡ ሕይወትንም፡ ጸላሁ፡ ከጸሐይ፡ በታች፡ የተሰራው፡ ስራ፡ ሁሉ፡ ከፉ፡ተብኛልና። ሁሉም፡ ከንቱ፡ ነፋስን፡ እንደ፡ መከተል፡ ነው።

፲፰፡ ከፀሐይም፡ በታች፡ እኔ፡ የደከምሁበትን፡ ድካም፡ ሁሉ፡ ጸላሁ፡ ከኔ፡ በኋላ፡ ለሚመጣ፡ሰው፡እተወዋለሁና።

፲፱፡ አስተዋይ፡ ወይም፡ ሰነፍ፡ እንዲ፡ሆን፡ የሚያውቅ፡ ማነው። ከፀሐይም፡በታች፡ በደከምሁበትና፡ አዋቂ፡ በሆንሁበት፡ በድካሜ፡ ሁሉ፡ ላይ፡ ጌታ፡ ይሆንበታል። ይህም፡ደግሞ፡ ከንቱ፡ ነው።

፳፡ እኔም፡ መልሼ፡ ተውሁት፡ ልቤም፡ ከፀሐይ፡ በታች፡በደከምሁበት፡ ድካም፡ሁሉ፡ተስፋ፡ቍረጠ።

፳፩፡ ሰው፡ በጥበብ፡ በውቀትና፡ በማሰብ፡ ከደከመ፡ በኋላ፡ በድካሙ፡ ያገኘውን፡ ሁሉ፡ ለሌላ፡ ላልደከመበት፡ ሰው፡ ያውርሰዋል። ይህም፡ከንቱ፡ታላቅ፡ መከራ፡ ነው።

፳፪፡ የሰው፡ ትርፉ፡ ምንድር፡ ነው፡ በድካሙና፡በልቡ፡ አሳብ፡ ከፀሐይ፡ በታች፡ በደከመበት፡ ድካም፡ ሁሉ።

፳፫፡ ዘመኑ፡ሁሉ፡ጻር፡ስራውም፡ጕስቍልና፡ነው፡ ልቡም፡ በሌት፡ አይተኛም። ይህም፡ ደግሞ፡ ከንቱ፡ ነው።

፳፬፡ ለሰው፡ ይበላና፡ይጠጣ፡ዘንድ፡ ሰውነቱንም፡ በድካሙ፡ መልካም፡ ሁና፡ ያያት፡ዘንድ፡ ይሻለዋል። ይህም፡ ደግሞ፡ ከእግዚአብሔር፡ እጅ፡ እንደ፡ ተሰጠ፡እየሁ።

፳፭፡ ከኔ፡ ይልቅ፡ የበላ፡ደስ፡ ብሎትም፡ ተድላን፡ የቀመሰ፡ ማነው።

፳፮፡ እግዚአብሔር፡ ደስ፡ለሚያሰኘው፡ ሰው፡ጥበብን፡እውቀትና፡ደስታንም፡ይሰጠዋል። ለኃጢአተኛ፡ ግን፡ ድካም፡ ይሰጠዋል፡ ይሰበስብና፡ ያከማች፡ ዘንድ፡ እግዚአብሔርንም፡ ደስ፡ ለሚያሰኝ፡ሰው፡ይሰጥ፡ዘንድ። ይህም፡ደግሞ፡ ከንቱ፡ነፋስን፡እንደ፡መከተል፡ ነው።

ምዕራፍ፡ ፫፡

፩፡ ለሁሉ፡ ዘመን፡ አለው፡ ከሰማይ፡ በታችም፡ ላለው፡ ነገር፡ ሁሉ፡ ጊዜ፡ አለው።

፪፡ ለመወለድ፡ ጊዜ፡ አለው፡ ለሞትም፡ ጊዜ፡ አለው። ለመትከል፡ ጊዜ፡ አለው፡ የተተከለውንም፡ ለመንቀል፡ ጊዜ፡ አለው።

፫፡ ለመግደል፡ ጊዜ፡ አለው፡ ለማዳንም፡ ጊዜ፡ አለው። ለማፍረስ፡ ጊዜ፡ አለው፡ ለመስራትም፡ ጊዜ፡ አለው።

፬፡ ለሐዘን፡ ጊዜ፡ አለው። ለሳቅም፡ጊዜ፡አለው። ለማልቀስ፡ጊዜ፡ አለው፡ ለዘፈንም፡ ጊዜ፡ አለው።

፭፡ ድንጊያ፡ ለመጣል፡ ጊዜ፡ አለው፡ ድንጊያም፡ ለመሰብሰብ፡ጊዜ፡አለው። ለመተቃቀፍ፡ጊዜ፡አለው፡ ከመተቃቀፍም፡ ለመለያየት፡ ጊዜ፡አለው።

፮፡ ለመፈለግ፡ ጊዜ፡ አለው፡ ለማጥፋትም፡ ጊዜ፡ አለው። ለመቍጠብ፡ ጊዜ፡ አለው፡ ለመለገስም፡ ጊዜ፡ አለው።

፯፡ ለመቅደድ፡ ጊዜ፡ አለው፡ ለመስፋትም፡ ጊዜ፡ አለው። ለዝምታ፡ ጊዜ፡ አለው፡ ለነገርም፡ ጊዜ፡ አለው።

፰፡ ለመውደድ፡ ጊዜ፡ አለው፡ ለመጸላትም፡ ጊዜ፡ አለው። ለመዋጋት፡ ጊዜ፡ አለው፡ ለሰላምም፡ ጊዜ፡ አለው።

፱፡ ለሰራተኛ፡ ሰው፡ የድካሙ፡ ትርፍ፡ ምንድር፡ ነው።

፲፡ እግዚአብሔር፡ ለሰው፡ ልጆች፡ ይደክሙባት፡ ዘንድ፡ የሰጣቸውን፡ ስራ፡ እየሁ።

፲፩፡ ነገሩን፡ ሁሉ፡ በጊዜው፡ መልካም፡ አድርጎ፡ ሰራ፡ ዘለዓለምነትንም፡ በልባቸው፡ ሰጠ። እግዚአብሔር፡ የሰራውን፡ ስራ፡ ሰው፡ እንዳያገኝ፡ ከጥንት፡ ጀምር፡ እስከ፡ ፍጻሜ፡ድረስ።

፲፪፡ ሰው፡ ደስ፡ ከሚለውና፡ በሕይወቱ፡ ሳለ፡ መልካም፡ነገር፡ ከሚያደርገው፡ በቀር፡ መልካም፡ ነገር፡ እንደ፡ሌለ፡ አወቅሁ።

፲፫፡ ደግሞም፡ ሰው፡ ሁሉ፡ የሚበላና፡ የሚጠጣው፡ የደከመበትንም፡ ሁሉ፡ በመልካም፡ ይይ። እርሱ፡ የእግዚአብሔር፡ ስጦታ፡ ነው።

፲፬፡ እግዚአብሔርም፡ ያደረገው፡ ሁሉ፡ ለዘላለም፡ እንዲኖር፡አወቅሁ። ይጨመርበት፡ ወይም፡ ከርሱ፡ ይጐድል፡ ዘንድ፡ አይቻልም። እግዚአብሔርም፡ ፊቱን፡ ይፈሩት፡ዘንድ፡ አደረገ።

፲፭፡ አሁን፡ ያለው፡ በፊት፡ ነበረ፡ የሚሆነውም፡ ሁሉ፡ በፊት፡ ሆኖ፡ ነበረ፡ እግዚአብሔርም፡ ያለፈውን፡ መልሶ፡ ይሻል።

፲፮፡ ደግሞም፡ ከፀሐይ፡ በታች፡ በፍርድ፡ ስፍራ፡ አድልዎ፡ እየሁ፡ በጽድቅም፡ ስፍራ፡ ኃጢአት።

፲፯፡ እኔም፡ በልቤ፡ አልሁ። በጻድቅና፡ በኃጢአተኛ፡ እግዚአብሔር፡ይፈርዳል። ከዚያም፡ በነገሩ፡ሁሉና፡ በስራው፡ ሁሉ፡ የሚፈረድበት፡ ጊዜ፡ ይሆናል።

፲፰፡ እኔ፡ በልቤ፡ ስለ፡ ሰው፡ ልጆች፡ አልሁ። እግዚአብሔር፡ ይፈትናቸው፡ እንደ፡ እንስሳም፡ እንደ፡ ሆኑ፡ እንዲያዩ።

፲፱፡ የሰው፡ ልጆችና፡ የእንስሳ፡ ዕፀ፡ አንድ፡ ነውና፡ ድርሻቸውም፡ የተካከለ፡ ነው። እንደ፡ ሰው፡ ሞት፡ እንደሁ፡ የእንስሳ፡ ሞት፡ ነው፡ የሁሉም፡ እስትንፋስ፡ አንድ፡ ነው። ሰውም፡ ከእንስሳ፡ ብልጫ፡ የለውም፡ ነገሩ፡ ሁሉ፡ ከንቱ፡ ነውና።

፳፡ ሁሉ፡ወደ፡አንድ፡ቦታ፡ ይሔዳል። ሁሉ፡ከመሬት፡ ተፈጠረ፡ ሁሉም፡ ወደ፡መሬት፡ይመለሳል።

፳፩፡ የሰው፡ ልጆች፡ ነፍስ፡ወደ፡ላይ፡እንድትወጣ፡ የእንስሳም፡ ነፍስ፡ወደ፡ምድር፡ታች፡እንድትወርድ፡ ለይቶ፡ የሚያውቅ፡ ማን፡ ነው።

፳፪፡ ሰውም፡ በስራው፡ ደስ፡ ከሚለው፡ ሌላ፡ መልካም፡ ነገር፡ እንደ፡ ሌለው፡ አወቅሁ፡ ያ፡ ፈንታው፡ ነውና። ከርሱ፡ በኋላስ፡ የሚሆነውን፡ ያይ፡ ዘንድ፡ የሚመራ፡ ማነው።

ምዕራፍ፡ ፬፡

፩፡ እኔም፡ ተመለስሁ፡ ከፀሐይ፡ በታችም፡ የሚደረገውን፡ ግፍ፡ ሁሉ፡ እየሁ። እነሆም፡ ተጨናቆች፡ እንባ፡ ያነቡ፡ ነበረ፡ የሚያጽናናቸውም፡ አልነበረም። በሚጋፉዋቸውም፡ እጅ፡ ኃይል፡ ነበረ፡ ማንም፡ አላጽናናቸውም።

፪፡ እኔም፡ እስከ፡ ዛሬ፡ካሉት፡ይልቅ፡ በድሮ፡ ዘመን፡ የሞቱትን፡ አመሰገንሁ።

፫፡ ከለዚህም፡ ከሁለቱ፡ ያልተወለደ፡ እጅግ፡ መልካም፡ ሔደ። ከፀሐይ፡ በታች፡ የሚሰራውን፡ ግፍ፡ ያላየ።

፬፡ ደግሞም፡ የሰውም፡ ድካምና፡ የስራውን፡ መከናውን፡ ሁሉ፡ እኔ፡ ተመለከትሁ፡ በባልንጀራውም፡ ዘንድ፡ ቅናት፡ እንዲ፡ ያስነሣ፡ እየሁ። ይህም፡ ደግሞ፡ ከንቱ፡ ነፋስን፡ እንደመከተል፡ ነው።

፭፡ ታካች፡ እጆቹን፡ ሸጕጦ፡ ይቀመጣል፡ ሥጋውንም፡ ይበላል።

፮፡ በድካምና፡ በነፍስ፡ አሳብ፡ ከሁለት፡ እጅ፡ ሙሉ፡ ይልቅ፡ አንድ፡ እጅ፡ ሙሉ፡ በዕረፍት፡ ይሻላል።

፯፡ እኔም፡ ተመልሼ፡ ከፀሐይ፡ በታች፡ ሌላ፡ ከንቱ፡ ነገር፡ እየሁ።

፰፡ አንድ፡ ሰው፡ ብቻውን፡ አለ፡ ሁለተኛም፡ የለውም። ልጅና፡ ወንድምም፡ የለውም። ከዚ ኽም፡ ጋራ፡ ለድካም፡ መጨረሻ፡ የለውም። ዓይኖቹም፡ ከባለ፡ ጠግነት፡ አይጸግቡም። ለማን፡ ብዬስ፡ እደክማለሁ፡ ለሰውነቴስ፡መልካሙን፡ ነገር፡ለምን፡ እነፍጋታለሁ፡ አይልም። ይህም፡ ደግሞ፡ ከንቱ፡ ክፉ፡ ድካም፡ ነው።

፱፡ አንድ፡ ብቻ፡ ከመሆን፡ሁለት፡ መሆን፡ይሻላል፡ ድካማቸው፡ መልካም፡ ዋጋ፡ አለውና።

፲፡ ቢወድቁም፡ እንዱ፡ ሁለተኛውን፡ ያነሣዋል።

ወዮለት፡ እንዲ፡ ብቻውን፡በወደቀ፡ ጊዜ፡ሁለተኛ፡የ ሚያነሣው፡ የለምና።

፲፩፡ ሁለቱም፡ ባንድ ፡ ቢተኙ ፡ ይሞቃቸዋል። አን ድ፡ ብቻውን፡ ግን፡ እንዴት፡ይሞቀዋል።

፲፪፡ አንዱም፡ አንዱን፡ ቢያሸንፍ፡ ሁለቱ፡ በፊቱ፡ ይቆማሉ።በሦስትም፡የከረረ፡ፈትል፡ፈጥኖ፡አይበጠ ስም።

፲፫፡ ድኻ፡ ብልሐተኛም፡ ብላቴና ፡ ተግሣጽ ፡ ከማ ያውቅ፡ ከሰነፍ፡ ሽማግሌ፡ ንጉሥ፡ ይሻላል።

፲፬፡ ከግዞት፡ ቤት፡ መካከል፡ ወደ፡ መንግሥት፡ ወ ጥትዋልና፡ምንስ፡በመንግሥቱ፡አገር፡ እርሱ፡ደግሞ፡ ችጋረኛ፡ ሁኖ፡ ቢወለድ።

፲፭፡ ሕያዋንን፡ ሁሉ፡ ከፀሓይ ፡ በታች፡ የሚሔዱ ትን፡ አየሁ፡ከሁለተኛው፡ ጕበዝ፡ ጋራ፡ በርሱ፡ፈንታ፡ ከሚነሣው፡የተከተሉትን።

፲፮፡ ከርሱ፡ በፊት፡ የነበረ፡የሕዝቡ፡ ሁሉ፡ ቍጥ ር፡አይቈጠርም ፡ ከርሱም፡ በኋላ ፡ የሚመጡት፡ በ ርሱ፡ ደስ፡ አይላቸውም። ይህም፡ ደግሞ፡ ከንቱ፡ነፋ ስን፡ እንደ፡ መከተል፡ ነው።

ምዕራፍ፡ ፭፡

፩፡ ወደ፡ እግዚአብሔር፡ቤት፡በምትገባበት፡ጊዜ፡ እግርህን፡ተጠንቀቅ፡ ለመስማትም ፡ ቅረብ። መስ ማት ፡ ከሰነፎች ፡ መሥዋዕት ፡ ይበልጣልና። እርሳቸ ው፡ክፉ፡እንዲያደርጉ፡ አያውቁምና።

፪፡ ባፍህ፡ አትፍጠን፡ በእግዚአብሔርም፡ ፊት፡ ነገር፡ ይናገር፡ ዘንድ፡ ልብህ፡ አይቸኵል። እግዚአብ ሔር፡ በሰማይ፡ አንተም፡ በምድር፡ ነህና፡ ስለዚህ ም፡ነገርህ፡ ጥቂት፡ ትሁን።

፫፡ ሕልም፡ ብዙ፡ ስራ፡እንድትከተል፡እንደሁም፡ የሰነፍ፡ ድምፅ፡ በነገሩ፡ ብዛት፡ ይሰማል።

፬፡ ለእግዚአብሔር፡ ስለት፡ በተሳልህ፡ ጊዜ፡ ት ፈጽመው፡ ዘንድ፡ አትዘግይ። ሰነፎች፡ ደስ፡ አያሰኙ ትምና። የተሳልህውን፡ ፈጽመው።

፭፡ ተስለህም፡ የማትፈጽመው፡ ብትሆን፡ ባትሳ ል፡ ይሻላል።

፮፡ ሥጋህን፡ በኃጢአት፡ እንዲያስተው፡ ላፍህ፡ እርነት፡ አትስጥ፡ በመልአክም፡ ፊት፡ ስሕተት፡ ሆነ ችብኝ፡ አትበል። ስለምን፡ እግዚአብሔር፡ በነገርህ፡ ይቈጣ፡ ዘንድ፡ የጅኽንም፡ ስራ፡ ያጠፋ፡ ዘንድ፡ ተ ሻለህ።

፯፡ ብዙ፡ ሕልም፡ ባለበት፡ ዘንድ፡ ከዚያ፡ ብዙ፡ ከ ንቱ፡ነገር፡ነውና። እንደሁም፡ደግሞ፡ብዙ፡ነገር፡ባለ በት፡ ስፍራ። አንተ፡ ግን፡ እግዚአብሔርን፡ ፍራ።

፰፡ ባገር፡ ድኆች፡ እንደ፡ ተጨነቁ፡ ፍርድና፡ እውነ ትም፡ እንደ፡ ተቀሙ፡ ባየህ፡ ጊዜ፡ በዚህ፡ ነገር፡ አታ ድንቅ፡ ከታላቁ፡ በላይ፡ ከፍ፡ ከፍ፡ ያለው፡ ይመለከ ተዋልና፡ ከርሳቸውም፡ በላይ፡ ደግሞ፡ ሌሎች፡ ይበ ልጣሉና።

፱፡ ነገር፡ ግን፡ ሳገር፡ ሁሉ፡ ጥቅሙ፡ ንጉሥ፡ ቢኖር፡ ነው። ንጉሡ፡ ለርሻው፡ ማረስ፡ ይጠቅማል።

፲፡ ብርን፡ የሚወድ፡ ብር፡ አይጸግብም፡ ባለጠግነ ትንም፡ የሚወድ፡ ከርሱ፡ አይረባም። ይህም፡ ደግ ሞ፡ ከንቱ፡ ነው።

፲፩፡ ከብት፡ ቢበዛ፡ የሚበሉት፡ ይበዛሉ፡ ለገዛው ም፡ ሰው፡ ምን፡ ይረባዋል፡ ከብቱን፡ ባይኑ፡ ብቻ፡ ከ ማየት፡ በቀር።

፲፪፡ የሰራተኛ፡ እንቅልፍ፡ ጥፍጥ፡ ነው፡ እጅግ፡ ወ ይም፡ ጥቂት፡ ቢበላ። የባለጸጋ፡ ጥጋብ፡ ግን፡ አያስተ ኛውም።

፲፫፡ የሚያሳዝን፡ ክፉ፡ ነገር፡ ከፀሓይ፡ በታች፡ አየ ሁ። በባለ፡ ቤቱ፡ ዘንድ፡ ለመከራው፡ የተጠበቀች፡ ከ ብት።

፲፬፡ ያችም፡ ባለጠግነት፡ በክፉ፡ ስራ፡ ትጠፋለች። ልጅም፡ ቢወልድ፡ በጁ፡ አንዳች፡ የለውም።

፲፭፡ ከናቱ፡ ሆድ፡ ራቁቱን፡ እንደ፡ ወጣ፡ ይሔድ፡ ዘንድ፡እንደሁ፡ይመለሳል፡ ከጁ፡ከድካሙም፡ አንዳ ች፡ አይወስድም።

፲፮፡ ይህም፡ ደግሞ፡ እጅግ፡ መከራ፡ ነው፡ እንደ፡ መጣ፡ እንደሁ፡ ይሔዳልና፡ ለነፋስም፡በደከመበት፡ ድካም፡ ጥቅሙ፡ ምንድር፡ ነው።

፲፯፡ በተቀመጠበትም፡ ዘመን፡ ሁሉ፡ በጨለማ፡ በ ላ፡ ባጎብም፡ በብዙ፡ መከራ፡ በጨነቅም።

፲፰፡ እነም፡ ያየሁት፡ መልካምና፡ የተዋበ፡ ነገር፡ እነሆ፡ ይህ፡ ነው። ሰው፡ ይበላና፡ ይጠጣ፡ ዘንድ፡ ከ ፀሓይ፡ በታችም፡ በደከመበት፡ ድካም፡ ሁሉ፡ መል ካም፡ ነገር፡ ያይ፡ ዘንድ፡ እግዚአብሔር፡ በሰጠው፡ በ ሕይወቱ፡ ዘመን፡ ሁሉ። ይህ፡ ፈንታው፡ ነውና።

፲፱፡ ሰውም፡ ሁሉ፡ እግዚአብሔር፡ ጥሪትና፡ ከብ ት፡ የሰጠው፡ ከርሰዋም፡ ይበላና፡ ፈንታውን፡ ይወስ ድ፡ ዘንድ፡ በድካሙም፡ ደስ፡ ይለው፡ ዘንድ፡ ያሠለ ጠነው፡ ይህ፡ የእግዚአብሔር፡ ስጦታ፡ ነው።

፳፡ እርሱ፡ የሕይወቱን፡ ዘመን፡ እጅግ፡ አያስብ ምና፡ እግዚአብሔር፡ በልቡ፡ ደስታ፡ ስለ፡ ሰጠው።

ምዕራፍ፡ ፮፡

፩፡ ክፉ፡ ነገር፡ አለ፡ ከፀሓይ፡ በታች፡ ያየሁት፡ እር ሱም፡ በሰው፡ ላይ፡ እጅግ፡ የከበደ፡ ነው።

፪፡ እግዚአብሔር፡ ለሰው፡ ከብትን፡ ግዛትና፡ ክብ ር፡ ሰጠው፡ ከወደደውም፡ ሁሉ፡ ለሰውነቱ፡ አልጐደ ለውም፡ ነገር፡ ግን፡ እግዚአብሔር፡ አላሠለጠነው ም፡ ከርሱ፡ ይበላ፡ ዘንድ፡ ሌላ፡ ሰው፡ ይበላዋል፡ እን ጂ። ይህም፡ ከንቱና፡ ክፉ፡ ደዌ፡ ነው።

፫፡ ሰው፡ መቶ፡ ልጅ፡ ቢወልድ፡ እጅግ፡ ዘመንም፡ ቢቀመጥ፡ እድሜውም፡ እጅግ፡ አመት፡ ቢሆን፡ ሰ ውነቱም፡ ከከብቱ፡ በረከት፡ ባትጸግብ፡ መቃብርም፡ ባያገኝ፡ እኔ፡ ስለርሱ፡ ከርሱ፡ ይልቅ፡ ጭንጋፍ፡ ይሻላ ል፡ እልሀ።

፬፡ በከንቱ፡ መጥትዋልና፡ በጨለማም፡ ይሔዳል፡ ስሙም፡ በጨለማ፡ ይሸፈናል።

፭፡ ደግሞም፡ ፀሓይ፡ አላየም፡ አንዳችም፡ አላ ወቀም፡ ለዚህም፡ ከዚያ፡ ይልቅ፡ ብዙ፡ ዕረፍት፡ አ ለው።

፮፡ ሁለት ፡ ሺህ፡ አመት፡ ቢቀመጥ፡ መልካም፡ ነገ ርም፡ ባያይ፡ ሁሉ፡ ወደንድ፡ ስፍራ፡ የሚሔድ፡ አይ ደለምን።

፯፡ የሰው፡ ድካም፡ ሁሉ፡ ላፉ፡ ነው፡ ሰውነቱ፡ ግን፡ አትጸግብም።

፰፡ ከጅል፡ ይልቅ፡ የጠቢብ፡ ትርፉ፡ምንድር፡ነው። የድኻስ፡ ጥቅሙ፡ ምንድር፡ ነው፡ በሕያዋን፡ ፊት፡ መሔድ፡ የሚያውቅ።

፱፡ በዓይን፡ ማየት፡ በነፍስ፡ ከመቅበዝበዝ፡ ይሻ ላል። ይህም፡ ደግሞ፡ ከንቱ፡ ነፋስን፡ እንደ፡ መከ ተል፡ ነው።

፲፡ የሆነው፡ ስሙ፡ አስቀድሞ፡ ተጸራ፡ ሰውም፡ እ ንደ፡ ሆነ፡ ታወቀ፡ ከርሱ፡ ከሚበልጠው፡ ከብርቱው፡ ጋራም፡ ይፋረድ፡ ዘንድ፡ አይችልም።

፲፩፡ ብዙ፡ ነገር፡ አለና፡ ከንቱ፡ ነገር፡ የሚያበዛ፡ በ ርሱ፡ ጥቅሙ፡ ምንድር፡ ነው።

፲፪፡ ሰው፡ በሕይወቱ፡ ባለ፡ የምትረባውን፡ የሚ ያውቅ፡ ማነው፡ በከንቱ፡ ወራቱም፡ ቍጥር፡ እንደ፡ ጽላም፡ በሚያልፈው፡ ዘመኑ። ወይስ፡ ለሰው፡ ማን፡ ይነግረዋል፡ ከፀሓይ፡ በታች፡ ከርሱ፡ በኋላ፡ የሚሆነ ውን።

ምዕራፍ፡ ፯፡

፩፡ ከመልካም፡ ሽቱ፡ መልካም፡ ስም፡ ይሻላል። ከመወለድ፡ ቀንም፡ የሞት፡ ቀን።

፪፡ ወደ፡ መሸታ፡ ቤት፡ ከመሔድ፡ ወደ፡ ልቅሶ፡ ቤ ት፡ መሔድ፡ ይሻላል፡ እርሱ፡ የሰው፡ ሁሉ፡ ፍጻሜ፡ ነውና፡ ያልሞተውም፡ በልቡ፡ ያኖረዋል።

፫፡ ከሳቅ፡ ሐዘን፡ ይሻላል፡ ፊት፡ በማጥቍር፡ ልብ፡ ይበራልና።

፬፡ የጠቢባን፡ ልብ፡ ሐዘን፡ ወዳለበት፡ ቤት፡ ነው። የሰነፎች፡ ልብ፡ ግን፡ ወደ፡ ደስታ፡ ቤት፡ ነው።

፭፡ ለሰው፡ የሰነፎችን፡ ዜማ፡ ኪሰማ፡ የብልሐተ ኛን፡ ተግሣፅ፡ መስማት፡ ይሻለዋል።

፮፡ ከድስት፡ በታች፡ እንደሚቃጠል፡ እሾኽ፡ ድ ምፅ፡ የሰነፍ፡ ሳቅ፡ እንደሁ፡ ነውና። ይህም፡ ደግሞ፡ ከንቱ፡ ነው።

፯፡ ግፍ፡ ብልሐተኛን፡ ያሳብደዋል፡ መማለጃም፡ ልቡን፡ ያጠፋዋል።

፰፡ ነገርን፡ ከመጀመር፡ መፈጸም፡ ይሻላል። ታጋ ሽ፡ ከደፋር፡ ይሻላል።

፱፡ በመንፈስኽ፡ለቍጣ፡ችኩል፡አትሁን። ቍጣ፡ በአብድ፡ብብት፡ያርፋልና።

፲፡ ከዚህ፡ ዘመን፡ ይልቅ፡ ያለፈው፡ ዘመን፡ ይሻ ል፡ እንደ፡ ነበር፡ አትናገር። የዚህን፡ ነገር፡ በጥበብ፡ አ ትጠይቅምና።

፲፩፡ ጥበብ፡ እንደ፡ ርስት፡ መልካም፡ ናት። ትርፍ ዋም፡ ጸሓይ፡ ለሚያዩ፡ ሰዎች፡ ይረባል።

፲፪፡ የጥበብ፡ ጽላ፡ እንደ፡ ገንዘብ፡ ጽላ፡ ነው፡ ነገር፡ ግን፡ የዕውቀት፡ ብልጫ፡ ይህ፡ ነው፡ ጥበብ፡ ለገዦች ዋ፡ ሕይወት፡ እንድትሰጥ።

፲፫፡ የእግዚአብሔርን፡ ስራ፡ እይ። እግዚአብሔ ር፡ ጠማማ፡ ያደረገውን፡ ማን፡ ያቀናው፡ ዘንድ፡ ይ ችላል።

፲፬፡ በመልካም፡ ቀን፡ በመልካም፡ ተቀመጥ፡ በ ክፉ፡ ቀን፡ ግን፡ ተመልከት። እግዚአብሔር፡ ይህን፡ አጠገብ፡ ሰርትዋልና፡ ሰው፡ ከርሱ፡ በኋላ፡ አንዳች፡እ ንዳያገኝ።

፲፭፡ ይህንም፡ ሁሉ፡ በከንቱነቴ፡ ወራት፡ አየሁ፡ ጻ ድቅ፡ በጽድቁ፡ ሲጠፋ፡ ኃጥእም፡ በክፋቱ፡ እጅግ፡ ዘ መን፡ ሲቀመጥ።

፲፮፡ እጅግ፡ ጻድቅ፡ አትሁን፡ ራስህንም፡ እጅግ፡ አዋቂ፡ እንደሆንህ፡ አትቍጠር። ለምን፡ ጥፋትህ ን፡ ትወዳለህ።

፲፯፡ እጅግ፡ ዝንጉና፡ ሰነፍም፡ አትሁን፡ ስለምንስ፡ ያለ፡ ጊዜህ፡ ትሞታለህ።

፲፰፡ ይህን፡ ትጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ መልካም ፡ ነገር፡ ነው፡ ከዚያም፡ ደግሞ፡ እጅህን፡ አታርቅ። እግዚ አብሔርን፡ የሚፈራ፡ ከሁሉ፡ ይድናልና።

፲፱፡ ጥበብ፡ ጠቢብን፡ ታበረታለች፡ ባገር፡ ከሚኖ ሩት፡ ካሥር፡ ዓርበኞች፡ ይልቅ።

፳፡ በምድር፡ መልካም፡ የሚሰራ፡ ጻድቅ፡ አይገ ኝምና፡ ኃጢአትም፡ የማያደርግ።

፳፩፡ ከዚህም፡ ጋራ፡ በሚጫወቱበት፡ ነገር፡ ሁሉ፡ ልብህን፡ አትጣል። ባሪያህ፡ ሲሰድብህ፡ እንዳትሰ ማ።

፳፪፡ አንተ፡ ደግሞ፡ ሌሎችን፡ ብዙ፡ ጊዜ፡ እንደ፡ሰ ደብህ፡ልብህ፡ያውቃልና።

፳፫፡ ይህን፡ሁሉ፡በጥበብ፡ ፈተንሁ። ጠቢብም፡እ ሆናለሁ፡አልሁ፡እርሰዋም፡ግን፡ከኔ፡ራቀች።

፳፬፡ እርሰዋም፡ ከሁነታዋ፡ እጅግ፡ ራቀች፡ ርቀቱ ዋም፡ጠለቀ፡ማነው፡የሚያገኛት።

፳፭፡ እኔም፡ ሁሉን፡ በልቤ፡ ዞርሁ፡ አውቅና፡ አይ ም፡ዘንድ፡ጥበብንና፡ማስተዋልንም፡እሻ፡ዘንድ። የ ስንፍናውንም፡ኃጢአት፡ አውቅና፡ ማስተዋል፡ የሌ ላቺውን፡እብደት፡አይ፡ዘንድ።

፳፮፡ እኔም፡ ከሞት፡ ይልቅ፡ የመረረ፡ ነገር፡ አገኘ ሁ፡ እርሰዋም፡ ሴት፡ ናት፡ ያችም፡ ሴት፡ ልብዋ፡ መር በብና፡ ያሽከላ፡ ወጽመድ፡ ነው፡እጆችዋም፡እግር፡ብ ረት፡ ናቸው። በእግዚአብሔር፡ ፊት፡መልካም፡ የሆ ነ፡ከርሰዋ፡ይድናል፡ኃጢአት፡የሚሰራ፡ግን፡ይጸመድ ባታል።

፳፯፡ ሰባኪው፡ አለ። እነሆ፡ ይህቺን፡ አገኘሁ፡ አን

ደ ቱን፡ ባገደ ቱ፡ ደገፎ፡ ወደ፡ ማስተዋል፡ አደርስ፡ ዘንድ።

፳፯፡ ሰውነቴ፡ ወደምትሻት፡ ነገር፡እስከ፡ዛሬ፡አላገኟትም። ከሺኽ፡ሰዎችም፡አንድ፡ሰው፡ አገኘሁ፡ ሴት፡ግን፡ከለዚህ፡ሁሉ፡ መካከል፡ አንዲ ት፡ አላገኘሁም።

፳፱፡ እነሆ፡ ይህን፡ ብቻ፡ አገኘሁ፡ እግዚአብሔር፡ ሰውን፡የቀና፡አድርጎ፡እንደሠራው፡እርሱ፡ግን፡ብዙ፡ብልሐት፡ይሻል።

ምዕራፍ፡ ፰፡

፩፡ ማነው፡እንደ፡ ጠቢብ፡ ያለ። ነገርን፡ መቍረጥስ፡ የሚያውቅ፡ ማነው። የሰው፡ ጥበብ፡ ፊቱን፡ ታበራለች፡በድፍረት፡ግን፡ፊቱ፡ይለወጣል።

፪፡ እኔ፡ እልሃለሁ፡ የንጉሡን፡ አፍ፡ ጠብቅ፡ ስለ፡ እግዚአብሔር፡መሐላ፡ምክንያት።

፫፡ ከፊቱ፡ትወጣ፡ ዘንድ፡ አትቸኩል፡ ክፉ፡ በማድረግም፡ አትጽና። የወደደውን፡ሁሉ፡ያደርጋልና።

፬፡ የንጉሥ፡ነገር፡ኃይለኛ፡ ነውና። ማንስ፡ ይህን፡ ለምን፡ሰራህ፡ይለዋል።

፭፡ ትእዛዝን፡ የሚጠብቅ፡ ክፉ፡ ነገር፡ አያውቅም። የብልሐተኛም፡ ልብ፡ ጊዜውንና፡ ፍርዱን፡ያውቃል።

፮፡ ለነገር፡ ሁሉ፡ ጊዜ፡ አለውና። የሰው፡ መከራ፡ግን፡በላዩ፡እጅግ፡ነው።

፯፡ የሚሆነውን፡ አያውቅምና፡ እንዴት፡ እንዲ ሆን፡የሚነግረው፡ማነው።

፰፡ ለሰው፡ በነፍሱ፡ ላይ፡ ችሎት፡ የለውም፡ ነፍሱን፡ ይከለክል፡ ዘንድ፡ እንዲ ችል። በሞቱም፡ ቀን፡ ችሎት፡የለውም፡በሰልፍም፡ስንብት፡ የለም። ኀጢአትም፡ሰሪውን፡አያድነውም።

፱፡ ይህን፡ ሁሉ፡ አየሁ፡ ልቤንም፡ ከፀሐይ፡ በታች፡ ወደሚሰራው፡ ስራ፡ ሁሉ፡ አቀናሁ። ሰው፡ ሰውን፡ የሚገዛበት፡ጊዜ፡አለው፡ራሱን፡ለመጕዳት።

፲፡ እንደሁም፡በደለኞች፡ተቀብረው፡አየሁ፡ወደ፡ ዕረፍትም፡ ገቡ። ነገር፡ ግን፡ ቅን፡ አድራጎች፡ ከቅድስት፡ስፍራ፡ ወጡ፡ ባገርም፡ ተረሱ። ይህም፡ ደግሞ፡ ከንቱ፡ነው።

፲፩፡ በክፉ፡ሰዎች፡ ፈጥኖ፡ፍርድ፡አይፈረድምና፡ስለዚህ፡ የሰው፡ ልጆች፡ ልብ፡ ውሥጥ፡ ክፉ፡ በመስራት፡ሙላ።

፲፪፡ ኃጢአተኛ፡ግን፡ መቶ፡ ጊዜ፡ ክፉ፡ ቢሰራ፡ ዘመኑም፡ ረጅም፡ ቢሆን፡እኔ፡አውቃለሁ፡እግዚአብሔርን፡ለሚፈሩ፡ ሰዎች፡ ደኅንነት፡ እንዲ ሆን፡ ከፊቱም፡ ለሚፈሩት።

፲፫፡ ለኃጢአተኛ፡ ግን፡ ደኅንነት፡ የለበትም፡ ዘመኑም፡ እንደ፡ጥላ፡አትረዝምም፡ የእግዚአብሔርን፡ ፊት፡አይፈራምና።

፲፬፡ በምድርም፡ የሚሰራው፡ ከንቱ፡ ነገር፡ ነው፡ የኃጥአን፡ ስራ፡ የሚደርስባቸው፡ ጻድቃን፡ አሉ። የጻድቃንም፡ስራ፡የሚደርስባቸው፡ኃጥአን፡ አሉ። አልሁ፡ይህም፡ደግሞ፡ከንቱ፡ነው።

፲፭፡ እኔም፡ደስታን፡አመሰገንሁ፡ለሰው፡ከፀሐይ፡ በታች፡ሌላ፡መልካም፡ ነገር፡ የለውምና፡ ከሚበላውና፡ ከሚጠጣው፡ ደስም፡ ከሚለው፡ በቀር። ይህ፡ ከርሱ፡ ጋራ፡ ይኖራልና፡ ከድካሙ፡ እግዚአብሔር፡ በሰጠው፡በሕይወቱ፡ዘመን፡ከፀሐይ፡በታች።

፲፮፡ ልቤንም፡ጥበብን፡ አውቅ፡ ዘንድ፡ በምድር፡ የሚሆነውንም፡ ድካም፡ አይ፡ ዘንድ፡ አቀናሁ። ሰው፡ ደገኛልና፡ በሌትና፡በቀን፡ባይኑ፡እንቅልፍ፡የማያይ።

፲፯፡ የእግዚአብሔርንም፡ስራ፡ሁሉ፡ አየሁ፡ ሰው፡ ከፀሐይ፡በታች፡ የሚሰራውን፡ ስራ፡ ይመረምር፡ ዘንድ፡እንደይቻለው፡ሰው፡ ቢጋው፡ እጅግም፡ ቢደክምበት፡ አያገኘውም። ደግሞም፡ ብልሐተኛ፡ ሰው፡ ይህን፡ አወቅሁ፡ ቢል፡ እርሱ፡ ያገኘው፡ ዘንድ፡ አይችልም።

ምዕራፍ፡ ፱፡

፩፡ ይህነንም፡ ሁሉ፡ እመረምር፡ ዘንድ፡ በልቤ፡ አኖርሁ፡ ጻድቃንና፡ ጠቢባን፡ ስራቸውም፡ በእግዚአብሔር፡እጅ፡እንደ፡ ሆኑ። ፍቅርና፡ ጽልም፡ ሰው፡ አንደ ች፡አያውቅም፡ሁሉ፡በፊታቸው፡ነው።

፪፡ ለሰው፡ ሁሉ፡ አንድ፡ ድርሻ፡ ነው። ለመልካሙና፡ለክፉው፡ ለንጹሕና፡ ለርኩሱ፡ መሥዋዕት፡ ለሚሠዋውና፡ ለማይሠዋው፡ እንደ፡ ጻድቅ፡ እንደሁ፡ ለኃጢአተኛው፡ለመሐለኛው፡እንደሁ፡ መሐላ፡ ለሚፈራው።

፫፡ ከፀሐይ፡ በታች፡ ከሚሰራው፡ ሁሉ፡ ይህ፡ ነገር፡ ክፉ፡ነው፡አንድ፡ ድርሻ፡ ሁሉን፡ እንዲ ያገኛቸው። ደግሞም፡የሰው፡ ልጆች፡ ልብ፡ ክፉውን፡ነገር፡ ትመላለች፡ ስንፍናም፡ በሕይወታቸው፡ ዘመን፡ ሁሉ፡ በልባቸው፡ነው፡ከዚያ፡በኋላም፡ወደ፡ሙታን፡ይወርዳሉ።

፬፡ ሰው፡ ከሕያዋን፡ ሁሉ፡ ጋራ፡ ግንድ፡ ቢኖር፡ ተስፋ፡ አለው። ያልሞተ፡ ውሻ፡ ከሞተ፡ አንበሳ፡ ይሻላልና።

፭፡ ሕያዋን፡እንዲ ሞቱ፡ያውቃሉና፡ሙታን፡ግን፡ አንዳች፡ አያውቁም፡ ከዚያም፡ በኋላ፡ ደግሞ፡ ዋጋ፡ የላቸውም፡ስማቸው፡ተረስትዋልና።

፮፡ ከዚህም፡ ጋራ፡ ፍቅራቸው፡ ጽላቸውና፡ ቅንዓታቸው፡ ጠፍታለችና፡ ከፀሐይ፡ በታችም፡ በሚሰራው፡ነገር፡ለዘላለም፡ፈንታ፡የላቸውም።

፯፡ ሒድ፡እንጀራህን፡በደስታ፡ ብላ፡ ጸጅህንም፡ በተድላ፡ጠጣ፡እግዚአብሔር፡ስራህን፡ወድዋልና።

፰፡ በጊዜው፡ ሁሉ፡ ልብስህ፡ ነጭ፡ ትሁን፡ በራስህም፡ላይ፡ዘይት፡አታጕል።

፱፡ በሕይወትህ፡ ሁሉ፡ ከምትወዳት፡ ሴት፡ ጋራ፡ ደስ፡ ይበልህ፡ በከንቱ፡ የሕይወትህ፡ ዘመን፡ ሁሉ፡ ከፀሐይ፡ በታች፡ በሰጠህ፡ በከንቱ፡ ዘመንህ፡ ሁሉ።

የሕይወትህ፡ ፈንታ፡ ይኅ ንውና፡ ከፀሐይ፡ በታችም፡ አንተ፡በምትደክምበት፡ድካም።

፲፡ እጅህ፡ ታገኘው፡ ዘንድ፡ የምትችለውን፡ ታደርገው፡ዘንድ፡ተግተህ፡ አድርግ። ስራና፡ አሳብ፡ጥበብና፡እውቀትም፡ አንተ፡ ወደምትሔድበት፡ በሢኦል፡ አይገኙምና።

፲፩፡ ተመልሼም፡ አየሁ፡ ከፀሐይ፡ በታች፡ ሩጫ፡ለፈጣኖች፡እንዲልሆነ፡ሰልፍም፡ ለኃያላን፡ እንጀራም፡ ለጠቢባን፡ ባለጠግነትም፡ ለብልሐተኞች፡ ጸጋም፡ ለዋቆች፡ጊዜና፡መገናኘት፡ግን፡ሁሉን፡ያገናኛቸዋል።

፲፪፡ ሰውም፡ ጊዜውን፡ አያውቅም፡ ነገር፡ ግን፡ እንደ፡ ተፀመደ፡ ዓሣ፡ በክፉ፡ መርበብ፡ በገመድ፡ እንደ፡ ተያዘ፡ ወፍ፡ እንደዚሁ፡የሰው፡ ልጆች፡ በክፉ፡ ጊዜ፡ ይፀመዳሉ፡መከራ፡ድንገት፡በወደቀባቸው፡ጊዜ።

፲፫፡ ይህንም፡ ጥበብ፡ አየሁ፡ ከፀሐይ፡ በታች፡ እርሱዋም፡በኔ፡ዘንድ፡ታላቅ፡መሰለችኝ።

፲፬፡ ታናሽ፡ አገር፡ ነበረች፡ ጥቂት፡ ሰዎችም፡ ነበሩባት፡ ታላቅ፡ ንጉሥም፡ መጣባት፡ ከበባትም፡ ታላቅ፡ግምብም፡በዙርያዋ፡ሰራባት።

፲፭፡ ድኻ፡ሰውም፡ብልሐተኛ፡ተገኘባት፡ያችንም፡ አገር፡ በብልሐቱ፡ አደናት። ከዚያም፡ በፊት፡ ያነን፡ ድኻ፡ሰው፡ማንም፡አላሰበውም፡ነበር።

፲፮፡ እኔም፡ አልሁ፡ ከኃይል፡ ይልቅ፡ ጥበብ፡ ትበልጣለች። የድኻው፡ ጥበብ፡ ግን፡ የተናቀች፡ ነበረች፡ ነገሩም፡ያልተሰማች።

፲፯፡ የጠቢባን፡ ነገር፡ በጸጥታ፡ ትሰማለች፡ በሰነፎች፡ መካከል፡ ከሚጮህው፡ ከንጉሥ፡ ጩኸት፡ ይልቅ።

፲፰፡ ከጋሻ፡ከጦር፡ይልቅ፡ጥበብ፡ ትሻላለች። አንድ፡ኃጢአተኛ፡ግን፡ብዙ፡መልካም፡ያጠፋል።

ምዕራፍ፡ ፲፡

፩፡ የሞተ፡ዝንብ፡የመልካሙን፡ ሽቱ፡ ሽታ፡ ያጠፋል፡ እንደሁም፡ በጥበብ፡ የከበረውን፡ ሰው፡ ታናሽ፡ስንፍና፡ያጠፋዋል።

፪፡ የብልሐተኛ፡ ልብ፡በስተቀኙ፡ነው፡የሰነፍ፡ልብ፡ ግን፡በስተግራው፡ነው።

፫፡ ደግሞም፡ ሰነፍ፡ በመንገድ፡ ሲመላለስ፡ እርሱ፡ አእምሮ፡ ጉድሎታልና፡ ለሰው፡ ሁሉ፡ ሰነፍ፡ ነህ፡ ይላል።

፬፡ የገዢ፡ ቍጣ፡ የወጣብህ፡ እንደሆን፡ ስፍራህን፡ አትተው። ትዕግሥት፡ ታላቁን፡ ኃጢአት፡ ጸጥ፡ ያደርጋልና።

፭፡ ከፀሐይ፡ በታች፡ ያየሁት፡ ክፉ፡ ነገር፡ አለ፡ እርሱም፡ከሹም፡ፊት፡የሚወጣው፡ግድፈት፡ነው።

፮፡ ስንፍና፡ በታላቅ፡ ማዕረግ፡ ላይ፡ ተሠራ፡ ባለጠጎች፡ግን፡በተዋረደ፡ስፍራ፡ይቀመጣሉ።

፯፡ ባሮች፡ በፈረስ፡ ላይ፡ ተቀምጠው፡ አየሁ፡ አለቆችም፡እንደ፡ባሮች፡በምድር፡ላይ፡ሲሔዱ።

፰፡ ጕድጓድ፡ የማሰ፡ ይወድቅበታል፡ ቅጥርንም፡ የሚያፈርስን፡ሰው፡እባብ፡ትነድፈዋለች።

፱፡ ድንጊያ፡ የሚያነሣ፡ ይታመምበታል፡ እንጨትም፡የሚፈልጥ፡ይሸነጠርበታል።

፲፡ ብረት፡ቢጐለድፍ፡ ባይስለውም፡ ኃይሉን፡ አብዝቶ፡ይፈጅበታል፡ጥበብ፡ግን፡ስራውን፡ለማከናወን፡ ትጠቅማለች።

፲፩፡ እባብ፡ ከነደፈች፡ በኋላ፡ ደጋሚ፡ መጥቶ፡ ቢደግምባት፡ለርሱ፡ትርፍ፡የለውም።

፲፪፡ የብልሐተኛ፡ አፍ፡ ነገር፡ጸጋ፡ናት፡የሰነፍ፡ከንፈሮች፡ግን፡ይውጡታል።

፲፫፡ የነገሩ፡ መጀመርያ፡ ስንፍና፡ ነው፡ ያፉም፡ፍጻሜ፡ክፉ፡ድንቍርና፡ነው።

፲፬፡ ሰነፍ፡ ነገሩን፡ያበዛል። ሰው፡የሚሆነውን፡አያውቅም፡ ከርሱም፡ በኋላ፡ የሚሆነውን፡ ማን፡ይነግረዋል።

፲፭፡ የሰነፎች፡ ድካም፡ ያደክመዋል፡ወደ፡ከተማ፡ መሔድ፡አያውቅምና።

፲፮፡ ወዮልሽ፡ አንቺ፡ አገር፡ ንጉሥሽ፡ ሕፃን፡ የሆነ፡ መኳንንትሽም፡ማልደው፡የሚበሉ።

፲፯፡ ንጉሥሽ፡ የከበርቴ፡ ልጅ፡ የሆነ፡ አገር፡የተመሰገንሽ፡ ነሽ፡ መኳንንትሽም፡ በምሳ፡ ጊዜ፡ የሚበሉ፡ ለብርታት፡ለስስትም፡አይደለም።

፲፰፡ ተግባር፡ በመፍታት፡ ክርክራ፡ ይዘብጣል፡በጅም፡መታከ፡ቤት፡ያፈሳል።

፲፱፡ ምሳቸውን፡ ለሣቅ፡ ያደርጉታል፡ ጸጅም፡ለሕያዋን፡ይሰታ። ሁሉንም፡በብር፡ይገዛሉ።

፳፡ ንጉሥን፡ በልብህ፡ አሳብህ፡ እንኳ፡ ቢሆን፡አትስደብ፡ በቤትህም፡ ማጀት፡ ባለ፡ ጸጋን፡ አትርገም። የሰማይ፡ ወፍ፡ ቃልህን፡ ይወስደዋልና፡ ባለ፡ ክንፎችም፡ነገርህን፡ይናገራሉ።

ምዕራፍ፡ ፲፩፡

፩፡ እንጀራህን፡ በውኃ፡ ላይ፡ ስደድ፡ ከብዙ፡ ቀን፡ በኋላ፡ታገኘዋለህና።

፪፡ ለሰባት፡ ፈንታ፡ ስጥ፡ ደግሞም፡ ለስምንት። በምድር፡ ላይ፡ የሚሆነውን፡ ክፉ፡ነገር፡ምን፡እንደሆነ፡ አታውቅምና።

፫፡ ደመናት፡ ዝናም፡ በመሉ፡ጊዜ፡በምድር፡ላይ፡ያፈሱታል። ዛፍም፡ወደ፡ደቡብ፡ ወይም፡ ወደ፡ መስዕ፡ ስፍራ፡ በወደቀች፡ ጊዜ፡ ዛፊቱ፡ በወደቀችበት፡ ስፍራ፡ከዚያ፡ትኖራለች።

፬፡ ነፋስ፡ የሚጠብቅ፡ አይዘራም፡ ደመናንም፡ የሚመለከት፡አያጭድም።

፭፡ የነፋስን፡ መንገድ፡ እንደታውቅ፡ እንዴት፡ እንደ፡ ሆነች፡ አፅንትስ፡ በርጕዝ፡ ሆድ፡ እንዴት፡ እንድ ትዋደድ፡እንደሁም፡ ዓለም፡ የሚሰራትን፡ የእግዚአብሔርን፡ስራ፡ሁሉ፡አታውቅም።

፯፡ ጧማልደ፡ ጀምረህ፡ ዘርህን፡ ዝራ፡ በማታም፡

እጅህን፡ አትኰርኵም። ማናቸው፡ እንዲበቅል፡ አታውቅምና፡ ወይም፡ ይህ፡ ወይም፡ ሁለቱ፡ባንድ፡መልካም፡ቢሆኑ።

፯፤ ብርሃን፡ ጣፋጭ፡ ነው፡ ለዓይንሥ፡ መልካም፡ ነው፡ፀሐይን፡ታይበት፡ዘንድ።

፰፤ ሰው፡ ግን፡ ብዙ፡ ዘመን፡ቢቀመጥ፡በሁሉም፡ደስ፡ቢለው፡የጨለማውን፡ ዘመን፡ ደግሞ፡ ያስብ፡ ዘንድ፡ ይገባዋል፡ብዙ፡ቀን፡ይሆናልና። የሚመጣው፡ነገር፡ሁሉ፡ከንቱ፡ነው።

፱፤ አንተ፡ ጕልማሳ፡ በሕፃንነትህ፡ ደስ፡ ይበለህ፡ በጕልማስነትህም፡ ወራት፡ ልብህን፡ ደስ፡ ይበለው፡ በልብህም፡ መንገድ፡ ሒድ፡ ዓይንህም፡ ባየው። ደግ፡ ግን፡ ከዚህ፡ ነገር፡ ሁሉ፡ በኋላ፡ እግዚአብሔር፡ ወደ፡ፍርድ፡እንዲያስነሣኽ፡አወቅ።

፲፤ ከልብህም፡ አዘንህን፡ አርቅ፡ ከሰውነትህም፡ክፉ፡ነገርን፡አውጣ። ሕፃንነትና፡ጕልማስነት፡ከንቱ፡ናቸው።

ምዕራፍ፡ ፲፪፤

፩፤ በሕፃንነት፡ኽ፡ ወራት፡ ፈጣሪኽን፡ አስብ፡ የጭንቀት፡ ቀን፡ ሳይመጣ፡ ደስም፡ አያሰኘኝም፡ የምትላቸው፡አመታት፡ሳይደርሱ።

፪፤ ፀሐይና፡ ብርሃን፡ ጨረቃና፡ ከዋክብትም፡ ሳይጨልሙ፡ደመናም፡ከዝናም፡በኋላ፡ይመለሳል።

፫፤ ቤት፡ ጠባቆች፡በሚንቀጠቀጡበት፡ቀን፡ኃያላንም፡ ሰዎች፡ ይዋረዳሉ፡ ፈጭችም፡ ዝም፡ ይላሉ፡ ጥቂቶች፡ ሁነዋልና፡ በመስኮትም፡ የሚመለከቱ፡ ይጨልማሉ።

፬፤ ወደ፡ ሌጋባይም፡ የሚወስዲት፡ ደጆች፡ ይዘጋሉ፡ የወፍጮውም፡ ድምፅ፡ ይላኳል፡ ድምፁም፡ እንደ፡ታናሽ፡ወፍ፡ ይሆናል፡ዜማም፡የሚጮሁ፡ልጆች፡ ሁሉ፡ ዝግ፡ ይላሉ።

፭፤ ደግሞም፡ ቀናታውን፡ መንገድ፡ መውጣት፡ ይፈራሉ፡ በመንገድም፡ ይደነግጣሉ። ለውዝም፡ ታብባለች፡ አንበጣም፡ እንደ፡ ሸክም፡ ትከብዳለች፡ ፈቃድም፡ ይጠፋል። ሰው፡ ወደ፡ ዘለዓለሙ፡ ቤት፡ ይሔዳልና፡ አለቃሾችም፡ በአደባባይ፡ ይዞራሉ።

፮፤ የብሩ፡ ድሪ፡ ሳይበጠስ፡ የወርቁም፡ኩስኩስት፡ ሳትፈጭ፡ ማድጋው፡ በምንጭ፡ ላይ፡ ሳይሰበር፡ መንኰራኵሩም፡ በጕድጓድ፡ ላይ፡ ሳይሰበር።

፯፤ መሬትም፡ ወደ፡ ነበረበት፡ ወደ፡ ምድር፡ ይመለሳል፡ መንፈስም፡ ወደ፡ ሰጠው፡ ወደ፡ እግዚአብሔር፡ ይመለሳል።

፰፤ ሁሉም፡ ከንቱ፡ ነው፡ ሰባኪው፡ አለ። ሁሉም፡ የከንቱ፡ ከንቱ፡ ነው።

፱፤ ሰባኪውም፡ ጠቢብ፡ ስለ፡ ሆነ፡ ለሕዝቡ፡ ዕውቀት፡ አስተማረ፡ ተግቶም፡ ፈለገ፡ እርሱም፡ ኢያሰበ፡ ብዙ፡ ምሳሌ፡ አሰማማ።

፲፤ ሰባኪው፡ ያማረውን፡ ነገር፡ ፈለገ፡ የተጻፈውም፡ የቀና፡ እውነተኛ፡ ነገር፡ ነው።

፲፩፤ የጠቢባን፡ ነገር፡ እንደ፡ ቸካል፡ ናት፡ በጉባዮችም፡ መምህራን፡ እንደ፡ ተቸነከረች፡ ችንካር፡ ካንድ፡ ጠባቂ፡ የተሰጠች፡ ናት።

፲፪፤ ልጄ፡ ሆይ፡ ከዚህም፡ በላይ፡ አብዝተህ፡ ተመከር። ብዙ፡ መጻሕፍት፡ ለማሰማማት፡ ፍጻሜ፡ የለውምና፡ እጅግም፡ ፍልስፍ፡ መሆን፡ ሰውነትን፡ ያደክማል።

፲፫፤ የነገሩን፡ ሁሉ፡ ፍጻሜ፡ እንስማ። እግዚአብሔርን፡ ፍራ፡ ትእዛዙንም፡ ጠብቅ፡ ይህ፡ የሰው፡ ሁለንተናው፡ ነውና።

፲፬፤ እግዚአብሔር፡ ስራን፡ ሁሉ፡ ወደ፡ ፍርድ፡ ያመጣዋልና፡ የተሰወረውንም፡ ነገር፡ ሁሉ፡ መልካምም፡ ቢሆን፡ ክፉም፡ ቢሆን።

ተፈጸመ፡ መጽሐፈ፡ መክብብ።

መጽሐፈ ፡ መኃልየ ፡ መኃልይ ፡ ዘሰሎሞን።

ምዕራፍ፡ ፩፤

፩፤ መኃልየ፡መኃልይ፡ዘሰሎሞን።

፪፤ ባፉ፡ መሳም፡ ይሳመኝ፡ ውድህ፡ ከወይን፡ ይልቅ፡ መልካም፡ ነውና።

፫፤ ሽታህ፡ ከሽቱ፡ ሁሉ፡ ያማረ፡ ነው። ስምህ፡ የሚፈስ፡ ሽቱ፡ ነው፡ ስለዚህ፡ ቈነጃጅት፡ ወደዱህ።

፬፤ ሳበኝ፡ካንተም፡ በኋላ፡ እንሩጽ። ንጉሡ፡ ወደ፡ ቃቤቱ፡ አገባኝ። ባንተ፡ ደስ፡ ይለናል፡ ሐሤትም፡ እናደርጋለን። ከወይን፡ ይልቅ፡ አብልጠን፡ ውድህን፡ እናስባለን። ቅኖች፡ አንተን፡ ይወዱሃል።

፭፤ እላንተ፡ የየሩሳሌም፡ ልጆች፡ እኔ፡ ጥቁር፡ ነኝ። ነገር፡ ግን፡ ውብ፡ ነኝ። እንደ፡ ቄዳር፡ ድንኳኖች፡ እንደ፡ ሰሎሞን፡ መጋረጃች።

፮፤ እኔን፡ አትዩ፡ እኔ፡ ጥቁር፡ ስለ፡ ሆንሁ፡ ፀሐይ፡ መልኬን፡ አክስሎታልና። የናቴ፡ ልጆች፡ ተጸሉኝ፡ የወይን፡ ቦታ፡ ጠባቂም፡ አደረጉኝ። ነገር፡ ግን፡ የወይኔን፡ቦታ፡ አልጠበቅሁም።

፯፤ አንተ፡ ነፍሴ፡ የወደደችህ፡ ንገረኝ፡ ወዴት፡ ታሰማራለህ፡ በቀትርስ፡ ጊዜ፡ ወዴት፡ ትጠብቃለህ፡ ስለ፡ ምን፡ ከባልንጀሮችህ፡ መንጋ፡ በኋላ፡ልቅበዘብዝ።

፰፤ አንቺ፡ በሴቶች፡ ዘንድ፡ የተዋብሽ፡ ካላወቅሽ፡ አንቺ፡ የመንጎችን፡ ፍለጋ፡ ተከተለሽ፡ ውጭ፡ የፍየሎች፡ ግልገሎችሽም፡ በእረኞች፡ ማደሪያ፡ አጠገብ፡ አሰማሪ።

፱፤ በፈርዖን፡ በሠረገሎች፡ ፈረስ፡ መሰልሁሽ፡ ወዳጄ፡ ሆይ።

፲፤ የጉንጭሽ፡ ውበት፡ በከበረ፡ ደንጊያ፡ እጅግ፡ ያማረ፡ ነው፡ አንገትሽም፡ በወርቅ፡ ድሪ።

፲፩፤ የወርቅ፡ ጉትቻ፡ እናድርግልሽ፡ ባለብር፡ ጉብር።

፲፪፤ ንጉሡ፡ ሊበላ፡ በተቀመጠ፡ ጊዜ፡ የኔ፡ ናርዶስ፡ የሽቱውን፡ መዓዛ፡ ሰጠ።

፲፫፤ ወዳጄ፡ እንደ፡ ከርቤ፡ ቋጣሮ፡ ለኔ፡ ነው። በጡቶቼ፡ መካከል፡ ያርፋ።

፲፬፤ ወዳጄ፡ ዘለላ፡ እንደሚመስል ፡ አበባ፡ ለኔ፡ ነው፡ በእንግዲ፡የወይን፡ቦታ፡ያለው።

፲፭፤ እነሆሽ፡ አንቺ፡ ወዳጄ፡ ሆይ፡ ውብ፡ ነሽ። እነሆ፡ አንቺ፡ ያማረሽ፡ ነሽ፡ ዓይኖችሽም፡ ርግቦች፡ ናቸው።

፲፮፤ እነሆ፡ አንተ፡ ወዳጄ፡ ሆይ፡ ውብ፡ ነህ፡ ውብም፡ ነህ፡ አልጋችንም፡ ለምለም፡ ሸንበር፡ ነው።

፲፯፤ የቤታችን፡ ከርከራ፡ የሊባኖስ፡ ዛፍ፡ ነው፡ የናሳችንም፡ ጥግ፡ በጽድ፡ እንጨት፡ የተለበጠ፡ ነው።

ምዕራፍ፡ ፪፤

፩፤ እኔ፡ የሣሮን፡ጽጌረዳ፡ ነኝ፡ የቈላም፡ ሱፍ፡ነኝ።

፪፤ በሾህ፡ መካከል፡ እንደለ፡ ሱፍ፡ ወዳጄ፡ በቈነጃጅት፡ መካከል፡ እንደሁ፡ ናት።

፫፤ በዱር፡ እንደለ፡ እንኮይ፡ ወዳጄም፡ በልጆች፡ መካከል፡ እንደሁ፡ ነው። በጽላው፡አቀመጥ፡ዘንድ፡ ወደድሁ፡ ተቀመጥሁም፡ ፍሬውም፡ በጕሮሮዬ፡ ጣፋጭ፡ ነው።

፬፤ ወደ፡ ጸጂም፡ ቤት፡ አገባኝ፡ አላማውም፡ በላዬ፡ ፍቅር፡ ነበር።

፭፤ በወይን፡ ቂጣ፡ አጽኑኝ፡ ቱፋኅም፡ አሲዛችሁ፡ አስቀምጡኝ፡ በፍቅሩ፡ ተነድፌ፡ ታመሚ፡ያለሁና።

፮፤ ግራው፡ ከራሴ፡ በታች፡ ናት፡ ቀኙም፡ ታቅፈኛለች።

፯፤ እላንተ፡ የየሩሳሌም፡ ልጆች፡ አምላችኋለሁ፡ በዋላ፡ በምድረ፡ በደም፡ ምደቋ፡ እላንተ፡ ወዳጄን፡ እንደታስነሡዋትና፡ እንደታውክዋት፡ እርሱዋ፡ ወደ፡ አስክትነሣ፡ድረስ።

፰፤ የወዳጄ፡ ቃል፡ እነሆ፡ ይመጣል፡ በተራራ፡ ላይ፡ ሲዘል፡ በኮረፍታ፡ ላይም፡ ሲወረወር።

፱፤ ወዳጄ ፡ ምደቋ ፡ ይመስላል ፡እንደ ፡ ዋላም፡ ግልግል። እነሆ፡ እርሱ፡ ከቅጥራችን፡ በኋላ፡ ቁሞዋል፡ በመስኮቱ፡ ሲጉበኝ፡ በዓይነ፡ርግብም፡ሲመለከት።

፲፤ ወዳጄ፡ መለሰልኝ፡ አለም። አንቺ፡ ወዳጄ፡ ተነሺ። አንቺ፡ ውበቴ፡ ወዲህ፡ ነዪ።

፲፩፤ እነሆ፡ ክረምት፡ አለፈ። ዝናምሁ፡ አለፈ፡ ወደ፡ ኋላውም፡ ተመለሰ።

፲፪፤ አበባ፡ በምድር፡ ተገለጠ፡ የዝማሬም፡ ጊዜ፡ ደረሰ፡ የዋልያም፡ ቃል፡ በምድራችን፡ ተሰማ።

፲፫፤ በለስ፡ ጨበጨበ፡ ወይናችም፡አበቡ፡ ጊዜ፡ የሽተታቸውን፡ መዓዛ፡ ሰጡ። ተነሺ፡ አንቺ፡ ወዳጄ፡ አንችም፡ ውበቴ፡ ነዪ።

፲፬፤ ርግቤ፡ ሆይ፡ ከዋሻውና፡ ከደንጊያው፡ ንቃ፡ መሸሸጊያ፡ መልክሽን፡ አሳዪኝ፡ ድምፅሽንም፡ አሰሚኝ። ድምፅሽ፡መልካም፡ፊትሽም፡ያማረ፡ነውና።

፲፭፤ ቀበሮችን፡ አፅምደችሁ ፡ ያዙልኝ ፡ ጥቃቅኑንም፡ቀበሮች፡ የወይናችነን፡ ቦታ፡የሚያጠፉትን፡ ወይናችን፡ አብበዋልና።

፲፮፤ ወዳጄ፡ ለኔ፡ ነው፡ እኔም፡ ለርሱ፡ ነኝ፡ በጽጌረደው፡ መካከል፡ ለሚጠብቀው።

፲፯፤ ቀኑ፡ እስኪነፍስ ፡ ድረስ ፡ ጽላውም፡ እስኪሸሽ። አንተ፡ ተመልሰ፡ ወዳጄ ፡ ሆይ ፡ ምደቋዬቱንም፡ ምሰል፡ወይም፡የዋላውን፡ግልገል፡ በተራራ፡ ላይ።

ምዕራፍ፡ ፫፤

፩፤ በሌሊት፡ በምንጻፌ፡ ላይ ፡ ነፍሴ፡ የወደደችውን፡ ፈለግሁ። ፈለግሁት፡ አላገኘሁበትም።

፪፤ እነሣለሁ፡ በከተማው፡ በገበያውና፡ ባደባባይም፡ ነፍሴ ፡ የወደደችውን ፡ እፈልጋለሁ። ፈለግሁት፡ አላገኘሁትም።

፫፤ አገሩን፡ የሚጠብቁ ፡ ጠባቆች ፡ አገኙኝ፡ አልኋቸውም፡ ያነን፡ ነፍሴ፡ የወደደችውን፡ አያችሁልኝን።

፬፤ ከርሳቸውም፡ ጥቂት፡ አልፌ፡ነፍሴ፡ የወደደችውን፡ አገኘሁት፡ተጠማጥሜም፡ ያዝሁት፡አልተውሁትምም፡ ወደናቴ፡ ቤት፡ እስካገባው ፡ ድረስ፡ ወደ፡ ወለደችኝም፡እልፍኝ።

፭፤ እላንተ፡ የየሩሳሌም፡ ልጆች ፡ አምላችኋለሁ፡ በዋላና፡ በበረሀ፡ ምደቋ፡ ውደን፡ እላንተ፡ እንደታስነሡዋትና፡ እንደታቀምዋት፡ እርሰዋ ፡ ወደ፡ እስክትነሣ፡ ድረስ።

፮፤ ይህች፡ ከምድረ፡ በዳ፡ እንደ፡ ጢስ፡ ዓምድ፡ የወጣችው፡ ማናት፡ ሽታዋ ፡ እንደ ፡ ከርቤና ፡ እንደ፡ ዕጣን ፡ የሆነው ፡ ከልዩ፡ ልዩም ፡ ከነጋደ ፡ ጣፋጭ፡ ቅመም፡ ሁሉ፡ የሚሆነው።

፯፤ እነሆ ፡ በሰሎሞን፡ አልጋ፡ ዙርያ ፡ ስድሳ ፡ ኃያላን፡ ከእሥራኤል፡ ኃያላን።

፰፤ ሁሉም፡ሰይፍ፡የያዙ፡ሰልፍ፡አዋቆች፡ናቸው። ከርሳቸው ፡ ሰው፡ ሁሉ፡ ሰይፉ፡በወገቡ፡ ነው፡ በሌት፡ ከሚወድቀው ፡ ፍርሃት፡ የተነሣ።

፱፤ ንጉሡ፡ ሰሎሞን ፡ ለርሱ ፡ መሸከሚያ፡ እስፉ፡ ከሊባኖስ፡ እንጨት።

፲፤ አዕማዱን፡ የብር ፡ አደረገ ፡ መደገፊያውንም፡ የወርቅ። መቀመጫውንም፡ የቀይ፡ሐር። ውስጡ፡ በየሩሳሌም ፡ ልጆች፡ ፍቅር፡ የተጠለፈ፡ ነበር።

፲፩፤ እላንተ፡ የጽዮን፡ ልጆች፡ውጡ፡ለንጉሡ፡ሰሎሞን፡ እናቱ፡ በሰርጉ፡ቀንና፡ በልቡ፡ደስታ፡ቀንም፡ያደረገችለትን፡አክሊል፡ እዩ።

ምዕራፍ፡ ፬፤

፩፤ አንቺ፡ ወዳጄ፡ እነሆ፡ አንቺ፡ ውብ፡ ነሽ፡ እነሆ፡ አንቺ፡መልካም፡ ነሽ። ዓይኖችሽ፡ እንደ፡ ርግቦች፡ናቸው፡ከመሸፈኛሽ፡ውሥጥ። ጸጒርሽ፡ከገለዓድ። ተራራ፡ እንደሚወርደው፡ እንደ፡ ፍየል፡ መንጋ፡ ነው።

፪፤ ጥርሶችሽ፡ ታፀበው፡ እንደ፡ ወተት፡ እንደ፡ ተሸለቱ፡ መንጎች፡ ናቸው፡ ሁሉ፡ መንታ፡ እንደ፡ ወለዱት፡ ከርሳቸውም፡ መካን፡ የሌለባቸው።

፫፤ ከንፈሮችሽ፡ እንደ፡ ቀይ፡ ሐር፡ ፈትል፡ ናቸው፡ ነገርሽም፡ ጽፉጥ፡ ነው። ጒንጭና፡ ጒንጭሽ፡ ከመሸፈኛሽ፡ ውሥጥ፡ እንደ፡ ሮማን፡ ግማሽ፡ ናቸው።

፬፤ አንገትሽ፡ እንደ፡ ዳዊት፡ ግምብ፡እንደ፡ ጋሻ፡ጦር፡ መስቀያ፡ እንደተሰራው። ሺኽ፡ ጋሻ፡ተንጠልጥሎበታል፡ የኃያላንም፡ ሰላት፡ ሁሉ።

፭፤ ሁለቱ፡ ጡቶችሽ፡ እንደ፡ ምዳቋ፡ ጡቶች፡ ናቸው፡ መንታ፡ እንደ፡ ያዘች፡ በሱፍ፡ አበባ፡ መካከል፡ እንደ፡ ተሰማራች።

፮፤ ቀኑ፡እስኪነፍስ፡ጽላው፡እስኪያልፍ፡ድረስ፡ወደ፡ ቀርቤ፡ ተራራ፡ እሔዳለሁ፡ ወደ፡ ዕጣንም፡ ኮረብታ።

፯፤ ሁለንተናሽ፡ ውብ፡ ነው፡ወዳጄ፡ሆይ፡ነውርም፡ የለብሽም።

፰፤ አንቺ፡ ሙሽራ፡ ከሊባኖስ፡ ከኔ፡ ጋራ፡ ነዪ። ከሊባኖስ፡ ከኔ፡ ጋራ፡ ነዪ። ከአማና፡ ራስ፡ ተመልከቺ፡ ከሳኒር፡ ራስና፡ከኤርሞን። ከአንበሶች፡ መኖሪያ፡ከነብሮችም፡ ተራራ።

፱፤ እቴ፡ ሙሽራ፡ሆይ፡ልቤን፡ማረክሽው። ልቤን፡ ማረክሽው፡ ባንድ፡ ዓይንሽና፡ ባንገትሽ፡ ድሪ።

፲፤ እቴ፡ ሙሽራ፡ሆይ፡ፍቅርሽ፡ ምንኛ፡ መልካም፡ ነው፡ ፍቅርሽ፡ ከወይን፡ ይሻላል። የቅባትሽም፡ ሽታ፡ ከሽቱ፡ሁሉ፡ ይበልጣል። ሙሽራዬ፡ከንፈርሽ፡የማር፡ ወለላ፡ ያንጠበጥባል።

፲፩፤ ከመላስሽም፡ በታች፡ ማርና፡ ወተት፡ ነው። የልብስሽም፡ ሽታ፡ እንደ፡ ሊባኖስ፡ ሽታ፡ ነው።

፲፪፤ እቴ፡ ሙሽራዬ፡የተቈለፈ፡ ገነት፡ ነሽ፡ የተዘጋ፡ አታክልትና፡ የታተመ፡ ምንጭ።

፲፫፤ አታክልትሽ፡ሮማንና፡የተመረጠ፡ፍሬ፡ እንኮይና፡ ናርዶስ፡ ያለበት፡ የተድላ፡ ገነት፡ ነው።

፲፬፤ ናርዶስና፡ሳፍራን፡የሽቱ፡ሸንበቆና፡ቀረፋ፡ ከልዩ፡ ልዩ፡ መቀር፡ ጋራ፡ ከርቤና፡ ቀሰብም፡ ከክቡር፡ሽቱ፡ ሁሉ፡ ጋራ።

፲፭፤ የገነት፡ ምንጭ፡ ሆይ፡ የሕይወት፡ ውኃ፡ ጒድጓድ፡ ከሊባኖስ፡ የሚፈስ።

፲፮፤ የሰሜን፡ነፋስ፡ ሆይ፡ተነሣ፡የደቡብም፡ነፋስ፡ በገነቴ፡ላይም፡ንፈስ፡ ሽቱው፡ ይፈስ፡ ዘንድ። ወዳጄ፡ ወደ፡ ገነቱ፡ ይውረድ፡ መልካሙንም፡ ፍሬ፡ ይብላ።

ምዕራፍ፡ ፭፤

፩፤ እቴ፡ ሆይ፡ ሙሽራዬ፡ ወደ፡ ገነቴ፡ ገባሁ። ከርቤዬንም፡ ከሽቱዬ፡ ጋራ፡ለቀምሁ። ወለላዬንና፡ ማሬንም፡ በላሁ፡ ጸጁንና፡ ወተቴን፡ ጠጣሁ። ባልንጀሮቼ፡ ሆይ፡ ብሉ፡ ጠጡ፡ ወዳጆቼ፡ ሆይ፡ እጅግ፡ ጠጡ፡ እስክትረኩ፡ ድረስ።

፪፤ እኔ፡ ተኝቻለሁ፡ ልቤ፡ ግን፡ ነቅትዋል። የወዳጄ፡ ቃል፡ ነው፡ እርሱም፡ ደጁ፡ይመታል። ክፈችልኝ፡እቴ፡ ሆይ፡ አንቺ፡ ወዳጄ፡ ርግቤ፡ ሆይ፡ መደምደሚያዬ። በራሴ፡ ጠል፡መልተበታልና፡ ቍንደላዬም፡ የሌት፡ ነጠብጣብ።

፫፤ ቀሚሴን፡ አወጣሁ፡ እንዴት፡ እለብሰዋለሁ። እግሬን፡ ታፀብሁ፡ እንዴት፡ አሳድፈዋለሁ።

፬፤ ወዳጄ፡ በቀዳዳ፡እጁን፡ ሰደደ፡አንጀቴም፡ስለርሱ፡ ተወከ።

፭፤ ለወዳጄ፡እከፍትለት፡ዘንድ፡ተነሣሁ። እጆቼ፡ ከርቤ፡ አፈሰሱ፡ ጣቶቼም፡ ፈሳሽ፡ ከርቤ፡ አንጠበጠቡ፡ በደጁ፡ መወርወሪያ፡ ላይ።

፮፤ ለወዳጄ፡ ከፈትሁለት፡ወዳጄም፡ፈቀቅ፡አለ፡ አለፈም። ነፍሴ፡ በቃሉ፡ ደነገጠች። ፈለግሁት፡ አላገኘሁትምም። ጸራሁት፡ አልመለሰልኝምም።

፯፤ ባገር፡ የሚዞሩ፡ ጠባቆች፡ አገኙኝ፡ መቱኝ፡ አቈሰሉኝ። ቅጥር፡ ጠባቆችም፡ መሸፈኛዬን፡ወሰዱ።

፰፤ እላንተ፡ የየሩሳሌም፡ ልጆች፡ አምላችኋለሁ፡ ወዳጄን፡ ያገኛችሁት፡እንደሆነ፡ ንገሩት፡ እኔ፡ከፍቅር፡ የተነሣ፡ ከበቼ፡ እንደ፡ ታመምሁ።

፱፤ አንቺ፡ በሴቶች፡ዘንድ፡ የተዋብሽ፡ወዳጅሽ፡ምንድር፡ ነው፡ ከሌላ፡ ወዳጅ፡ይልቅ። ማነው፡ወዳጅሽ፡ ከሌላ፡ ወዳጅ፡ ይልቅ፡ ይህነን፡ የሚያህል፡ አምለሽናልና።

፲፤ ወዳጄ፡ ነጭና፡ ቀይ፡ ነው። ከእልፍ፡የተመረጠ፡ ነው።

፲፩፤ ራሱ፡ ምዝምዝ፡ ወርቅ፡ ነው። ቍንደላው፡ የተዘረፈረፈ፡ነው፡ ጥቁር፡ እንደ፡ ቁራ፡ ጥቍረት።

፲፪፤ ዓይኖቹ፡ የርግብ፡ ናቸው፡ በፈሳሽ፡ ውኃ፡ አጠገብ። በወተት፡ይታጠባሉ፡ በምላት፡ አጠገብ፡ተቀምጠው።

፲፫፤ ጒንጭና፡ጒንጩ፡ እንደ፡ ሽቱ፡ መደብ፡ናቸው፡ በርሱም፡ የሽቱ፡ አታክልት፡ኩርባ፡ አለበት። ከንፈሮቹ፡እንደ፡ አበቦች፡ ፈሳሽ፡ ከርቤ፡ ያንጠበጥባሉ።

፲፬፤ እጆቹ፡ እንደ፡ ወርቅ፡ ቀለበት፡ ናቸው፡ በሪል፡ የሞሉ። አካሉ፡ ብልሐተኛ፡ እንደ፡ ሰራው፡ የዝሆን፡ ጥርስ፡ ነው፡ በሳጺርስ፡ ያጌጸ።

፲፭፤ ጭኑና፡ ጭኑ፡ የእብነ፡ በረድ፡ አዕማድ፡ ናቸው፡ በምዝምዝ፡ወርቅ፡ ደገፍ፡የተመሠረቱ። መልኩ፡እንደ፡ ሊባኖስና፡ እንደ፡ ቄድሮስ፡ዛፍ፡ የተመረጸ፡ነው።

፲፮፤ ጒሮሮው፡ እጅግ፡ ጸፋጭ፡ ነው፡ ሁለንተናውም፡ የከበረ፡ ነው።

፲፯፤ ይህ፡ ነው፡ ወዳጄ፡ ባልንጀራዬም፡ ይህ፡ ነው፡ እላንተ፡ የየሩሳሌም፡ልጆች።

ምዕራፍ፡ ፮፤

፩፤ አንቺ፡ በሴቶች፡ዘንድ፡ የተዋብሽ፡ ሆይ፡ ወዳጅሽ፡ ወዴት፡ ሔደ። ወዳጅሽ፡ ወዴትስ፡ ፈቀቅ፡ አለ፡ካንቺ፡ ጋራ፡ እንፈልገው፡ ዘንድ።

፪፤ ወዳጄ፡ወደ፡ገነቱ፡ወደ፡ሽቱው፡ መደብ፡ገነቱን፡ ይጠብቅ፡ ዘንድ፡ አበባም፡ ይሰበስብ፡ ዘንድ፡ ወረደ።

፫፤ እኔ፡ ለወዳጄ፡ ነኝ፡ወዳጄም፡ለኔ፡ነው፡ አበባውን፡ የሚጠብቅ።

፬፤ ወዳጄ፡ ሆይ፡ አንቺ፡ ውብ፡ ነሽ፡ እንደ፡ ቲርጻና፡ እንደ፡ የሩሳሌም፡ የደመቅሽ፡ ነሽ። እንደ፡ከቢ፡ ጦር፡ ታስደነግጪለሽ።

፭፤ ዓይንሽን፡ ከፊቴ፡ መልሺ፡ እርሳቸው፡ አውከውኛልና። ጸጒርሽ፡ከገለዓድ፡እንደ፡ወረዱት፡እንደ፡ ፍየሎች፡ መንጋ፡ ናቸው።

፮፤ ጥርሶችሽ፡እንደ፡ በግ፡መንጋ፡ ናቸው፡ታፀበው፡ እንደ፡ወጡት፡ሁሉ፡መንታ፡እንደ፡ ያዙ፡ መካንም፡ የለባቸውም።

፯፤ ጒንጭሽ፡ እንደ፡ ሮማን፡ ግማሽ፡ ነው፡ከመሸፈኛሽ፡ውሥጥ።

፰፤ ንግሥታቱ፡ ስድሳ፡ ናቸው፡ ቁባቶቹም፡ ሰማንያ፡ ቈነጃጅቱ፡ ግን፡ ቍጥር፡ የላቸውም።

፱፤ ርግቤ፡ አንዲት፡ ናት፡ መደምደሚያዬም፡አንዲት፡ ናት። ለናትዋ፡ አንዲት፡ ናት፡ ለወለደቻትም፡ የተመረጸች፡ ናት። ልጆችም፡ ባዩዋት፡ ጊዜ፡ አመሰገንዋት፡ ንግሥታትና፡ ዕቁባትም፡ ምስጋና፡ሰጥዋት።

፲፤ ይህች፡ ማናት፡ እንደ፡ ማለዳ፡ ብርሃን፡ የምትጐበኝ፡ እንደ፡ ጨረቃ፡ የተዋበች፡ እንደ፡ ፀሓይም፡ የጸራች፡ እንደ፡ ከቢም፡ ጦር፡ የምታስፈራ።

፲፩፤ ወደ፡ ገውዝ፡ ገነት፡ ወረድሁ፡ የወንዝን፡ ጨፈ፡ አይ፡ ዘንድ። ወይኑ፡አብቦ፡ እንደሆነ፡ሮማኑም፡አፈርቶ፡ እንደሆነ፡ እመለከት፡ዘንድ።

፲፪፤ አላወቅሁም፡ነፍሴ፡ በከበረው፡ ሕዝቤ፡ ሠረገላ፡ ላይ፡ እንደሰቀመጠችኝ።

ምዕራፍ፡ ፯፤

፩፤ ተመለሺ፡ ተመለሺ፡ አንቺ፡ ሱላሚት። ተመለሺ፡ ተመለሺ፡ እናይሽ፡ ዘንድ። ምን፡ ታያላችሁ፡በሱላሚቱ። እርስዋ፡ እንደ፡ማሃናይም፡ክብ፡ዘፈን፡ ናት።

፪፤ የጫማሽ፡አካሔድ፡ምንኛ፡ውብ፡ ነው፡ አንቺ፡ የመኰንን፡ልጅ። የዳሌሽ፡አቀማመጥ፡ የዕንቍ፡አቀማመጥ፡ ይመስላል፡ በአንጥረኛ፡ እጅ፡ የተሰራ።

፫፤ እንብርትሽ፡የተነጠጠ፡ጽዋ፡ ነው፡ ጠጅ፡የማይጐድልበት። ሆድሽ፡እንደ፡ስንዴ፡ነው፡ ባበባ፡ የታጸረ።

፬፤ ሁለቱ፡ ጡቶችሽ፡ እንደ፡ ምዳቋ፡ ሁለት፡ መንታ፡ ግልገሎች፡ ናቸው።

፭፤ አንገትሽ፡ እንደ፡ ዝሆን፡ ጥርስ፡ ግምብ፡ ነው። ዓይኖችሽ፡ እንደ፡ ውኃ፡ መታጠቢያ፡ በሔሰቦንና፡ በባትረቢ፡ ደጅ፡ አጠገብ። አፍንጫሽ፡ እንደ፡ ሊባኖስ፡ ግምብ፡ ወደ፡ ደማስቀስ፡ እንደ፡ የሚያሳየው፡ ነው።

፮፤ ራስሽ፡ በላይሽ፡እንደ፡ ቀርሜሎስ፡ተራራ፡ነው፡ የራስሽም፡ ጸጒር፡ ጒንጒን፡ እንደ፡ ቀይ፡ ሐር፡ ነው፡ንጉሥ፡ በጒንጒን፡ቍንደላ፡ የታሠረ፡ነው።

፯፤ መልክሽ፡ ምንኛ፡ ውብ፡ ነው፡ ውድሽስ፡እንደ፡ ምን፡ ነው፡ ፍቅር፡ ሆይ፡ በደስታሽ።

፰፤ ይህ፡ ቁመትሽ፡የሰሌን፡ ዛፍ፡ ይመስላል፡ ጡቶችሽም፡ የወይን፡ ዘለላ፡ ይመስላሉ።

፱፤ ወደ፡ ሰሌን፡ ዛፍ፡ እወጣለሁ፡ ጫፎችዋንም፡ እይዛለሁ፡ አልሁ። ጡቶችሽ፡ እንደ፡ ወይን፡ዘለላ፡ይሁኑ፡ ያፍንጫሽም፡ ሽታ፡ እንደ፡ ትርንጎ።

፲፤ ጒሮሮሽ፡ እንደ፡ ማለፊያ፡ ጸጅ፡ ነው፡ በወዳጄ፡ ጒሮሮ፡ በደስታ፡ ተወርውሮ፡ የሚጨለጥ፡ የሚተኙትን፡ ከንፈሮች፡ ይናገሩ፡ ዘንድ፡ የሚያደርግ።

፲፩፤ እኔ፡ ለወዳጄ፡ ነኝ፡ የርሱም፡ ምኞት፡ ወደኔ፡ ነው።

፲፪፤ ወዳጄ፡ ሆይ፡ ና፡ ወደ፡ ምድረ፡በዳ፡ እንውጣ፡ በመንደርም፡ እንቀመጥ።

፲፫፤ ወደ፡ ወይኑ፡ ቦታ፡ እንማልድ፡ ወይኑም፡ጨብጭቦ፡ እንደሆነ፡ እንደ፡ አበባውም፡ ፍሬ፡ አንጠልጥሎ፡ እንደሆነ፡ ሮማኑም፡ አብቦ፡ እንደሆነ። ከዚያ፡ ወደን፡ እሰጥሃለሁ።

፲፬፤ እንኮይ፡ መዓዛውን፡ሰጠ። በደጃችን፡መልካሙን፡ ፍሬ፡ ሁሉ፡ አዲሱንና፡አሮጌውንም፡ ጠበቅሁልህ፡ ወዳጄ፡ ሆይ።

ምዕራፍ፡ ፰፤

፩፤ ምነው፡ አንተ፡ የእናቴን፡ ጡት፡ እንደጠባ፡እንደ፡ ወንድሜ፡ በሆንህ፡ በሜዳ፡ባገኘሁህ፡ጊዜ፡ በሳምሁህ፡ ከዚያም፡ ጋራ፡ ማንም፡ ባልናቀኝም፡ ነበር።

፪፤ መርቼ፡ ወደናቴ፡ ቤት፡ አገባሃለሁ፡ ከዚያም፡ አንተ፡ ታስተምረኛለህ፡ እኔም፡ ከመልካሙ፡ ጸጅ፡ አጠጣሃለሁ፡ ከሮማኔም፡ ውኃ።

፫፤ ግራው፡ከራሴ፡በታች፡ትሁን፡ቀኙም፡ትቀፈኝ።

፬፤ እላንተ፡ የየሩሳሌም፡ ልጆች፡ አምላችኋለሁ፡ ወዳጄን፡ እንዳታስነሥዋትና፡ እንዳታቀምዋት፡ እርስዋ፡ ወደ፡ እስክትነሣ፡ ድረስ።

፭፤ ማናት፡ ይህች፡ በወዳጅዋ፡ላይ፡ተደግፋ፡ ከምድረ፡በዳ፡ የምትወጣው። ከእንኮይ፡ ዛፍ፡ በታች፡ አስነሣሁህ፡ ከዚያ፡ እናትህ፡ ወለደችህ። ከዚያ፡ አምጣ፡ እናትህ፡ ወለደችሁ።

፮፤ እንደ፡ ቀለበት፡ ማኅተም፡ በልብህ፡ አኑረኝ፡ እንደ፡ ማኅተምም፡ በክንድህ። ፍቅር፡ እንደ፡ ሞት፡ የበረታች፡ ናትና፡ ቅንዓትዋም፡ እንደ፡ ሢኦል፡ የ

ጸኖች፡ ናት። ፍምዋ፡ እጅግ፡ የሚነድ፡የእሳት፡ፍም፡ ነው፡ እንደ፡ እግዚአብሔር፡ ነበልባል።

፯፤ ብዙ፡ውኃ፡ ፍቅርን፡ያጠፋ፡ዘንድ፡አይችልም፡ ፈሳሾችም፡አያሠጥሙዋትም። ሰው፡የቤቱን፡ንብረ ት፡ ሁሉ፡ ስለ፡ ፍቅር፡ ቢሰጥ፡ በጣም፡ ይንቁታል።

፰፤ እኛ፡ ጡት፡የሌላት፡ ታናሽ፡ እት፡አለችን። በእ ታችን፡ ምን፡ እናድርግ፡ እርስዋን፡ ለማጨት፡ በተና ገረበት፡ ቀን።

፱፤እርስዋ፡ቅጽር፡ብትሆን፡የብር፡ግምብ፡በላይዋ፡ እንሥራ። ደጅም፡ ብትሆን፡ በቄድሮስ፡እንጨት፡እን ከበባት።

፲፤ እኔ፡ ቅጽር፡ ነኝ፡ ጡቶቼም፡ እንደ፡ ግምብ ፡ ናቸ ው። የዚያን፡ ጊዜ፡ በፊቱ ፡ ሰላም፡ እንደምታገኝ፡ ሆ ንሁ።

፲፩፤ ለሰሎሞን፡ በበዓል፡ ሃሞን ፡ የወይን፡ ቦታ፡ ነበረው። የወይኑንም፡ቦታ፡ለጠባቂዎች፡ሰጠው፡ሰው፡ ሁሉ፡ በፍሬው፡ ሺኽ፡ ብር፡ እንዲያመጣለት።

፲፪፤ የኔ፡ ያለኝ፡የወይን፡ቦታ፡በፊቴ፡ነው። አሥሩ፡ መቶ፡ ላንተ፡ ይሁን፡ ሰሎሞን፡ ሆይ፡ሁለቱ፡መቶም፡ ፍሬውን፡ ለሚጠብቁ፡ ይሁን።

፲፫፤ በገነቱ፡ የምትቀመጪ፡ ሆይ፡ ባልንጀሮች፡ ወደ ንች፡ያደምፃሉ። ቃልሽን፡አሰሚኝ።

፲፬፤ ወዳጄ፡ ሆይ፡ ቀልጥፍ ፡ ምድቋም፡ ምስል ፡ የ ዋላም፡ ግልገል፡ በሽቶች፡ ተራራ፡ላይ።

ተፈጸመ ፡ መጽሐፈ ፡ መኃልየ ፡ መኃልይ።

የነቢያት፡መጻሕፍት፡

ትንቢት ፡ ኢሳይያስ።

ምዕራፍ፡ ፩፤

፩፤ የኢሳይያስ፡ የአሞጽ፡ ልጅ፡ራእይ፡ በይሁዳና፡ በየሩሳሌም፡ ያየው፡ በዖዝያ፡ ዘመን ፡ በኢዮአታም ም፡ በአካዝም፡በሕዝቅያስም፡የይሁዳ፡ነገሥታት።

፪፤ ሰማዮች፡ ስሙ፡ ምድርም ፡ አድምጪ ፡ እግዚ አብሔር፡ ተናግሮዋልና። ልጆችን፡ አሳደግሁ፡ ከፍ፡ ከ ፍም፡ አደረግኋቸው፡ እርሳቸውም፡ ዓመፁብኝ።

፫፤ በሬ፡ የገዛውን ፡ አወቀ። አህያም ፡ የጌታውን፡ ጋጥ። እሥራኤል፡ ግን፡ አላወቀም፡ ሕዝቤም፡ አላስ ተዋለም።

፬፤ ወዮላት፡ ለኃጢአተኛ ፡ ወገን ፡ ዕዳውም፡ ለከ በደበት፡ሕዝብ። ለክፉች፡ ዘር፡ለሚጠፉም፡ልጆች። እግዚአብሔርን፡ ተው፡ የእሥራኤልንም፡ ቅዱስ፡አ ቃለሉ፡ ወደ፡ ኋላቸውም፡ ተመለሱ።

፭፤ ደግሞ፡ ለምን፡ ትመታላችሁ፡ክፋት፡እየጨመ ራችሁ። ራስ፡ ሁሉ፡ የታመመ ፡ ነው፡ ልብም፡ ሁሉ፡ ደ ካሚ ፡ ነው።

፮፤ ከግር፡ ጫማ፡ አንሥቶ፡ እስከ፡ ራስ፡ ድረስ፡ ጤ ና፡ የለውም። ቍስል፡ነው፡ እንጂ፡መቍሰለጥም፡አ ደ.ስ፡ መመታትም፡ የማትፈርጥ ፡ የማትጠገንም፡ በ ቅቤም፡ የማትለዝብ።

፯፤ ምድራችሁ፡ተፈታች። ከተሞቻችሁ፡በእሳት፡ ተቃጠሉ። እርሻችሁን፡ ሌሎች ፡ በፊታችሁ፡ ይበሉታ ል። ጸላት፡ እንደፈረሰውም ፡ ውድማ፡ ሆና፡ ቀረች።

፰፤ የጽዮን፡ ልጅ፡ ወይን፡እንደሚጠብቁበት፡እን ደለ፡ ደስ፡ሁና፡ቀረች፡በወይን፡አታክልትም፡እንደሌ ጎጆ፡ እንደ፡ ተከበበችም፡ አገር።

፱፤ እግዚአብሔር፡ ፀባዖት፡ ታናሽ፡ቅሬታ፡ ባላስቀ ረልነ፡ እንደ፡ ሰደም፡ በሆነ፡ ነበርነ፡ እንደ፡ ገሞራም፡በ መሰልነ።

፲፤ እላንተ፡ የሰደም፡አለቆች፡ የእግዚአብሔርን፡ ነገር፡ ስሙ። ያሞላካችነን፡ ሕግ፡ አድምጹ፡ እላንተ፡ የገሞራ፡ ሕዝብ።

፲፩፤ የመሥዋዕታችሁ ፡ ብዛት፡ ለኔ ፡ ምን ፡ ይጠቅ መኛል፡ እግዚአብሔር፡ይላል። በጎንግሌ፡ቍርባንና፡ በፍሪዳ፡ ስብ፡ ጸግቤያለሁ። የላምንና፡ የበጎችም፡ ደ ም፡ የፍየሎችንም፡ አልሻም።

፲፪፤ በኔ፡ ፊት፡ ልትታዩ፡ብትመጡ፡ ማነው፡ይህን፡ ከጃችሁ፡ የሚሻ ፡ የመቅደሴን ፡ ስፍ ራ ፡ ትረግጡ፡ ዘ ንድ።

፲፫፤ የምናምን፡ ቍርባን፡ ጨምራችሁ፡ አታምጡ ብኝ። ዕጣን፡በኔ፡ዘንድ፡ የተጠላ፡ ነው። የወራችሁን፡ መጀመርያ፡ ሰንበታችሁንም፡ ጉባኤንም፡ መሰብሰባ ችሁን፡ አልወድም። ኃጢአት፡መሰራታችሁን፡ በዓላ ንም፡ ማክበራችሁን፡ አልታገሥም።

፲፬፤ የወራችሁን ፡ መጀመርያ ፡ በዓላታችሁንም፡ ነፍሴ፡ ጸላቻቸው። ሸክም፡ ሆኑብኝ፡ ልታገሣቸው፡ደከ ሚያለሁ።

፲፭፤ እጃችሁንም፡ ወደኔ ፡ ብትዘረጉ፡ ዓይኔን፡ ከላ ንት፡ እመልሳለሁ፡ ልመናም፡ ብታበዙ፡ አልሰማችሁ ም። በጃችሁ፡ ደም፡ መልተበታልና።

፲፮፤ ታፀቡ፡ሰውነታችሁንም፡አንጹ። የስራችሁን፡ ክፋት ፡ ባይኔ ፡ ፊት ፡ አስወግዱ። ክፋ ፡ ማድረግን፡ ተው።

፲፯፤ መልካም፡ ትሰሩ፡ዘንድ፡ ተማሩ። እውነትን፡ ፈልጉ። በደየን፡ወደ፡ቅንነት፡መልሱ። ለድኃ፡ፍረዱ። ባል፡ ለሌላት፡ እርድዋት።

፲፰፤ ኑና፡ እንተያይ፡ እግዚአብሔር ፡ ይላል። ኃጢ አታችሁ፡ እንደ፡ ቅርምዝ፡ ብትሆን፡ እንደ፡ በረደ፡ት ነጻለች። እንደ፡ ደምም፡ ብትቀላ ፡ እንደ ፡ ነጭ፡ ጥጥ፡ ትጸራለች።

፲፱፤ እሺ፡ ብትሉ፡ ለኔም፡ ብትታዘዙ፡የምድርን፡በ ረከት፡ ትበላላችሁ።

፳፤ እምቢ፡ ብትሉም፡ ብታምፁም፡ ሰይፍ፡ ይበላ ችኋል፡ የእግዚአብሔር፡ አፍ፡ ተናግሮዋልና።

፳፩፤ ሃይማኖት ፡ የነበረባት ፡ ከተማ ፡ እንዴት፡ አ መንዝራ፡ ሆነች። ፍርድ፡ የመላበት ፡ ቅን፡ ነገርም፡ ያ ደረባት። አሁን፡ ግን፡ ገዳዮች፡ አሉባት።

፳፪፤ ብርሽ፡ ወደ፡ ርኵሰት፡ ተለወጠች። ጸጅሽ፡ በ ውኃ፡ ተደባለቀች።

፳፫፤ አለቆችሽ ፡ ዓመፀኞች ፡ ሌቦችን ፡ ተከታዮች፡ ሆኑ። ሁሉ፡መማለጃ፡ ይወዳሉ ፡ ዋጋ፡ ለማግኘት፡ ይ ሮጣሉ። ለወላጆች፡ አልባ ፡ አይፈርዱም፡ ባል፡ የሌላ ቸውም፡ ፍርድ፡ ወደርሳቸው፡ አይገባም።

፳፬፤ ስለዚህ፡እግዚአብሔር፡ የሠራዊት፡ ጌታ፡ የ እሥራኤል ፡ ኃያል ፡ ይላል። እኔ ፡ በጸላቶቼ ፡ ላይ፡ነፍ ሴን፡ አጸናናለሁ ፡ የሚቋቋሙኝንም፡ እበቀላለሁ።

፳፭፤ እጄንም፡ ወደንቺ፡እመልሳለሁ፡ ርኵሰትህ ንም፡ በጣም፡ አነጻለሁ፡ ቀርቀርሽንም፡ ሁሉ፡ አወጣ ለሁ።

፳፮፤ መኳንንትሽንም ፡ በመጀመርያ ፡ እንደ፡ ነበ ሩ፡ መልሼ፡ አስነሣቸዋለሁ፡ የሚመክሩሽንም፡ እን ደ፡ ቀድሙ። ከዚያ፡ በኋላ፡ የጽድቅ፡ አገር፡ ተብለሽ፡ ትጸርያለሽ፡ ሃይማኖት፡ ያለባት፡ አገር።

፳፯፤ ጽዮን፡ በፍርድ፡ ትድናለች፡በጽድቅም፡ ወደ ርስዋ፡ የሚመለሱ።

፳፰፤ በደለኞችና፡ ኃጢአተኞች፡ባንድ፡ ይሰበራሉ፡ እግዚአብሔርንም፡ የተው፡ ይነቀላሉ።

፳፱፤ በወደዳችኋት፡በጣዖታችሁ፡ ዛፍ፡ታፍራላች ሁ። ስለ፡ መረጣችኋትም ፡ አታክልት ፡ ኃፍረት፡ ይደ ዛችኋል።

፴፤ ቅጠልዋ፡ እንደ፡ ረገፈ፡ዛፍ፡ ትሆናላችሁና፡ው ኃ፡ እንደ፡ ሌለባትም፡ አታክልት።

፴፩፤ ብርቱም፡ እንደ፡ ተልባ፡ እግር፡ ፈትል፡ ይሆና ል፡ በራውም፡ እንደ ፡ ፍላት። አብረውም ፡ ይቃጠላ ሉ፡ የሚያጠፋም፡ የለም።

ምዕራፍ፡ ፪፤

፩፤ ኢሳይያስ፡ የአሞጽ፡ልጅ፡ በይሁዳና፡በየሩሳሌ ም፡ ላይ፡ ያየው፡ ነገር፡ ይህ፡ ነው።

፪፤ በዘመኑም፡ ፍጻሜ፡ የእግዚአብሔር፡ ቤት፡ ተ ትራራ፡ በተራሮች፡ ራስ፡ ላይ፡ ጸንቶ፡ ይቀማል፡ ከኮረ ፍቶችም፡ በላይ፡ ከፍ፡ ያለ ፡ ይሆናል፡ አሕዛብም፡ ሁ ሉ፡ ወደርሱ፡ ይሰበሰባሉ።

፫፤ ብዙ፡ አሕዛብም፡ ይሔዳሉ ፡ ይላሉም። ኑ፡ ወ ደ፡ እግዚአብሔር፡ ተራራ፡ እንውጣ ፡ ወደ፡ ያዕቆብ፡ አምላክ፡ቤት። መንገዱንም፡ያስተምረነ፡በጎዳናው ም፡ እንሔድ። ከጽዮን፡ ሕግ ፡ ይወጣልና ፡ የእግዚአ ብሔርም፡ ቃል፡ ከየሩሳሌም።

፬፤ በአሕዛብም፡ መካከል፡ ይፈርዳል፡ ብዙ፡ አሕ ዛብንም፡ ይዘልፋል። ሰይፋቸውንም፡ ማረሻ፡ ያደር ጋሉ፡ ጦራቸውንም፡ ማጭድ። ወገን፡ በወገን፡ ላይ፡ሰ ልፍ፡ አይማሩም።

፭፤ ኑ፡ እላንተ፡ የያዕቆብ፡ ቤት፡ በእግዚአብሔር ም፡ ብርሃን፡ እንሒድ።

፮፤ ሕዝብህን፡ የያዕቆብን፡ ወገን፡ ጥለሃልና፡ የ ምሥራቅን፡ ሰዎች፡ አመል፡ ስለ፡ ያዙ፡ እንደ፡ ፍልስ ጤማውያንም፡ አስማተኞች፡ ሆኑ፡ ከልዩ፡ ሕዝብ፡ ልጆችም፡ ጋራ፡ አንድ፡ ሆኑ።

፯፤ ምድሩም፡ ወርቅና፡ ብር፡ መላች፡ ለመዝገባቸ ውም፡ ፍጻሜ፡ የለውም። ምድሪቱም፡ ፈረስ፡ መላ ች፡ ለሠረገላውም፡ ፍጻሜ፡ የለውም።

፰፤ ምድሪቱም፡ጣዖት፡መላች። ለእጃቸው፡ስራ፡ ሰገዱ፡ ፀተቻቸው፡ ላደረገዋት።

፱፤ ታናሽ፡ ሰውም፡ ዝቅ፡ ይላል፡ ጨዋም፡ ይሰግደ ል፡ ኃጢአታቸውንም፡ ይቅር፡ አትበላቸው።

፲፤ ወደ፡ ደንጊያ፡ ዋሻ፡ ግባ፡ በመሬትም፡ ተሸሸግ፡ ከእግዚአብሔር፡ ግርማ፡ ፊት፡ ከታላቅነቱም፡ ክ ብር።

፲፩፤ ከፍ፡ ያለቸው፡ የሰው፡ ዓይን፡ ተዋረደች፡ የሰ ዎችም፡ ታላቅነት፡ ተጠቃ። በዚያም፡ ቀን፡እግዚአ ብሔር፡ ብቻውን፡ ከፍ፡ ይላል።

፲፪፤ የእግዚአብሔር፡ የሠራዊት፡ ጌታ፡ ቀን፡ በት ዕቢተኛው፡ ከፍ፡ ባለውም፡ ሁሉ፡ ላይ፡ ይሆናልና፡ እ ጅግም፡ ታላቅ፡ በሆነው፡ ላይ፡ ይዋረድማል።

፲፫፤ በረጅምም፡ ከፍ፡ ባለቸውም፡ በሊባኖስ፡ ዛ ፍ፡ ሁሉ፡ ላይ፡ በባሣንም፡ አሆማ፡ ሁሉ፡ ላይ።

፲፬፤ በረዘመውም፡ ተራራ፡ ሁሉ፡ ላይ፡ እጅግም፡ ከፍ፡ ባለው፡ ኮረፍታ፡ ሁሉ፡ ላይ።

፲፭፤ በረዘመውም፡ ሁሉ፡ ግምብ፡ ላይ፡ በጠንካ ራም፡ ቅጥር፡ ሁሉ፡ ላይ።

፲፮፤ በተርሢሥም፡ መርከብ፡ ሁሉ፡ ላይ፡ ለማየት ም፡ በሚያስጐመጅ፡ ስራ፡ ሁሉ፡ ላይ።

፲፯፤ የሰውም፡ ከፍታ፡ ይዋረዳል፡ የሰዎችም፡ ት ዕቢት፡ ይወድቃል፡ በዚያም፡ ቀን፡ እግዚአብሔር፡ብ ቻውን፡ ከፍ፡ ከፍ፡ ይላል።